

မင်းသား စိန်ခေါင်

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဂမ္ဘီ ရဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝတ္ထု

မင်းစုကာ စိတြဒေဝီ

BURMESE
CLASSIC
COM

www.burmeseclassic.com

MYATLINN

ပုဂ္ဂိုလ် အဟံ ဝန္တမိ

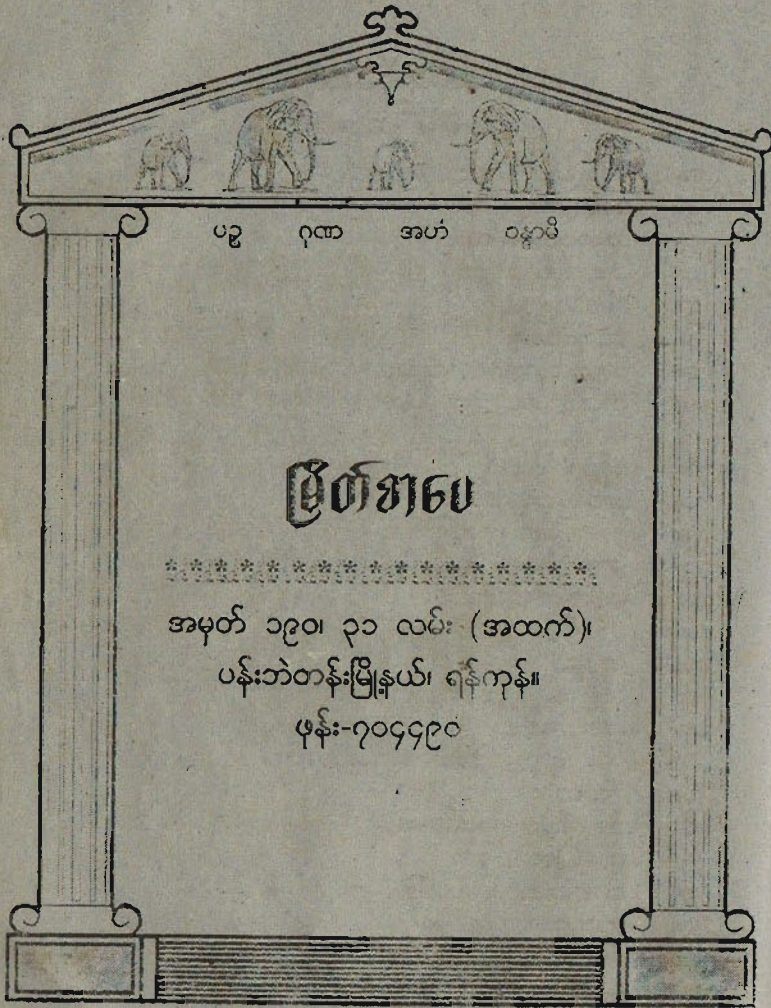
မင်းစက္က-စိတြဒေဝီ

- အပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀ ၂၈၇၀၃၀၇
- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀ ၂၀၇၀ ၂၀၇
- ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ။
- အုပ်စု - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၂၀၀ ကျပ်
- အပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်
(မြင့်သိင်္ဂီပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၂၀၈)၊ လမ်း - ၃၀၊
ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးလှနိုင် (မြိတ်စာပေ)
အမှတ် ၆၆၊ ဗိုလ်ဥက္ကမလမ်း၊
ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်။
- ပြန်ချိရေး - မြိတ်စာပေ၊ (ဖုန်း-၇၀၄၄၉၀)
အမှတ်-၁၉၀၊ ၃၁ လမ်း၊
ရန်ကုန်။
- စီစဉ်သူ - ကိုလှနိုင် (မြိတ်)
- အထက်ပြန်မာပြည် - နဂါးစာပေ၊ (မန္တလေး)
- ပြန်ချိရေး - ထွန်းဦးစာပေ (မန္တလေး)

မင်းစက္က

စိတြဒေဝီ

အခန်းစဉ် စိတြဒေဝီ

- ၁။ ကြာပွတ်ကိုင်သောမိန်းကလေး
- ၂။ ခေါင်းပွကမ္ဘာ
- ၃။ အနာဂတ်ဖလ်လုံး
- ၄။ ပေးဆပ်သူဆာရာ
- ၅။ ရင်ထဲက ဆာရာ
- ၆။ ရေခဲပြင်ခရီး
- ၇။ ကမ္ဘာမြေအောက်ခရီးအစ
- ၈။ တိုင်းပြည်အသစ်တစ်ခုလော
- ၉။ စိတြဒေဝီ
- ၁၀။ မဇ္ဈိမာသို့အဝင်
- ၁၁။ အတွေ့မှူးမှူးသဘာဝများမှာ
- ၁၂။ လက်ဝါးတောင်ကိုဖြတ်ကျော်၍
- ၁၃။ ကျောက်မျက်လုံးနှင့် ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာ
- ၁၄။ မဂ္ဂကမိတ်ခေါ်ခြင်း
- ၁၅။ မဂ္ဂနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
- ၁၆။ ဘာနုရဲ့ အကြံအစည်
- ၁၇။ လျှို့ဝှက်ဂူကြီးထဲကတိုက်ပွဲ
- ၁၈။ နေရာသစ်တစ်ခုဆီကို ရောက်ရှိသွားကြခြင်း
- ၁၉။ ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲက ရန်ဘဲလား
- ၂၀။ ဂူထဲမှာ တဝဲလည်လည်
- ၂၁။ တောင်ပိုင်းအာဂါသာခရီး
- ၂၂။ တိုက်ပွဲစတင်ခြင်း
- ၂၃။ ကောင်းကင်ထက်ကပြာမုံများ
- ၂၄။ ဘာနု၏ ဇာတ်သိမ်း
- ၂၅။ မီးတောင်ပေါက်ကွဲခြင်း
- ၂၆။ ပြေပေါ်ကမ္ဘာဆီသို့

www.burmeseclassic.com

(၁)

ကြာပွတ်ကိုင်သောမိန်းကလေး

ဆီးနှင်းများက ဘုရားသောဖြင့် ကျဆင်းလျက်ရှိ
သည်။ အလွှာလိုက်၊ အဖတ်လိုက်၊ တဖွဲဖွဲကျနေကြသည့်
နှင်းဖိတ်များသည် မိုးရွာသလိုပင်၊ မျက်နှာမူပြီး ရှေ့တည့်တည့်
ဆီသို့သွားနေသောသူသည် ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့်အကွာအဝေးကိုပင်
ကောင်းစွာမမြင်နိုင်။

မြင့်လွန်းသော တောင်ကြီးများသည် ဘေးမှပတ်ပတ်
လည်ဝိုင်းရံလျက်ရှိကြသည်။ တောင်ကြားလမ်းများက ပေါများ
လှသည်။ ဝက်ပါနယ် အကွေ့အကောက်၊ အတားအဆီးများ
ကလည်း ပေါများလှသည်။ လက်ယှက်ထိုးနေကြသော လမ်းများ
ကလည်းရှိနေကြသည်။

လမ်းတွေပေါ်မှာ နှင်းထူကြီးက ဖုံးလွှမ်းနေလျက်ရှိ
သည်။ မြေပြင်ထက်မှာ တစ်ထွာလောက်မှာ ထုတစ်နေကြ

သည်။ နေပြောက်မထိုးနိုင်လောက်အောင်ပင် နှင်းခေါင်မိုးကြီးက ဆီးပြီးမိုးထားသလို ရှိနေသည်။

မြင်းနှစ်ကောင်က၊သော ရထားတစ်စီးသည် တောင်ကြားလမ်းတစ်ခုပေါ်မှာ အပြေးနှင့်လာနေလျက်ရှိသည်။ မြင်းရထားကြီးပေါ်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ လွန်စွာမှချောမောလှပပြီး မဟာဆန်သော မျက်နှာလေးသည် တစ်ခါတစ်ခါမှာ ထက်မြက်သောအသွင်ကို ပြောင်းလဲသွားတတ်သည်။ မြင်းရထားက တလျင်တလျားဖြင့် ပြေးသွားနေစဉ်မှာ မိန်းကလေး၏ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံကေသာမျှင်များသည် လေမှာ တဖားဖားဖြင့် လွင့်မျောလျက်ရှိနေကတည်း။ မိန်းကလေး၏ ကိုယ်ပေါ်မှာ လေးနှင့်မြားကျည်ထောက်ကို လွယ်ထားသည်။ အအိမ်ပါသော ဆောင်ခါးကိုလည်း စလွယ်သိုင်းထားသေးသည်။ မြင်းရထားသည် ခရီးတစ်လျှောက်လုံး မရပ်မနားတောက်လျှောက်ပင် နှင်လာခဲ့ဟန်တူသည်။ မြင်းကြီးများသည် သန်မာတောင့်တင်းလှသော်လည်း ခရီးဝေးကိုဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသောကြောင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိနေကြလေပြီ။

လွန်စွာမှ အေးခဲ့သောဒေသဖြစ်သော်လည်း မြင်းနှစ်ကောင်သည် ချွေးဒီးဒီးကျနေလျက်ရှိကြသည်။ မိန်းကလေးသည် လှည်းနောက်ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အတော်ခပ်လှမ်းလှမ်းအကွာအဝေးဆီကို လှုပ်ရှားနေသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မိန်းကလေး၏နောက်က လိုက်လာနေကြသော

မြင်းသမားများပင်တည်း။ သူမသည် အံ့ကိုတစ်ချက်တင်းတင်းကြိတ်လိုက်သည်။ ညှာလက်မှာကိုင်ထားသည့် ကြာပွတ်ကိုလည်း တစ်ချက်ဝေယမ်းလိုက်သည်။

“ရွှမ်း”

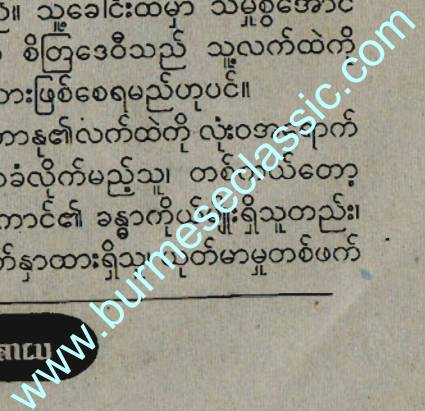
ကြာပွတ်သံကြောင့် မြင်းတွေက တိုးပြီးတော့ ပြေးသွားခဲ့ကြသည်။ ကြာပွတ်က ကိုယ်ပေါ်ကို ကျမလာသော်လည်း အချက်ပေးသံကိုသိကြသည်။ မိမိတို့သခင်မသည် သူတို့ကို မည်သည့်အခါမှ မရိုက်နှက်ခဲ့ပါ။

နောက်မှလိုက်လာကြသည့် မြင်းများမှာ အားလုံးဆယ်ကောင်တိတိရှိကြသည်။ မြင်းသမားတွေကလည်း ဆယ်ယောက်ပင်။ သူတို့၏ ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ခါး၊ လုံး၊ လေး၊ မြားများကလည်း အပြည့်အစုံပင် ပါလာခဲ့ကြသည်။ ရှေ့မှ မြင်းလှည်းကို သဲကြီးမဲကြီးပင် လိုက်နေကြသူများပင်တည်း။

“ဟိတ်ရှေ့မှာ တွေ့နေရပြီ၊ သင်း... ငါတို့လက်က လွတ်မြောက်အောင် မပြေးနိုင်ပါဘူးကွာ၊ မိကိုမိစေရမယ်ဟေ့”

ဘာနုက ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။ သူသည် ခေါင်းဆောင်ပီပီရှေ့ဆုံးကလိုက်လာခဲ့သည်။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ သံမှုစွဲအောင် မြဲမြံစွာမှတ်သားထားသည်က စိတြာဒေဝီသည် သူ့လက်ထဲကို ရောက်လာရစေမည်။ သူမယားဖြစ်စေရမည်ဟုပင်။

စိတြာဒေဝီကလည်း ဘာနု၏လက်ထဲကို လုံးဝအာချက်မခံ၊ အသက်ကိုသာ အသေခံလိုက်မည်သူ၊ တစ်ယံတော့ ဘာနုသည် ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပျိုးရှိသူတည်း။ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော မျက်နှာထားရှိသူ၊ လက်မာမှုတစ်ဖက်

ကမ်းခတ်အောင်တတ်မြောက်ထားသူပင်တည်း။
စိတြဒေဝီသည် အခြေအနေကို ရိပ်စားမိလိုက်သည်။
သူ့မြင်းနှစ်ကောင်သည် ကြာကြာပြေးနိုင်ကြမည်မဟုတ်။
မကြာမီမှာ ဘိုင်းဘိုင်းလဲကျပေရောမည်။ မိမိအတွက် သူတို့ကို
အဟန့်အတားတစ်ခုခု ပြုနိုင်မှ တန်ကာကျပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် . .

မြင်းဇော်ကြီးကို ပါးစပ်မှာ အရင်ကိုက်ထားလိုက်သည်။
ကျောဘက်ရှိ ကျည်တောက်ထဲမှာ မြားတွေက အပြည့်၊
လက်နောက်ပြန်နှိုက်ယူလိုက်ရာ မြားငါးချောင်းက ပါလာခဲ့
သည်။

ကိုယ်ကိုနောက်သို့လှည့်ပြီး မြားတံဝါးချောင်းကို ညှို့မှာ
တစ်ခါတည်းတင်လိုက်သည်။ မြား၏အရင်းပိုင်းသည် ညှို့မှာ
စုစည်းပြီးတင်နေကြသော်လည်း မြားအချွန်ပိုင်းကတော့
ရှေ့မှာယပ်တောင်သဏ္ဍာန်ခွဲဖြာပြီး လေးကိုင်းမှာထိထားကြ
သည်။

စိတြဒေဝီသည် လေးညှို့ကို တင်းတင်းဆွဲလိုက်သည်။
နှုတ်ခမ်းအထိရောက်လာခဲ့သည်။ မြင်ကွင်းထဲကို မြင်းသမား
များက တည့်တည့်ကြီးတိုးဝင်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်
လေးညှို့ကိုလက်မှ လွှတ်လိုက်လေသည်။

“ဝစ် . .

“ဝိုး . .

မြားငါးစင်းသည် ညှို့မှ တစ်ပြိုင်တည်းထွက်သွားခဲ့
ကြသည်။ ပြင်းထန်သော ညှို့၏ကန်အားကြောင့် အသံက

ကျယ်လောင်မြည်ဟည်းသွားခဲ့လေ၏။ မြားငါးစင်းစုပေါင်းပြီး
ထွက်သွားခဲ့သော အသံကြီးက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရိုက်ခတ်သွား
ခဲ့ကြသည်။ လေကိုခွင်းပြီး တဟုန်ထိုးပင် ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

မြားများသည် အမြင့်ကိုတက်သွားခဲ့ကြပြီး မြားတံ
တစ်ချောင်းနှင့်တစ်ချောင်း ဝှေ့ကာ၊ ဝိုက်ကာ၊ ယှက်ကာ၊
လေထဲမှာ ကစားခဲ့ကြသည်။ အံ့ဘွယ်ကောင်းလှပေစွာ
ထို့နောက် . . တစ်နေရာတည်းမှာ ပြန်ပြီးစုဆုံသွားကြပြီး
အမြင့်ကို တရှိန်ထိုးပင်၊ တက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

နောက်မှလိုက်လာကြသော ဘာနနှင့် မြင်းသမားများ
သည် စိတြဒေဝီ၏လှုပ်ရှားမှုကို မမြင်တွေ့လိုက်ကြ။ နောက်
ကသာ တရမန်းကြမ်းပင် လိုက်လာနေကြလေသည်။

မြင်းတစ်ချို့ပေါ်က လေးသမားများက မြင်းကိုလက်
လွတ်စီးကာ လေးနှင့်မြားကို ထုတ်ယူလိုက်ကြသည်။

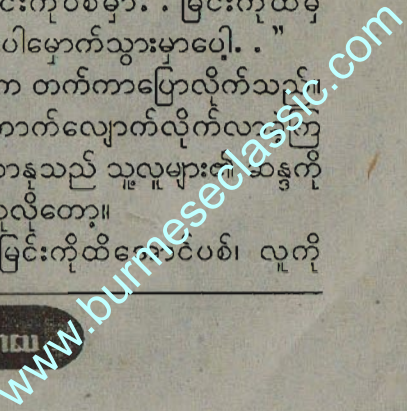
“ဟေ့ . . ဟေ့၊ မင်းတို့မပစ်ကြနဲ့၊ လူကိုမှန်သွားလိမ့်
မယ် . .”

ဘာနက ဟန့်တားလိုက်သည်။ သို့သော် . .

“လူကို မပစ်ဘူး၊ မြင်းကိုပစ်မှာ . . မြင်းကိုထိမှ
ဆက်ပြီးမပြေးနိုင်တော့ပဲ လှည်းပါမှောက်သွားမှာပေါ့ . .”

တစ်ယောက်က စောဒက တက်ကာပြောလိုက်သည်။
သူတို့လည်း နောက်ကနေ တောက်လျောက်လိုက်လာကြ
ရသည်မှာ ပင်ပန်းခဲ့ကြလေပြီ။ ဘာနသည် သူ့လူများ၏အန္တရာယ်ကို
နားလည်လိုက်သည်။ အပြစ်မယူလိုတော့။

“အေး . . ကောင်းပြီ၊ မြင်းကိုထိစေရင်ပစ်၊ လူကို

မမှန်စေနဲ့. .”

လေးသမားနှစ်ယောက်သည် မြင်းများကို ခူးနှစ်ဖက် ဖြင့်ညှပ်၍စီးကာ. . အဆိပ်လူးမြားများကို ညှိမှတင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်. .

စိတြဒေဝီပစ်လိုက်သည့် မြားတံများသည် ကောင်းကင်ထက်မှဝေ့ကာဝိုက်ကာ ကစားပြီးနောက် အောက်ကို တရှိန်ထိုးပင် ကျဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

“စိုး. .”

“ဟာ. . မြား. . မြားတွေ”

တစ်ယောက်က မြားတံများကို ရိပ်ကနဲဆို မြင်လိုက်ရ၍ အော်ပြီး သတိပေးလိုက်သည်။ နောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ။

မြားတံများသည် လူငါးယောက်၏ လည်မြို့၊ ရင်ဝနှင့် လက်မောင်းစသည်တို့ကို ဖောက်ဝင်သွားခဲ့ကြသည်။

“အား. .”

“အား”

ဘာနုသည် ရိပ်ကနဲမြင်လိုက်သော မြားတံကို ဓါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်သော်လည်း မမိတော့။ မြားသည် အသက်ဝင်နေသည့်အလား ကွေ့ဝိုက်ရှောင်တိမ်းသွားပြီ သူ့လက်မောင်းကို စိုက်ဝင်သွားခဲ့လေတော့သည်။ သူ့ကိုမြားထိသွားပြီကို ဘာနု သိလိုက်ရသည်။ အသည်းကြောင်သူမဟုတ်၊ သွေးရဲသူဖြစ်၍ အံ့ကိုကြိတ်ကာ ခံလိုက်သည်။ ထို့နောက် မြားတံကို လက်ဖြင့် ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

လေးသမားနှစ်ယောက်သည် မြားကထိသွားခဲ့ကြသည်။ တစ်ယောက်ကလည်မြို့၊ တစ်ယောက်ကရင်ဝ၊ သို့သော် သတ္တိကောင်းကြပြီး အသည်းမာကြသူများဖြစ်ကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံးဒဏ်ရာကိုယ်စီရထားကြသည့်အထဲက မြားတွေ ကိုပစ်လွှတ်လိုက်ကြသည်။

“ဝှစ်”

“ဝှစ်”

မြားများသည် လေကိုခွင်းကာ ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။ စိတြဒေဝီသည် သူမဆီကို မြားများပစ်လွှတ်လိုက်ပြီကို သိလိုက်သည်။

ချက်ချင်းလိုလိုပင် မြားတံများက သူမဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ မြားတံတစ်ချောင်းကို လေးကိုင်းဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်နိုင်သည်။ တစ်ချောင်းကတော့ မြင်းတစ်ကောင်ကို ထိမှန်သွားခဲ့လေသည်။

“ဟီး. . ဟီး. . ဟီး. . ဟီး”

မြင်းသည် နာကျင်စွာဖြင့် အော်လိုက်သည်။ ကဆုန်ပေါက်သွားသည်။ မြင်းရထားသည် သိမ့်သိမ့်ခါသွားခဲ့ရသည်။ သူမသည်ပင် မြင်းရထားပေါ်မှာ ကတိမ်းကပါးဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

သို့သော်. .

မြင်းလိမ္မာကြီးသည် ဒဏ်ရာရထားသော်လည်း ပြန်လည်၍ တည်ငြိမ်လာပြီး ကျန်မြင်းကောင်းတစ်ကောင်နှင့် အတူ ဆက်ပြီးပြေးသွားခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

“တောက်၊ ဘာနဲ့ ငါ့ကို တောက်လျှောက်လိုက်ပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးတယ်၊ သင်းရင်လည်းသေမှ၊ ငါရင်လည်း သေမှအေးမယ်..”

စိတြဒေဝီက ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။ ဘာနဲ့မှာလည်း သူ့အပါအဝင် လူ့ခြောက်ယောက်သာကျန်တော့သည်။ စိတြဒေဝီ၏နောက်ကို တောက်လျှောက်လိုက်နေကြဆဲ၊ မြင်းရထားနှင့် တော်တော်လေးကို နီးကပ်လာခဲ့လေပြီ။

“ဟိတ်.. ဒေဝီ၊ နင်မပြေးနဲ့တော့.. ငါ့လက်က လုံးဝကို မလွတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ရပ်လိုက်စမ်း၊ ရထားကို ရပ်လိုက်စမ်း..”

ဘာနဲ့သည် နောက်ကနေ အော်ဟစ်ပြီး သတိပေးလိုက် သည်။ သူသည် မြားဆိပ်တက်ကာ မျက်လုံးတွေပင် ပြာဝေလာ ခဲ့လေပြီ။ မာန်သွင်းကာ ပြောလိုက်ရပေမယ့် အားကမရှိတော့။

“ဟား.. ဟား.. ဟား.. ဟား သူ့အိုကြီး၊ ကျွန်မကို ရှင်.. မိအောင်ဖမ်းလေ၊ ဒီအတိုင်းတော့ အညံ့မခံဘူးဟေ့၊ အသက်ချင်းလဲပစ်လိုက်မယ်။ ငါ့နောက်က လိုက်မလာနဲ့ ရှင်လည်း မြားဆိပ်သင့်ပြီး မကြာခင်မှာ သေရတော့မှာ..”

“အေး.. ငါပဲ သေမလား၊ နင်ပဲ ငါ့လက်ထဲကို ရောက် လာမလားဆိုတာ စောင့်ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

ဘာနဲ့ကလည်း စိတ်ကိုတင်းကာ ပြောလိုက်လေ၏။ သူ့ကိုယ်သူလည်း သိပ်ပြီးမဟန်နိုင်တော့၊ စိတြဒေဝီသည် မြင်းကောင်းတစ်ကောင်တည်းနှင့် ဘယ်လိုမှပြေး၍ မရနိုင်

စိတြဒေဝီ

ကြောင်းကို သဘောပေါက်သွားခဲ့ရသည်။ နောက်က မြင်းများ သည်လည်း နီးကပ်သထက်နီးကပ်လာခဲ့လေပြီ။ နောက်ထပ် မြားများပစ်လွှတ်ရန် အခွင့်ကမသာတော့၊ ထို့ကြောင့် မြင်းရထား ပေါ်မှာပါလာသော ဝေဝေတ္တာလေးကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ဘာနဲ့က မြင်သွားခဲ့လေ၏။

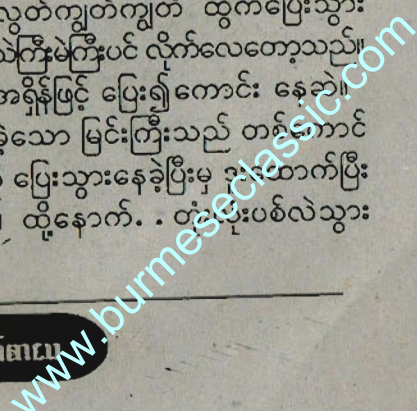
“ဟိတ်၊ အဲဒီဝေတ္တာကိုထားခဲ့၊ မင်းယူမသွားနဲ့..”
“ဒါရင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ လုံးဝမပတ်သက်ဘူး”

စိတြဒေဝီသည် မြင်းကောင်းပေါ်ကို လွှားကနဲဆို ခုန်တက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရထားနှင့်တွဲထားသော မြင်းများ၏ကိုယ်ပေါ်မှ သားရေပတ်ကြိုးများကို ခါးဖြင့်ဖြတ် တောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

မြင်းတွေကတခြား၊ လှည်းကတစ်ခြားဖြစ်သွားခဲ့ရ သည်။ စိတြဒေဝီက မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းကာ နှင်သွားခဲ့သည်။ နောက်မှာကျန်ခဲ့သော မြင်းရထားသည် အရှိန်ဖြင့် လိမ့်ပြီး လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

“ဟား.. ဟိမှာ စိတြဒေဝီ ဉာဏ်များသွားပြီ..”
ဘာနဲ့သည် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ထွက်ပြေးသွား သော စိတြဒေဝီ၏နောက်ကို သဲကြီးမဲကြီးပင် လိုက်လေတော့သည်။ မြင်းရထားကလည်း ရှေ့မှာ အရှိန်ဖြင့် ပြေး၍ ကောင်း နေ၏။

မြားဒဏ်ရာရသွားခဲ့သော မြင်းကြီးသည် တစ်ကောင် တည်းတော်တော်ကလေးကို ပြေးသွားနေခဲ့ပြီးမှ ခုန်ထောက်ပြီး တော့ လဲကျသွားခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်.. တံလုံးပစ်လဲသွား ခဲ့သည်။

စိတြဒေဝီသည် မြင်းလိမ္မာကြီး၏ နောက်ဆုံးအခြေအနေကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။ သွားပြီ၊ သခင်မအပေါ်မှာ အသက်သေသည်အထိ တာဝန်ကျပြန်ခဲ့သော မြင်းလိမ္မာကြီး၊ သူ့ရဲကောင်းပီသစွာပင် ကျဆုံးခဲ့ရလေပြီ။

သူမကို ကျောပေါ်မှာတင်ဆောင်ပြီး ခေါ်လာခဲ့သော မြင်းကြီးသည်လည်း မယုတ်လျော့သေးသော ခွန်အားဖြင့် ပြေးနေဆဲပင်။ ခွာတစ်ချက်ရုတ်လိုက်တိုင်းမှာ နှင်းဖတ်တွေက ဖွားကနဲ၊ ဖွားကနဲပင်... လွင့်စင်ပြီးတော့ ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

ရှေ့မှာ ချောက်ကြီးတစ်ခု။

အသူရာနက်ရှိုင်းလှသည့် ချောက်ကြီးက ဆီးပြီးတော့ ခံနေသည်။ ဘယ်လောက်မှ မဝေးတော့၊ ပြေးလမ်းမရှိတော့ သည့်အခြေအနေကို သူမ... သိလိုက်သည်။ သို့သော်...

ကုန္တမပျက်ပင် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းကာ ဆက်၍နှင်သွားခဲ့သည်။ နောက်မှ... ဘာနုတို့ကလည်း တရမန်းကြမ်းပင် လိုက်လာနေကြဆဲ၊ စိတြဒေဝီသည် မြင်းပေါ်မှနေ၍ နောက်ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဘာနုသည် အရှိန်ဖြင့် ပြေးနေဆဲရှိသော မောင်းသူမဲ့ မြင်းရထားကြီးနှင့် ယှဉ်ပြီးတော့ လိုက်ပါလာနိုင်ခဲ့သည်။ ဘာနု၏ မျက်လုံးအစုံသည် မြင်းရထားပေါ်မှာ ခလောက်ဆံနေသော ငွေရောင်သေတ္တာလေးတစ်လုံးကို တွေ့သွားခဲ့ရသည်။

“ဟင်...”

သူ့အံ့အားသင့်သွားပြီး မြင်းပေါ်မှနေ၍ လှမ်းကာ ကောက်ယူလိုက်သည်။ ငွေသေတ္တာလေးကို ရလိုက်၍

ဝမ်းလည်းသာသွားခဲ့ရသည်။ စိတြဒေဝီဆီကို ငွေသေတ္တာလေး တစ်လုံးပါသွားခဲ့သည်ကို သိလျက်နှင့် မေ့လျော့သွားခဲ့ရသည်။ ငွေသေတ္တာလေးက လက်ထဲကိုရောက်လာသည်နှင့် သေတ္တာ အဖုံးလေးက အလိုလိုပင် ပွင့်သွားကာ ဖြူဖြူအငွေ့များက ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအငွေ့များသည် ဘာနုနှင့် သူ့လူများ ဆီကို ချက်ချင်းပင်ရောက်သွားခဲ့သည်။

“အား...”

“အား”

မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံး မီးအပူရှိန်အဟပ်ခံလိုက်ကြရ သလို... နိရဲသွားခဲ့ကြသည်။ အားလုံးအငိုက်မိသွားခဲ့ကြလေပြီ။ ထို့နောက် မျက်နှာအရည်ပြားပေါ်မှာ အမြှုပ်များထွက်ပေါ် လာကြသည်။ အခိုးအငွေ့များကလည်း တငွေ့ငွေ့ဖြင့် ထွက် လာခဲ့ကြလေရာ...

“အား”

“အား”

တခဏအတွင်းမှာ အားလုံး မြင်မကန်းနှင့် ဖြစ်သွား ခဲ့ကြရသည်။ မြင်ကွင်းတွေကို အမှောင်ဖုံးသွားခဲ့ကြရသည်။

ဘာနုသည် စိတြဒေဝီ၏လှည့်ကွက်ထဲမှာ အမိခံလိုက် ရလေပြီ။ ငွေသေတ္တာသည် အတုသာလျှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကို အသိနောက်ကျခဲ့လေပြီတည်း။ စိတြဒေဝီ၏ ပစ္စည်းအတတ် ပညာသည် အံ့ဩစရာပင်။

ရှေ့မှာ ချောက်ကြီးက နီးသကဲ့သို့နီးလာခဲ့သည်။ စိတြဒေဝီသည် သူ၏မြင်းကြီးကို အရှိန်မလျော့ပဲ လျင်မြန်သော

အဟုန်ဖြင့် တင်လိုက်သည်။ မြင်းကြီးကလည်းပဲ လာမည့်ဘေးကို မြင်လျက်နှင့် ခြေကုန်တင်ကာ ပြေးနေဆဲ၊ ချောက်ကြီးက မိန်းကလေးဆီကို ပြေးလာနေသည်။

“ကိုင်း”

မြင်းကြီးသည် ချောက်ကြီးကို လွှားကန်ဆီ ခုန်ကျော် သွားခဲ့လေသည်။ နက်ရှိုင်းလှသော အသူရာချောက်ကြီးကို ကျော်ဖြတ်သွားပြီးမှ တစ်ဖက်ကို ချောမောစွာပင် ကျရောက် သွားခဲ့လေသည်။

နောက်မှလိုက်ပါလာကြသော ဘာနုတို့လူစုသည် ရှေ့မှာချောက်ကြီးက ပါးစပ်ကြီးဟကာ စောင့်ကြိုနေသည်ကို မသိ... မမြင်၊ တခဏအကန်းပမာ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသော မျက်လုံးတွေက မှောင်နဲ့မည်းမည်း။

မြင်းတွေကို တဟုန်ထိုးနှင်သွားခဲ့ကြရာက အေးကန် စိမ့်ကန်အထိအတွေ့ကို ခံစားလိုက်ကြရသည်။ မြင်းများ၏ ခြေထောက်များမှာ မြေပြင်နှင့် လွတ်သွားခဲ့ကြလေ၏။ အသူရာ ချောက်ကြီးထဲမှ ပင့်ပြီးတိုက်ခတ်လာခဲ့သော လေက တဟူးဟူးနှင့် အော်မြည်နေလျက်ရှိကြရာ... ဘာနုနှင့် သူ့လူများက သိလိုက်ကြလေပြီ။ မိမိတို့သည် ချောက်ကြီးတစ်ခု ထဲသို့ ထိုးပြီးကျသွားခဲ့ကြလေသည်တကား။

“အား”

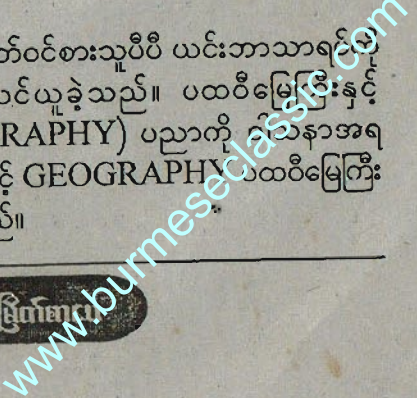
“အား.. .”

(၂)
ခေါင်းပွကမ္ဘာ

သူ့ကို လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်ဟု အပေါင်းအသင်း များက ယူဆထားကြသည်။ သူ့ဆိုသည်မှာ မျိုးဆက်၊ အသက်က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်ရုံလောက်ပဲ ရှိသေးသည်။ လောကကြီး၏ အတွေ့အကြုံကို ကောင်းကောင်းသိထားခဲ့လေပြီ။ မြန်မာပြည် တစ်နံတလျားသာမက အာရှတိုက်၊ ဥရောပတိုက်၊ အမေရိကန် တိုက်တစ်တိုက်လုံးကိုပင် ပြုပြင်စင်အောင် လှည့်လည်ခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။

ပထဝီကို အထူးစိတ်ဝင်စားသူပီပီ ယင်းဘာသာရပ်မှ အထူးစိတ်ဝင်စားကာ သင်ယူခဲ့သည်။ ပထဝီမြေပြင်နှင့် သက်ဆိုင်သော (GEOGRAPHY) ပညာကို ကိုသနာအရ သင်ကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် GEOGRAPHY ပထဝီမြေကြီး ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်လာခဲ့သည်။

မျိုးဆက်သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသောမိဘများမှ ဆင်းသက်လာသူပီပီ၊ အဆင့်အတန်းမြင့်စွာနေတတ်သော်လည်း အောက်သက်လည်းကြေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မရှိဆင်းရဲသားများ၏ဘဝကို စာနာတတ်ကာ ကိုယ်တိုင်လည်း အောက်ခြေဆင်းကာ လေ့လာခဲ့သူပင်။

ထို့ကြောင့် လူ့ချစ်လူခင်များသည်။ မိမိထက် နိမ့်ကျသူများကိုလည်း စာနာတတ်ကာ ပေးကမ်းရက်ရောတတ်သူ ဖြစ်၍ သူ့မှာ ရန်သူမရှိပေ။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများသာ တိုးပွားလာခဲ့လေသည်။

မျိုးဆက်သည် လွန်စွာမှ လျှို့ဝှက်တတ်သူဖြစ်သည်။ သူသည် ပထဝီဘာသာရပ်ကို စိတ်ဝင်စားသူဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဆေးကျောင်းမတက်ပဲ သာမန်ဘာသာရပ်တစ်ခုကိုသာ သင်ကြားပြီး ဘွဲ့တစ်ခုကိုရအောင် ယူလိုက်သည်။

တစ်ရက်တွင် . .

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ၊ အတတ်ပညာရှင်များ၊ ဘာသာရေးသမားများ၊ စာပေဝါသနာအိုးများ၊ စသည့် မိတ်ဆွေများနှင့် စကားအတူပြောဖြစ်ကြသည်။ ထိုသူတွေများထဲတွင် မျိုးဆက်သည် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။

“မောင်မျိုးဆက်က ငါတို့အထဲမှာ အနေအထိုင် သို့သိပ်တယ်၊ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခုကတော့ အမြဲပဲရှိနေတယ်လို့ ထင်တယ်၊ ဘဝမှာ ပြည့်စုံနေတဲ့သူဖြစ်လို့ စီးပွားရေးအတွက် ကတော့ မပူရပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဦးအကဲခတ်မိရသလောက်

ဆိုရင် . . ကြီးမားတဲ့အကြံအစည်တစ်ခုခုတော့ ရှိနေလိမ့်မယ် လို့ထင်တယ် . . ”

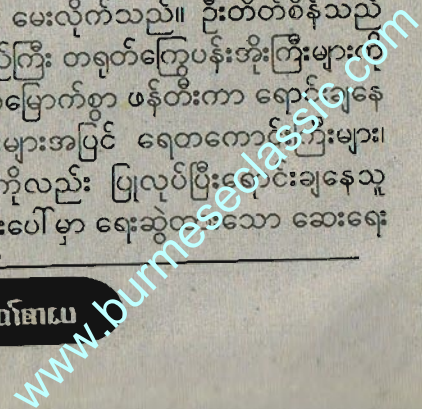
လူတစ်ယောက်၏အင်္ဂါရုပ်ကို ဖတ်တတ်သော ဦးရွှေနိုးကမျိုးဆက်ကိုကြည့်ပြီး ဝေဖန်လိုက်သည်။ တစ်ကယ်တော့ မည်သည့်စကားများ၊ မျိုးဆက်ဆီက ထွက်လာလိမ့်မလည်းဟု နှိုက်ထုတ်လိုက်ခြင်းပင်။ လူငယ်တစ်ယောက်၏ အနေအထိုင်၊ အပြုအမူတွေကို လူကြီးတွေက ဥပေက္ခာပြုမထားကြပဲ စိတ်ဝင်စားနေကြသည်က ထူးခြားချက်တစ်ခုပင်။

ဦးရွှေနိုး၏စကားကြောင့် မျိုးဆက်က မည်သို့တုန့်ပြန် စကားပြောလိမ့်မည်မလဲဟု အားလုံးက မျှော်လင့်နေကြလေသည်။

“ကျွန်တော့်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်ဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ ဒီအတိုင်းပါပဲ . . ဒါပေမယ့် ယုံကြည်လက်ခံထားတာကတော့ ရှိတယ် . . ”

“မောင်မျိုးဆက်က ဘာကိုယုံကြည်လက်ခံထားတာလဲ၊ ကြီးပွားရေးလား . . စီးပွားရေးလား . . ”

အတတ်ပညာရှင် ဦးတိတ်စိန်က ရေလာမြောင်းပေးသဘောဖြင့် ကြားဖြတ်ပြီး မေးလိုက်သည်။ ဦးတိတ်စိန်သည် ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်းဖြစ်နာမည်ကြီး တရုတ်ကြွေပန်းအိုးကြီးများကို မြန်မာနိုင်ငံမှာပင် လက်ရာမြောက်စွာ ဖန်တီးကာ ရောင်းချနေသူဖြစ်သည်။ ပန်းအိုးကြီးများအပြင် ရေတကောင်အိုးများ၊ ကြွေသောက်ရေခွက်များကိုလည်း ပြုလုပ်ပြီးရောင်းချနေသူ ဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများပေါ်မှာ ရေးဆွဲထားသော ဆေးရေး

ပန်းချီအလှအပများသည် အသက်ဝင်ကာ လက်ရာမြောက်လွန်းလှသည်ဖြစ်၍ လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားကြသည်။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ကို တင်ပို့ရောင်းချရကာ ယင်းလုပ်ငန်းဖြင့် အတော်ပင်စီးပွားဖြစ်လျက်ရှိသည်။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ ခေါင်းပိတ်မဟုတ်ပဲ ခေါင်းပွဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဦးယုံပါသလား..”

ဘာ.. ဘာကွယ်၊ မင်း ဘာပြောလိုက်တယ် မောင်မျိုးဆက်၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ခေါင်းပွကြီးမဟုတ်ပဲ၊ အာ.. မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ခေါင်းပိတ်ကြီး မဟုတ်ပဲ ခေါင်းပွဖြစ်နေတယ်.. ဟုတ်လား”

မိမိတို့သည် မောင်မျိုးဆက်ဆီက သိချင်သည်က တခြား၊ ဖြေလိုက်သည်က တစ်ခြားကြောင့် နားမလည်နိုင်အောင်ပင်ဖြစ်သွားခဲ့ကြရသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ အခုနေထိုင်တဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ ခေါင်းပွကြီးတစ်ခုဖြစ်နေပြီး ကမ္ဘာဝမ်းခေါင်းကြီးထဲမှာ မြို့ကြီးတွေရှိကြတယ်တဲ့၊ အဲဒါကို သုတေသီတွေ၊ ပညာရှင်တွေက ပြောကြတယ်..”

“ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားကွယ်၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ခေါင်းပွကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် ငါတို့လို မြေပေါ်မှာ နေထိုင်ကြတဲ့ လူသားတွေ၊ တိုက်တာတွေ၊ အဆောက်အဦးတွေ၊ သစ်ပင်တွေ.. အစရှိတဲ့အရာတွေအားလုံးဟာ တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့အောက်ကိုကျပြီးတော့ ကျသွားကြမှာပဲ..”

ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ အောက်မှာ မြို့ပြအဆောက်အဦးတွေ

တည်၊ လူတွေနေထိုင်ကြတယ်ဆိုတာ သာပြီးတော့ မဖြစ်နိုင်ကြသေးတယ်၊ လေကို ဘယ်လိုရှုကြမလဲ၊ ဘယ်မှာလည်း အလင်းရောင်၊ ဘယ်မှာလည်း အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း.. စိုက်ပျိုးဖို့မြေတွေ..”

ကုန်သည်ကြီး ကိုမိုးက စကားကိုဝင်ထောက်လိုက်သည်။ သူသည် ကုန်ဈေးနှုန်းအတက်အကျ၊ ကုန်ပစ္စည်းများကို မည်သည့်အချိန်မှာစပြီးရောင်းလျှင် တွက်ခြေကိုက်မည်။ မည်သည့်အချိန်မှာ ပြန်ရောင်းလျှင် အမြတ်အစွန်းများများ ရရှိမည်။ ဒါလောက်ပဲသိသူဖြစ်သည်။

“၁၉၂၆ ခုနှစ်က အမေရိကန်ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ရစ်ချတ်အီးဘ(ဒ်)ဟာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းပေါ်မှာ လေယာဉ်တစ်စီးနဲ့ ပျံသန်းပြီးရောက်ရှိခဲ့တယ်တဲ့၊ တောင်ဝင်ရိုးစွန်းပေါ်ကို တော့ ၁၉၂၉ ခုနှစ်က ရောက်ခဲ့တယ်တဲ့..”

“နေပါဦး၊ ငါတို့အခု ဆွေးနွေးနေတဲ့ စကားနဲ့ မင်းပြောနေတာတွေက ဘယ်လိုများ ပတ်သက်နေလို့လဲ..”

ကိုမိုးကပင် မေးလိုက်လေ၏။ မျိုးဆက်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး..

“ကျွန်တော့်စကားမဆုံးသေးပါဘူး ခင်ဗျာ၊ တဆိတ်ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ သည်းခံပြီးနားထောင်ပေးပါ၊ ဗိုလ်ချုပ်ရစ်ချတ်အီးဘတ်(ဒ်)ဟာ သမိုင်းတွင်စေတဲ့ ပထဝီဝင်မြေပုံဆွဲရာ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်ကြီးကို ဖြစ်လာစေတဲ့သူပါ၊ သူဟာ တစ်ကယ့် ဂမ္ဘီရနယ်မြေစစ်စစ်ကြီးတစ်ခုဆီကိုရောက်ခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ”

“ဂမ္ဘီရနယ်မြေစစ်စစ်ကြီး ဟုတ်လား၊ စိတ်ဝင်စားလာ

မင်းခက်

ပြီကွယ်၊ ဆက်ပြီးပြောပြပါဦး..”

ဦးရွှေနိုးက တစ်ကယ်ပင် စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့ရသည်။ မျိုးဆက်ကတော့ မည်သူတွေ့ စိတ်ဝင်စား.. မဝင်စား၊ စကားကို စပြီးမှတော့ ပြောလက်စနင့်ဆက်ပြီး ပြောရတော့သည်။

“သူ့ရဲ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲမှာ သူ့ဟာ ကမ္ဘာ့အတွင်းပိုင်း လောကထဲကို ရောက်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ သူ့ရဲ့အဖော် တွေနဲ့အတူ ၁၇-မိုင်ခရီးအထိ ရောက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီမှာ တောင်တန်းတွေ၊ ရေကန်တွေ၊ မြစ်တွေ၊ စိမ်းလန်းတဲ့ စိုက်ခင်း တွေနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကိုလည်း တွေ့ခဲ့ကြရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်..

သူတို့တွေ့ခဲ့ရတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကတော့ သမိုင်းမတင်မီ ခေတ်က သတ္တဝါကြီးတွေဖြစ်နေကြတယ်၊ ကြောက်စရာလည်း သိပ်ကောင်းကြတယ်တဲ့..”

“ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အောက်မှာ အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုး ရှိနေကြသလား၊ အင်း.. ဆက်စမ်းပါဦးကွယ်”

ဦးရွှေနိုးသည် တစ်ကယ်ပင် စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့ရသည်။ သူသည် အထူးအဆန်းများကိုသာ နားထောင်ရမည်ဆိုလျှင် ထမင်းစားဖို့ရန်ပင် သတိရသူမဟုတ်၊ ကလေးဆန်သည်ဟု ဆိုရမည်လား။

“ရစ်ချက်အီး၊ ဘာ(ဒ်)ဟာ ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲမှာ သိပ်ပြီးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ မြို့ကြီးတွေကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ် တဲ့၊ ကမ္ဘာဝမ်းခေါင်းကြီးထဲမှာရှိနေတဲ့ အပူချိန်ကတော့ ၇၄ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ သူ့ဟာ အဲဒီမြို့ကြီးကို အဖော်တွေနဲ့အတူ ရောက်သွားခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ

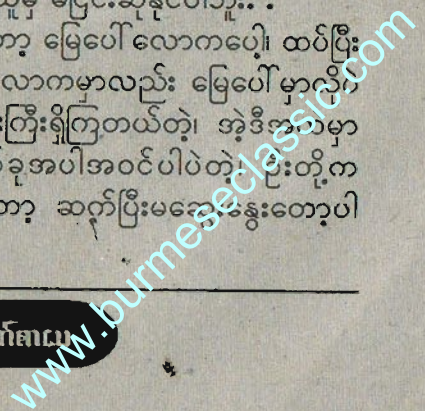
မြေအောက်နိုင်ငံကြီးကို အာဂါသာ (AGARTHA)လို့ခေါ်ပါသတဲ့ အဲဒီအာဂါသာရဲ့ မြို့တော်ကြီးကတော့ ရှမ်းဘဲလား ပါပဲတဲ့..”

“တော်လောက်ပါပြီကွယ်၊ ယုံတမ်းစကား.. ယုံတမ်း ပုံပြင်တွေကို မောင်ရင်က တစ်ထစ်ကျလက်ခံထားတာကိုးကွယ်၊ လူတွေဟာ အင်မတန်စိတ်ကူးယဉ်တတ်တဲ့ သူတွေပဲကွယ်၊ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေကို ချဲ့ကားပြီးတော့ ယုတ္တိယုတ္တိရှိအောင် ကြံဖန်ပြီးပြောတတ်ကြတယ်၊ မောင်ရင်လို့ နုနယ်တဲ့ ဦးနှောက် လေးက ဒါတွေကို လက်ခံထားတယ်ဆိုရင်တော့ သဘာဝ လောကကြီးက ပြောင်းပြန်မြင်နေတာပဲ..”

ဦးရွှေနိုးကပင်လျှင် မျိုးဆက်ကို ရှဲ့ချစကားဆိုလိုက် သည်။ မျိုးဆက်က အပြုံးမပျက်ပဲ..

တစ်ကယ်တော့ သဘာဝလောကကြီးထဲမှာကိုက ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတွေက ပြည့်နေကြတာပါ ဦး၊ လူသားတွေ လိုက်မမိနိုင်တဲ့ အကြောင်းအရာအဖြစ် အပျက်တွေဟာ အများကြီးပဲရှိနေကြပါတယ်၊ တစ်ကယ်ဖြစ်တည်မှုနဲ့ ကမ္ဘာ့ မြေအောက်တစ်နေရာမှာ ရပ်တည်နေနိုင်ကြတဲ့ သီးခြားကမ္ဘာ တစ်ခုမရှိနိုင်ပါဘူးလို့ ဘယ်သူမှ မငြင်းဆိုနိုင်ပါဘူး..”

“ကျွန်တော်တို့ကတော့ မြေပေါ်လောကပေါ့၊ ထပ်ပြီး ပြောရဦးမယ်၊ မြေအောက်လောကမှာလည်း မြေပေါ်မှာလို ကိုလိုနီနယ်ပယ်တွေ အများကြီးရှိကြတယ်တဲ့၊ အဲဒီအာဂါသာ ရှမ်းဘဲလားဗာလည်း တစ်ခုအပါအဝင်ပါပဲတဲ့၊ မြီးတို့က စိတ်မဝင်စားကြဘူးဆိုရင်တော့ ဆက်ပြီးမဆွေးနွေးတော့ပါ ဘူးလေ..”

“မောင့်မျိုးဆက် ယုံကြည်လက်ခံထားတယ်ဆိုတာက ဘာကိုလဲ..”

ဦးတိတ်စိန်က စကားအစဦးကာလကို ပြန်ကောက် လိုက်သည်။ အားလုံး၏မျက်နှာက မျိုးဆက်ဆီကို လှည့်သွားခဲ့ ကြပြန်သည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ ကမ္ဘာခေါင်းပွကြီးရှိနေတယ်ဆို တာကိုလက်ခံတယ်။ ယုံတယ်.. စကြာဝဠာအနန္တရှိသလို ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ အောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲမှာလည်း တိုင်းပြည် တွေ၊ မြို့ကြီးပြကြီးတွေ၊ လူတွေရှိနေကြတယ်ဆိုတာ ယုံတယ်”

“ဟာ..”

အားလုံး၏နှုတ်မှ အာမေဋီတ်သံ အသီးသီးက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကြလေသည်။ မျိုးဆက်ကို အတွေးခေါင်သော လူငယ်တစ်ယောက်ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်ကြသည်။

“ကမ္ဘာအတွင်းပိုင်းကိုဆင်းတဲ့ လိုဏ်ပေါက်ကြီးတွေဟာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းနဲ့ တောင်ဝင်ရိုးစွန်းရဲ့ တစ်နေရာမှာရှိရလိမ့် မယ်။ အဲ့ဒီမှာ.. ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဗဟိုချက်ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်လက်ခံထားတယ်..”

မျိုးဆက်၏စကားကြောင့် အားလုံးက သက်ပြင်းချလိုက် ကြလေသည်။ မည်သူကမှ လက်မခံကြသေးချေ။

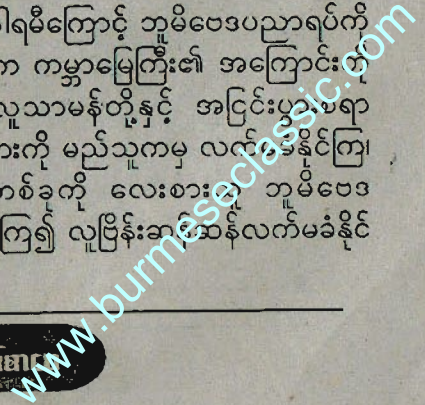
(၃)

အနာဂတ်ဖလ်လုံး

မျိုးဆက်သည် လူငယ်တစ်ယောက်ပေမယ့် တစ်ချို့က တစ်ယူသန်သူ မိမိ၏ယုံကြည်ချက်သည်ပင် အမှန်ဟု တရား သေအစွဲကို လက်ကိုင်ထားသူတစ်ယောက်ဟု ရင်းနှီးသောသူ များက ယူဆထားကြသည်။

သို့သော်..

မျိုးဆက်၏ အထုံပါရမီကြောင့် ဘူမိဗေဒပညာရပ်ကို စွဲမြဲစွာ လိုက်စားခဲ့သည်ကိုက ကမ္ဘာမြေကြီး၏ အကြောင်းတို နက်နက်နဲနဲသိထားသူမို့ လူသာမန်တို့နှင့် အငြင်းပွားရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်ပဲလား။ သူ့စကားကို မည်သူကမှ လက်မခံနိုင်ကြ။ ယင်းကလည်း ပညာရပ်တစ်ခုကို လေးစားသူ ဘူမိဗေဒ ပညာရှင် တစ်ဦးဦးမဟုတ်ခဲ့ကြ၍ လူငြိမ်းအိမ်အန်လက်မခံနိုင် ကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြလေ၏။

မင်းခက်

“သူတို့နဲ့ ငါ ငြင်းခုံနေလို့က အပိုပဲ။ ဘာအကြောင်းမှ ထူးလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အယူအဆကို ငါလက်ခံထားတယ်ဆိုတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်သာ လူသိသွားတယ်။ တော်ပြီ.. နောက်ကို ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး လူပုံအလယ်မှာ မဆွေးနွေးတော့ဘူး။ ငါတစ်ချက်မှားသွားပြီ”

မိမိကို ဇီဝကြောင်သူ၊ ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်တွေးပြီး ရှမ်းနှမ်းနေသူဟု ထင်ကြလည်း ဝရုမစိုက်ပါ။ မဟောသဓာထုံး နှလုံးမူပြီး လျှို့ဝှက်ချက်ကို မည်သူ့ကိုမှ မပြောသည်က အကောင်းဆုံးပင်။ နှုတ်ဆိတ်ခါ နေတတ်သူတစ်ယောက်က ယခုလို နှုတ်ဆော့မိလိုက်သည့်အတွက် အပြစ်တစ်ခု ပြုလုပ်မိ လိုက်သလိုပင်။

“ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးကြပေမယ့်လည်း ကိုယ့်လောက် အတွေ့အကြုံမရင့်ကျက်ကြလို့ပဲ။ ဗဟုသုတနည်းပါးကြလို့ပဲလေ။ အဲ့ဒီလူတွေဟာ သဘာဝတရားရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုကို မသိကြ ပေဘူး..”

ထိုသူများက မိမိ၏အယူအဆကို လက်မခံကြသည့် အတွက် မကျေမနပ်မဖြစ်မိတော့။ အားလုံးသာ အယူအဆချင်း သာတူနေကြမည်ဆိုလျှင် အမှန်တွေချည်းကိုသာလက်ခံသော သူများ၊ အမှားချည်းကိုသာ လက်ခံကြသောသူများ ဖြစ်လာကြ လိမ့်မည်။

မျိုးဆက်သည် မိဘများနှင့်အတူမနေပဲ အိမ်ခွဲပြီးတော့ နေသည်။ လွတ်လပ်မှုကို လိုလားသောကြောင့်ပင်။ သို့တစေ.. လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း မကောင်းမှုမှန်သမျှ

ဒီကြေခေါင်

ထိမ်းနိုင်သူဖြစ်သည်။ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆများအမြဲ တိုးတက်စေရန် ကြိုးစားနေသူတစ်ဦးပင်တည်း။ မိဘနှစ်ပါးက တောင်ကြီးမှာ စီးပွားရေးအခြေကျစွာဖြင့် နေနိုင်ကြပြီး သားဖြစ်သူကို လိုလေသေးမရှိအောင် ထောက်ပံ့ထားလေ သည်။ နောင်တစ်ချိန်လိုအပ်သောအချိန်တွင် မိဘများ၏ ရတနာရောင်းဝယ်ရေးအလုပ်ကို ဦးစီးကာ လုပ်ကိုင်ရမည် ဖြစ်၏။

လောလောဆယ်မှာတော့ သားဖြစ်သူကို အလိုလိုက် ထားလေသည်။ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်တော့ ဖုန်းနှင့်အဆက် အသွယ် လုပ်ကြသည်။

တစ်ရက်တွင် မျိုးဆက်သည် ဗဟန်းဘက်ကိုရောက် လာခဲ့သည်။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဆိုင်သုံးလေးဆိုင်ကို ဝင်ကြည့် သည်။ စိတ်ဝင်စားစရာတွေ့လျှင်လည်း ဝယ်တတ်သည်။ စိတ်တိုင်းကျ ပစ္စည်းရှာမတွေ့၍ ကြားတော့ရလမ်းဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့စဉ်မှာ..

“နင်.. ငါ့ကို လိုက်ပြီးမနှောင့်ယှက်နဲ့နော်၊ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ ပါမလာဘူး၊ သွား.. သွား”

“လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ နင့်မှာ ပိုက်ဆံတွေပါလာတယ်ဆို တာ.. ငါသိတယ်။ အခုချက်ချင်းပေးစမ်း၊ နာသွားချင်လား”

လူတစ်ယောက်က ဂျစ်(ပ်)စီမလေးတစ်ယောက်ကို အနိုင်ကျင့်နေသည့် မြင်ကွင်းပင်၊ ထိုသူသည် ငါ့လားဒိန်တစ် ယောက်ဖြစ်သည်။

မင်းစန္ဒာ

ဖက်ကလည်း သူမ၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

“ဟေ့ကောင်၊ မင်း.. သူ့ကို မနှောင့်ယှက်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်..”

မျိုးဆက်က နောက်ကနေ လျှောက်လာပြီး ဝင်တားလိုက်သည်။ ကုလားဒိန်သည် လက်တစ်ဖက်က ဂျစ်(ပ်)စီမလေး၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်းက လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင်၊ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ဝင်ရှုပ်တာလည်းကွ၊ အခုချက်ချင်းထွက်သွားစမ်း..”

“မင်း.. မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အနိုင်ကျင့်ပြီး ဖော်ကားနေလို့ ငါက တားဆီးနေရတာကွ၊ ထွက်သွားရမှာက မင်း၊ သဘောပေါက်လား..”

“ဪ.. မင်းက လူစွမ်းကောင်းဝင်လုပ်ချင်တယ် ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား.. သေချင်ပြီထင်တယ်”

ထိုသူသည် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက မောင်းပြန်ခါးကို ထုတ်လိုက်ကာ..

“ဖြောင်း”

ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်နှင့် ခြောက်လက်မအရှည်ရှိ သည့်ခါးက ကန်ပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက်.. မျိုးဆက်ကို ထိုးထည့်လိုက်လေတော့သည်။

“အို..”

ဂျစ်(ပ်)စီမလေး၏နှုတ်မှ အထိတ်တလန့်သံထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ မျိုးဆက်သည် ကုလားဒိန်၏ခါးကိုင်လက်ကို

ခိုကြွေခေါ

ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ တရှိန်ထိုးဝင်လာခဲ့သော ခါးကိုင်လက်က.. လမ်းလွဲသွားခဲ့လေ၏။ မျိုးဆက်သည် ကုလားဒိန်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ပုတ်ထုတ်လိုက်သော လက်နှင့်ပင်၊ ဆတ်ကနဲဆို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး လိမ်ချိုးလိုက်လေ၏။

“အား..”

နာကျင်စွာဖြင့် အော်လိုက်သံက အကျည်းတန်စွာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ခါးလွတ်ကျသွားသည်။ မှတ်လောက်သားလောက်အောင်ထပ်ပြီး ဆုံးမလိုက်ဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ခွပ်”

“အား”

ညာလက်သီးတစ်လုံးက မေးရိုးကိုပင့်ပြီးကော်တင်လိုက်သည်။ ကုလားဒိန်သည် ခေါင်းလန်သွားပြီး ပလက်ဖောင်းပေါ်ကို ပစ်ကျသွားခဲ့ရလေ၏။

“မင်းထွက်သွားစမ်း၊ ပေကပ်ကပ်လှုပ်နေဦးမယ်ဆိုရင် တော့.. သည့်ထက်ပိုပြီးတော့ နာမယ်..”

ကုလားဒိန်သည် အသားနာတော့လည်း ကြောက်သွားခဲ့ရသည်။ လူပုံကနွဲ့သလိုထင်ရပေမယ့် မျိုးဆက်၏လက်သီးက မနွဲ့ပြင်းလှသည်။ တစ်ချက်လောက် မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်နှင့် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်သွားခဲ့ရပြီ။

ထို့ကြောင့်..

အောက်မှာကျနေသော ခါးကိုပင်မထောက်နိုင်တော့ပဲ မျိုးဆက်ကို ပေစောင်းစောင်းနှင့်ကြည့်ကာ မနာရာမှ ထွက်သွား

www.burmeseclassic.com

ခဲ့လေတော့သည်။ မျိုးဆက်က ခါးကိုကောက်ယူလိုက်သည်။ ထွက်နေသော ခါးကို ခလုတ်နှိပ်ကာ အထဲကို ပြန်သွင်းလိုက်သည်။

ဂျစ်(ပ်)စီမလေးသည် မျိုးဆက်ကို အံ့အားတသင့်ဖြင့် ကြည့်နေရာက အနားကို လျှောက်လာခဲ့သည်။

“ရှင်က တော်တော်သတ္တိကောင်းတာပဲ၊ ရှင်သာဝင်ပြီး မကူညီရင် ကျွန်မကြိုးစားပြီးရှာထားတဲ့ငွေတွေ ဟိုကောင်လက်ထဲပါသွားတော့မှာ..”

“ကျွန်တော့်မှာ ကူညီရမယ့် ဝတ္တရားရှိပါတယ်၊ သူ.. ခင်ဗျားကို နောက်ထပ်နှောင့်ယှက်ရဲမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။”

“အဲဒီအတွက် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်၊ အဲဒီကျေးဇူးကို ကျွန်မဘယ်လိုစပ်ရပါ့မလဲ..”

“ကျေးဇူးရယ်လို့ သဘောမထားပါဘူး၊ အဲဒီအတွက် ခေါင်းထဲမှာ မထားပါနဲ့..”

ဂျစ်(ပ်)စီမလေးသည် မျိုးဆက်ကို စကားတစ်ခွန်းပြောရန်ရည်ရွယ်လိုက်စဉ်မှာပင် အမှတ်မထင် သူမ၏မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အရောင်ပြောင်းလဲသွားသလို..

“အို.. ရှင့်မှာ ထူးခြားမှုတွေရှိနေတယ်၊ ဘဝတစ်ခုလုံး အပြောင်းအလဲတွေနဲ့ ကြုံရတော့မယ်၊ မဟုတ်သေးဘူး..”

ဒီလိုပြောလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ကျွန်မသေသေချာချာကြည့်ပေးချင်တယ်၊ ရှင်.. ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့ပါလားဟင်..”

မျိုးဆက်၊ တစ်ချက်တော့ တွေဝေသွားခဲ့ရသည်။

ဂျစ်(ပ်)စီမလေးသည် မိမိ၏အနာဂတ်ကို ဟောကိန်းထုတ်ချင်

သည်ထင်ပါ၏။ မိမိငြင်းပယ်မိလိုက်လျှင်လည်း သူမ၏ တက်ကြွနေသော စေတနာနှင့် ဆန္ဒကို ဥပေက္ခာပြုရာ ရောက်ပေလိမ့်မည်။

“ကျွန်တော်က ဘယ်ကိုလိုက်ရမှာလဲ၊ ကျွန်တော့်မှာ ကားပါလာတယ်၊ လာလေ.. သွားကြတာပေါ့”

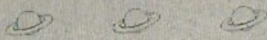
ဂျစ်(ပ်)စီမလေးသည် သူမ၏စေတနာကို အသိအမှတ် အပြုခံလိုက်ရသည့်အတွက် ကျေနပ်သွားခဲ့ရလေ၏။

တစ်ခဏအကြာတွင်..

မျိုးဆက်က ဂျစ်(ပ်)စီမလေးကို သူမ၏ကားလေးဖြင့် ခေါ်သွားခဲ့လေသည်။ မဂိုလမ်း(ရွှေဘုံသာလမ်း)ဘက်ဆီကို ဖြစ်လေသည်။

မကြာမီမှာပင်..

ဂျစ်(ပ်)စီမလေး ညွှန်ပြသော ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲ သို့ကားကို မောင်းဝင်သွားခဲ့လေသည်။

ကြီးမားသော ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုထဲမှာ ဟောင်းနွမ်းနေသော တစ်ထပ်တိုက်ပုပုလေးတစ်လုံးက ငြိမ်သက်စွာပင် ရှိနေပါ၏။

မျိုးဆက်သည် ဂျစ်(ပ်)စီမလေး ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း ပေါ်တီကိုရှေ့မှာ ကားကိုရပ်လိုက်သည်။ သူမသည် ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ အိမ်တံခါးကို သော့နှင့်ဖွင့်ပြီး ဝင်သွားခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထဲကို ရောက်သွားသောအခါ မျိုးဆက်သည် ဂျစ်(ပ်)စီမလေး၏အခြေအနေကို အံ့အားသင့်ပြီးတော့ ကြည့်နေမိသည်။

“ရှင်. . . အံ့အားသင့်နေတယ်နဲ့တူတယ်။ ဒီအိမ်ဟာ ကျွန်မ အပိုင်မဟုတ်ပါဘူး။ အိန္ဒိယကိုပြန်သွားတဲ့ ကုလားသူဌေး တစ်ယောက်က ကျွန်မကိုပေးခဲ့တာပါ။ သူ့ကို ကျွန်မက အနာဂတ်ဟောကိန်းတစ်ခု ထုတ်ပေးခဲ့လေတော့. . . အင်း မှန်သွားတယ်ပေါ့လေ

သူ့ဘဝကလည်း အကြီးအကျယ်ပြောင်းလဲသွားခဲ့တယ်။ ဒီမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘုံဘေမှာ. . . သူ့လုပ်ငန်းတွေက အဆသုံး ဆယ်လောက်တိုးတက်အောင်မြင်သွားခဲ့တယ်. . .

ဒါကြောင့်မို့ သူလည်း ကျေးဇူးတင်ပြီးတော့ ဒီအိမ်ကြီး ကိုအပ်ထားပြီး ပြန်သွားတာပဲ။ ပြန်လာတော့မယ်တော့ မထင်မိပါဘူးလေ. . .

ဂျစ်(ပ်)စီတစ်ယောက်ဟာ အိမ်နဲ့အတည်တကျနေနေ ရလို့ အံ့အားသင့်နေတာလား. . .”

“ကျွန်တော် လူတစ်ယောက်ကို ဒီလိုအထင်သေး တတ်တဲ့ စိတ်မျိုးလည်း မထားတတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နည်းနည်း တော့အံ့အားသင့်သွားမိတာ အမှန်ပဲ. . .”

မျိုးဆက်က ဝန်ခံလိုက်သည်။ ဂျစ်(ပ်)စီမလေးက လှပသောအပြုံးလေးဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်ပြီး. . .

“ရှင်က. . . ပွင့်လင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ကဲ. . . ရှင်ကို ကျွန်မမေးချင်တယ်”

“မေးပါ. . . ဘာမေးမှာလဲ”
“အနာဂတ်ဟောကိန်းဆိုတာကို ရှင်ယုံသလား”

“ဒီလိုပညာမျိုးကို ကျွန်တော်ကြားဖူးနားဝရှိထားပါ တယ်။ သက်သေအထောက်အထားတွေနဲ့ မှန်ကန်ချက်တွေကို လည်းလေ့လာမှတ်သားဖူးပါတယ်. . .”

“ရှင်က အပေါ်ယံရုပ်ပြီးတော့ ပြောလိုက်တာကိုး။ ကိုယ်တိုင်ကော ယုံကြည်မှုရှိသလား”

“ယုံကြည်မှုဆိုတာထက်. . . လက်ခံသင့်သလောက် တော့လက်ခံထားပါတယ်။ ကျွန်တော် မပယ်ရှားပါဘူး. . .”

“ကျွန်မသဘောပေါက်ပြီ။ ကိုယ်တွေ့အကြံသေးတော့ မသိသေးဘူးပေါ့လေ။ ကဲ. . . ရှင်ရဲ့အနာဂတ်ကို ကြည့်ကြစို့. . .”

ဂျစ်(ပ်)စီမလေးသည် မျိုးဆက်ကို အခန်းလေးတစ်ခု ဆီကို ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ဆယ်ပေပတ်လည်အခန်းလေးတစ်ခု ပင်ဖြစ်သည်။ အခန်းထဲမှာ စားပွဲတစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံး ရှိသည်။ စားပွဲပေါ်မှာ စာအုပ်ထူကြီးများကို သုံးလေးအုပ် တွေ့လိုက်ရသည်။

စိတ်တန်ခိုးနှင့် ပတ်သက်သော ဗေဒင်၊ လက္ခဏာများ နှင့်ပတ်သက်သော ဝိညာဉ်နှင့်သက်ဆိုင်သော စာအုပ်များပင်။ အားလုံးသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာ၊ သက္ကတဘာသာ စသည်တို့ဖြင့် ရေးသားထားလေ၏။ ဤစာအုပ်များကို ဂျစ်(ပ်)စီ မလေးကပဲ ဖတ်လေသလား။ အိန္ဒိယသို့ပြန်သွားသောသူကြီး၏ စာအုပ်တွေပဲလား မပြောတတ်ပါ။
သို့သော်. . .

www.burmeseclassic.com

မင်းစက္က

ဂျစ်(ပ်)စီမလေးကား အင်္ဂလိပ်စကားပြောရာ၌ လေယူလေသိမ်းကအစ ပီပြင်လှပေသည်။ မျိုးဆက်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင် ခရီးလှည့်လည်နေကြသော ဂျစ်(ပ်)စီများကို တွေ့ခဲ့ရဖူးလေသည်။

ဆိုရလျှင် . .

ဂျစ်(ပ်)စီများသည် ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သမားများ ဖြစ်ကြလေသည်။

စားပွဲပေါ်မှာ အခြားပစ္စည်းတစ်ခုလည်းရှိသေး၏။ အဝတ်နက်စလေးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော အရာတစ်ခု။

သူမက ထိုအဝတ်စလေးကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သော အခါ ဖယ်လုံးကြီးတစ်လုံးက ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

“ရှင်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ဒီဖယ်လုံးကြီးပေါ်မှာ ထင်မြင်လာ အောင်ကြည့်လို့ရတယ်၊ အတိတ်ကာလက အကြောင်းကိုလည်း ပြန်ပြီးကြည့်လို့ရတယ်၊ ကဲ . . ပြောပါ အတိတ်ကိုကြည့်မလား၊ အနာဂတ်ကိုကြည့်မလား”

သူမသည် မျိုးဆက်၏ မျက်လုံးများကို စူးစိုက်၍ကြည့်ကာ . . မေးလိုက်လေ၏။ ဆွဲငင်အားပါရှိသော မျက်ဝန်းတစ်စုံ ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ရ၏။

မျိုးဆက်သည် ထိုအတတ်ပညာများကို နားမလည်သော်လည်း လူဆိုသည်မှာ အတိတ်ကဖြစ်ပြီးခဲ့သည်များထက် ရှေ့ဖြစ်မည့်အရာများကို ပိုပြီးတော့ စိတ်ဝင်စားတတ်ကြသူများ ဖြစ်ကြလေရာ . .

“ရှေ့ဖြစ်ကိုပဲ သိချင်ပါတယ်”

မြတ်ဗုဒ္ဓ

ဟု သူမ ကျေနပ်အောင် ပြောလိုက်ရလေ၏။ သူမသည် အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြင်ပမှ အလင်းရောင် မဝင်သောအခါ မှောင်ရိရိလေးဖြစ်သွားခဲ့လေ၏။ ဖယ်လုံးက အလယ်၊ သူမက တစ်ဖက်မှာ . . မျိုးဆက်က စားပွဲ၏တစ်ဖက်မှာရှိနေကြလေ၏။ ဂျစ်(ပ်)စီမလေးသည် ဖယ်လုံးကို စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေပြီး နှုတ်မှ တစ်ခုခုကို ရွတ်ဆိုလျက်ရှိနေလေသည်။

သူမ၏မျက်ဝန်းတွေသည် တဖြည်းဖြည်းအရောင်တောက်ပလာနေသည်ဟု ထင်ရသည်။ မျက်နှာလေးကလည်း ပိုပြီးတော့ ဝင်းလက်လာခဲ့လေသည်။ ယခုအချိန်တွင် အခန်းထဲ၌ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေကြ၍ လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့်အတူနေရသော ပုရိသယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မျိုးဆက်မှာ ထိုကဲ့သို့သော မသမာသည့်စိတ်မျိုး မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပေ။

“ကဲ . . အစ်ကိုတော်၊ ကျွန်မရဲ့ မျက်လုံးတွေကို ခဏလောက်ကြည့်နေလိုက်စမ်းပါ”

သူမ၏အသုံးအနှုံးက ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ အစ်ကိုတော်ဟု လေးလေးစားစားနှင့် ခေါ်လိုက်လေသည်။ မျိုးဆက်ကလည်း ဂျစ်(ပ်)စီမလေး၏ ရွန်းလက်တောက်ပသော မျက်ဝန်းတွေကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်လေ၏။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မိမိ၏အသည်းနှလုံးများကို စွမ်းအားရှင်တစ်ဦးဦးက ဆွဲနှုတ်ပြီးတော့ ယူကုန်သည်ဟု ခံစားလိုက်ရလေ၏။ ရင်ထဲမှာလည်း ဘာမှမရှိတော့သလို ဟာလာဟင်းလင်းကြီး ဖြစ်သွားခဲ့ရလေ၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓ

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက်..

ခေါင်းထဲမှာ မူးနောက်သလိုလို၊ ဝေရီထွေပြားသော အာရုံက ပူးကပ်လာသလိုဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်လည်း တစ်ချက်ယိမ်းယိုင်သွားသလို ခံစားလိုက်ရရှိ စားပွဲစွန်းကိုပင် လက်ဖဝါးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထားမိ ရလေသည်။ မျက်လုံးတွေက ရှေ့မှာထိုင်နေသော ဂျစ်(ပ်)စီ မလေးကိုပင် မမြင်နိုင်တော့သလို ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။ တစ်ခဏကြာပြီးနောက်..

“ကဲ.. ဘရာသား၊ ဖလ်လုံးကို ကြည့်လိုက်ပါ။ စိတ်ကို တင်းမထားပါနဲ့၊ လျော့ထားပါ.. သက်တောင့်သက်သာ အနေအထားနဲ့ပဲ ကြည့်နေပါ..”

သူမဆီက အသံက နားထဲကိုဝင်လာခဲ့လေသည်။ ခေါင်းထဲမှ အလင်းရောင်တစ်ခုက လက်ကနဲဆိုဖြစ်သွားပြီး အကြည်ခါတ်ကြီးက လွှမ်းမိုးလာခဲ့သည်။ မျက်လုံးအကြည့်သည် ဖလ်လုံးကြီးဆီကို ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

စိတ်သည် အရာရာကို ဦးဆောင်သည်ဖြစ်ရကား အားကောင်းသော စိတ်ခါတ်ခွန်အားတစ်ခုကို မိမိပိုင်ဆိုင် လိုက်ရသည်ဟု ထင်မိလိုက်လေသည်။

[ဂျစ်(ပ်)စီမလေး၏ ပဉ္စလက်အတတ်ပညာမှော်သွင်းမှု ခရီးကိုကြည့်ကြပါစို့]

ဖလ်လုံးကြီးသည် တစ်ဖက်သို့ တိုးလျှိုးပေါက်မြင်နိုင် သော်လည်းပဲ ကြည့်နေရင်းမှာပင် နို့နှစ်ရောင်တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။

စက္ကန့်များစွာအထိ မြင်ကွင်းက အဖြူထည်သက်သက် ရှိနေသေးသည်။ နောက်တော့ လှုပ်ရှားမှုများက ပေါ်လာခဲ့ကြ လေသည်။ အစကနဦးမှာ ပေါ်လာသည်က ဆီးနှင်းများကျနေ သော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု။

ခပ်ဝေးဝေးတွင် ဖြူဆွတ်သော တောင်တန်းကြီးများကို လည်းတွေ့လိုက်ရလေသည်။

[ရေခဲတောင်ကြီးများဖြစ်နိုင်သည်...]

နေရာလမ်းတစ်လျှောက်လုံးသည် ဆီးနှင်းများဖုံးလွှမ်း လျက်ရှိသော သစ်ပင်ကြီးများ၊ လမ်းများဖြစ်နေကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ ရေခဲတောင်ကျားကြီးတစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင်သည် တောထဲမှာ ဖြတ်သွားဖြတ်လာလုပ်နေလျက်ရှိ နေကြသည်။ မြင်ကွင်းက တစ်မျိုးပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြန်လေ သည်။

ရေခဲများ၊ ဝါးမြိုထားသော ဂူလိုက်ကြီးတစ်ခုက မျက်စိရှေ့မှာပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဂူလိုက်ကြီးထဲကို မျိုးဆက် ရောက်သွားခဲ့သည်။ အောက်ကိုဆင်းသော တွင်းပေါက်ကြီး တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

တွင်းပေါက်ကြီးသည် ဒယ်အိုးပမာရှိနေသည်။ တွင်းနံရံ ပတ်ပတ်လည်တွင် ကျောက်ထစ်များ၊ ဂမ္မများကျောက်ချစ်များ ကရှိနေသည်။ အောက်ကိုငုံကြည့်လိုက်ရာတွင် အသုဉ်းရာနက် လှကြောင်း စိတ်ထဲက အလိုလိုနေရင်း သိနေမိသည်။ ချောက် ကြီးထဲကို ဆင်းသွားခဲ့လျှင် မည်သည့်နေရာထိ ရောက်သွားနိုင် မလဲဟု အလိုလိုပင် သိချင်နေမိလေသည်။

မင်းစက္က

ထို့နောက် . .

နောက်ထပ်မြင်ကွင်းတစ်ခုက ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ မြို့ကြီးတစ်မြို့ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်မြို့လုံး ပြီးပြီးပြတ်ပြတ်နှင့် ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်တောက်ပနေလျက်ရှိသည်။

ယင်းမြို့ကြီးသည် ရှေးဟောင်းမြို့တော်ကြီးဖြစ်ပြီး မြင့်မားသောတောင်ကြီးများပေါ်မှာသော်လည်းကောင်း၊ တောင်စောင်းများပေါ်မှာသော်လည်းကောင်း၊ တောင်အောက်မှာသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်များကို တည်ဆောက်ထားကြသည်။

လျှိုမြောင်ချောက်ကမ္ဘားကြီးများကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ထူးခြားသော အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ထားကြသော မြို့သူမြို့သားများသည် ပြုံးရွှင်ရယ်မောကာ သွားလာနေကြသည်။

ထိုမြင်ကွင်းများလည်း တဖြည်းဖြည်း မှန်ဝါးဝါးနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

ထို့နောက် . .

မိမိ၏မျက်စိရှေ့မှောက်ကို ဖျတ်ကန်ဆို ရောက်လာခဲ့သော သဏ္ဍာန်တစ်ခု၊ အနီးကပ်မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် အံ့အားသင့်သွားသလိုပင် ခံစားလိုက်ရလေသည်။ သူတွေ့လိုက်ရသည်ကား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပင်။ မျက်နှာလေးကနုနယ်လှပလွန်းနေပြီး ကျောရှင်းသောကိုယ်ဟန်ရှိသည်။ ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံကေသာမျှင်များသည် လေမှာလွင့်ဖျောနေကြသည်။

မိန်းကလေး

မိန်းကလေးသည် သားမွေးအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အချိုးအဆက်ကျသော ခန္ဓာကိုယ်လေးက ပေါ်လွင်လျက်ရှိသည်။ ကျောထက်မှာလည်း လေးနှင့်မြားကို လွယ်ပိုးထားလေသည်။

သူမရပ်နေသော အနေအထားသည် မျိုးဆက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာချင်းက လွန်စွာမှပင် နီးကပ်လျက်ရှိသည်။ မိန်းကလေး၏အပြုံးကို သူ့နွေးထွေးစွာ ရရှိလိုက်ချိန်မှာ ရင်ခုန်သွားခဲ့ရသည်။

သူ့ကို တမင်ပြုံးပြနေသလိုဖြစ်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက ရွရွလှုပ်နေကာ စကားပြောတော့မလိုပင် ရှိနေသည်။ ထူးခြားသည်က သူမ၏နဖူးပြင် နာသယ်အထက်တွင် မွဲလေးတစ်လုံးကရှိနေသည်။ ထူထပ်သော မျက်ခုံးမွေးတစ်စုံသည် နှာယောင်ထက်မှာလာပြီး ဆုံမိကျော့မလိုရှိသည်။ မွဲနက်လေးနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသည်။

နဖူးပြင်အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်တွင်ရှိသော မွဲကို ရတနာဆံကျစ်ဟုခေါ်သည်။ ထိုမွဲပိုင်ရှင်မိန်းကလေးများသည် လင်ကောင်းသားကောင်းကို ရတတ်လေသည်။

မိန်းကလေး၏ ရှုန်းလက်သော မျက်ဝန်းလေးတွေသည် မျိုးဆက်ကို ရှုန်းရွန်းစားစားနှင့်ကြည့်နေလျက် ရှိနေလေရာ မျိုးဆက်မှာ ဖယ်လုံးကိုလက်နှင့်ကိုင်မိတော့မလိုပင်ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။

ထိုစဉ် . .

မြင်ကွင်းက ဝါးလာပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေတော့

သည်။ ဖလ်လုံးသည် အဖြူထည်ကြီးအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်းနှင့်ပြန်ပြီးတော့ ကြည်လင်လာခဲ့လေ၏။
ထိုအခါ . .

မျိုးဆက်၏ ရင်ထဲမှာ ဟာပြီးတော့ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။
“ကဲ၊ ဘာတွေကိုမြင်လိုက်ရသလဲ ကျွန်မကိုလည်း

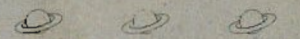
ပြောပြပါဦး ဘရာသာ . .”
ဂျစ်ပစီမလေးက မျိုးဆက်ကို အေးဆေးစွာပင်
မေးလိုက်လေ၏။

“မြင်ကွင်းတွေကတော့ အစုံပဲ၊ မယုံကြည်နိုင်လောက်
အောင်ကို ဆန်းကြယ်တယ် . .”

မျိုးဆက်သည် ဖလ်လုံးကြီးထဲမှာ သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသည်
များကို မှတ်မိသမျှ ပြန်ပြီးပြောပြလိုက်လေ၏။

“အင်း . . ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ ရှင့်ရဲ့ အနာဂတ်
ဖြစ်ရပ်တွေဟာ တော်တော်ကိုထူးခြားတာပဲ၊ စောင့်ကြည့်ကြ
သေးတာပေါ့လေ . .”

ဂျစ်ပစီမလေးက တွေဝေနေသော မျိုးဆက်၏
မျက်နှာကို ပြည့်ဝသောအပြုံးလေးဖြင့် ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်
လေ၏။ မျိုးဆက်သည် ထိုနေရင်း အိပ်မက်မက်နေသလို ခံစား
ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် သူမကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

(၄)
ပေးဆပ်သူအရာ

မျိုးဆက်သည် ဂျစ်ပစီမလေးဆီက ပြန်လာပြီးကတည်း
က ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပင် ခံစားနေမိရသည်။

“ငါ . . စိတ်ညှိုးခံလိုက်ရပြီထင်တယ်၊ ဖလ်လုံးကြီးထဲမှာ
ပေါ်လာခဲ့တဲ့အရာတွေဟာ အပြုစားခံရတဲ့ ငါ့စိတ်ကြောင့်
အိပ်မက်မက်နေသလိုဖြစ်ပြီး ထင်လာမြင်လာခဲ့တာပဲလား . .

ဒါမှမဟုတ် အပြင်မှာရှိနေတဲ့ အရာတွေကို ငါမြင်ဖူး
ထားလို့ ဖလ်လုံးကြီးထဲမှာ ပုံရိပ်လာထင်နေတာလား၊ မနောထဲ
မှာရှိနေတဲ့ သဏ္ဍာန်တွေဟာ မသိစိတ်ထဲမှာ ကိန်းစေတနာ
နေသလိုမျိုးဖြစ်နေတယ်၊ ဂျစ်ပစီမလေးက စိတ်ညှိုးပြီး
ဖော်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ စိတ်မျက်စိထဲမှာ ပေါ်လာတာကို
ဖလ်လုံးကြီးထဲမှာ ပေါ်လာတာလို့ တစ်ကယ်ယုံနေမိတာလား”
အဖြေကိုရှာမရ ဖလ်လုံးကြီးသည် သူ့ကို ဖမ်းစားလျက်

www.burmeseclassic.com

ရှိသည်။ မိန်းကလေး၏မျက်နှာကို မျက်စိမှိတ်လိုက်တိုင်းမှာ ထပ်တလဲလဲပင် မြင်ယောင်နေလျက်ရှိသည်။

“တော်တော်ကို တတ်နိုင်တဲ့ ဂျစ်ပစီမလေးပဲ၊ ငါ့ရင်ထဲ မှာရော့ . . မျက်လုံးထဲမှာရော၊ စွဲထင်နေအောင် တတ်နိုင်စွမ်း ရှိပါပေတယ်”

မျိုးဆက်သည် တစ်ယောက်တည်း သဘောကျကာ အသံထွက်သည်အထိ ရယ်မိလိုက်လေသည်။ ဖလံလုံးကြီးထဲမှာ ပေါ်လာသော မြို့ကြီး၏သဏ္ဍာန် . . အဆောက်အဦများကို လည်း ရက်အတန်ကြာသည်အထိ မြင်ယောင်နေခဲ့ပြီးမှ မှေးမှိန် ကာပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။

မျိုးဆက်သည် နောက်ထပ် သူ၏မိတ်ဆွေများနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းအမှုမပြုတော့ပေ။ ထိုသူများသည် မိမိထက် အသက်ကြီးကြသော်လည်း မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း များဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် . .

မိမိ၏ယုံကြည်ချက်ကို ပျက်ပြားအောင် ဖန်တီးကြသူ များအဖြစ်လည်း တစ်ဖက်ကရပ်တည်နေကြပြန်သည်။

ကမ္ဘာကြီး၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းကြီး ရှိနေသည်ကို မိမိတစ်ဦးတည်းက ယုံကြည်ချက်တစ်ခုဖြစ်ပေါ် နေသည့်အတွက် ထိုသူများက ယုတ္တိယုတ္တာမရှိဟု မိမိကို ရှုံ့ချ

နေမိသလိုဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

ပထဝီဗေဒသိပ္ပံပညာတွင် အားနည်းလျက်ရှိနေကြသူ များပေမို့ အပြစ်တော့ မတင်မိပါ။ ပထဝီဗေဒကို ကျွမ်းကျင်ကြ သူပညာရှင်များသည်ပင် ထိုအယူအဆကို လက်မခံတတ်ကြပေ။

တစ်နေ့တွင် . .

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလက်ရာများကို စုဆောင်းထားသော အခန်းထဲကို မျိုးဆက်ဝင်လာမိခဲ့သည်။ ဝါသနာကြီး၍သာ ရသမျှ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူစုဆောင်းထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤပစ္စည်းများကို မည်သူ့ကိုမှလည်း သူမပြုသခဲ့ပါ။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကား အမျိုးအမည် စုံလင်လှပေသည်။ ရှေးဟောင်းပြတိုက်လေးတစ်ခုပမာ ရှိနေသည်။

မှန်ဘီရိုများ၊ နံရံကပ်စင်များ၊ စင်များပေါ်မှာ အားလုံး အစီအရိပ်ပင်ရှိနေကြသည်။ နတ်ဖရားရုပ်တုများ၊ ပိရမစ်ပုံစံငယ် များ၊ ဖာရိုဘုရင်ရုပ်တုများ၊ ဒင်္ဂါးပြားများ၊ အီဂျစ်မင်းသမီးရုပ်တု များ၊ လားမားဘုန်းတော်ကြီးရုပ်တုများ၊ ရှေးဟောင်းပန်းချီ ကားချပ်များ အစရှိသဖြင့် စုံလင်လှပေသည်။

မျိုးဆက်သည် မိမိစုဆောင်းထားသော ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းများကို တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဝအောင်ကြည့်ရှုတတ်သည်။

ပေစာများ၊ ပုရပိုဒ်များ၊ မြန်မာဘုရင်ရှေးမင်းများခေတ် ကစစ်သည်များ၊ စစ်ကဲများ သုံးကြသည့် ဓား၊ သူ၊ ပုဆိန်များ ကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီများအထိ ပါဝင်သည်။

မျိုးဆက်သည် သစ်သားဘီရိုကြီးတစ်လုံးဆီကို မျက်စိကရောက်သွားခဲ့သည်။ ဤဘီရိုကြီးထဲမှာလည်း ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို ထားရှိသည်။ ကျောက်ခေတ်က လက်နက်များ၊ ကျောက်ခွက်များ၊ ကြေးအိုးများ အထိ ပါဝင်သည်။

ဘီရိုကြီးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အထဲမှာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများက အစီအရိပ်ငါး တစ်ခုချင်းကိုလိုက်ပြီး ကြည့်သည်။ ဝါသနာပင်၊ အားရကျေနပ်စွာကြည့်ပြီးသောအခါ ဘီရိုကိုပြန်ပြီး ပိတ်မည်အပြုမှာ မျက်လုံးအစုံက တစ်နေရာကို ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

ဘီရိုထောင့်တွင် ရုပ်တုလေးတစ်ခု၊ ဘီရို၏ ဒုတိယအထပ်မှာ တွေ့လိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ရုပ်တုပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ . . . တီဗက်ကို ရောက်ခဲ့စဉ်က လမ်းပြတစ်ဦးက လာရောက်ရောင်းချသွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဤရုပ်တုလေးကို တစ်ကြိမ်မျှသာကြည့်ပြီး ဘီရိုထဲမှာ သိမ်းထားမိခဲ့သည်။ မေ့လျော့နေမိခဲ့သည်။

လက်ကရုပ်တုလေးဆီကို အလိုလိုပင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ ယူပြီးကြည့်မိလိုက်သည်။ ချက်ချင်းမှာပင် မျိုးဆက်အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ ဤရုပ်တုလေးက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပင်၊ သူ့ကောင်းစွာပင် မြင်ဖူးနေခဲ့သည်။ မှတ်မိနေခဲ့သည်။ အကြိမ်ကြိမ်ပင် ပြန်ပြီးတော့ စဉ်းစားမိသောအခါ ခေါင်းထဲမှာ ပေါ်လာခဲ့လေ၏။

“ဟင် . . . ငါဖလ်လုံးထဲမှာ မြင်လိုက်ရတဲ့ မိန်းကလေး

ပုံနဲ့တစ်ထေရာတည်းကို တူနေပါလား. . .”

နှုတ်မှ တအံ့တဩနှင့် ထွက်သွားခဲ့သည်။ မျက်နှာလေးကအစ . . . ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကအစ . . . နွဲ့နှောင်းသော ကိုယ်ဟန်လေးကအစ အားလုံးတသဝေမတိမ်းပင် တူညီလျက် ရှိနေလေသည်။

ရှည်လျားသော ဆံကေသာမျှင်များက လေထဲမှာ လွင့်မျောလျက်ရှိနေသည်။ လေးနှင့်မြားကို ကိုယ်မှာလွယ်ထားသည်။

ထူထပ်စွာနက်မှောင်သော မျက်ခုံးမွေးတစ်စုံ၏ကြားနဖူးပြင်မှာ ရတနာဆံကျစ်ခေါ် မှဲ့နက်ကလေးတည်နေသည်အကစ လုံးဝကို တူညီနေသည်။ ပြုံးယောင်သန်းလျက်ရှိသော မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကအစ ရွန်းလဲ့သော အကြည့်သည် မိမိကို ဖမ်းစားလျက်ရှိနေလေသည်။

“ဒီရုပ်တုလေးကို ငါတစ်ကြိမ်ပဲ ကြည့်ဖူးခဲ့လိမ့်မယ်၊ အမှတ်တမဲ့ကြည့်ဖူးခဲ့တဲ့ ရုပ်တုလေးရဲ့ ရုပ်သွင်ကို ဖလ်လုံးထဲမှာပြန်ပြီးမြင်လာမိတာဟာ ငါ့ရဲ့မြှုပ်ကွယ်နေတဲ့ မသိစိတ်ကို ပြန်ပြီးတူးဖော်ပေးလိုက်တာပဲ. . .”

ဖလ်လုံးထဲမှာ ပေါ်လာတာ တစ်ကယ်မဟုတ်ဘဲ ငါ့ရဲ့မနောအာရုံထဲမှာ ပေါ်လာခဲ့တာပဲ၊ ဂျစ်ပစီမလေးဟာ စိတ်ညှို့အတတ်ပညာနဲ့ ဖော်ထုတ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်ခဲ့မယ်၊ တော်တော်ကို တတ်နိုင်တယ်၊ အံ့ဩစရာပါပဲလား. . .”

ကြောက်စရာလည်းကောင်းတယ်၊ ဒီမိန်းကလေးကို တစ်ကြိမ်မြင်ဖူးတာနဲ့ ငါ့ရဲ့ရင်ထဲမှာ စွဲသွားခဲ့ရပြီ၊ ငါ. . . ကမ္ဘာ

www.burmeseclassic.com

အရပ်ရပ်ကို လှည့်လည်ပြီးတော့ သွားလာခဲ့တာ များပြီ. .

စွဲမက်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို တွေ့ခဲ့တာ တောင် ငါ့ရင်မခုန်ခဲ့ဘူး၊ အဝိညာဏက အသက်မရှိတဲ့ ဟောဒီ ရုပ်တုလေးကိုမြင်မိကာမှ ငါဘာဖြစ်လို့ ရင်ခုန်သွားခဲ့ရတာလဲ”

မျိုးဆက်သည် လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသည့် ရွှေရောင် အဆင်းနှင့် ရုပ်တုလေးကို တပ်မက်စွာပင် ငေးရီပြီးတော့ ကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် ရင်ထဲမှာ အပ်ထားမိလိုက်လေ တော့သည်။

“ဖယ်လုံးကြီးထဲမှာ ငါမြင်ခဲ့ရတဲ့ မြို့ကြီးပြကြီးတွေ မြင့်မားတဲ့တောင်တန်းကြီးတွေဟာ ငါ့ရဲ့အမှတ်သညာထဲမှာ မရှိပဲနဲ့ ဘာကြောင့် ပေါ်လာခဲ့ရတာလဲ. .

မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ငါစိတ်ညှို့ခံလိုက်ရသလို လို့. . အိပ်မေ့အချခံရသလိုလို ရှိနေစဉ်မှာ အိပ်မက်မက်နေ တာမျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်. .”

မျိုးဆက်သည် တွေးရင်းမှာပင်လျှင် အဖြေကိုရှာမရပဲ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ရက်အတန်ကြာသည်အထိ ထိုအဖြစ်အပျက် သည်သာ တစ်ချိန်လုံးအလွမ်းမိုးခံနေရလေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင်. .

အိပ်မက်ထဲအထိပင် ရောက်လာတတ်သည်။ ထိုကြီး ကျယ်ခမ်းနားသော မြို့ကြီးကို မိမိရောက်သွားခဲ့သည်။ တောတောင်ကြီးထဲမှာ တည်ဆောက်ထားသော မြို့ထဲမှာ မိန်းကလေးကိုနေရာအနှံ့လိုက်ပြီးတော့ ရှာနေမိသည်။ မတွေ့ပါ။

သည့်နောက်. .

အိပ်မက်မှ လန့်ပြီးတော့ နိုးသွားခဲ့ရသည်ချည်းပင်။ အိပ်မက်သည် တစ်ကြိမ်တည်းမဟုတ်၊ မကြာခဏပင် မက်တတ် လာခဲ့သည်။ တစ်ကြိမ်မှာ ထိုမိန်းကလေးနှင့် ပက်ပင်းတိုးမိသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆုံမိသည်။

မိန်းကလေးက သူ့ဆီကိုပြေးလာခဲ့သည်။ ရင်ခွင်ထဲကို ရောက်လာခဲ့သည်။ ညံ့သက်သောကိုယ်လုံးလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါ အောင်ပင်ဖက်ထားမိလိုက်ကြသည်။

သို့သော်. .

ပရောဂတစ်ခုကြောင့် အိပ်မက်သည် ပျက်ပြယ်သွားခဲ့ ရသည်။

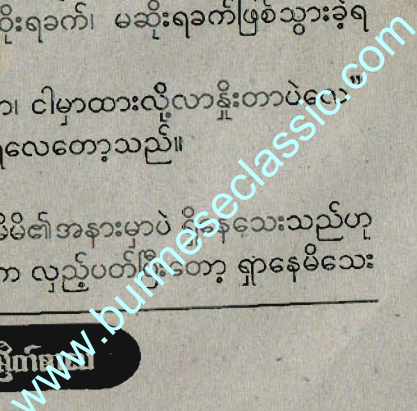
“ဆရာလေး. . ဆရာလေး၊ ဒီကနေ့. . စောစော သွားစရာကိစ္စရှိတယ်ဆို. . ထပါတော့. .”

ကိုမြမောင်က အခန်းအပြင်ဘက်မှလာပြီးတော့ နှိုးသည်။ ထို့ကြောင့် အိပ်မက်သည်လည်း ပျယ်ပြယ်သွားခဲ့ရ လေသည်။ အလိုလိုနေရင်း အလိုမကျဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။ ကိုမြမောင်ကိုလည်း စိတ်ဆိုးရခက်၊ မဆိုးရခက်ဖြစ်သွားခဲ့ရ သည်။

“ဪ. . သူ့ခင်ဗျာ၊ ငါ့မှာထားလို့လာနှိုးတာပဲလေ၊ ဟု ဖြေသိမ့်လိုက်ရလေတော့သည်။

သို့သော်. .

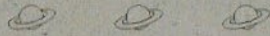
မိန်းကလေးသည် မိမိ၏အနားမှာပဲ နိုးနေသေးသည်ဟု ထင်နေမိကာ မျက်လုံးတွေက လှည့်ပတ်ပြီးတော့ ရှာနေမိသေး

မင်းစန္ဒာ

သည်။ တစ်ကယ်. . မတွေ့ရင်ထဲမှာ ဟာသွားခဲ့ရသည်။ မိနစ်
တော်တော်များများကြာသည်အထိ ရင်ထဲမှာ မပျောက်ပျက်ပဲ
ရှိနေမိသည်။ ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်းနှင့် စိတ်သက်သာရာ
ရသွားခဲ့ရလေသည်။

ထူးခြားသည်က မိန့်ကလေးနှင့် ပတ်သက်သော
အိပ်မက်သည် တစ်ရက်ခြား. . နှစ်ရက်ခြားဆိုသလို မက်လာ
တတ်ခြင်းပင်တည်း။

မျိုးဆက်သည် ဂျစ်ပစီမလေးဆီကို နောက်တစ်ခေါက်
ရောက်သွားခဲ့သည်။ အိမ်မှာမရှိခဲ့လျှင်ဟူသော အတွေးက
ကားမောင်းနေရင်း တွေးလာမိခဲ့သေးသည်။

သို့သော်. .

သူမဆီကိုရောက်သွားသောအခါ အဆင်သင့်ပင်
တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမသည်လည်း အံ့အားသင့်သွားခဲ့လေ
သည်။

“ဟော. . ဘရာသာ၊ ဆာရာဆီကို တစ်ခေါက်လာ
ပြန်ပြီ. .”

ဂျစ်ပစီမလေးက သူမ၏နာမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြီးတော့
ပြောလာခဲ့သည်။ ယခုမှပင် အမည်ကိုသိသွားခဲ့ရလေတော့
သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မလာလို့ကိုမဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်. .

ခင်ဗျားဆီက ပြန်သွားပြီးကတည်းက ဖလ်လုံးထဲမှာ မြင်ခဲ့ရတဲ့
အရာတွေကို ဘယ်လိုမှ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရခဲ့ဘူး. .

အိပ်မက်ထဲမှာလည်း ဒါကိုပဲ ထည့်ပြီးတော့ မက်တယ်၊
အလိုလိုနေရင်းနဲ့လည်း သတိရနေတတ်တယ်၊ အထူးသဖြင့်
အဲဒီမိန်းကလေးက ကိုယ့်ကိုဖမ်းစားနေတယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့အသိကို
ရော. . နှလုံးသားကိုပါ စိုးမိုးနေတယ်. .”

“မိန်းကလေး. . ဟုတ်လား”

ဆာရာက မျက်ဝန်းလေးတွေ ဝိုင်းစက်သွားကာ. .
မေးလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုယ်ပြောခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးပဲပေါ့၊
တစ်ကယ်ဆို. . ခေါင်းထဲမှာ မရှိသင့်တော့ဘူး၊ အချိန်တိုတိုနဲ့
ပျောက်ပျက်သွားသင့်တာပဲ မဟုတ်လား. .”

ဆာဆရာက မျိုးဆက်ကိုပြုံးပြီးတော့ ကြည့်နေလိုက်
သည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အသုံးအနှုံးတွေ ပြောင်းလဲ
လာခဲ့ကြသည်။ ရင်းနှီးမှုတွေရှိလာခဲ့ကြသည့် သဘောပဲ
မဟုတ်ပါလား။

“မင်းက ဘာပြုံးတာလည်း ဆာရာ”

“မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အပြင်မှာ မမြင်တွေ့ရ
ပဲနဲ့. . စွဲလန်းမှုသက်သက်ဖြစ်နေတဲ့ ဘရာသာကို ကျွန်မ
အံ့အားသင့်နေမိလို့ပါ. .”

“မင်းပြောတာ မှန်တယ်၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်တိုင်လည်း
အံ့အားသင့်နေမိတယ်၊ မင်း. . ငါမြင်မက်ခဲ့တဲ့ ဖလ်လုံးထဲက
အတူအယောင်ပုံရိပ်တွေကို ပြန်ပြီး နှုတ်ဖို့ပေးပါ၊ ဒီလိုမှ

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ရင်တော့ ကိုယ်ဘယ်လိုမှ နေလို့မရတော့ဘူး.. .”

“ဘရာသာက အတုအယောင်တွေလို့ ထင်နေသလား၊ ဒါတွေဟာ အစစ်အမှန်တွေပါ။ နောင်အနာဂါတ်မှာ တစ်ကယ် ဖြစ်လာမယ့်အကြောင်းအရာတွေပါ။ ဘရာသာဟာ အဲ့ဒီအရပ် ကိုအမှန်တကယ်ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီမိန်းကလေးနဲ့ တွေ့ကိုတွေ့ရလိမ့်မယ်.. .”

မျိုးဆက်သည် အိမ်မှာကျန်ခဲ့သော ရုပ်တုလေးကို သတိရမိသွားခဲ့ရသည်။ ဆရာကိုပြုမိလိုက်ရင် အဲ့အားသင့်သွား မိလိမ့်မည်။ ရုပ်တုကိုအကြောင်းပြုပြီး ဆရာက သူ့ဟောကိန်း မှန်သည်ဟု သွေးနုထင်ရောက်သွားလိမ့်မည်ကို မလိုချင်။

ဆရာသည် နေရာမှထရပ်လိုက်ပြီး ဘီရိုပေါ်မှာ တင်ထားသည့် ကြေးကလပ်ခွက်လေးဆီကို လျှောက်သွားခဲ့ သည်။

ကလပ်ခွက်လေးထဲတွင် မီးသွေးခဲရဲရဲလေးများကို ထည့်ထားသည်။ အငွေ့တလူလဲ့ထွက်နေလျက်ရှိသည်။ ဆရာ၏ လက်က တုတ်ချောင်းလေးတစ်ချောင်းဖြင့် မီးသွေးခဲ များကို ဆွပေးလိုက်သည်။ မီးတောက်လေးများက ဟုပ်ကနဲဆို တောက်လာခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်.. .

မျိုးဆက်ထိုင်နေသော နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာပေါ်မှာ အတူယှဉ်ပြီးတော့ ထိုင်လိုက်သည်။

ဆရာက ဘရာသာကို အတုအယောင်တွေလုပ်ပြ နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ အစစ်အမှန်တွေပါ။ သံသယမဖြစ်ပါနဲ့၊ ဒါနဲ့

အဲ့ဒီမိန်းကလေးက တော်တော်လှသလားဟင်၊ ဆရာလောက် လှသလား.. .”

“လှတာကတော့ တော်တော်လေးကို လှတယ်။ ဒါပေမယ့် လှလို့စွဲလန်းသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့အဲ့သလောက် အထိမလှလည်းပဲ တမ်းတ၊ သတိရနေမိမလား.. . မပြောတတ် ဘူးလေ.. . မင်းက တစ်မျိုးလှနေတာပဲလေ.. .”

“ဒါဆို ဆရာက လှတဲ့အထဲမှာလည်း ပါဝင်နိုင်သေး တာပေါ့နော်.. .”

“ဪ.. . မင်းရဲ့အလှက မိန်းကလေးအချင်းချင်း တောင် မနာလိုဖြစ်တတ်တာမျိုး.. .”

ဆရာက တစ်ခစ်ခစ်ဖြင့် ရယ်လိုက်လေသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘယ်မိန်းကလေးကမှ ချောတယ်၊ လှတယ်လို့ပြောကြရင် မကြိုက်ဖူးဆိုတာမျိုး မရှိကြ ဘူးလေ၊ ဒါပေမယ့် ဆရာရဲ့အလုပ်ကို သိသွားကြတဲ့လူတွေ ကတော့ မနှစ်သက်ကြပါဘူး၊ ချစ်ရမှာကြောက်ကြလို့ အဟင်း ဟင်း.. .”

“မဆိုင်တာကွာ၊ မင်းရဲ့အလုပ်က မွန်မြတ်ပါတယ်။ မင်းက မိန်းကဆိုးလေးမှမဟုတ်ပဲ၊ မင်းမှာ ယောက်ျားတွေ နှစ်သက်ကြတဲ့ အရည်အချင်းမျိုးရှိပါတယ်.. .”

“ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့အလှကို လုပ်နေတဲ့အလုပ်က ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်၊ တစ်ခါတစ်လေလည်း ခြားစားမိပါ တယ်၊ ငါ.. . ဘာဖြစ်လို့များ ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေမိပါလိမ့်လို့ အခုလိုအားပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်.. .”

www.burmeseclassic.com

မျိုးဆက်၏ လက်ဖဝါးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီးတော့ ပြောလိုက်လေ၏။ မျိုးဆက်လည်း ဆာရာ၏ အပြုအမူကြောင့် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေ၏။

ကြေးကလပ်ခွက်ထဲမှ မီးတောက်လေးက တဖြည်းဖြည်းနှင့် မှိန်သွားပြီး အခိုးအငွေ့တွေက တလူလူဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ မဆိုစလောက် ထူးခြားသော ရနံ့လေးက အခန်းထဲမှာ စိမ့်ပျံ့လာခဲ့ရသည်။

“ရှင်.. အဲဒီမိန်းကလေးကို တစ်ကယ်ပဲ မေ့ဖျောက်လို့ မရဘူးလား.. .ဟင်”

“ကိုယ့်ရင်ထဲမှာကိုက ဒီအတိုင်းပဲဖြစ်နေတာကိုး.. .”

“တစ်ကယ်လို့များ.. .အင်း၊ အခုနေပေါ့လေ၊ သူ့ကို အပြင်မှာမမျှော်လင့်ပဲတွေ့လိုက်ရရင် ရှင်သိပ်ဝမ်းသာသွားမှာပဲနော်၊ ဘရာသာ.. .”

“မဖြစ်နိုင်တာတွေ မပြောပါနဲ့ ဆာရာ၊ ငါက အချစ်ရူးကြီးသက်သက်ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းရဲ့ညှို့ချက်က ငါ့ရဲ့ရင်ထဲမှာ စွဲငြိနေတာ၊ ဒါကို မင်းဖျောက်ဖျက်ပေးရမယ်၊ ငါ့ရဲ့ခံစားချက်ကို ပုံမှန်အတိုင်းဖြစ်အောင် ပြန်လုပ်ပေးရမယ်”

ဆာရာက မျိုးဆက်၏ အနားနားသို့ကပ်ပြီး.. .

“မရတော့ဘူး၊ ဒါအမှန်တွေချည်းပဲ.. .ရှင်လက်ခံနိုင်ရမယ်လေ.. .လောလောဆယ် ရှင့်ရဲ့ ဆန္ဒကိုဖြည့်ဆည်းပေးချင်ပါတယ်.. .ဘရာသာရယ်.. .”

မည်သည့်အတွက်ကြောင့်လည်းမသိ၊ မျိုးဆက်မှာ ယစ်မူးဝေရီလာသော ဝေဒနာမျိုးကို ခံစားလာရသည်။

စိတ်အစဉ်သည် လွင့်ပျံ့သွားခဲ့ရပြီး ဟိုးအဝေးကြီးဆီကိုရောက်သွားခဲ့လေ၏။

“သူက အဝေးကြီးမှာ မရှိပါဘူး၊ ဒီမှာပ.. . ဒီကိုရောက်နေပါပြီ”

လွင့်မျောနေသော အသိကို ပြန်ပြီးတော့ ချုပ်တည်းမိလိုက်သည်။ မိန်းကလေးက သူ၏ရင်ခွင်ထဲမှ လွတ်ထွက်သွားသည်။ လေကိုဖမ်းသလို.. . လိုက်ပြီးဖမ်းနေမိသည်။

သူ့ရှေ့မှာရပ်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ ဆာရာမဟုတ်တော့၊ ဟစ်မိုစိမ့်ဖြင့်ကြည့်နေရင်းမှာပင် မျိုးဆက်၏ရင်ထဲမှာ ပြင်းထန်စွာပင် လှုပ်ရှားသွားခဲ့ရသည်။ ဖလံလုံးထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရသည့် မိန်းကလေးဖြစ်နေသည်။ မိန်းကလေးသည် မျိုးဆက်ကို ညှို့မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။

မျိုးဆက်သည် နေရာမှထကာ မိန်းကလေးဆီကို လျင်မြန်စွာပင် လျှောက်သွားခဲ့သည် ထိုအခါ မိန်းကလေးသည် သူ့ရင်ခွင်ထဲကို ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက်.. .

နားထဲမှာ မည်သည့်အသံမှမကြားရတော့လောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်မှုများက ကြီးစိုးသွားခဲ့ရသည်။ အချိန်မည်မျှကြာသွားခဲ့သလည်းမသိ၊ မျိုးဆက် အိပ်ယာက ခြူးလာခဲ့သည်။ အခန်းသည် ပြာလဲ့လဲ့ မီးလုံးလေး၏ အလင်းရောင်နှင့်

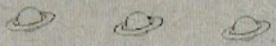
www.burmeseclassic.com

မင်းခက်

သာဆွတ်ဖျန်းထားလျက်ရှိသည်။

မျိုးဆက်ရုတ်တရက်သတိရသွားသလိုဖြစ်သွားခဲ့ရပြီး မိမိ၏ဘေးကို လှည့်ကြည့်မိလိုက်သောအခါ အံ့ဩတုန်လှုပ် သွားခဲ့ရလေသည်။

ဆရာသည် မိမိ၏ဘေးမှာ နှစ်ခြိုက်စွာပင် အိပ်မော ကျနေသောကြောင့်ပင်တည်း။

(၅)
ရင်ထဲက ဆရာ

ထိုကိစ္စဖြစ်ပြီးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်းတွင် မျိုးဆက်သည် လျစ်ပစ်မလေးဆရာဆီကို အခေါက်ခေါက်အခါခါပင် သွား ရောက်ခဲ့သော်လည်း အိမ်မှာမရှိတော့ပါချေ။

မိမိကျူးလွန်ခဲ့ သည့်အမှားအတွက် တာဝန် ယူပေးဆပ်ရန် ဆန္ဒရှိခဲ့သော်လည်း ဆရာက အတွေ့ မခံတော့ပါ။

တစ်ရက်တွင် . .

မျိုးဆက်ဆီကို ဖုန်းဖြင့်ဆက်သွားလာခဲ့သည်။

ထိုသူသည် အခြားသူမဟုတ်၊ ဆရာပင်တည်း . .

“ဟဲလို . . ဘရာသာလား”

မျိုးဆက်အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ပြောတတ် ခေါ်တတ်သူသည် ဆရာပင်မဟုတ်ပါဘူး . .

www.burmeseclassic.com

“ဟင်. . ဆရာ၊ ဟုတ်ပါတယ်နော်. . ပြောစမ်းပါ ဆရာ. . ”

မျိုးဆက်က အငမ်းမရပင် မေးလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မ ဆရာပါ။ ရှင် ကျွန်မကို လိုက်ရှာနေတယ်ဆိုတာ သိတယ်၊ မရှာပါနဲ့တော့. . ရှာလည်း တွေ့မှာမဟုတ်ပါဘူး. . ”

“ဒီလိုဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ဆရာ၊ ကိုယ့်ဟာ မင်းအပေါ် မှာခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့ အမှားတစ်ခု ကျူးလွန်မိခဲ့တယ်လေ၊ အဲဒီအတွက် ကိုယ်က တာဝန်ယူရမယ်မဟုတ်လား၊ ကိုယ်ဟာ လူယုတ်မာတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလိုလည်း အထင်မခံ နိုင်ဘူးလေ. . ”

“ဘရာသာမမှားပါဘူး၊ ဆရာလည်း မမှားပါဘူး၊ အဝေးမှာရှိနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာကို တောင့်တနေတဲ့ ရှင်ကို စိတ်ကျေနပ်မှုရှိအောင် ဆရာက ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်တာပါ. . ”

“မဟုတ်သေးဘူး ဆရာ၊ မင်းဒီလိုနည်းနဲ့ ကိုယ့်ကို ကူညီလိုက်တာ မင်းအတွက်ဘယ်လောက်အထိ နစ်နာသွားခဲ့ တယ်မှတ်သလဲ၊ ဒါကိုကော. . မင်းစဉ်းစားမိရဲ့လား၊ ကိုယ်က တော့လက်မခံနိုင်ဘူး ဆရာ. . ”

“ကျွန်မကတော့ လက်ခံတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲလည်းဆို တော့. . ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာ စေတနာနဲ့ပြန်ပြီးတော့ တုံ့ပြန်တာ ပိုပြီးတော့တောင် မှန်ကန် သေးတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်မရဲ့ အသွေးအသားတွေကိုတောင်

ပေးမိရင်လည်း မလွန်ပါဘူးလေ. . ”

“ငါဟာ မင်းအတွက် ဘာများကောင်းကွက်ရှိလို့လဲ ဆရာ၊ မင်းဆီက ငွေတွေကို လုယက်ခဲ့တဲ့လူကို ငါတိုက်ခိုက် ခဲ့တာကလွဲလို့ တခြားဘာမှမရှိခဲ့ပါဘူး. . ”

“မှန်ပါတယ်၊ အဲဒီတစ်ချက်လေးနဲ့ ရှင်ကို ကျွန်မ လေးစားသွားရတာပါ၊ ကျွန်မတို့လို လူမျိုးတွေကို အဲသလို ကူညီမယ့်သူ စာနာတတ်မယ့်သူ မရှိခဲ့ပါဘူး၊ ရှင်ဟာ တခြားလူတွေနဲ့ မတူခဲ့လို့ပေါ့၊ ပြီးတော့ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့ နှလုံးသားက သိပ်ပြီးနူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်၊ လူလူချင်း မခွဲခြား တတ်ပဲ ရိုင်းပင်ကူညီတတ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မနားလည်သွား လို့ပေါ့. . ”

ဒီမှာ ဘရာသာ၊ ရှင်မှာ ဖောက်ပြန်တတ်တဲ့ စိတ်မျိုး မရှိခဲ့ပါဘူး၊ ကျွန်မကသာ ရှင်ကိုလေးစားပြီးတော့ အဲဒီကနေ အလိုလိုချစ်သွားမိရတာပါ. . ”

“ဟင်. . မင်းက ငါ့ကိုချစ်တယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ချစ်မိသွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပိုင်ဆိုင်မှု ကိုမလိုလားတဲ့အချစ်မျိုးပါ၊ ကျွန်မတို့လူမျိုးတွေဟာ နေရာမှာ အတည်တကျမရှိတတ်ကြပါဘူး၊ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သမားမဟုတ် ပါ၊ ဘယ်ကမ်းရောက်လို့ ဘယ်သောင်မှာ တင်နေတတ်မလဲ ဆိုတာကိုလည်း မပြောနိုင်ကြပါဘူး. . ”

ဒါကြောင့်မို့ ဆရာဆိုတဲ့ ကျွန်မဟာ ရှင်ကို ချစ်ပေ မယ့် မပိုင်ဆိုင်ချင်ပါဘူး၊ ရှင်ကိုလည်း မပိုင်ဆိုင်ချင်ပါဘူး လေ. . ”

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးလေ ဆရာ၊ ကိုယ်က မင်းကို လက်ထပ်ယူမှာပေါ့၊ မင်းအတွက် ကိုယ် . . . တာဝန်ယူ ရမှာပေါ့ . . .”

“ရှင် ကျွန်မကို မချစ်ပဲနဲ့ ဒီလိုစကားမျိုးကိုပြောတယ်၊ တစ်ကယ်တော့ ရှစ်ချစ်တာက တခြားတစ်ယောက်ကိုပါ၊ ရှင့်ရဲ့ ဖူးစာရှင်ကလည်း ကျွန်မ . . . မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီတော့ . . .”

“ဆရာ မင်းဒီလိုမပြောပါနဲ့ ငါ့မှာ ချစ်သူဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ ငါ့ရဲ့စိတ်ကူးထဲမှာ ထင်ယောင်မြင်ယောင်တာတွေ ကိုတစ်ကယ်လို့ ထင်နေတာပါ၊ ငါ . . . အခု အဲဒီလိုခံစားမိခဲ့တာ တွေပြောသွားပါပြီ . . .”

ဖုန်းထဲမှ တခစ်ခစ်နှင့်ရယ်သံက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ သည်။

“မင်းက ဘာရယ်တာလဲ ဆရာ”

“ဟုတ်မှာပေါ့လေ၊ ဒီလိုခံစားချက်မျိုးက လောလော ဆယ်အခိုက်အတန့်မှာ ပြောသွားမှာပေါ့၊ အဲဒီထူးဆန်းတဲ့ မိန်းကလေးနေရာမှာ ဆရာက မမျှော်လင့်ပဲရောက်လာလို့ မဟုတ်လား၊ ဘရာသာက ဆရာ့ကို အဲဒီမိန်းကလေးလို့ထင်ပြီး ချစ်မိသွားတယ်လေ . . .”

အဲဒါကြောင့် ခံစားချက်ကို ဆန္ဒ၊ အာသီသတွေက ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်တဲ့အတွက် စိတ်ကျေနပ်မှုရရှိသွားခဲ့တာပဲ ပေါ့ . . .”

“ဆရာ၊ အရိပ်အယောင်ကို ငါက တစ်ကယ်လို့ ထင်မိခဲ့တာလား၊ ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ငါ မင်းအပေါ်မှာ ဟို

မိန်းကလေးလို့ထင်မိခဲ့ပြီး ချစ်မိခဲ့တာလည်း ဖောက်ပြန်မှုပဲ မဟုတ်လား၊ ငါ . . . မင်းကို တစ်ယောက်ယောက်ကိုယ်စား အသုံးချမိခဲ့သလိုဖြစ်သွားခဲ့တာ စိတ်မကောင်းပါဘူး . . . ဆရာ . . .”

“မဟုတ်သေးပါဘူးလေ၊ ဘရာသာက မသိလို့မှားတာ၊ ဆရာက သိသိကြီးနဲ့ကို အမှားခံလိုက်တာပါ၊ ဆရာက အပေါ်စား အပြုအမူမျိုးနဲ့ လုပ်လိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာ့မှာလည်း နှလုံးသားရှိပါတယ်၊ ချစ်တတ်ပါတယ်၊ အဲဒီလိုပဲလေ၊ ရှင့်လိုပဲပေါ့၊ ဆန္ဒနဲ့အာသီသကို ကိုယ့်နည်းကိုယ့် ဟန်နဲ့ပေးဆပ် . . . ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်တာပါ . . .”

ဒီထက်ပိုပြီးတော့ မျှော်လင့်ချက်ထားလို့မရဘူးဆိုတာ သိပါတယ်၊ ဪ . . . ပြီးတော့ တစ်ခုတော့မှာထားရဦးမယ်၊ ရှင် . . . ဆရာ့ကို တွေ့ဖို့မကြိုးစားပါနဲ့တော့ . . .”

ဆရာလေ၊ အခုနာရီပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ခရီးဝေးကို သွားတော့မှာမို့ပါ၊ ဘယ်တော့ ပြန်ရောက်မလဲဆိုတာကိုတော့ မသိနိုင်သေးဘူး၊ ပြန်လာနိုင်မှလည်း လာတော့မယ်၊ ဆရာ့ကို လိုက်မရှာပါနဲ့တော့ . . .”

အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ အခုလို ဆုံဆည်းခွင့်ရတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါလောက်နဲ့ပဲ တော်လောက်ပါပြီ . . . ဆရာ ကျေနပ်မိပါတယ် . . .”

ဆရာသည် ဖုန်းကိုချသွားခဲ့လေပြီ၊ မျိုးဇာန်သည် ဝူဝူဝိုင်းဝိုင်းကြီးဖြစ်ကာ မလှုပ်မယှက်နေနေမိတော့သည်။

“ငါ . . . သူ့ဆီကိုသွားလည်း တွေ့နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး

ဆာရာရယ်၊ မင်း.. ငါ့ကို တမင်ရှောင်တိမ်းသွားတာပဲ ဖြစ်မှာပါ..”

မျိုးဆက် သက်ပြင်းချမိလိုက်သည်။ ဆာရာ၏ နှေးထွေးသော ယုယမှုနှင့် အကြင်နာကို သူ့တစ်သက် မမေ့နိုင်တော့ပါ။

နောက်တစ်လအကြာ..

မျိုးဆက်ဆီကို မမျှော်လင့်မိသော လူတစ်ယောက်က ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ထိုသူကား ကိုမိုးပင်တည်း။

“ဟင်.. ကိုမိုး၊ မလာစဖူးအလာထူးလှချည်လား၊ ကေန္တတော့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခုရှိနေပြီထင်တယ်..”

“ကျိန်းသေတာပေါ့ကွာ၊ မင်းပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကို မင်းပြန်သွားပြီးကတည်းက ငါမေ့ပျောက်လို့မရအောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရတာ အခုထက်ထိပါပဲကွာ..”

“ဘာစကားများလည်း ကိုမိုးရာ၊ ကျွန်တော်က ဘယ်နေရာမှာ ဘာစကားများပြောမိခဲ့လို့လဲ..”

“ဒီလိုကွာ၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ခေါင်းပိတ်မဟုတ်ပဲ၊ ခေါင်းပွဲ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာလေ၊ ကမ္ဘာဝမ်းခေါင်းတစ်နေရာမှာ ငါတို့ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကလိုပဲ တောတောင်တွေ၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ

တွေရှိကြတယ်၊ မြို့ကြီးပြကြီးတွေရှိကြတယ်ဆိုတာလေ..”

“ဪ.. ဒါလား၊ ကျွန်တော်က ဘာများလည်းလို့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း အတတ်သိလို့ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ကယ်ပဲ အဲဒီနေရာကို သွားရောက်လေ့လာခဲ့ဖူး ကြတဲ့လူတွေရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အထောက်အထား၊ မှတ်တမ်း

မှတ်ရာတွေကြောင့်ပါ၊ ယုံကြည်နိုင်တဲ့အထောက်အထားတွေ၊ လက်တွေ့သွားရောက်ခဲ့ဖူးကြတဲ့ လူတွေကြောင့် ကျွန်တော်

လည်းလက်ခံချင်သလိုလိုဖြစ်လာခဲ့ရတာပါ..”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း မင်းပြောခဲ့တာတွေကို ပထမ တော့ လက်မခံဘူးကွ၊ နောက်တော့ မမျှော်လင့်ပဲ အနောက်

တိုင်းက ပညာရှင်တွေ ရေသားခဲ့တဲ့ ခရီးသွားမှတ်တမ်းတွေကို ငါရလိုက်တယ်၊ အဲဒီစာအုပ်ကတော့ THE HOLLOW

EARTH နဲ့ SUN ဆိုတဲ့ စာအုပ်တွေပဲ”

“အဲဒီတော့..”

“အဲဒီတော့ မင်းပြောခဲ့တဲ့ ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးဆိုတာကို ငါယုံကြည်လက်ခံလာမိတယ်ကွ၊ အနန္တစကြာဝဠာကြီးထဲမှာ

လည်း လူတို့လိုက်မမိနိုင်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေရှိနေကြသလို ငါတို့နေထိုင်ကြတဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာလည်း ဘယ်သူမှ မသိနိုင်တဲ့

လျှို့ဝှက်ချက်တွေရှိနေမှာ အမှန်ပဲ..”

နိုင်ငံခြားက နာမည်ကြီးဝတ္ထုရေးဆရာကြီးတွေကို တောင် အဲဒီအကြောင်းကို ယုံကြည်လက်ခံလို့ ဇာလမ်းဆင် ပြီးရေးခဲ့ကြသေးတာပဲ မဟုတ်လား..”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါလဲမယ့် ကျွန်တော်က

www.burmeseclassic.com

သူတို့လို မဟုတ်ဘူး၊ ၁၉၀၆ ခုနှစ်က သုတေသီစာရေးဆရာ ဝီလီယမ်ရီ(ဒ်)က ဝင်ရိုးစွန်းများ၏တစ္ဆေ (PHANTOM OF THE POLES)ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကိုရေးသားခဲ့တဲ့အတွက် မြောက် ဝင်ရိုးစွန်းနဲ့ တောင်ဝင်ရိုးစွန်းတို့ဘက်မှာ ဝင်ရိုးစွန်းဝင်ပေါက် တွေပိုပြီးရှိဖို့များလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်။ လူမျိုးစုတော်တော်များ များဟာ အဲ့ဒီဝင်ပေါက်တွေစာနေပြီး ဝင်သွားကြတယ်။ အဲ့ဒီ အထဲမှာပဲနေကြတယ်တဲ့.. ”

“အဲ့ဒီတော့.. ”

“ကျွန်တော်ကတော့ အဲ့ဒီနေရာတွေကို ပိုပြီးတော့ သဘောကျတယ်။ ကမ္ဘာမြေကြီးအောက်ကို သွားတဲ့ဝင်ပေါက် တွေများရှိနိုင်မလားလို့၊ ပြီးတော့ ၁၉၁၃ ခုနှစ်မှာ သုတေသီမာ ရှယ်(လ်)ဘီ၊ ဂါဒနာက ကမ္ဘာအတွင်းပိုင်းဆီကို ခရီး JCUMEY TO THE EARTH'S INTERIOR ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို လျှို့ဝှက် ပြီးထုတ်ဝေခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာအတွင်းပိုင်းလောကဟာ မိုင် ၆၀၀ လောက်အချင်းရှိတဲ့ နေတစ်စင်းပါရှိတဲ့ အကြောင်းရေးသား ထားတယ်.. ”

ပြီးတော့ အဲ့ဒီအထဲကိုဆင်းဖို့အတွက် မိုင်တစ်ထောင် လောက်ကျယ်တဲ့တွင်းကြီးတွေဟာ ဝင်ရိုးစွန်းဒေသတွေမှာ ရှိနေကြောင်းကိုလည်း ရေးသားထားခဲ့တယ်လေ.. ”

“ငါသဘောပေါက်ပြီ၊ မင်းရဲ့ယုံကြည်ချက်က မီးတောင် ပေါက်ဝက ဆင်းသွားတာမျိုးမဟုတ်ပဲ ဝင်ရိုးစွန်းဒေသမှာ ကမ္ဘာမြေကြီးအောက်ကို ဆင်းတဲ့တွင်းပေါက်ကြီးတွေသပ်သပ်ရုံ နေနိုင်တယ်လို့ပဲ မဟုတ်လား”

“ဖြစ်နိုင်ချေကို ပြောတာပါ ကိုမိုး.. ”

“ငါတို့ စမ်းကြည့်ကြရအောင်ကွာ.. ”

“ဗျာ.. ”

“ငါတို့ အဲ့ဒီနေရာကိုသွားကြည့်ကြရအောင်လို့ ပြောတာ”

“ဟာ.. မဟုတ်တာဗျာ၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို လာပြီးနောက်နေပြန်ပါပြီ.. ”

“မျိုးဆက်၊ ငါနောက်တာမဟုတ်ဘူးကွ၊ တစ်ကယ် ပြောတာ ငါက ကုန်သည်အလုပ်ကို လုပ်နေပေမယ့် ဒီလို စွန့်စားသွားလာရတာကို ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက ဝါသနာ ပါခဲ့တာကွ၊ မိဘတွေက ကုန်သည်မျိုးရိုးမို့သာ ငါက အမွေ ဆက်ခံပြီးတော့ လုပ်နေရတာ.. ”

“ခင်ဗျား.. စိတ်ကူးယဉ်နေတာလား ကိုမိုး”

မျိုးဆက်က မယုံသင်္ကာဖြင့်မေးလိုက်သည်။

“ငါ စိတ်ကူးယဉ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ကယ့်ကို စိတ်ဝင်စားလို့ပြောနေတာ၊ မင်းက ကမ္ဘာအနှံ့သွားဖူးထား တယ်ဆိုတော့ အဲ့ဒီဒေသကို သွားလို့ဖြစ်.. မဖြစ်နားလည်ထား မှာပေါ့.. ”

“ဝင်ရိုးစွန်းဒေသကိုတော့ မရောက်ဖူးသေးဘူး၊ ကျွန်တော်လည်း သွားဖူးချင်တာပဲ၊ မဖြစ်ဖူးဆိုတာကတော့ မရှိဘူးဗျာ၊ ယောက်ျားပဲဗျာ.. ကမ္ဘာခေါင်မိုးပေါ်တိုက်တက် တက်၊ ကမ္ဘာမြေအောက်ကိုပဲသွားသွား၊ ဇွန်လဲ့လဲ့ ခွန်အားက သာအဓိကပါ.. ”

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့ ဇွဲနဲ့သတ္တိကို ကမ္ဘာက ပိုပြီးတော့သိအောင် ကြံဆောင်ပြရတာပေါ့ဗျာ . .

“ဒါဆိုရင် မင်းလည်း ဒီခရီးကို စိတ်ဝင်စားတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား . .”

“ဟုတ်တယ်၊ သွားချင်တယ် . . အဖော်ရှာနေတာ” မျိုးဆက်က တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းကွာ . . ကြိုက်ပြီဟေ့၊ ဒါဆုရင် မင်းမြန်မြန် အကောင်အထည်ဖော်ကွာ . . ကုန်ကျမယ့် စရိတ်ကို တွက်ကွာ . .”

“ခင်ဗျား စိတ်ပြောင်းသွားမှာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“မပြောင်းပါဘူးကွာ . . မင်းယုံစမ်းပါ။ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စကို မင်းနဲ့ငါနှစ်ယောက်တည်းပဲ သိစေချင်တယ် . .”

“ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားလိုပါပဲ၊ မယုံကြည်တဲ့ လူတွေက ကျွန်တော်တို့အတွက် အနှောင့်အယှက်အဟန့်အတားဖြစ်နိုင်တယ်၊ လျှောင်ပြောင်သရော်ကြလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်တတ်ပါဘူး . .”

ဒီကြားထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်မှုတွေလုပ်ကြတာပေါ့ဗျာ၊ အချိန်တော့ယူရမယ်ဗျ . .”

“ဒါပေါ့ကွာ၊ စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒီလိုအကြံမျိုးဟာသေးတဲ့အကြံမျိုးမှ မဟုတ်တာ၊ သေသေချာချာကိုတွက်ကိန်းချပြီး တော့လုပ်ရမှာကွ . .”

“ညိုမိုးက အားတက်သရောပင် . . ပြောပြီးတော့

ပြန်သွားခဲ့သည်။ မျိုးဆက်ကတော့ ကိုမိုး၏ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ စိတ်ရှူးပေါက်ပြီး လာပြောသွားခဲ့တာလား . . ဟူ၍၊ လူဆိုသည်မှာ အပြောင်းအလဲမြန်တတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် . .

မျိုးဆက်ထင်သလို မဟုတ်ပါပေ။ ကိုမိုးသည် အလေးအနက်ပြောလာခဲ့သည့် စကားဆိုသည်ကို နောင်အခါမှာ သိလာခဲ့ရသည်။ နှစ်ဦးသဘောတူဆုံးဖြတ်ချက်ချကြသည်။ လိုအပ်မည့်ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူစုဆောင်းကြသည်။

စရိတ်ကို မျိုးဆက်တစ်ယောက်တည်းက အကုန်အကျခံသော်လည်း ကိုမိုးက လက်မခံပါပေ။

ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲဒဏ်၊ အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်စေရန် လေ့ကျင့်ရသည်။ လေအေးစက်ပေးထားသော အခန်းကြီးထဲမှာ မကြာခဏ နေပေးကြရသည်။

အပြေးလေ့ကျင့်ရသည်။ တောင်ကုန်းအမြင့်များကို အတက်အဆင်းပြု၍ သက်လုံကောင်းစေရန် လေ့ကျင့်ကြရသည်။ ရေကူးကြရသည်။ ရေငုပ်ကြရသည်။ စက်ဘီးစီးကြရသည်။ လူပျိုလူလွတ်တစ်ဦးဖြစ်သော ကိုမိုးသည် မိမိကဲ့သို့ပင် ကျန်းမာရေးကောင်း၍ ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းမှုရှိနေကြောင်း သိရသည်။

ပြည်ပသို့ ထွက်ခွာရန် တရားဝင်ခွင့်ပြုချက်ကိုလည်း ရယူရသည်။ နောက်နှစ်လအကြာတွင် မျိုးဆက်သည် မိမိ၏ တိုက်ကို လူယုံတော်ကိုမြမောင်အား အပ်နှံကာ ဥရောပခရီးကို

ကိုမိုးနှင့်အတူ လေယာဉ်ဖြင့် ထွက်လာခဲ့လေသည်။
တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ပြီးတစ်ပြည် ခရီးဆက်လာခဲ့ကြရာ
နောက်ဆုံးမှာတော့ ဝင်ရိုးစွန်းဒေသကို ရောက်ခဲ့လေတော့
သတည်း။

(၆)
ရေခဲပြင်ခရီး

ဝင်ရိုးစွန်းဒေသ။
လူနှစ်ယောက်သည် နှင်းဖုံးသောရေခဲပြင်ထက်မှာ
တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ခရီးနှင့်လျက်ရှိကြသည်။ သွားနေရင်းမှာပင်လျှင်
နှင်းမိုးများက တဖွဲ့တဖွဲ့တသဲသဲဖြင့် ကျဆင်းလျက်ရှိနေကြလေသည်။
ရေခဲမှတ် သူညီဒီဂရီအောက် ၆၀ ဒီဂရီရောက်အောင်
အေးခဲလျက်ရှိသော ရာဥိုတုကို ကြုံကြုံခဲရင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။
ထိုသူနှစ်ယောက်ကား မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ပင် ဖြစ်ကြလေသည်။
မျိုးဆက်၏လက်ထဲတွင် ၁၉၀၆ ခုနှစ်က သူ့အဖေ
စာရေးဆရာ ဝီလီယမ်ရီ(ဒ်)က လျှို့ဝှက်စွာ ပြုစုခဲ့သော
ဝင်ရိုးစွန်းဒေသ၏ တွင်းပေါက်ကြီးများဟု ယူဆလာသည့်နေရာ
များကိုဖော်ပြထားသော မြေပုံတစ်ချပ်ကို လျှို့ဝှက်စွာ ရရှိထား
သည်။ မြေပုံဟောင်းကြီးတစ်ချပ်ပင်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ရှားပါးမြေပုံကြီးတစ်ချပ်ကို မျိုးဆက်ရထားခဲ့သည်မှာ ကြာလေပြီ။ မြေပုံပါအကြောင်းအရာများနှင့် ထိုသူရေးသားခဲ့သော စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာများကို ယုံကြည်ထားသည်။ ဤခရီးကို မထွက်မီကတည်းက စာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာများ၊ မြေပုံမှာ ဖော်ညွှန်းထားသော နေရာဒေသများကို အလွတ်ရသလောက်နီးပါး... လေ့လာမှတ်သားခဲ့ပြီးဖြစ်လေသည်။

“မျိုးဆက်က ဒီမြေပုံညွှန်းကြီးကို ရထားလို့ ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးရှိနေတယ်ဆိုတာကို တစ်ကယ်လက်ခံထားတာကိုး”
“ဟုတ်တယ် ကိုမိုး၊ အတုအယောင်မဟုတ်ပဲ သေသေချာချာပြုစုထားတဲ့ မြေပုံညွှန်းဆိုတာ ကျွန်တော်လက်ခံထားတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ဦးရွှေနိုးတို့၊ ဦးတိတ်စိန်တို့ကို ကျွန်တော် ပြောပြတာပေါ့...”

“သူတို့ကတော့ ဒီမြေပုံညွှန်းကိုမြင်ရလည်း ယုံချင်မှ ယုံကြမှာပါကွာ...”

“ဒါတော့ မလွဲဘူး”

အရပ်ရပ်မျက်နှာကိုပြသော ကွန်ပတ်စ်သံလိုက်အိမ်မြောင်တစ်ခုစီကိုလည်း ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ လမ်းပြမပါပဲ နှစ်ယောက်တည်း စွန့်စွန့်စားစားထွက် လာကြသူများပင်တည်း။

“ငါတို့ ဒီနေရာကိုရောက်နေကြတယ်ဆိုတာ ဦးရွှေနိုးနဲ့ ဦးတိတ်စိန်တို့များသိခဲ့ကြရင် ဘယ်လောက်များ အံ့အားသင့်လိုက်ကြမလဲ...”

“ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပျောက်သွားခဲ့ကြတာကို ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားလို့ရကြမှာ မဟုတ်ဘူး”

လက်ထဲမှာ သံချွန်ပါသော ဆူးတုတ်တစ်ချောင်းစီကို ကိုင်ထားကြသည်။ နှင်းဖုံးရေခဲပြင်ကို ဆူးနှင့်ထိုးထိုးပြီးတော့ သွားကြရသည်။ တွင်း၊ ချောက်ကြီးများထဲကို အချိန်မရွေး ကျသွားနိုင်ကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး၏ ကိုယ်ပေါ်မှာ ထူထဲသော အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ကြီးမားသော ကျောပိုးအိတ်ကြီးတစ်လုံးကိုလည်း ကိုယ်စီပိုးထားကြသည်။ ပြောင်ရှည်သေနတ်တစ်လက်စီကိုလည်း ကိုင်ဆောင်ထားကြလေသည်။ ဤခရီးကိုသွားလိုက်၊ နားလိုက်နှင့် ရှိနေကြသည်မှာ သုံးရက်ပင်ကြာခဲ့လေပြီ။

သုံးရက်မြောက်ခရီးတွင် ထူးခြားမှုတစ်ခုကို တွေ့လာခဲ့ကြရသည်။ ရေခဲများဖုံးလွှမ်းနေသည့် ဂူထွတ်ကြီးများပင်၊ ပေါက်ချွန်းများဖြင့် ပေါက်ကြည့်ကြရာ ရေခဲများကွာကျသွားကြပြီး အောက်ခံကျောက်သားများ ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ ဂူပေါက်ကြီးတစ်ခုလည်း ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

“ကျောက်သားဂူကြီးတစ်ခုပါလား၊ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ဘာဖြစ်လို့ ကျောက်ဂူကြီးက ရှိနေတာလဲ၊ ကျောက်သားတွေ ရှိတဲ့နေရာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး...”

“ဟုတ်တယ် မျိုးဆက်၊ ဒါ ထူးခြားချက်တစ်ခုပဲကွ၊ မြေပုံညွှန်းထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း ကွက်တိပဲ၊ ဂူပေါက်ကို ရေခဲတွေက ဖုံးလွှမ်းနေတာကိုး၊ လာကွာ၊ အထဲကိုဝင်ကြည့်ကြရအောင်...”

“အခြေအနေကိုကြည့်ဦး... ကိုမိုး၊ အတုအယောင် ဘာရှိဦးမလဲမသိဘူး...”

ဂူ၏အတွင်းပိုင်းမှာ မှောင်နေသည်။ နဖူးစည်းမီးကို

www.burmeseclassic.com

တပ်ကာ တစ်ယောက်ချင်းပင် ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

နဖူးထက်မှ အားကောင်းသောမီးရောင်က ဂူထဲကို လင်းချင်းစွာပင် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားခဲ့လေရာ . .

“ဟင်” “ဟာ”

နှစ်ယောက်စလုံး အထိတ်တလန့်အသံများ ထွက်သွား ခဲ့ကြရသည်။ သူတို့တွေ့လိုက်ကြရသည့် မြင်ကွင်းကား ဂူကြီးထဲမှာ လူသုံးယောက်က ဂူနံရံကိုမှီပြီးတော့ ထိုင်နေကြ သည်။ တစ်ယောက်က ဂူ၏အလယ်မှာ ထိုင်နေသည်။

လေးယောက်စလုံး အနွေးထည် အင်္ကျီထူထူကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ သူတို့၏ဘေးမှာ ရေခဲပြင်သွား အသုံး အဆောင်ကိရိယာများ၊ ပြောင်းရှည်သေနတ်များ၊ အနည်းငယ် သော အိုးခွက်ပစ္စည်းများကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

စားလက် စ၊ အစားအသောက် များကလည်း အနီးအနားမှာ ရှိနေကြသည်။ ဖောက်ထားသည့် စည်သွပ်ဘူး များ၊ တစ်ပိုင်းတစ်စစားထားကြသည့် ပေါင်မုန့်များ၊ ဇွန်း၊ ခက်ရင်းများ ဓါတ်ဗူးများ စသည်တို့ပင်။ သို့သော် . .

ထိုသူများသည် အားလုံးအသက်ကင်းမဲ့နေကြပြီး ဖြစ်ကြသည်။ ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ သေဆုံးနေကြသည်။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် သေဆုံးနေကြသည်ကို မသိနိုင်။

“ကိုမိုး . . ဒီလူတွေဟာ ဒီလိုကြီးသေဆုံးသွားကြတာ ဘာ ကြောင့်လည်းမသိဘူးနော်၊ အသတ်ခံကြရတာမျိုးလည်း မဟုတ် ဘူး၊ သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်ရဲ့ လက်ချက်လည်းမဖြစ်နိုင်ဘူး”

အေး . . ထူးတော့ ထူးဆန်းတယ်ကွ၊ အစားအစာ

တွေ စားနေကြတဲ့အထိ ဘာမှမဖြစ်ကြသေးဘူးကွ၊ သူတို့ဟာ ထိုင်ရင်း စကားပြောနေကြလိမ့်မယ်၊ ခရီးကလည်းပန်းလာကြ တော့ အိပ်လည်းအိပ်ချင်နေကြလိမ့်မယ်၊ ဒီလိုနဲ့ အိပ်ပျော်သွား မှန်းမသိ အိပ်ပျော်သွားကြလိမ့်မယ် . .

“ကျွန်တော်ဆက်စပ်ပြီး တွေးလို့ရပြီ ကိုမိုး၊ ဒီဂူထဲမှာ မီးအပူပေးစက်မရှိဘူး၊ ထင်းမီးဖိုလို့မျိုး မရှိဘူး၊ ဒီတော့ အပူခါတ် မရရှိဘူးပေါ့၊ ဂူကိုလည်းပိတ်ထားဟန် မတူဘူး၊ တစ်ချိန်မှာ အအေးလှိုင်းက သိသိသာသာကြီးဝင်ရောက်လာလိမ့်မယ် . .

အဲ့ဒီအချိန်မှာ လူတွေဟာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကို အိပ်ပျော် နေကြလိမ့်မယ်၊ အားလုံးသွေးခဲပြီး သေကုန်ကြတာပဲဖြစ်လိမ့်မယ်”

“အေးကွာ၊ စိတ်မကောင်းစရာပဲ . . ဒီလူတွေ သေသွား ကြတာ တော်တော်ကြာပြီကွ၊ အနေအထားကို ကြည့်ရတာ အနည်းဆုံး ဆယ့်လေးငါးနှစ်လောက်ရှိလိမ့်မယ်၊ အအေးခါတ် က ဒီလူတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို မပုပ်မသိုးအောင် ထိန်းထားတာပဲကွ”

“ပြန်ထွက်ကြရအောင်ဗျာ . .”

အပြင်ကိုပြန်ပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ဂူထဲက လူများကို ဤအတိုင်းထားခဲ့ကြရ၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိကြရ သည်။ ကောင်းရာမွန်ရာကို ရောက်သွားကြပါစေဟု ဆုတောင်း ပေးလိုက်ကြရသည်။ သည့်ထက်ပိုပြီးတော့ မတတ်နိုင်ကြ။

ဂူပေါက်ဝသည် များမကြာမီမှာပင် ရေခဲများဖုံးလွှမ်း သွားကာ . . ပိတ်သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ရပေသည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းစကား

‘အစ်ဂလူး’ခေါ် ‘ရေခဲဂူတဲကလေး။

ရေခဲဂူတဲကလေးထဲတွင် မျိုးဆက်နှင့်ကိုမိုးတို့နှစ်ယောက် ရောက်ရှိနေကြသည်။ အက်စကီးမိုးတို့ တည်ဆောက်ထားသော နေအိမ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းရေခဲဂူလေးထဲတွင် အက်စကီးမိုးတို့ နေခဲ့ကြဟန်တူသည်။

ဂူပေါက်က သေးငယ်လှပြီး လူတစ်ယောက်စာသာသာပဲဝင်၍ရသည်။ လေးဘက်ထောက်ပြီးတော့ ဝင်ရလေသည်။ ပါလာသော အပူပေးစက်လေးကို ထုတ်ကာ အသုံးပြုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် သင့်တင့်စွာသော အပူဓါတ်ကိုရနေလေသည်။

နှစ်ယောက်သာ သက်တောင့်သက်သာ နားနေကြပြီး မိမိတို့ထွက်လာခဲ့ကြသည့် ခရီးစဉ်ကို ပြန်ပြီးတော့ ဝေဖန်နေကြလေသည်။ သူတို့သည် နယူးယောက်ဆိပ်ကမ်းမှ သဘောတစ်စီးဖြင့်ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဂရင်းလန်းကျွန်းရှိ ကိတ်ရောက်ဆိပ်ကမ်းမှ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ သဘောတစ်စီးဖြင့် ခရီးဆက်လာခဲ့ကြလေသည်။ အာတိတ်ရေခဲတောင်ဒေသတွင် နေကိုခြောက်လမှတစ်ကြိမ် မြင်တွေ့ကြရသည်။

ရုစပဲသင်္ဘောဝသည် မြောက်ဖက်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာတွင် ရေခဲပြင်ကြီးကို ထိုးဖောက်ကာ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြရသည်။ ဘက်ဖင်ပင်လယ်အော်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြည့်ပီး ဂရင်းလန်ကျွန်းနှင့် အဲလ်စမီးယားကျွန်းမြင့်အကြားမှာရှိနေသည့် ကျဉ်းမြောင်းလှသည့် ရေခဲပြင်လက်ကြားမှာ သတိကြီးစွာဖြင့် မောင်းလာခဲ့ရလေသည်။

ဓမ္မကြမ်း

ပိုလာပင်လယ်ပြင်ကို မရောက်မီရှေ့မှာ ရေခဲတောကြီးနှင့်ဆုံတွေ့လိုက်ကြရသည်။ ရေခဲတုံးကြီးများက ဘေးမှာ ကြပ်ညှပ်နေကြ၍ ထိုးဖောက်ပြီးထွက်ရာတွင် အချိန်က ကြာသွားခဲ့လေသည်။

အာတိတ်ဒေသ၏အအေးသည် သူညီဒီဂရီအောက် ၆၈ အထိကျဆင်းလျက်ရှိနေသည်။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းကား ဒေသအတိတ်ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။

အချို့နေရာတွင် ရေခဲတုံးကြီးများကား ပူးကပ်၊ ညှပ်ပိတ်နေကြ၍ အချိန်က ကြာသွားခဲ့ရပြန်လေသည်။ ခရီးဆုံးသော အခါ အက်စကီးမိုးများဆီက စွပ်ဖားလှည်းများကို ဝယ်ယူကာ ရှေ့ခရီးကို ဆက်ခဲ့ကြရသည်။ စွပ်ဖားလှည်းမောင်းသမားများကို ပင်ငှားရမ်းခြင်းမပြုခဲ့။ ခရီးကို မိမိတို့ဘာသာ ဦးဆောင်ပြီး ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

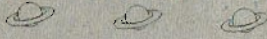
သူတို့ကံကောင်းကြသည်။ နွေဦးရာသီကို မရောက်သေး၍ ပင်လယ်ရေစီးကြောင်းပူများက မဝင်ကြသေး။

ထို့ကြောင့် ရေခဲပြင်သည်လည်း အက်ကွဲခြင်းမရှိကြသေးပေ။ ရေပူစီးကြောင်းကြောင့် ရေအိုင်များဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြ၍ အခက်အခဲရှိနိုင်ကြသည်။

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းကြီးသည် ပိုလာပင်လယ်ကြီး၏ ဗဟိုချက်မှာရှိသည်။ ပိုလာပင်လယ်ကြီးကား အာတိတ်ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိနေလေသည်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အာတိတ်မြောက်ဝင်ရိုး

www.burmeseclassic.com

စွန်းဒေသကို ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။
အာဂသတ္တိခဲယောက်ျားများပါတကား။

အစ်ဂလူးရေခဲဂူထဲမှာ နှစ်ရက်ခန့် ကောင်းကောင်း
အနားယူကြသည်။ ယူလာသော အပူပေးစက်ကို သိပ်ပြီး
အသုံးပြုစရာမလိုပေ။ အက်စကီးမိုးတို့၏ ရေခဲဂူအိမ်ကလေး
သည် အအေးခါတ်ကို သည်းထန်စွာ မခံစားရပဲ သက်တောင့်
သက်သာပင် နေနိုင်လေသည်။ ယခုအချိန်အထိ အနာအဖျား
မရှိကြသေးသည့်အတွက် ကံကောင်းကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။
သရဏကုသုံးပါး၏ အကျိုး ကျေးဇူးကားများလှသည်။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဂူထဲမှ အပြင်ကို ထွက်
လာခဲ့ကြသည်။ ယခုလို ခရီးသွားကြရာတွင် ပေါ့ပါးသော ဝန်စည်
စလယ်များကိုသာ ရွေးပြီးတော့ ယူဆောင်လာခဲ့ကြသည်။
ပိုပြီးတော့ ကံကောင်းကြသည်က ရေခဲတောင်ဒေသ၏ ရောဂါ
တစ်မျိုးဖြစ်သော နှင်းကိုက်သောဝေဒနာကို မခံစားကြရချေ။
ထိုဝေဒနာမျိုးကိုရလျှင် ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းလေးများက
ပုပ်လာကြသည်။ အဆစ်များမှ ပြတ်ထွက်သွားတတ်ကြလေသည်။

စွပ်ဖားလှည်းကို ဂူအပြင်မှာထားကြရပြီး ခွေးများကို
တော့ ဂူထဲမှာပဲသိပ်ခဲ့ကြသည်။ ခွေးအစာများကို အက်စကီးမိုး
တို့ကလုံလောက်စွာပင် ပေးလိုက်ကြ၍ တော်ပေသေးသည်။

ခွေးများသည် နှစ်ရက်တိတိကောင်းစွာပင် အနားယူ
ခဲ့ကြရသည်။ အစာလည်း ကောင်းကောင်းစားခဲ့ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် . . အားပြည့်ကာ ကျန်းမာသန်စွမ်းလျက်
ရှိနေကြသည်။ စွပ်ဖားလှည်းနှစ်စီးမှာ ခွေးခြောက်ကောင်စီကို
တပ်ဆင်ကြပြီး အစ်ဂလူးခေါ် တဲကလေးမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေ
သည်။ မြန်မာ နှစ်ယောက်က အာတိတ်ဒေသဆီကို စွန်စားပြီး
ထွက်လာခဲ့ကြသည့်အကြောင်းကို အများကသိခဲ့ကြလျှင်
မည်သို့ဝေဖန် ပြောဆိုကြမည်လည်း မပြောတတ်ပါ။

သတ္တိကောင်း၍ စွန်စားကြသူများလား၊ သို့မဟုတ်၊
ရူးနှမ်းကြသူများလားဟု တစ်မျိုးမျိုးတော့ ပြောကြပေလိမ့်မည်။
နှစ်မျိုးစလုံးလည်း ပြောကာ ဝေဖန်ကြမည်မှာ မလွန်နိုင်။ လမ်းမှာ
ကတိုးနွား၊ ကယ်ရီပူး၊ ပိုလာဝက်ဝံ၊ ပင်လယ်ဖျံ စသည့်သတ္တဝါ
များကို တွေ့ခဲ့ကြရသည်။ မိမိတို့ကျက်စားရာ သဘာဝ
အလျောက် ခိုအောင်းပြီး နေထိုင်ကြသည်။ သွားလာ . . လှုပ်ရှား
လျက်ရှိနေကြသည်။

နှစ်ရက်အကြာတွင် မည်သည့်သတ္တဝါကိုမှ မတွေ့ရ
တော့ချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်သည်လည်း ပြောင်းလဲလာခဲ့လေသည်။
ရေခဲတောင်ကြီးများသည် ပိုမိုမြင့်မားလာခဲ့ကြသည်။ တချို့
နေရာများတွင် မြေသားပို၍ ဆံကာ ရေခဲများဖြင့် အပေါ်က
မံထားကြသော ရေခဲဖုံးမြေသားတောင်များပင်တည်း။

“မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသမှာ ဒီလိုမြေသားဆံတဲ့နေရာ
မျိုးကို ငါတို့တွေ့ခဲ့ကြတာ နှစ်ခါရှိပြီ မျိုးဆက် . . ”

“ဟုတ်တယ် . . ဗျို့၊ ဒါပေမယ့် သုတေသီ . . ဇေရူးဆရာ
ပီလီယမ်ရီ(ဒ်)ရဲ့ စာအုပ်ထဲမှာတော့ မြေသားဆံဝက်ဖုံးလွှမ်း
နေတဲ့ ရေခဲတောင်တွေရှိတဲ့ အကြောင်းကိုထည့်ပြီးတော့

www.burmeseclassic.com

မရေးသားခဲ့ဘူး၊ ကျန်သွားခဲ့တာလား မပြောတတ်ပါဘူးဗျာ”
“ဒါပေမယ့် ဒီနေရာကို သူ့ကိုယ်တိုင် မရောက်ခဲ့လို့
ပဲလား၊ အာတိတ်ဒေသဆိုတာက အကျယ်ကြီးပဲလေ၊ နည်းနည်း
နောနောမှ မဟုတ်တာ. . မျိုးဆက်ရာ. .”

ထို့နောက် နားလိုက်၊ သွားလိုက်ဖြင့် ခရီးဆက်လာခဲ့
ကြရာ မကြာမီ. . လွန်စွာမှ ကြီးမားသော ရေခဲတောင်ကြီးတစ်
တောင်ကို မမျှော်လင့်ပဲ တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။

သာမန်ရေခဲတောင်ကြီးများထက်ပို၍ မြင့်မားပြီး
အောက်ခြေမှာ လိုဏ်ပေါက်ကြီးတစ်ခုက ရှိနေသည်။
[တစ်ကယ်တော့ မြေကျောက်တောင်ကြီးဖြစ်ပြီး ရေခဲများက
အပေါ်မှ ဖုံးလွှမ်းနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အာတိတ်ဒေသထဲတွင်
ထူးခြားသော ဒေသတစ်ခုပင်တည်း]

ရေခဲတောင်ကြီး၏အောက်တွင်ရှိသော လိုဏ်ပေါက်
ကြီးသည် ဥမင်လမ်းကြောင်းကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်နေသော ဥမင်ပဲလား၊
တစ်ချိန်က လူတို့ဖောက်လုပ်ခဲ့သော လမ်းကြောင်းကြီးပဲလား၊
စွပ်ဖားလှည်းနှစ်စီးသည် ဥမင်လမ်းကြောင်းကြီးထဲကို
တရှိန်ထိုးပင် ဝင်သွားခဲ့ကြလေသည်။

စွပ်ဖားလှည်းဆွဲခွေးများသည် တောက်လျှောက်ပင်
ဝင်သွားခဲ့ကြသည်။ လိုဏ်ဂူနံရံများသည် ရေခဲများကပ်ကာ
တောက်ပြောင်နေကြသည်။ ဂူသည် အတွင်းဘက်မှာ
မှောင်မနေပဲ အလိုလိုပင် လင်းလက်လျက်ရှိနေသည်။

အကွေ့အကောက်တွေက များသည်။ ဝီလီယမ်ရီ(ဒ်)

၏မြေပုံညွှန်းက ယခုထက်ထိ မှန်ကန်နေသေး၍ ယုံကြည်စိတ်
ကပိုပြီးတော့ မြင့်မားလာခဲ့ကြလေသည်။ ဥမင်လမ်းကြောင်း၏
အမိုးသည် ပေလေးဆယ်လောက်အထိ မြင့်မားလျက်ရှိနေကြပြီး
ရေခဲချောင်း၊ အချွန်အတတ်များက အမိုးမျက်နှာကျက်မှ
အောက်ကို ကျဆင်းလျက်ရှိနေကြသည်။

ခွေးများကလည်း လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ဥမင်
လမ်းကြောင်း၏ အကွေ့အကောက်များကို ဖြတ်သန်းကာ
သွားနေကြသည်။ မကြာမီ ရေခဲတောင်ကြီး၏ တစ်ဖက်ကို
ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ရှေ့မှာ အလင်းပေါက်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသော
ကြောင့်ပင်၊ စွပ်ဖားလှည်းနှစ်စီးသည် လျင်မြန်စွာပင် တစ်ဖက်
ဝူလမ်းကြောင်းအပေါက်ဝကို ကျော်လွှားသွားခဲ့ကြရာ. .

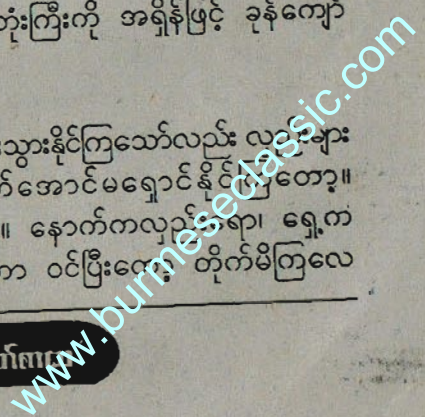
ရှေ့မှာရေခဲတုံးကြီးတစ်တုံးက လမ်းပိတ်ထားသလို
ဆီးပြီးခံနေသည်။

“ဟာ. . ရှေ့မှာ ရေခဲတုံးကြီးတစ်တုံး. . .”

မျိုးဆက်က အော်ပြီးသတိပေးလိုက်သည်။ စွပ်ဖား
လှည်းဆွဲခွေးများသည် ရေခဲတုံးကြီးကို အရှိန်ဖြင့် ခုန်ကျော်
လိုက်ကြသည်။ သို့သော်. .

“ဖြောင်း”

ခွေးများက ကျော်လွှားသွားနိုင်ကြသော်လည်း လှည်းများ
ကမူ ရေခဲတုံးကြီးကို လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ကြတော့။
ဝင်တိုက်မိကြလေတော့သည်။ နောက်ကလှည်းမှာ ရှေ့က
လှည်းပါ ရှေ့နောက် ဆင့်ကာ ဝင်ပြီးကျော် တိုက်မိကြလေ

ရာ. . အားလုံးလွင့်ထွက် သွားခဲ့ကြသည်။ စွပ်ဖားခွေးများသည် လည်း လည်းမှပြတ်ထွက် သွားကြရာ တခြားစီဖြစ်သွားခဲ့ကြလေ၏။

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် လေထဲကိုမြောက်တက်သွားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သတိကတော့ အလစ်မခံကြပေ။ လက်ထဲမှာကိုင်ထားသော သေနတ်များကို လွတ်ထွက်မသွားရန် မြဲမြံစွာ ပင်ဆုပ်ကိုင်ထားကြသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး အနိမ့်ပိုင်းတစ်နေရာကို ပစ်ကျသွားခဲ့ကြရသည်။ နှင်းလွှာထူပေါ်ကို ကျသွား၍ သာ. . သက်သာရာ ရသွားခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြသည်။ ထို့နောက်. . ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးပင် တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် လိမ့်ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။

ကုန်းစောင်းကြီးအတိုင်း ဆင်ခြေလျော ကျဆင်းသွားခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်လေ၏။

“မျိုးဆက်ရေ. . သတိထား၊ ခေါင်းကိုမထိခိုက်စေနဲ့”

“ခင်ဗျားလည်း သတိထား ကိုမိုး၊ အောက်ခြေအထိ ရောက်ဖို့ တော်တော်လေးကို လိုသေးတယ်၊ ဘယ်လိုမှ ထိန်းလိုမရတော့ဘူး. . .”

အပြန်အလှန် သတိပေးကြရင်း တရှိန်ထိုးလိမ့်ပြီး ဆင်းသွားခဲ့ကြရာ တော်တော်ဝေးဝေးအထိ ကျဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ တစ်နေရာကို အရောက်တွင် ရပ်တန့်သွားခဲ့ကြလေတော့သည်။

(၇)

ကမ္ဘာမြေအောက်ခရီးအစ

အောက်ကိုရောက်သွားကြသောအခါ တစ်ယောက်တစ်ကွဲစီဖြစ်သွားခဲ့ကြလေ၏။ မျိုးဆက်သည် ကျောပိုးအိတ်ကို စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကြီးမားသော ကျောပိုးအိတ်ကြီးက ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က လွတ်ထွက်မသွားခဲ့ပေ။

မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာများမရ ရှိခဲ့ကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ကိုမိုးကို သတိရသွားခဲ့လေ၏။

“ကိုမိုး. . ကိုမိုး”

ထိုင်နေလျက်က အော်ခေါ်လိုက်ရာ ချက်ချင်းလိုလို ပြန်ပြီးတော့ ထူးသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

“မျိုးဆက်. . ငါဒီမှာကွ၊ ငါဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ မင်းကော အခြေအနေကောင်းရဲ့လား”

www.burmeseclassic.com

မင်းခက်

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူး”

မျိုးဆက်ကလည်း ပြန်ပြီးအော်ပြောလိုက်လေရာ... ထိုအသံများသည် ရေခဲတောင်များကို ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်သွားခဲ့ကြသည်။ ပဲ့တင်သံများအဖြစ် သူတို့ဆီကို ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။

ကိုမိုး၏ အသံသည် အောက်မှလာသော အသံပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်... အောက်ကို ငုံ့ကြည့်မိလိုက်လေ၏။

ကိုမိုးသည် အောက်ပေါင်းဆယ်လောက်အနက်မှာ မတ်တပ်ရပ်နေလျက်ရှိသည်။ မျိုးဆက်ကို မော့ပြီးတော့ ကြည့်နေလေသည်။ ထိုအခါကျမှ မိမိသည် ရေခဲတောင်နံရံကြီးတစ်ခုမှ ထိုးထွက်နေသော အစွန်းကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ တင်နေကြောင်းသိလိုက်ရလေ၏။ ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ သေးသွယ်၍ ခိုင်ခန့်သော ကြိုးခွေတစ်ခွေ ပါလာခဲ့ကြသော်လည်း ထုတ်၍ အသုံးမပြုကြသေး။ မျိုးဆက်သည် အောက်ကိုဆင်းရန် နည်းလမ်းကိုရှာရသည်။

ရေခဲတောင်နံရံကြီးတွင် အထွက်အထွက်များဖြစ်နေသည်။ နံရံမှ ထိုးထွက်နေသော အထစ်များကလည်း ရှိနေကြသည်။ အောက်သို့ဆင်းရန် လွယ်ကူသော အနေအထားမျိုးမှာ ရှိနေသည်။

“မျိုးဆက် မင်းဆင်းလို့ လွယ်မလား”

“ရတယ်... ကိုမိုး”

မျိုးဆက်က အဖြေပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သေနတ်

မြတ်ဏ်း

ကိုပခုံးထက်မှာလွယ်ကာ နံရံက အထစ်များကို ကိုင်တွယ်ပြီး အောက်ကိုတဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆင်းလာခဲ့သည်။ သတိထားပြီး တော့ဆင်းရသည်။ ပေါင်းဆယ်လောက်အကွာအဝေးသည် သိပ်မနက်ပါ။ ကိုမိုးက အောက်မှ စောင့်နေသည်။ မကြာမီမှာ ပင်လျှင် အောက်ကို ချောမောစွာပင် ရောက်သွားခဲ့လေ၏။

“ငါတွေ့ထားတာရှိတယ်... မျိုးဆက်၊ မင်းကိုပြမလို့ ဟိုမှာကြည့်လိုက်စမ်း...”

ကိုမိုးက တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်လေရာ... စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်ကြီးမားသော ဂူပေါက်ဝကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ဂူဝအထက်ပိုင်းမှာ ရေခဲချောင်းကြီးများက တွဲလွှဲပင်ကျနေလျက်ရှိနေကြသည်။ ဂူပေါက်ဝကြီးကား သူတို့ကို ပါးစပ်ကြီးဟကာ ဆီးပြီးကြိုနေသကဲ့သို့ပင်တည်း။

“အံ့အားသင့်စရာပဲ နောက်ဆုံးမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆန္ဒရှိတဲ့ နေရာကို ရောက်လာခဲ့ကြရပြီ...”

မျိုးဆက်သည် တုန်ယင်သောလေသံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။ ဤအပေါက်ဝကြီးသည် ကမ္ဘာ့ဝမ်းခေါင်းကြီးထဲကို ဆင်းသော အပေါက်ကြီးများထဲမှ တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းကို လက်ခံယုံကြည်လိုက်ကြလေသည်။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသ၏ မိုင်ပေါင်းထောင်ချီ၍ဝေးကွာသော အတွင်းပိုင်းဆီကို သူတို့ရောက်ရှိခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြသည်။ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင်ပါတကား။

“ကဲ... ကျွန်တော်တို့ နာရီဝက်လောက်မှာ ကြမယ်၊ အပြင်မှာက သိပ်ပြီးအေးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့စမ်းပြီးတော့

www.burmeseclassic.com

မင်းကြွ

ဆင်းကြတာပေါ့ဗျာ၊ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အတွင်းပိုင်းမှာတော့ နွေးနွေးထွေးထွေးရှိကောင်းပါရဲ့..”

“အေး.. ဒီလိုပဲထင်ရတာပဲ၊ ဒီအပေါ်မှာ ငါတို့သိပ် အကြာကြီးနေနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒီနေရာက ပိုပြီးတော့ အေးတယ်”

ကိရိယာတွင် သူညီဒီဂရီအောက် ၇၀ သို့ပင် ပြနေကြောင်းကို တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

နားကြတော့လည်း ဂူပေါက်ဝမှာ နားကြသည်။ ချောက်ကြီးထဲမှာမို့ လေက သိပ်မတိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ တောင်ပေါ်မှ နှင်းထုများက ပြိုပြီးတော့ ဆင်းလာတတ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မိမိတို့နေရာနှင့် အတော်လေးကို အလှမ်းဝေးနေ၍ တော်ပေသေးသည်။ ခွေးတွေလည်း ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပျောက်သွားမှန်းပင် မသိလိုက်ကြတော့။

တစ်ချိန်ချိန်မှာ မိမိတို့၏နေရာကို အေးဆေးစွာပင် ပြန်ရောက်သွားနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ထင်မိကြပါ၏။

မိကြားခံ

“ကဲ.. အနန္တော၊ အနန္တငါးပါးကို ဦးထိပ်ထားပြီး ဆင်းကြရအောင်..”

ကိုမိုးက မြန်မာပြည်ရှိ ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုးများကို မှန်းပြီး မျိုးဆက်နှင့်အတူ လက်အုပ်ချီကာ ကန်တော့သည်။ ထို့နောက် ဂူဝ၏ အတွင်းဖက်ဆီကို ဝင်လာခဲ့ကြလေ၏။ ကိုက်ငါးဆယ်လောက်အထိ မြေပြန့်လှိုရှိနေသည်။ ပြင်ပမှ အလင်းရောင်ကို ကောင်းကောင်းပင်ရနေသေးသည်။ မကြာမီ သူတို့ထင်မှတ်ထားကြသည့် အခြေအနေတစ်ခုကို ရှေ့မှာ မြင်လိုက်ကြရလေတော့သည်။ အောက်ဖက်ကို ဆင်းသည်။ ချောက်ကြီးတစ်ခု..

[မတ်စောက်စောက်သဏ္ဍာန်ကြီးလည်း မဟုတ်ပေ၊ ဒယ်အိုးတစ်လုံးကဲ့သို့ အောက်ကို ခပ်လျော့လျော့လေးဆင်းသွား၍ ရသည်] ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင်တည်း၊ နှစ်ဦးသဘောတူဆန္ဒနှင့်အညီ ဂမ္ဘဝထစ်များကို တွယ်ကာ.. ခိုကာဖြင့် အောက်ကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ တချို့နေရာများတွင် မတ်စောက်သလိုဖြစ်နေ၍ ပိုပြီးတော့ သတိထားကြရသည်။

လမ်းတွင် ဂူငယ်ကဲ့သို့နေရာများရှိနေကြ၍ ခရီးတစ်ထောက်နား၍လည်းရသည်။ ပေတစ်ထောင်လောက်တုရောက်လာသည်။ လေဖိအားအပြောင်းအလဲမရှိ ဘာရှိမှီမှာမှာ ပြလျက်ရှိသည်။

ထိုအချက်သည် အံ့အားသင့်ဖို့ကောင်းစွာပင်။ သည့်ထက်အောက်ကို ရောက်လာလေပေ၊ ပိုပြီးတော့

www.burmeseclassic.com

မှောင်လာလေလေဖြစ်ရလိမ့်မည်။

သို့သော် . .

အပေါ်မှ အလင်းရောင်က ကျသွားခဲ့သော်လည်း နောက်ထပ် အလင်းရောင်တစ်မျိုးက ဝင်လာခဲ့သည်။

[အစားဝင်ရောက်လာသော အလင်းရောင်မျိုးဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဖြူပြာရောင်မျိုးဖြစ်သည်။ မည်သည့်နေရာက ဝင်ရောက်လာသည့် အလင်းရောင်ဆိုသည်ကို လောလော မပြောတတ်ချေ]

ထို့ကြောင့် အောက်ကိုဇကောင်းစွာပင်မြင်နေရသည်။

ကြိုးများကိုသုံးရန် မလိုအပ်သေးပေ။ ကြိုးဆိုသည်ကလည်း အလုံးတုတ်တုတ်ကြိုးမဟုတ်ပဲ ကျစ်လျစ်သေးသွယ်ပြီး ခိုင်ခန့် သည်။ ထို့ကြောင့် သယ်ယူရသည်မှာ ဝန်ကျဉ်းသည်။ အိတ်ထဲ မှာထည့်ပြီးတော့ ယူသွားနိုင်သည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သိပ်ပြီးမကွာဝေးကြပဲ အောက်ကို ဆင်းလာခဲ့ကြလေရာ . . နောက်ဆုံး ပေငါးထောင် အနက်အထိ ရောက်သွားခဲ့ကြလေပြီ။ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ အောက် တစ်မိုင်လောက်ခရီးပေါက်ခဲ့လေပြီ။

“ဒါ . . ကျွန်တော်တို့အတွက် ခရီးအစပဲရှိသေးတယ်၊ နောက်ထပ်သည့်ထက်မက ထပ်ပြီးဆင်းရလိမ့်ဦးမယ် . .”

“အေး . . ငါလည်းသဘောပေါက်လာပြီကွ၊ မင်း တစ်ခုတော့ သတိထားမိမလားမသိဘူး၊ ဒီအောက်မှာ အပူ အအေးလည်း မျှတလာတယ်ကွ၊ ပြီးတော့ ရေခဲဖုံးလွှမ်းတဲ့ နေရာလည်းမဟုတ်တော့ဘူး၊ တဖြည်းဖြည်းမြေသားဆံလာခဲ့

တယ် . .”

“ဟုတ်တယ် . . ရေခဲပြင်ဒေသက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာကျန်ခဲ့ပြီ၊ ဟော . . ဟိုမှာ ဂူပေါက်ကြီးတစ်ခု တွေ့ရပြန်ပြီဗျို့ . .”

ဂူပေါက်တစ်ခုကို လှမ်းပြီးတော့ မြင်လိုက်ကြရပြန် သည်။ လျှောက်သွားပြီးကြည့်လိုက်ရာ အောက်ကိုထပ်ပြီး ဆင်းရန် နောက်ထပ်လမ်းစတင်ခဲ့ပင်တည်း။

မျိုးဆက်က နာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ . .

“ဟာ . . ဒီကဒေသစံတော်ချိန်အရဆိုရင် ညနေ ခြောက်နာရီပဲ၊ ဒါပေမယ့် ထူးခြားချက်က ဘာမှမရှိဘူး . .

မကြာခင်မှာ ကျွန်တော်တို့ အနားယူကြရတော့မယ်၊ အိပ်ချိန်ရောက်တော့မယ် . .”

“ငါတို့ဆင်းနိုင်သမျှဆင်းပြီးမှ အိပ်စရာနေရာရှာကြ တာပေါ့ကွာ . .”

ကိုမိုးသည် ဤခရီးအပေါ်မှာ စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိပဲ ပို၍ပင် တက်ကြွနေသေးသည်။ မျိုးဆက်မှာ မပြောင်းလဲသော ကိုမိုး၏စိတ်ဓါတ်ကို ချီးကျူးမိရလေသည်။

နောက်ထပ်တွေ့ရသော ဂူပေါက်မှတစ်ဆင့် ဝင်သွားကြရပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ပြေပြစ်သော အဆင်းကို ရင်ဆိုင်လိုက်ကြရသည်။ အောက်ကိုမသိမသာလေးပင် နိမ့်ဆင်းသွားခဲ့သည်။

တစ်ကယ်တော့ ကမ္ဘာ့ဆွဲအားအတိုင်း အောက်ကို ဆင်းသွားခဲ့ကြရ၍ မမောပန်းကြချေ။ အောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလေလေ မြင်ကွင်းကြီးက ပိုပြီးတော့ ကျယ်လာလေလေပင်။

[မြင်ကွင်းဟု တင်စားမိရသည်က... မိမိတို့သည် မြေတွင်းကြီးထဲကို ဆင်းနေကြရသည့် အခြေအနေမျိုးနှင့် တူနေသည်ပဲ မဟုတ်ပါလား...]

နောက်ထပ် ပေပေါင်းများစွာပင် ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ အသက်ရှူကြပ်တာမျိုးတို့ လှောင်ပိတ်ပြီးအပူဒဏ်ကို ခံနေကြရတာမျိုးတို့ ဖြစ်ပေါ်မလာကြလို့ မြေပေါ်မှာလိုပဲ သက်တောင့်သက်သာရှိနေကြရတယ်၊ ဒါဟာ မြေအောက်သဘာဝတရားကြီးရဲ့ ထူးခြားချက်ပဲ...”

“ဟုတ်တယ် လေဖိအားကလည်း နည်းနည်းလေးမှ မပြောင်းလဲတာ ထူးခြားတယ်၊ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က ဓါတ်သဘာဝအတိုင်း မြေအောက်မှာလည်း ရှိနေတယ်၊ ဒါဟာ လျှို့ဝှက်ချက်ကြီးတစ်ခုပဲ...”

အလင်းအားကလည်း လင်းလင်းချင်းချင်းကြီး မဟုတ်သည့်တိုင် ဖြူပြာရောင် အလင်းမျိုး၊ ခရီးလမ်းကို သိသာမြင်သာသော အလင်းရောင်မျိုး...

“ဝိုး... ”
ထိုစဉ်...

အေးမြသော လေပြေက သူတို့ကို ပက်ဖျန်းတိုက်ခတ်သွားခဲ့သည်။ ဝိုးကနဲဆို အသံမြည်ပြီးတော့ တိုက်သွားခဲ့ခြင်းပင်။

“ဘယ်က ဝင်လာတဲ့လေလည်း မသိဘူး၊ ရေခဲနဲ့ မပါဘူး၊ သတိထားမိလိုက်သလား ကိုမိုး...”

“အေးကွ၊ လတ်ဆတ်ပြီး အေးမြနေတာပဲ၊ မြေအောက်မှာမို့လို့ လှောင်ပိတ်ပူလောင်နေတဲ့ လေမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို လန်းသွားတာပဲကွာ...”

လတ်ဆတ်သောလေကို ဝဝပင်ရှုသွင်းမိလိုက်ကြသည်။

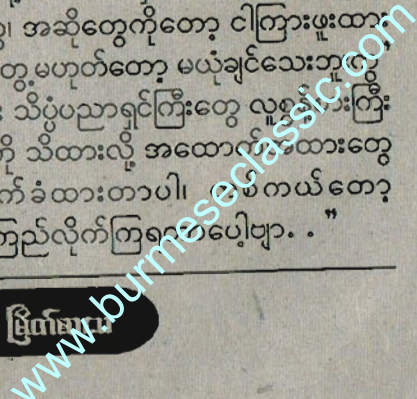
“ကိုမိုး... ခင်ဗျား သတိထားမိသလား၊ လေမှာ ဆားဓါတ်ပါတယ်ဗျာ...”

“ဟေ... ဟုတ်လား၊ ငါသတိမထားမိလိုက်ဘူးကွ”

“ဆားဓါတ်ပါတယ်ဆိုကတည်းက လေဟာ မြစ်တွေ၊ ချောင်းတွေ၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွေကို ကျော်ဖြတ်ပြီး တိုက်ခတ်လာတဲ့သဘောပဲဗျာ...”

“ဒီကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ အောက်မှာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွေရှိတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေ၊ အဆိုတွေကိုတော့ ငါကြားဖူးတာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်တွေ့မဟုတ်တော့ မယုံချင်သေးဘူးကွ”

“ကျွန်တော်လည်း သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတွေ လူစုစုကားကြီးတွေရဲ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်ကို သိထားလို့ အထောက်အထားတွေကလည်း ရှိထားလို့ လက်ခံထားတာပါ၊ မိမိကယ်တော့ ကိုယ်တွေ့ကြုံကြမှပဲ ယုံကြည်လိုက်ကြရမယ်ပေါ့ဗျာ...”

တစ်အောင့်နားကြသည်။ ရေသောက်ကြသည်။ ရေကို
ခြွေတာပြီးတော့ သောက်ကြရသည်။ အေးစိမ့်သော
ခါတ်ကြောင့် သိပ်ပြီးတော့လည်း မမောပန်းကြပေ။ ရေဝတ်မှု
လည်း နည်းပါးကြသည်။

တစ်ခဏနားပြီး အောက်ဖက်ကို ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။
မြေပြင်ပေါ်မှာ လျှောက်ရသကဲ့သို့ပင် လမ်းကတော်တော်လေး
ကိုပြေပြစ်လာခဲ့လေ၏။

တစ်နေရာကိုရောက်သောအခါ ရေစီးသံကဲ့သို့သော
အသံမျိုးကို ကြားလိုက်ကြရသည်။

“ရေစီးသံပဲဗျ . . . ဟိုဘက်က လာနေတဲ့အသံ”

အသံထွက်ပေါ်လာရာဆီကို လျှောက်သွားကြည့်ကြရာ
အနိမ့်ပိုင်းတစ်နေရာတွင် စီးဆင်းလျက်ရှိသော စမ်းချောင်း
လေးတစ်သွယ်ကို မမျှော်လင့်ပဲ တွေ့လိုက်ကြရသည်။

“မြေအောက်စမ်းချောင်းတစ်ခုပဲဗျ။ ကျွန်တော်တို့
ဒီနေရာမှာပဲ ဒီညအဖို့ စခန်းချကြရင် ကောင်းလိမ့်မယ် . . .”

“အေး . . . ကောင်းတယ်၊ အဆင်ပြေတယ်ကွ၊ ရေခဲတွေ
က . . . အရည်ပျော်ပြီးတော့ စမ်းချောင်းဖြစ်လာခဲ့ကြတာ၊
တစ်နေရာရာမှာ ရေခဲအရည်ပျော်နိုင်တဲ့ အပူချိန်မျိုးရှိနေတယ်၊
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ . . . ရေကောင်းရေသန့် အမှန်အကန်ပဲ
မျိုးဆက်ရ . . .”

“ကျွန်တော်က ကြိုချက်ပြီးတော့ သောက်ချင်တာဗျ၊
ထင်းမရှိ၊ ဘာမရှိနဲ့ဆိုတော့ ခက်သားလားဗျာ . . . ဟင် . . .”

“ဘာလည်းကွ . . . မျိုးဆက်၊ မင်း ဘာတွေ့လို့လဲ”

“ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း ကိုမိုး”

မျိုးဆက်က တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြီးတော့
ပြလိုက်လေရာ . . . ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ထင်းခြောက်များကို
ဟိုနေရာတစ်ခု၊ ဒီနေရာတစ်ခုဆိုသလို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ဒီ . . . သစ်ကိုင်းခြောက်တွေက ဘယ်ကရောက်လာ
ခဲ့တာလည်း မျိုးဆက်”

“မသိဘူးလေ . . . ဪ ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဟိုးအဝေး
ကြီးမှာ မြေအောက်ချောင်းပေါက်ကြီးတစ်ခုရှိနေလိမ့်မယ်၊
ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကနေ စီးဆင်းလာခဲ့ကြတဲ့ ရေတွေဟာ
မြေအောက်ကိုသွားတဲ့ချောင်းပေါက်ကြီးကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြ
တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ဒိုက်တွေ၊ အမှိုက်သရိုက်တွေလည်း
ပါလာခဲ့ကြတာပေါ့ . . .”

“အင်း . . . မြေအောက်ကို စီးဆင်းနိုင်တဲ့ တွင်းပေါက်
ဝကြီးတွေ၊ ချိုင့်ဝှမ်းတွေက အများကြီးပဲဆိုတော့ အဆင့်ဆင့်
ဖြတ်သန်းလာခဲ့ဟန်တူပါတယ် . . .”

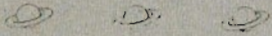
“သေချာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် . . . အရင်ကတော့
ရေတွေက အလုံးလိုက် . . . အရင်းလိုက် . . . စီးဆင်းခဲ့ကြလိမ့်
မယ်၊ အခုတော့ လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားခဲ့ဟန်တူတယ်၊ အခု
စမ်းရေလောက်ပဲ စီးတဲ့လမ်းကြောင်းပဲရှိတော့တယ် . . .”

“ငါတို့ဒီမှာ အိပ်လို့ စိတ်ချရပါ့မလားကွ၊ အိပ်မှာနေ
တုန်းမှာ ရေတွေက ဝါးလုံးထိုးစီးဆင်းလာခဲ့ကြရင် . . .”

“မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ဒီနေရာက ရေဆင်းစမ်းကြောင်း
မဟုတ်တော့တာ ကြာပါပြီ၊ အောက်ခံမြေလေးတွေ ခြောက်သွေ့

မင်းစက

နေတာကိုကြည့်ပါလား..”
မည်သို့ပင်ဆိုစေ.. ဤညအဖို့ ရေခဲကိုကောင်း
စွာပင် ကြိုချက်၍ သောက်နိုင်ပြီး အိပ်ရေးဝဝလည်း အိပ်စက်
ခဲ့ရလေသည်။

(၆)

တိုင်းပြည်အသစ်တစ်ခုလော

ကမ္ဘာ့မြေပြင်ထက်မှ လူသားနှစ်ယောက်တို့သည်
လူမသိ၊ သူမသိ ကမ္ဘာ့မြေပြင်အောက်ကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်
ပင်ဆင်းခဲ့ကြလေ၏။ အနက်ပိုင်းကို ရောက်လာလေလေ၊ အပူ
အအေးကမ္ဘာတလားလေပင်၊ လေကလည်း အဆက်မပြတ်
ပင်ရနေသည်။

လေဖိအားက အနည်းငယ်သာပြောင်းလဲသွားခဲ့
လေ၏။

ပိုပြီးတော့ ထူးခြားလာသည်က အောက်ဖက်ကို
ရောက်လာလေလေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပိုပြီးတော့ ကျယ်ပြန့်
လာလေလေဖြစ်သည်။ ကျဉ်းမြောင်းမှုများ၊ အမြင့်မှ အောက်ဆစ်
ဆင်းရမှုများက နည်းပါးလာခဲ့သည်။ ပိုပြီးတော့ သွေးဆန်းလာ
သည်က အအေးခါတ်ပိုလာခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

မင်းကျော

“ကျွန်တော်တို့ ရိက္ခာနည်းပါးလာပြီ၊ နည်းနည်းတော့ ထပ်ပြီးခြွေတာရဦးမယ်”

“အေးကွာ၊ လမ်းမှာ အစားအစာအတွက် အထောက်အပံ့တစ်ခုခုရခဲ့ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ..”

“ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အောက်မှာ မြေအောက်နိုင်ငံကြီး၊ ဒါမှမဟုတ် မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု အမှန်အကန်ရှိနေမယ် ဆိုရင်တော့ ရိက္ခာကိုလည်း မကြာမီမှာ တွေ့လာနိုင်ဖို့ မခဲယဉ်းပါဘူးဗျာ..”

“မျှော်လင့်ရတာပဲ၊ အခုအတိုင်းဆိုရင်တော့ ကြွက်တစ်ကောင် ကြောင်တစ်မြည်းတောင်မှ မတွေ့ရသေးဘူး၊ ကြွက်မပြောနဲ့ ပိုးဟပ်တစ်ကောင်တောင်မှ မမြင်ဖူးသေးဘူးကိုမိုး..”

“အင်းဆက်ပိုးဟပ်တစ်ကောင်တစ်လေတွေ့မိရင် တောင် ကျေနပ်မိပါရဲ့ကွာ၊ ဒီကမ္ဘာမြေကြီးအောက်မှာ သက်ရှိသတ္တဝါဆိုလို့ ငါတို့ပဲရှိနေကြတယ် ထင်ပါရဲ့..”

ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးရှိနေသည်ဟု အဆိုပြုချက်များကို သံသယဝင်လာခဲ့ကြသည်။ နောက်ထပ် အောက်ကိုဆက်ပြီး ဆင်းကြရန်ကိုပင် အလေးအနက်ထားပြီး စဉ်းစားရတော့မည်ကဲ့သို့ပင်.. စိတ်ဓါတ်ခွန်အားလျော့ပါးချင်လာသည်။

ထိုစဉ်..

“ဟာ.. မျိုးဆက်၊ ဟိုမှာ.. ဟိုမှာ”

ကိုမိုးက မျိုးဆက်ကို လက်ကုပ်ပြီးလေသံဖြင့် သတိပေးလိုက်လေ၏။ မေးငေါ့ပြလိုက်သည်။

သတ္တဝါတစ်ကောင်။

အရောင်အသွေးက ဖြူသည်။ အမွှေးက ထူထူပွပွ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည့်က တောင့်တောင့်တင်းတင်း၊ တစ်ထွာခန့် ရှည်သော ဦးချိုနှစ်ချောင်းပါသည့် သတ္တဝါတစ်ကောင်။

“ဆိတ်နဲ့တူတယ်ကွ၊ ငါတို့ပဲ မျက်စိမှားနေကြသလား၊ ခရီးပန်းနေကြလို့ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်နေမိကြတာလား၊ မသိဘူး၊ ပိုပြီးတော့ သေချာအောင်..”

မျိုးဆက်သည် တောင်ကုန်းမြင့် လိုနေရာမျိုးကို တက်နေသော ဆိတ်လိုလိုသတ္တဝါဆီကို အမဲလိုက်သေနတ်ဖြင့် ထိုးပြီးတော့ ချိန်လိုက်လေ၏။

“ဒိုင်”

ချက်ကောင်းကို ထိမှန်သွားခဲ့သော ဆိတ်ကြီးသည် အောက်ကိုပစ်ပြီးတော့ ကျလာခဲ့လေ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး ထိုနေရာဆီကို ပြေးသွားခဲ့ကြလေ၏။ သေဆုံးနေသော တောင်ဆိတ်ကြီးကို လက်ဖြင့်ကိုင်ကာပင် စမ်းကြည့်လိုက်ကြလေရာ..

“ကိုမိုးရေ၊ တောင်ဆိတ်အမှန်ပဲဗျ..”

“ဒါဆိုရင် ငါတို့အိပ်မက်မက်နေကြတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ မျိုးဆက်၊ ဒီတောင်ဆိတ်ကြီးဟာ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကမျိုးပြီး မျက်စိလည် လမ်းမှားလာတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ..”

“ဟာဗျာ၊ ကိုမိုးကလည်း ရေခဲမြစ်ဒေသမှာ တောင်ဆိတ်ဆိုတဲ့သတ္တဝါမရှိဘူးလေ၊ ဟေ့ဒီတောင်ဆိတ်ကြီးဟာ မြေအောက်ကမ္ဘာမှာ ကျင်လည်နေတဲ့ သတ္တဝါအမှန်

မင်းဇန့်

ပဲဗျ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သိချင်နေတဲ့ အဖြေဟာ နီးစပ်နေပြီ၊ မကြာခင်မှာ အဆုံးအဖြတ်ပေးလိမ့်မယ် ထင်တယ်. .”

“ငါသဘောပေါက်ပြီ မျိုးဆက်၊ ဒါပေမယ့်. . ဒီတောင် ဆိတ်ကြီးဟာ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က တောင်ဆိတ်ထက်ပိုပြီး တော့. . အမွေးထူတယ်၊ ထွားလည်းထွားကျိုင်းတယ်ကွ. .”

အားတက်လာကြသည်။ ယုံကြည်ချက်များက ပိုပြီးတော့ ခိုင်မာလာကြသည်။ ထိုအခါ တောင်ဆိတ်ကြီးသည် သူတို့အတွက်လိုအပ်နေသော ရိက္ခာဖြစ်သွားခဲ့ရလေ တော့၏။

ခိုကြွေခေါ

ကမ္ဘာမြေအောက်လိုနေရာကြီးထဲမှာ မွန်းကြပ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိပဲ သက်တောင့်သက်သာနေနိုင်ကြသည်။ လေကို လည်းဝဝပင်ရှုနိုင်ကြသည်။ ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောခရီးတွင် အောက်အနက်ပိုင်းကို မိုင်ပေါင်းများစွာပင် ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့ ကြလေပြီ။

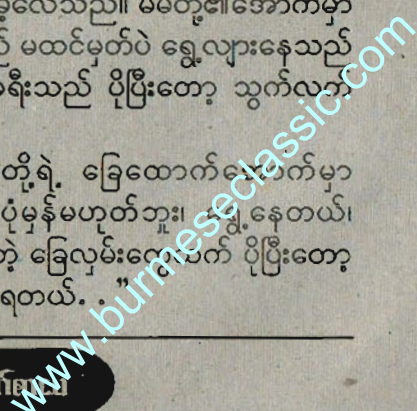
“ကိုမိုး၊ ကျွန်တော်တို့ ဆယ့်ငါးရက်အတွင်းမှာ ဒါလောက်အထိကို ခရီးပေါက်လာခဲ့ကြတာ အံ့အားသင့်စရာပဲ ဗျာ၊ မယုံကြည်နိုင်စရာပဲ. .”

“အေးကွ၊ တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးဦးက ဒါလောက်အထိ ခရီးပေါက်အောင် ဖန်တီးပေးလိုက်သလိုပဲ၊ စဉ်းစားကြည့်ရင် တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်ရတယ်. .”

တစ်ကယ့်ကို မဖြစ်နိုင်ဘူးဟု ထင်ရသည့်အကြောင်း များသည် မကြာမီမှာပင်လျှင် ပို၍. . ပို၍ရှိလာကြလေတော့ သည်။ ကြုံတွေ့လာခဲ့ကြရသည်တကား. .

ခရီးတစ်ခုတွင် ခါတိုင်းလိုပင် ပုံမှန်သွားနေလျက်ရှိရာမှ ထူးခြားမှုများက ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ မိမိတို့၏အောက်မှာ ရပ်တည်နေသောမြေပြင်သည် မထင်မှတ်ပဲ ရွေ့လျားနေသည် ဟုထင်လာခဲ့ကြလေသည်။ ခရီးသည် ပိုပြီးတော့ သွက်လက် မြန်ဆန်လာခဲ့သည်။

“ကိုမိုး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခြေထောက်ပေါက်မှာ ရောက်နေတဲ့ မြေကြီးဟာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘူး၊ ရွေ့နေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လျှောက်နေကြတဲ့ ခြေလှမ်းကေပက် ပိုပြီးတော့ မြန်ဆန်းနေတယ်လို့ ထင်နေရတယ်. .”

မင်းခက်

“အေး.. ဟုတ်တယ်၊ ငါက.. အာရုံကြောအားနည်းလှာလို့ လူကိုယ်တိုင်လည်း ယိမ်းထိုးနေတယ်လို့ ထင်နေခဲ့တာ၊ ဒီလိုဆို မင်းလည်း ငါလိုပဲပေါ့.. ငါလည်း မင်းလိုပဲပေါ့၊ ဒီမြေပြန့်ကြီးလိုဖြစ်နေတဲ့ဟာကြီးက ဘာကြောင့် ရွှေလျားနေရတာလဲ..”

“မြေကြော ပြောင်းလဲနေတာဖြစ်ရမယ်ဗျ၊ ဒါမှမဟုတ် ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဗဟိုချက်မနဲ့နီးလာလို့ ဒီလိုပဲဖြစ်လာသလား မသိဘူး၊ ဒါသဘာဝကြီးရဲ့ ပြောင်းလဲမှုကြီးတစ်ခုပဲ၊ ကျွန်တော်တို့လက်တွေ့ကြုံနေကြရပြီ ကိုမိုး..”

ထင်မြင်ချက်တွေ အမျိုးမျိုးဖြင့်သာပြောနေကြသည်။ ကမ္ဘာမြေပြင်အောက်ရှိ ဓါတ်သဘာဝပြောင်းလဲမှုများကြောင့် လူကိုပါ ထိခိုက်၊ လွှမ်းမိုးလာကြသည်ပဲလား၊ ဓါတ်ပြုရာမှ ထွက်ပေါ်လာကြသည့် ယဉ်ပါးသောအနံ့အသက်များကို မသိမသာ ရှုမိကြရာက အာရုံကြောများဝေဝါး၊ ထွေပြားခဲ့ကြပြီလားမပြောတတ်ကြ၊ သူတို့၏စိတ်ထဲမှာတော့ ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုခုရှိနေပြီဟုသာ ထင်နေကြသည်။

မျက်လုံးတွေထဲမှာပင်လျှင် မိမိတို့ရပ်နေသော မြေပြင်သည် အောက်ကိုမသိမသာပင် နိမ့်ပြီးဆင်းနေသလားဟု ထင်နေမိကြသည်။ ခေါင်းထဲမှာ မူးယစ်ဝေလှာသော ဝေဒနာမျိုးကို ခံစားလာခဲ့ကြရလေသည်။

အရေးကြုံလျှင် အကူအညီရနိုင်ကြစေရန်အတွက် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နီးကပ်စွာပင် သွားနေကြသည်။ မိမိတို့သည် ချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင်ကြီးတစ်ခုကို တရွေ့ရွေ့ဖြင့်

ခါကြာခေါ်

ဆင်းသက်နေကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်က ထူးခြားမှုတွေဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ ပြောင်းလဲမှုတွေဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ သစ်ပင်ကြီးတွေ၊ တောတောင်၊ မြစ်၊ ချောင်း စသည်တို့သည် ရှေ့မှာတင် ဘွားကနဲ၊ ဘွားကနဲဆို ပေါ်လာခဲ့ကြလေသည်။ မြူလို့လို့၊ နဂါးငွေ့များလိုလိုအရာများကလည်း ပါးလျားစွာပင် ကျလာခဲ့ကြသည်။

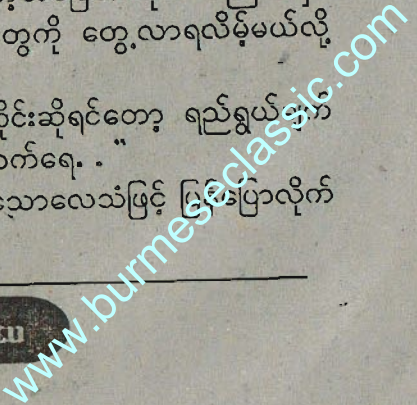
မြင်ကွင်းထဲမှာ အမွှေးထူထူပွပွနှင့် ဝက်ဝံဖြူကြီးများ၊ အမွှေးထူထူကျားကြီးများ၊ မြင့်မားသော ဆင်ကြီးများ၊ မျောက်ဝံ၊ လူဝံကြီးများကိုလည်း တွေ့လာခဲ့ကြရလေ၏။

“မျိုးဆက်.. ကြည့်စမ်းပါဦးကွ၊ ဒါတွေဟာ တစ်ကယ်ရော ဟုတ်ရဲ့လား၊ ငါတို့ပဲ အမြင်မှားနေကြသလား..”
ကိုမိုးက ရှေ့ကိုမဆက်သေးပဲ နေရာမှရပ်ကာ တအံ့တဩဖြင့် မေးလိုက်လေ၏။

“ကျွန်တော်တို့ထင်ယောင်ထင်မှား မြင်နေကြတာတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အားလုံးဟာ တစ်ကယ်ပဲ၊ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ ရှိနေကြတဲ့ ဘုံတစ်ခုကို ရောက်နေကြရပြီ၊ မယုံမရှိနဲ့ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် တိကျတဲ့အဖြေတစ်ခုပဲ၊ မကြာမီမှာ ဖိထက်ပိုပြီး ထူးခြားတဲ့အရာတွေကို တွေ့လာရလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်..”

“ဒီလိုအခြေအနေအတိုင်းဆိုရင်တော့ ရည်ရွယ်ချက်အောင်မြင်ဖို့ နီးစပ်တယ် မျိုးဆက်ရေ..”

ကိုမိုးလည်း တက်ကြွသောလေသံဖြင့် ပြောပြောလိုက်လေသည်။

မင်းစက္က

“လာဗျာ၊ ရှေ့မှာ ဘာတွေတွေ့နိုင်ဦးမလဲ၊ ကျွန်တော် တော့သိချင်ငာပြီ။”

အတူတူဆက်ပြီးတော့ လျှောက်သွားခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ စိတ်ထဲတွင် ကမ္ဘာကြီးလည်ပတ်နေသည်မှာ သိသာ လှသည်ဟု ထင်နေမိကြလေသည်။ ရှေ့မှာ ကုန်းမြင့်ကြီးတစ်ခု ကဘားကနဲဆို ပေါ်လာခဲ့သလိုပင်၊ သစ်ပင်၊ ပန်းမာလ်များဖြင့် စိမ်းစိမ်းစိုစိုပင်ရှိနေကြသည်။ မြူတွေက ငွေ့ငွေ့ပါးပါးပင် ကျလာခဲ့ကြသည်။ လေတိုက်လိုက်စဉ်မှာ လွန်လွန်လူးကာ လွင့်နေကြသည်။ လိုက်ကာစကြီးတစ်ခု လှုပ်ရှားနေသလိုပင် တိုက်ခတ်လာသောလေသည် အအေးခါတ်ပါနေသည်။ လက်ဆတ်သည်။

တောင်ကုန်းကြီးပေါ်ကို ပြေးတက်သွားခဲ့ကြသည်။ ကုန်းထိပ်ပေါ်ကို ချက်ချင်းလိုလိုပင် ရောက်သွားခဲ့ကြလေ၏။ မြူလိုလို အရာများသည် အောက်ခြေအနက်ပိုင်းဆီမှာ ထူထပ်စွာပင် ကျဆင်းလျက်ရှိနေကြလေသည်။ လက်တလော မြင်ကွင်းအဖုံဖုံတို့ကို ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိနေလေသည်။

တခဏပဲကြာလိုက်မည်။ သူတို့ရပ်ကြည့်နေကြဆဲမှာပင် မြူတွေက တဖြည်းဖြည်းပါးလျားသွားခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ မြင်ကွင်းသည် ထင်ရှားလာခဲ့လေ၏။

တောင်ကုန်းအောက်ခြေ အနက်ပိုင်းလောက်ဆီမှာ သူတို့တွေ့လိုက်ရသော အရာများသည်ကား တစ်ပြောင်ပြောင် တစ်လက်လက်ဖြင့် ရှိနေသော တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုပင်တည်း။

မြို့ရာ၊ မြို့ကွက်၊ မြို့ခင်းများဖြင့် တင့်တယ်စွာပင်

မြို့ဂါရမ

စိကြဒေါ်

ရပ်တည်လျက်ရှိသည်။ မြေအောက်တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုပင် အံ့အားသင့်စွာပင် တွေ့လိုက်ကြရလေသတည်း။

“ကိုမိုး ကိုယ့်မျက်လုံးတွေကိုတောင် မယုံနိုင်လောက် အောင်ပါပဲလားဗျာ။”

“မိုးဆက်... ငါတို့ကမ္ဘာမြေပေါ်ကိုများ ပြန်ရောက်နေ ကြသလားကွာ...”

ကိုမိုးက တုန်ယင်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေ တော့သည်။

ထိုစဉ် . .

လူတစ်စုသည် သူတို့နှစ်ယောက်ဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ စုစုပေါင်းငါးယောက်၊ အားလုံး မိန်းမသားများ ချည်းပင်၊ ရှေ့ဆုံးမှ မိန်းကလေးသည် နူးညံ့သော သားမွေးအင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီပွပွကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ နီမောင်းသော နဖူးစီးလေးကိုလည်း မြင်လိုက်ရသည်။ ဝင်းမွတ်၍ ပြန်ပြူးညီညာသော နဖူးလေးနှင့် လိုက်ဖက်ညီလှပါ၏။

အအိမ်ပါသောခါးရှည်ကို ကျောမှာလွယ်ထားသည်။ လေးတစ်လက်က ပခုံးထက်မှာ မြားတံအပြည့်ပါသော မြားကျည်တောက်တစ်ခုကိုလည်း ကျောမှာ စလွယ်သိုင်းကာ လွယ်ထားလေသည်။ မိန်းကလေး၏ရှည်လျားသော ဆံကေမျှင်များသည် ရင်ရှေ့မှာတစ်ဝက်၊ ကျောပြင်မှာ အချို့ကျဆင်းလျက် ရှိနေကြသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် သူမနှင့်အတူ ပါလာကြသော မိန်းကလေး . . လေးယောက်ကို တစ်နေရာမှာထားခဲ့သည်။ တစ်ယောက်တည်းပင် တောင်ကုန်းပေါ်ကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် တက်လာခဲ့လေ၏။

မျိုးဆက်သည် မိန်းကလေးကို လှမ်းပြီးမြင်နေစဉ်၌ အကြောင်းမရှိပဲ ရင်ခုန်နေမိသည်။ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ မိမိလိုပဲ သက်ရှိထင်ရှားလူသားများကို တွေ့လိုက်ရ၍ အံ့အားသင့်သွား၍ ပဲလား၊ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာကို ကောင်းစွာမြင်ရသေးသည် တိုင် ထူးခြားသော ခံစားချက်က အလိုလိုပင်ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိနေသည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း သဘောမပေါက်မိတော့။

“တစ်ပြည်သားတို့ ရောက်လာကုန်ကြပြီလား။”

မိန်းကလေးသည် တောင်ကုန်းတစ်ဝက်လောက်ကပင် လှမ်းပြီးတော့ နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာကို ကောင်းစွာမြင်လိုက်ရသော မျိုးဆက်သည် ရင်ထဲမှာ အလုံးကြီးတစ်လုံးဝင်ပြီး အဆောင့်ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရလေတော့သည်။

“ဟင် . . သူ . . သူဟာ”

မျိုးဆက်၏ နှုတ်မှ လွတ်ကနဲဆို ထွက်သွားခဲ့ရလေသည်။ ကိုမိုးသည် မျိုးဆက်ကို နားမလည်သလို ကြည့်လိုက်လေ၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလည်း မျိုးဆက်၊ မင်းက သူ့ကို သိထားသလိုပဲလား . . ”

မျိုးဆက်သည် ကိုမိုး၏အမေးကို ပြန်ပြီးမဖြေနိုင်ပေ။ မိန်းကလေးကိုသာ အံ့အားတသင့်ဖြင့် ငေးရီပြီးတော့ ကြည့်နေမိလေ၏။ မိန်းကလေးသည် သူတို့ရောက်လာကြမည်ကို . . ကြိုပြီးတော့ သိနေသလိုပင်၊ ဤအချက်ကိုလည်း အံ့အားသင့်မိကြရသည်။

မိန်းကလေးသည် မျိုးဆက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လာခဲ့သည်။ ရွန်းလက်သောမျက်ဝန်းတွေက မျိုးဆက်ကို ဝံ့ဝံ့စားစားပင်ကြည့်နေလျက်ရှိသည်။

“ရှင်တို့ ချောမောစွာရောက်လာကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပြီးသားပါ။ အံ့ဒီအတွက် ဝမ်းသာလှပါတယ် . . ”

“မင်း . . မင်း ငါတို့ရဲ့ ဘာသာစကားကို ပြောတတ်

www.burmeseclassic.com

တယ်နော်..”

မိန်းကလေးက ခပ်ဟက်ဟက်လေး ရယ်မိလိုက်လေ၏။

“ဒါ.. မဆန်းပါဘူးလေ၊ ဒီမြေအောက်ကမ္ဘာကြီးမှာ မြေပေါ်ကမ္ဘာရဲ့ စကားအသုံးအနှုံးလောက်ကို ဆင်တူနေတာက အကင်းပါ။ မြေပေါ်ကမ္ဘာမှာ ဘာတွေရှိတယ်.. ဖြစ်ပျက်နေကြတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိနိုင်ကြတယ်..”

ရှင်တို့နဲ့ တွေ့လို့ ဒီလိုဘာသာစကားကို ပြောင်းပြီး ပြောတာပါ။ ကျွန်မတို့မှာ သီးခြားဘာသာစကားရှိပါတယ်..”

“ဒါ.. ဒါ မြေအောက်ကမ္ဘာအမှန်ပဲလား..”

“ဪ.. ဒီအထိရောက်လာကြပြီမှ မယုံကြည်နှင့်ကြသေးပဲကိုး၊ ဒါ.. ကမ္ဘာ့မြေအောက်ဗဟိုချက်မကြီးပဲရှင် အဟင်းဟင်း..”

“မင်း.. ငါတို့ရောက်လာမယ်ဆိုတာ ကြိုပြီးတော့ သိနေသလိုပဲ.. ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်လဲ..”

“ကဲပါလေ၊ ဒီကိစ္စတွေကို နောက်မှပဲ ပြောကြတာပေါ့၊ ကဲ.. လာ ဒီနေရာကနေ အမြန်ဆုံးထွက်သွားကြမှ ဖြစ်မယ်”

“ဟင်.. ဒီနေရာကနေ အမြန်ဆုံးထွက်သွားကြမှ ဖြစ်မယ်.. ဟုတ်လား ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ရှင်၊ ရှင်တို့အတွက် အန္တရာယ် ရှိနိုင်တဲ့ကိစ္စမျိုးမို့ပေါ့၊ ကဲပါ.. လာကြပါ၊ နောက်တော့မှ အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြတော့မယ်..”

မိန်းကလေးသည် ရင်ထဲမှာ စွဲငြိစေသော အကြည့်ဖြင့်

မျိုးဆက်ကိုကြည့်လိုက်ပြီး အဖော်များဆီကို ပြန်သွားခဲ့သည်။

“မျိုးဆက်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ရတာ သိဟောင်းကျမ်းဟောင်းတွေလို ပြန်ပြီးတော့ တွေ့နေကြသလိုပဲ၊ မြေပေါ်နဲ့မြေအောက် မိုင်ပေါင်းသောင်းနဲ့ချီပြီး ကွာဝေးနေကြတဲ့နေရာမျိုးမှန်ခဲ့ရင် ဒီမိန်းကလေးကိုလည်း မမြင်ဖူးခဲ့ရင် ဒါလောက်ရင်းနှီးစရာအကြောင်းမရှိဘူး..”

ပြီးတော့ သူက မင်းရောက်လာမှာကို သိနေသလိုပဲ၊ ဒီနေရာဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဗဟိုချက်မှန်ခဲ့ရင် မိုင်ပေါင်းသောင်းနဲ့ချီပြီး ကွာဝေးတဲ့နေရာကို ငါတို့မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရောက်လာနိုင်စရာအကြောင်းမရှိဘူး..”

“ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားလိုပဲ သံသယတွေရှိနေပါတယ် ကိုမိုးရာ..”

ထူးထွေတည့်အံ့ရာသော်ဆိုသည့်အတိုင်းပင်.. ဤမျှလောက်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော အဖြစ်အပျက်၊ အကြောင်းအရာမျိုးတို့ကို မည်သည့်အခါမှ မကြုံဖူးခဲ့ကြောင်းကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အလိုလိုပင် ဝန်ခံလိုက်ကြလေ၏။

မျိုးဆက်က ပို၍ပင် ခံစားမိရလေသည်။ အကြောင်းမှာ ဤမိန်းကလေးသည် ရန်ကုန်အိမ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရုပ်ကလေးပိုင်ရှင်ဖြစ်နေ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဂျစ်စ်စီမလေးအရာ၏အနာဂတ်ဖလ်လုံးထဲမှာပေါ်လာသည့် မိန်းကလေးမှန်ပင် ဖြစ်နေ၍ သော်လည်းကောင်း။

အဝေးမှလှမ်းပြီးမြင်နေရသည့်တိုင် ပြည်ကြီးသည်လည်း ဖလ်လုံးကြီးထဲမှာ မြင်ဖူးခဲ့သည့် ငါးပြည်ကြီးဖြစ်နေ၍

ပင်တည်း။

“ကိုမိုးရေ . . ရှေးကခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ မှတ်တမ်း မှတ်ရာ . . အတွေ့အကြုံတွေဟာ တစ်ကယ့်ကို ကွက်တိပါပဲ လားဗျာ . . ”

“အေးကွာ၊ သူတေသီမာရှယ်(လ်)ဘီ၊ ဂါဒနာရဲ့ ကမ္ဘာအတွင်းပိုင်းဆီသို့ခရီး၊ ဝီလီယမ်ရီ(ဒ်)ရဲ့ ဝင်ရိုးစွန်းများ၏ တစ္ဆေ သူတေသီစာအုပ်တွေဟာ ဒီနေရာမှာ တိုက်ရိုက်ကို မှန်နေတာပဲကွ။ ပြီးတော့ ငါတို့လိုပဲ ဒီလိုနေရာမျိုးကို ရောက်ဖူးခဲ့ကြတဲ့သူတွေ ရှိဖူးခဲ့ကြသေးသလား မသိဘူး . . ”

“ရောက်ဖူးခဲ့ကြလို့ အဖြစ်အပျက်တွေကို မှတ်တမ်း မှတ်ရာနဲ့တကွ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ . . ”

“အေး . . ဟုတ်သားပဲ၊ ငါအတွေးချော်သွားတယ် မျိုးဆက် . . ”

“နေဦး၊ ဟိုမှာ ကျွန်တော်တို့ကိုရုပ်ပြီး စောင့်နေကြ တယ်၊ စကားကိုနောက်မှ ဆက်တော့ . . ”

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် မိန်းကလေးတစ်စုရှိနေကြ သော နေရာဆီကို ပြေးဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ စောစောက စကားလာပြောသော မိန်းကလေးကို အဖော်မိန်းကလေးများက လေးစား . . ရိုကျိုးစွာပင် ဆက်ဆံကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမိန်းကလေးသည် သာမန်အဆင့်ထဲက မဟုတ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိကြရလေသည်။ သူတို့အချင်းချင်းပြောဆိုနေကြသော စကားများသည် သီးခြားဘာသာစကားတစ်မျိုး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ နားမလည်ကြပေ။ ဆိုရလျှင် . . မြန်မာနိုင်ငံက တိုင်းရင်းသား

မွန်လူမျိုးတို့၏ လေယူလေသိမ်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းကလေးများသည် မျိုးဆက်တို့ကိုဆောင်ထား သောသေနတ်များကို တအံ့တဩဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ မြင်ဖူး ကြဟန်မတူသော လက္ခဏာများပင် ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် . . မိန်းကလေးများသည် ချောမောလှပကြသည်။ မျိုးဆက် နှင့် ကိုမိုးတို့ကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ ကိုမိုး ကတော့ မိန်းကလေးတွေကို စိတ်ဝင်စားဟန်မပြု၊ အထင်ကြီး ဟန်လည်းမတူ၊ ဒါကြောင့်မို့ လူပျိုကြီးဖြစ်နေဟန်တူသည်။

မိန်းကလေးသည် မျိုးဆက်ကို ရင်းနှီးသော အပြုံးဖြင့် ကြည့်နေမြဲ။ ယင်းအပြုံးသည် မျိုးဆက်၏နှလုံးသားကို ဖြစ်ညစ်ဆုပ်နှယ်လျက်ရှိနေသည်။

“မင်း . . နာမည်ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“စိတြဒေဝီ”

“စိတြဒေဝီဟုတ်လား၊ တော်တော်ထူးခြားတဲ့နာမည်ပဲ”

မျိုးဆက်၏ နှုတ်မှ လွတ်ကနဲဆို ထွက်သွားခဲ့သည်။

“ရှင်နာမည်ကိုလည်း ပြောပြဦးလေ . . ”

“မျိုးဆက်တဲ့၊ ဟောဒီက အဖော်ကတော့ ကိုမိုးတဲ့ . . ”

“ကိုမိုးဆက် . . အင်း ရှင်က အလှအပကိုခဲစားကတိ တယ်၊ ကိုမိုးကတော့ စီးပွားရေးကလွဲလို့ ဘာမှစိတ်ဝင်စား ဟန်မတူဘူး . . ”

“ဗျာ”

ကိုမိုးသည် စိတြဒေဝီ၏စကားကြောင့် ‘ဗျာ’ကနဲ

www.burmeseclassic.com

မင်းကျော်

ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ သူမသည် ကိုမိုး၏ အမှုအကျင့်ကို ဘယ်လို ကြောင့်သိနေခဲ့ပါသလား၊ အင်္ဂါရုပ်ဖတ်အတတ်ပညာကို တတ်မြောက်ထားဟန်တူသည်။

မိန်းကလေးသည် လျှို့ဝှက်အပြုံးလေးဖြင့် မျက်နှာကို လွှဲလိုက်ပြီး တောင်ကုန်းအောက်ကို ဦးဆောင်ကာ ဆင်းသွား ခဲ့လေသည်။

(၉)
စိကြဒေဝီ

တောင်ကုန်းအောက်မှာ မြင်းများကို တွေ့လိုက်ကြရ သည်။ မြင်းခုနှစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ အပိုနှစ်ကောင်ယူဆောင် လာခဲ့သည်မှာ သိသာလှသည်။ အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြရပြန် သည်။

“မြင်းနှစ်ကောင်အပိုယူလာခဲ့ကြတာ ငါတို့ရောက်လာ ခဲ့ကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကြိုပြီးတော့ သိထားတာတော့ ကျိန်းသေ တယ်မျိုးဆက်၊ ဒါ. . . ပဟေဠိတစ်ခုပဲကွာ၊ ထူးဆန်းချက်တစ်ခုပဲ”

“မနောချင်းဆက်သွယ်တဲ့ တယ်လီပသီနည်းကြောင့် ပဲလား မသိပါဘူးဗျာ၊ သူ့ကိုကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့အကြောင်း တွေ့ကို အကုန်မသိရုံတမယ်ပဲ ကျန်တော့တယ်။

မျိုးဆက်သည် ဖလံလုံးကိစ္စ၊ ရုပ်ပုံလေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုမိုးကိုမပြောဖြစ်ခဲ့သေးလျှင်၊ ပြောဖြစ်ခဲ့လျှင်

www.burmeseclassic.com

မင်းခက်

သည့်ထက်ပိုပြီးတော့ အံ့အားသင့်မှာ ကျိန်းသေသည်။ မြင်းတွေက သူတို့ကို အဆင်သင့်ပင်စောင့်ကြိုလျက်ရှိနေလေသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး မြင်းစီးတက်၍တော်ပေသေးသည်။

ရုတ်တရက်လင်းလာသောကြောင့် ကောင်းကင်ပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင့်တက်လာသောနေလုံးကြီးကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ဟင်၊ နေလုံးကြီးပါလား၊ ဒီမြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲမှာလည်း နေလုံးကြီးက ရှိနေတာကိုး၊ ‘မာရှယ်၊ ဘီ၊ ဂါဒနာ’ က ကမ္ဘာအတွင်းပိုင်းလောကဟာ မိုင် ၆၀၀ လောက်အချင်းရှိတဲ့ နေတစ်စင်းရှိတယ်လို့ သုတေသနပြုပြီး ရေးသားထားတာ မှန်နေပြီပေါ့..”

“မျိုးဆက်၊ ဒီနေ့ရဲ့ အလင်းရောင်က သိပ်ပြီးတောက်ပခြင်းမရှိဘူး၊ ဖြူဆွတ်နေတယ်၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ စိမ်းဝါရောင်သန်းနေတယ်၊ နေမဖြစ်နိုင်ဘူး.. အလင်းရောင်ထွက်တဲ့ ဓါတ်ငွေ့လုံးကြီးတစ်လုံးဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီကမ္ဘာမြေပြင်ကြီးရဲ့ အောက်မှာ နေရှိတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး..”

“ခင်ဗျားပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ၊ အလင်းရောင်က အောက်ကိုကျနေတာဟာ စိမ်းလိုက်၊ ဝါလိုက်၊ ဖြူလိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတယ်၊ သုတေသီတွေက ဒါကြီးကိုပဲ နေလို့ခေါ်လိုက်ကြတာလားမသိပါဘူးဗျာ”

ထိုစဉ်..

“ကဲ.. ခရီးထွက်ကြမယ်”

စိတြဒေဝီက သတိပေးလိုက်၍ စကားပြတ်သွားခဲ့ရ

စိတြဒေဝီ

သည်။ ထို့နောက်.. သူမ.. ကအရင် မြင်းပေါ်ကို လွှားကနဲဆို ခုန်တက်လိုက်လေ၏။ ကျန်အမျိုးသမီးများကလည်း မြင်းပေါ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် တက်သွားခဲ့ကြသည်။

“ကိုင်း အိမ်ရှင်ကခေါ်တဲ့နောက်ကို လိုက်ကြဦးစို့ရဲ့”
ထိုနောက်..

မြင်းခုနှစ်ကောင်သည် ထိုနေရာမှ တဟုန်ထိုးပင် ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ သို့သော်.. သူတို့နှစ်ယောက်လှမ်းပြီး မြင်ခဲ့ရသည့် ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသော တိုင်းပြည်ကြီးဆိုသို့ မဟုတ်ပဲ စိတြဒေဝီဦးဆောင်ပြီး ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်ကို ထွက်လာကြလေသတည်း။ မျိုးဆက်၏မြင်းသည် စိတြဒေဝီ နောက်ကိုအမှီလိုက်လာပြီး မြင်းချင်းယှဉ်မိသည်နှင့်..

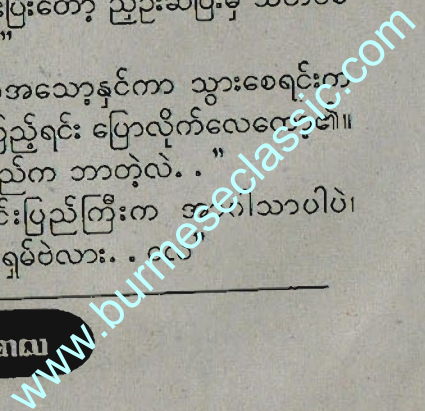
“ကျွန်တော်တို့ အခု ဘယ်ကိုသွားကြမလို့လဲ၊ ဟိုမှာ မြင်နေရတဲ့တိုင်းပြည်ကြီးဆိုကို မဟုတ်ဘူးလား”

“အဲ့ဒီကိုသွားရင် ရှင်တို့နှစ်ယောက်စလုံး အဖမ်းခံကြရမှာပေါ့၊ အဲ့ဒီမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့လူတွေ မင်းမူပြီးတော့ နေကြတယ်၊ လူစိမ်းဆိုလို့ အဝင်ခံကြတာမဟုတ်ဘူး၊ ရှင်တို့ကို သူတို့က တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မြင်းပြီးတော့ ညှဉ်းဆဲပြီးမှ သတ်ပစ်ကြလိမ့်မယ်၊ ဘာသိလို့လဲ..”

စိတြဒေဝီက မြင်းကိုအသော့နှင်ကာ သွားစေရင်းက မျိုးဆက်ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်လေ၏။

“အဲ့ဒီတိုင်းပြည်နာမည်က ဘာတဲ့လဲ..”

“ဒီမြေအောက်တိုင်းပြည်ကြီးက အာဂါသာပါပဲ၊ အာဂါသာရဲ့မြို့တော်ကြီးက ရှမ်းဗဲလား..”

မင်းစန္ဒာ

“ဟင်၊ ရှမ်းဗဲလား ဟုတ်လား၊ ရှန်ဗဲလားဆိုတာ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်တွေနေတဲ့ နေရာပဲမဟုတ်လား..”

“မှန်တယ်၊ ရှန်ဗဲလားဟာ သူတော်စင်တွေ သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းတွေနေတဲ့နေရာ၊ စင်ကြယ်ပြီး သီလသမာဓိရှိကြတဲ့သူတွေနေနေကြတဲ့ နေရာပဲ..”

“ဒါပေမယ့် ရှန်ဗဲလားကို ဘယ်သူမှ မသွားနိုင်ကြဘူး၊ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိလည်းမသိနိုင်ကြဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ တမင်ဖျောက်ကွယ်ထားလို့ပဲ၊ အကျင့်တရားစင်ကြယ်တဲ့ သူတွေတောင် တော်ရုံ အဆင့်နဲ့ ရှမ်းဗဲလားကို မရောက်နိုင်ကြဘူး..”

“ဒါဆို.. လူတွေရှာနေကြတဲ့ ရှမ်းဗဲလားဆိုတာ ဒီမြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲမှာရှိနေတာပေါ့..”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မလည်း ဒီလိုပဲကြားဖူးတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်နေရာမှာရှိတယ်ဆိုတာကို လုံးဝမသိဘူး၊ တန်ခိုးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေနေတဲ့ နေရာကို သာမန်လူတွေက ဘယ်လိုသိနိုင်မှာတဲ့လဲ၊ ပြီးတော့.. ဒီမြေအောက်လောကမှာလည်း ကိုလိုနီနယ်ပယ်တွေ အများကြီးပဲရှိနေကြတယ်၊ ရှန်ဗဲလားဟာလည်း တစ်ခုအပါအဝင်ပဲ၊ အာဂါသာဆီကို ဝင်တဲ့ ဝင်ပေါက်တွေ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကနေ လေးငါးခုလောက်ကို ရှိနေတယ်၊ လူတွေ သေသေချာချာ မသိကြသေးလို့ပါ..”

စိတြဒေဝီသည် စကားကိုရပ်ပစ်လိုက်ပြီး မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းနှင်ကာ ရှေ့မှတဟုန်ထိုးပင် ထွက်သွားခဲ့လေသည်။ ထို့နောက်..

စိတြဒေဝီ

နောက်မှတဟုန်ထိုးပင် လိုက်သွားခဲ့ကြသည့် မြင်းများက နိမ့်ပိုင်းဆီကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် အာဂါသာမြို့တော်ကြီးနှင့် တဖြည်းဖြည်းဝေးသွားခဲ့ကြလေသည်။ တောတောင်များက ပိုပြီးတော့ ကျထပ်လာခဲ့သည်။ တောင်များထက်ဆီက ကျဆင်းလျက်ရှိနေကြသော မြေအောက်ရေတံခွန်၊ စိမ့်စမ်းကြီးများကိုလည်း မတွေ့ကြရသည်။

ထူးခြားသည်က တောဆင်ရိုင်းကြီးများသည်လည်း ကမ္ပေးထူကြသည်။ ရှည်လျားသော အမွှေးအမျှင်များရှိကြလေသည်။ အဝေးမှာသွားနေကြသော ဆင်ရိုင်းကြီးများသည် တောထဲကို အုပ်စုလိုက်ပင် ဝင်သွားခဲ့ကြသည်။ ကျောက်တောင်ကြီးများထူထပ်သောနေရာကို ရောက်လာခဲ့ကြလေရာ မြင်းများသည် တောင်ကြားလမ်းများဆီက ဖြတ်သန်းသွားကြရပြန်သည်။ စိတြဒေဝီသည် သူတို့ကို မည်သည့်အရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြမုန်းမသိကြပါပေ။

“မျိုးဆက်ရေ ငါတို့ကို ဘယ်ခေါ်သွားကြမလို့လည်း မသိဘူးနော်၊ ကြည့်ရတာ လမ်းမှာလူတစ်ယောက်မှလည်း မတွေ့ကြရဘူးကွ၊ ဒီနေရာဟာ လူသားတွေ နေထိုင်ကြတဲ့ နေရာကော ဟုတ်ရဲ့လား မသိပါဘူးကွာ..”

“အစကတော့ လူတွေနေကြလိမ့်မယ်ဗျာ၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဒီနေရာကနေ ရွှေသွားကြဟန်တူသည် ကိုမိုး၊ ကျွန်တော့်အထင်ကတော့ အာဂါသာတိုင်းပြည်ဘက်က လူတွေနဲ့ ဘက်က လူတွေဟာ မတည့်ကြဘူးနဲ့လားဟယ်၊ စိတြဒေဝီ

www.burmeseclassic.com

ပြောတာကိုပဲ နားထောင်ကြည့်လေ၊ အဲဒီဘက်က လူတွေဟာ သိပ်ပြီးတော့ ရိုင်းစိုင်းကြတယ်ဆိုပဲ..”

ထိုစဉ်..

စိတြဒေဝီသည် ရှေ့ကနေသွားနေရာက မြင်းကို ရုတ်တရက်ဇော်သတ်လိုက်လေ၏။ နောက်က လိုက်ပါလာကြသည့် မြင်းများသည်လည်း ရပ်တန့်လိုက်ကြရလေသည်။

“ငါတို့နောက်က ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့လိုက်လာနေကြပြီ ဘာနဲ့သူ့လျှို့တွေပဲဖြစ်ရမယ်၊ ငါတို့ရဲ့နယ်မြေကို ကျူးကျော်ပြီး ဝင်ရောက်လာကြတဲ့ ရန်သူတွေ..”

လေသံတင်းမာပြတ်သားစွာဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

စိတြဒေဝီသည် နောက်မှရန်သူများလိုက်လာကြသည်ကို မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် သိရှိသွားခဲ့လေသနည်း။

“ဒီသူလျှို့တွေဟာ မကြာခဏ ဒီဘက်ကို ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်နဲ့ရောက်လာတတ်ကြပြီး သတင်းတွေ ယူကြတယ်၊ လူတွေကို အသက်အန္တရာယ်အထိ ထိပါးရန်ရှာကြတယ်၊ ရှင်တို့ ခဏလောက်ရှောင်ပေးကြပါ၊ သင်းတို့ကို.. ထိုက်တန်စွာနဲ့ ဆုံးမလွှတ်လိုက်ချင်လို့..”

“ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူ့ရဲဘောက်နည်းကြတဲ့ သူတွေမှ မဟုတ်ပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ မိန်းကလေးတွေတောင် ရန်သူတွေကို ရင်ဆိုင်ဝံ့ကြသေးတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့က မတိုက်ခိုက်ပဲ သွားပုန်း နေကြရမှာလား..”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါမဖြစ်သင့်တဲ့ ကိစ္စပဲ၊ အဲသလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က ရုက်လို့ဆုံးကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကိစ္စကို

ကျွန်တော်တို့လည်း တာဝန်ယူပါရစေ..”

မျိုးဆက်နှင့်ကိုမိုးတို့က မကျေမနပ်နှင့် ပြောလိုက်ကြလေသည်။ စိတြဒေဝီက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကျေနပ်အားရသော အပြုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး..

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင် တပြည်သားတွေရဲ့ ကစွမ်းသတ္တိကို ကြည့်ချင်ပါတယ်၊ ရှင်တို့ကို အထင်သေးလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဧည့်သည်တွေကို တာဝန်မပေးချင်လို့ပါ..”

“ကမ္ဘာလောကသားအချင်းချင်းပဲဗျာ၊ ဧည့်သည်တွေ မဟုတ်ကြပါဘူး၊ ကဲ.. နောက်ကလိုက်လာကြတဲ့ သူတွေကို တယ်လိုတုန့်ပြန်ကြမလဲ..”

“ကဲ.. ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မတို့ ဟိုတောင်ကြားလမ်းဆီကို ကြမန်ဆုံးသွားကြရအောင်”

မြင်းများသည် ညာဘက်ရှိ တောင်ကြားလမ်းတစ်ခုဆီ ကိုတဟုန်ထိုးပင်ပြေးသွားခဲ့ကြလေသည်။

အဝေးမှနေ၍ ကုန်းနီးမတင်ထားသော မြင်းများကို ဖီးကာ ခရီးနှင်လာနေကြသော လူတစ်စု၊ မြင်းများသည် ကမ္ပေးထူထဲကြသည်။ သန်မာထွားကျင်းကြသည်။ မြင့်မားသော ကရပ်အမောင်းကြီးများကို ပိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။ စုစုပေါင်း ကကောင်နှစ်ဆယ်လောက်မက ရှိကြလိမ့်မည်။ မျိုးဆက်သည် အားကောင်းသော မှန်ကြောင်းကြီးဖြင့်

တောင်ကုန်းကြီးထက်ကနေ၍ အောက်ကို ကြည့်နေလေ၏။

“ငါ့ကို တစ်လည့်ပေးစမ်းပါဦးကွ..”

ကိုမိုးက မှန်ပြောင်းကို တောင်းယူပြီးတော့ ကြည့်လိုက်သည်။ မှန်ပြောင်းထဲမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့်နိုးလာသော ရှေ့ဆုံးက လူ၏ထူးခြားမှုကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်အလယ်ပိုင်းက ဝိုင်းဝိုင်းကြီးဖြစ်သည် ခေါင်းနှင့် ခြေထောက်ပိုင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လိုက်ဖက်မညီ သေးငယ်နေသလိုထင်ရသည်။ ထို့ကြောင့်.. ပင့်ကူကြီးတစ်ကောင်နှင့်တူညီနေလေသည်။

နောက်မှလိုက်ပါလာကြသူများ၏ အသားအရည်မှာ ကြေးဝါရောင် အသားအရည်မျိုးပင်ဖြစ်ကြသည်။ အလုံးစုံတူညီသော မျက်နှာများသည်ကား တင်းမာခက်ထန်လျက်ရှိနေကြသည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို အလေးထားကြသည် မျက်နှာမျိုးပင်တည်း။

စိတြဒေဝီ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ကြတဲ့သူတွေဟူသည့် စကားသည် မှန်ကန်လောက်သည်ဟု ယူဆရပေသည်။ စိတြဒေဝီကို ကိုမိုးက မှန်ပြောင်းကို ပေးလိုက်လေသည်။ သူမက မှန်ပြောင်းကို သူတို့ကြည့်သလိုပင် ကြည့်လိုက်လေ၏။

“ရှေ့ဆုံးက လူဟာ မာလုပဲ၊ တိရစ္ဆာန်ကောင်၊ သင်းကိုယ်တိုင် လိုက်လာခဲ့တာကိုး၊ အာဂါသာနဲ့ မဇ္ဈိမာ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး၊ သင်းတို့က ငါတို့ကို ဒီတစ်သက် အနိုင်ရလိမ့်မယ် လို့များထင်နေကြသလား မသိဘူး..”

မဇ္ဈိမာဆိုသော စကားတစ်ခွန်းက စိတြဒေဝီ၏နှုတ်မှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် မဇ္ဈိမာသည် သူမတို့

နေထိုင်သော သည်မှာဘက်ဒေသကိုခေါ်ဆိုဟန်တူသည်။ နှစ်ဖက်စရိုက်ချင်းမတူညီကြသည်ကို ရေးရေးမျှသဘောပေါက် လာခဲ့ကြလေသည်။

“ဟိတ်.. ရပ်လိုက်ကြစမ်း”

မာလုသည် လက်ကိုထောင်ပြလိုက်သည်။ နောက် တော်ပါးအားလုံးသည် မြင်းတွေကို.. တပြိုင်တည်းပင် ဇက် သတ်လိုက်ကြလေ၏။

“ပင့်ကူကြီး မာလုတော့ ကျွန်မတို့ ရုတ်တရက်ပျောက် သွားကြတာကို ရိပ်မိသွားပြီ၊ ဒီလူကြီးက သိပ်ပြီးအကင်းပါး တယ်၊ ကောက်ကျစ်မှုကတော့ ဘယ်သူမှ လိုက်မမီနိုင်ကြဘူး၊ အခုလည်း သူ့ဘာလုပ်ဦးမလဲမသိဘူး..”

စိတြဒေဝီက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။ မာလုသည် မြင်းပေါ်မှပင် အနံ့ခံနေသည်။ နှာခေါင်းကို တရှုံ့ရှုံ့နှင့် လုပ်နေသည်။ တစ်ကယ် သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်၏ လှုပ်ရှားမှုဟန်ပန်မျိုးပင်။

ဘာကောင်နဲ့များ စပ်ပြီးတော့ မွေးလာသလဲမသိဘူး၊ တော်တော်ကို အကြည့်ရဆိုးတာပဲ”

မျိုးဆက်က မှန်ပြောင်းထဲမှနေ၍ ကြည့်ရင်း မျက်မှောင် ကြီးကြုတ်ကာ ပြောလိုက်လေ၏။

“လာကြဟေ့၊ သူတို့ ဟောဟို တောင်ကုန်းပေါ် လောကီ မှာရှိကြလိမ့်မယ်ကွ..”

မာလုက အခြေအနေကို ခန့်မှန်းမိသွားဟန်တူသည်။ သူသည် လွန်စွာမှပင် အနံ့ခံကောင်းသောသူဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းဇနာ

သူ့လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြောနေသည်ကို စိတြဒေဝီက မှန်ပြောင်းထဲမှာမြင်နေရသည်။ မျိုးဆက်သည် စိတြဒေဝီက မှန်ပြောင်းဖြင့် ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုတတ်ပုံကို မသိမသာပင် အကဲခတ်နေမိ၏။

“ပင့်ကူကြီးမာလုဟာ ကျွန်မတို့ရှိနေတဲ့နေရာကို ခန့်မှန်းမိသွားပြီ၊ လာတွေ့ဆုံပွဲလုပ်ကြလိမ့်မယ်၊ လာလေ ဒီကလည်း အဆင်သင့်ပဲ..”

စိတြဒေဝီက ကြိမ်းဝါးလိုက်လေ၏။ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ် မှာကဲ့သို့ပင် ပင့်ကူဟူသော အသုံးအနှုံးကို စိတြဒေဝီက သုံးလိုက်ပြန်သည်။ သူမနှင့်အတူပါလာခဲ့ကြသည့် အဖော်များ သည် စိတြဒေဝီလောက် အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝပုံမရကြ။ သို့သော် တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ကတော့ ထက်မြက်ကြပုံပေါ်ကြသည်။ လေးညှို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာပင် တင်လိုက်ကြသည်။ မြားတံတွေကို အဆင်သင့်ပင်ပြင်ထားလိုက်ကြလေ၏။

သူတို့ရောက်ရှိနေကြသော တောင်ကုန်းကြီးသည် အလယ်တွင် ခေါင်းပေါက်ကြီးဖြစ်နေသည်။ တောင်ကုန်းထက် ဆီကိုလိုက်လမ်းကြောင်းမှနေ၍ တက်နိုင်သည်။ အလယ် လောက်မှာ မြင်းတွေကို ထည့်ထားနိုင်သော ဂူလိုက်တစ်ခုက ရှိနေသည်။ မြင်းခုနှစ်ကောင် ချောင်ချီစွာနေနိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းသည်။

မျိုးဆက်တို့က တောင်ကုန်းထိပ်မှာ ရောက်နေကြပြီး အခြေအနေကို စောင့်၍ ကြည့်နေကြလေသည်။ တောင်ကုန်း ထိပ်မှာ သစ်ပင်များမပေါက်၊ ကျောက်တိုင်ကြီးများသာရှိနေ

ကြသည်။ ယင်းကျောက်တိုင်ကြီးများသည် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး နှင့်ရှိနေကြသည်။

သေသေချာချာကြည့်သောအခါ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေကြသော အရာများမဟုတ်ကြပဲ ကျောက်ဖြစ်ရုပ် ကြွင်းသတ္တဝါများသာတည်း၊ ကမ္ဘာဦးက ဖားလိုလိုသတ္တဝါကြီး များ၊ ဦးချိုပါသော မြွေကြီးများကလည်း အခွေလိုက်အရစ်လိုက် ပင်၊ သေသေချာချာကြည့်လျှင် ထုံးကျောက် (ကျောက်ဖြူ)များ ဖြစ်နေကြသော်လည်း အကောင်များ သေဆုံးသွားကြပြီးသည့် နောက်သဘာဝကြောင့် ပုံစံပျက် ရုပ်ကြွင်းများဖြစ်သွားခဲ့ကြခြင်းပင်။

ပင့်ကူကြီးမာလုသည် မြင်းတွေကို အသော့နှင့်လာခဲ့ ကြရာ မကြာမီ စိတြဒေဝီတို့ရှိနေသော တောင်ကုန်းကြီးဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြလေ၏။ ထို့နောက် မြင်းပေါ်က မဆင်းပဲ အနံ့ခံပြန်သည်။ ပိပြားသော နှာခေါင်းကြီးကို တရုံ့ရုံ့နှင့် လုပ်နေကာ နောက်ဆုံးမှာတော့ တောင်ကုန်းကြီးဆီကို မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ဒီတောင်ကုန်းကြီးပေါ်မှာ ရောက်နေကြတယ်၊ မာလုကို ဒီလိုလှည့်စားလို့မရဘူးဟေ့၊ လူစိမ်းတွေရှိကြတယ်၊ မိန်းကလေးတွေရဲ့ အနံ့လည်းရတယ်၊ ဟား.. ဟား ဟား ဟား၊ ငါနဲ့တော့ တွေ့ကြပြီပေါ့ကွာ၊ ဟေ့ကောင်တွေ၊ ဒီတောင်ကုန်း ပေါ်ကိုတက်ပြီးရှာကြစမ်း၊ မိန်းကလေးတွေကို အရှင်ဖမ်းပြီး ခေါ်လာခဲ့၊ ကျန်တဲ့သူတွေကို သုတ်သင်ပစ်ခဲ့ကြ..”

မြင်းပေါ်မှ လူများအားလုံး အောက်တီဇင်းလိုက်ကြ သည်။ သူတို့ကိုင်ဆောင်ထားကြသည့် ဓါးကြီးများမှာ ဓါးသွား

www.burmeseclassic.com

အထစ်အထစ်များရှိကြသည်။ ဗျက်ကြီးကြသည်။ အားလုံး ခပ်ကြကြအနေအထားဖြင့် တောင်ကုန်းကြီးဆီကို လျှောက်လာ ခဲ့ကြလေသည်။ မာလုကတော့ တောင်ခြေနှင့်မနီးမဝေးမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

စိတြဒေဝီသည် ကောင်းကင်ထက်ကို မော့ကြည့် လိုက်၏။ ကမ္ဘာ့မြေပြင်အောက်ရှိ ကောင်းကင်တစ်ခုဟု ဆိုလိုသည်။

တိုက်ဆိုင်သည်ပဲလား မသိ၊ ဝါကျင့်ကျင့်အလင်းရောင် မှသည် ခဲသားရောင်အဖြစ်ကို ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားခဲ့ လေ၏။ အလင်းရောင်ထဲမှာ ခဲသားရောင်လုံးလုံးပြောင်းလဲ သွားခြင်းကို အံ့အားသင့်မိကြရသည်။

ဤသည်ကား ကမ္ဘာ့မြေအောက်ခါတ်သဘာဝကြီး၏ ထူးခြားသောပြောင်းလဲမှုကြီးပင် ဖြစ်တန်ရာသည်။ သို့မဟုတ် စိတြဒေဝီ၏ အစီအရင်ကြောင့်များပင်လား။ ထို့နောက် . .

စိတြဒေဝီသည် ကောင်းကင်ထက်ကို မြားတစ်စင်း ပစ်လွှတ်လိုက်လေ၏။

“ဝှစ် . .”

မြားတံက ကောင်းကင်ထက်ကို ဖြောင့်တန်းပြီးတော့ တက်သွားခဲ့လေ၏။ ထိုမြားကို အဝေးကပျံသန်းလာသော ငှက်ကြီးတစ်ကောင်က ဖျတ်ကနဲဆို ကိုက်ချီကာ ယူသွားသည်။ ယင်းငှက်ကြီးသည် လွန်စွာမှ ကြီးမားလှသည်။ နှုတ်သီးက ရှည်ပြီး အမွှေးအမျှင်များက ငွေရောင်တောက်ပနေကြသည်။

သို့သော် ငှက်ကြီး၏တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အရောင်အသွေး

သည် ရေခဲကိုထုလုပ်ထားသည်နှင့်သဏ္ဍာန်က တူနေသည်။ ရေခဲငှက်ကြီးပင်တည်း။

ရေခဲငှက်ကြီးဟု ခေါ်ရခြင်းမှာ ရေခဲကို ပါးပါးထုလုပ် ထားသော သဏ္ဍာန်ဖြစ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ အရိုး၊ အကြောများ ကိုပင်မြင်နေရသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် သလင်းကျောက် ကဲ့သို့တစ်ဖက်ကို ဖောက်ထွင်းပြီးတော့ မြင်နေရသောကြောင့် ပင်တည်း။

ယင်းရေခဲငှက်ကြီးသည် စိတြဒေဝီပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားတံကိုနှုတ်သီးဖြင့်ကိုက်ချီကာ အောက်ကိုပျံသန်းလာသည်။ ထို့နောက် နှုတ်သီးကို ခါရမ်းပစ်လိုက်ပြီး မြားတံကို လွှတ်လိုက် လေရာ . .

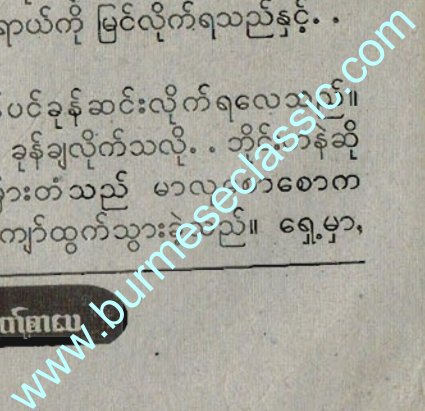
“ဝှစ် . . ဝှစ် . . ဝှစ်”

မြားတံသည် ပင့်ကူကြီးမာလှဆီကို လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် သွားနေသည်။ မြားတံလေကိုခွင်း၍ ထွက်ပေါ် လာသောအသံများမှာ မြန်ဆန်လွန်းလှပြီး လေပွတ်အားကြောင့် မြားတံမှာ မီးတောက်များပင် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

မာလုသည် နောက်ကို ဖျတ်ကနဲဆို လှည့်ကြည့်မိ လိုက်၏။ မမျှော်လင့်ပဲ အန္တရာယ်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် . .

“ဟာ . .”

မြင်းပေါ်မှ အမြန်ပင်ခုန်ဆင်းလိုက်ရလေသည်။ ဝက်ကြီးတစ်ကောင် အမြင့်မှ ခုန်ချလိုက်သလို . . ဘိုင်ဘိုင်ဆို ပစ်ကျသွားခဲ့ရလေ၏။ မြားတံသည် မာလုမှာစောတ ထိုင်နေသော နေရာကို ကျော်ထွက်သွားခဲ့သည်။ ရှေ့မှာ၊

သွားနေသော သူ့လူသုံးယောက်၏ ကိုယ်ကို ကျောဘက်မှ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်ဖောက်ထွင်းသွားခဲ့လေတော့သည်။

“အား”

“အား”

“အား”

အထိတ်တလန့်ဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်ကြသော အသံများသည် ဆူညံသွားခဲ့ကြလေသည်။ လူအချို့သည် နောက်ကြောင်း လှည့်ပြီးတော့ ပြန်ပြေးလာခဲ့ကြသည်။ တချို့ကတော့ ကောင်းကြသူများကတော့ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်သည့်လမ်းကို ရှာဖွေရန် ထွက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

မာလုသည် မထင်မျတ်သော အခြေအနေကြောင့် မည်သို့တုန့်ပြန်ရမှန်းမသိအောင်ပင် ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။

ထိုစဉ် . .

“ခွင့်”

“ခွင့်”

“အား”

“အား”

သေနတ်သံများက တောင်ကြားဒေသမှာ ဟိန်းပြီးတော့ ထွက်ပေါ်လာကြလေသည်။ လူသုံးယောက်သည် အရပ်ကြီး ပြတ်ဖြစ်ကာ ဝစ်လဲကျသွားခဲ့ကြလေ၏။ မာလုသည် မိုးကြိုးပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ထူးဆန်းသော အသံကြီးများကို ကြားလိုက်ရပြီး သူ့လူသုံးယောက်လဲကျသွားကြသည့်အတွက် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေ၏။

“ဟင် . . ဒါဘယ်က ထွက်လာတဲ့ အသံကြီးတွေလဲ၊ စိကြဒေဝီ၊ မိစ္ဆာမ၊ သင်းရဲ့လက်ချက်ပုံဖြစ်မှာပဲ . . ငါ့လူတွေကို အသံထွက်တဲ့လက်နက်နဲ့ သတ်ပစ်လိုက်ပြီ၊ သင်းဘယ်နေရာကနေ ငါတို့ကို တိုက်ခိုက်နေတာလဲ၊ ထွက်ခဲ့စမ်း . . သတ္တိရှိရင် ငါ့ကိုလာပြီးရင်ဆိုင်စမ်း . . ”

မာလုက ပတ်ပတ်လည်ကိုကြည့်ပြီး အော်ဟစ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ စိကြဒေဝီသည် မြားလာရာလမ်းကြောင်းကို မာလုတို့မသိနိုင်စေရန် တမင်ပင်ဖျောက်ကွယ်လိုက်ခြင်းပင်၊ ရေခဲငှက်ကြီးသည် သူမ၊မွေးထားသော ငှက်လိမ္မာကြီးဖြစ်ဟန် တူသည်။ နောက်ထပ်မတွေ့တော့ပဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။

လူတစ်စုသည် တောင်ကုန်းထက်ဆီသို့ တက်သည့် လမ်းကို ရှာတွေ့သွားခဲ့ကြသည်။

“သူတို့ ဒီအပေါ်မှာ ရှိကြလိမ့်မယ် တက်ကြ . . ”

ဂူတွင်းလမ်းကြောင်းသည် သဘာဝလှေကားထစ်များနှင့်ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိနေလေရာ . . အားလုံးမဆင်မခြင်ပဲနှင့် တက်သွားခဲ့ကြလေ၏။ တောင်ကုန်းဆီ တစ်ဝက်မရှိတရှိ လောက်တွင် မြင်းများရှိသောနေရာကို တွေ့သွားခဲ့ကြလေရာ-

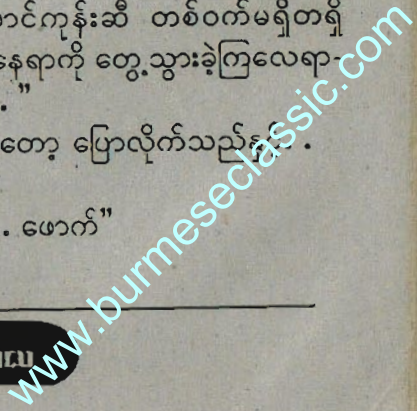
“ဟိုမှာ . . မြင်းတွေ . . ”

တစ်ယောက်က ဖပြီးတော့ ပြောလိုက်သည်။

“ဝှစ် . . ဝှစ် . . ”

“ဖောက် . . ဖောက် . . ဖောက်”

“အား”

“အား”

မိန်းကလေးသုံးယောက်သည် တောင်ကုန်းထိပ် အပေါက်ဝမှနေ၍ လေးများဖြင့် ဆီးပြီးပစ်ထည့်လိုက်ကြလေ၏။ ရန်သူသုံးယောက်စလုံး ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးနှင့် အောက်ကို ပစ်ကျသွားခဲ့ကြလေ၏။

“မ. . မတက်ကြနဲ့၊ မတက်ကြနဲ့. . အပေါ်က ဆီးပြီး တော့ပစ်နေကြတယ်. .”

လမ်းကကျဉ်းမြောင်းနေသောကြောင့် ရှောင်တိမ်းရန် နေရာကမရှိ၊ အောက်ကိုဆင်းပြေးကြရသည်။ မာလုသည် ပြေးလာသည့် သူ့လူများကို မြင်လိုက်ရ၍ ဒေါသထွက်သွားကာ-

“မင်းတို့ ဘာဖြစ်လို့ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လာခဲ့ကြ ရတာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ကို အပေါ်ကဆီးပြီးတော့ ပစ်ကြတယ်၊ ရှောင်တိမ်းလို့လည်း မရဘူး၊ အပေါ်ကိုဆက်ပြီးတက်လို့လည်း မရဘူး. .”

ထိုသူများသည် တစ်စုံတစ်ရာကို မြင်တွေ့လိုက်ကြ ရ၍ စကားဆက်မပြောကြတော့၊ သူတို့မြင်လိုက်ကြရသည့်အရာ ကား. . လူသုံးယောက်စင်းစင်းကြီးလဲကာ သေနေကြသည့် မြင်ကွင်းပင်. .

စောစောက ပေါက်ကွဲသံကြီးများကို ကြားလိုက်ကြရ သည်မှာ. . လက်နက်ဆန်းများဖြင့် ပစ်လိုက်ကြဟန်တူသည်။ မည်သည့်လက်နက်မှန်းမသိ၊ ခေါင်း၊ ရင်ဘတ်များမှ သွေးများက ထွက်နေလျက်ရှိကြလေသည်။

“ငါတို့ကို ချောင်းမြောင်းပြီးတော့ လုပ်နေကြတာ စိတြဒေဝီကိုလည်း မတွေ့ရသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့လက်ချက် ဆိုတာကိုတော့ သိသာတယ်၊ သူနဲ့ပါလာကြတဲ့ လူနှစ်ယောက် ဟာဘယ်သူတွေလဲ၊ ကိုလိုနီနယ်ပယ်. . တိုင်းပြည်တစ်ခုခုက ဝဲလား. .”

မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးသည် မြေပေါ်ကမ္ဘာကြီးကဲ့သို့ပင် ကျယ်ပြန့်လေသလားမသိ၊ လူစိမ်းနှစ်ယောက်ကို မြေအောက် ကမ္ဘာကပဲဟုပင် ထင်မှတ်နေဟန်တူသည်။ လူစိမ်းများဖြစ် ကြသော မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ရောက်နေကြသည်ကို မာလုတို့က သိသွားခဲ့ကြလေပြီ. . .

မာလုသည် သေနတ်လို လက်နက်မျိုးကို မသိ၊ မြင်ဖူးဟန်လည်း မတူပေ၊ ထို့ကြောင့် သူ့အနေနှင့်ကလည်း ထူးဆန်းနေဟန်တူသည်။ အံ့အားသင့်ခြင်းနှင့်အတူ အထိတ် တလန့်လည်းဖြစ်မိရသည်။

“ဒီဟာမ၊ တောင်ကုန်းပေါ်မှာပဲရှိရမယ်၊ ဟိတ်. . စိတြဒေဝီ၊ နင်သတ္တိရှိရင် ငါနဲ့လာပြီးတော့ ရင်ဆိုင်စမ်း၊ မမြင်ကွယ်ရာကနေ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်မနေနဲ့၊ ငါ့လူတွေကို နင်သတ်ပစ်လိုက်ပြီ၊ ဒါကြောင့် နင့်အသက်ကိုလည်း ငါ့လူ ရမယ်၊ နင့်အသက်ကို ငါ့လူတွေရဲ့အသက်နဲ့ ပေးဆပ်ရမယ်။”

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား၊ ပေးဆပ်မယ်၊ အဆပ် မယ်၊ အသက်တော့မဟုတ်ဘူး. . ဟောဒီမှာ. .”

စိတြဒေဝီသည် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများကြီးတစ် ကောင်၏ ဘေးမှနေ၍ မြားတစ်စင်းကို ပစ်လိုက်လေရာ-

မင်းစက္က

“ဝှစ်”

မြား.. မိုးပေါ်သို့ထောင်ပြီးတက်သွားသည်ကို တောင်ကုန်းအောက်မှ မာလုက မြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။ မြားတံက အောက်တို့ စိုက်ကျလာစဉ်မှာ ရေခဲငှက်ကြီးက တဖန်ပြန်ပေါ်လာခဲ့ပြန်ပြီး လေထဲမှာ ကိုက်ချီကာ ယူသွားခဲ့လေ၏။

ထို့နောက်..

အောက်ကိုထိုးစိုက်ကာ ဆင်းလာခဲ့ပြီး နှုတ်သီးကို ခါယမ်းပစ်လိုက်လေရာ..

“ဝှစ်..”

“ဟာ”

မြားတံသည် ငှက်ကြီး၏နှုတ်သီးမှ လွတ်ထွက်သွားပြီး မာလုဆီကို တည့်မတ်စွာပင် ဝင်သွားခဲ့လေတော့သည်။ ရိပ်ကနဲ ဆိုမြင်လိုက်၍ မာလုက ရှောင်လိုက်သေးသည်။

သို့သော်..

မလွတ်ပါ။ မြားတံသည်.. မာလု၏ ခါးကို ထိမှန်သွားလေတော့သည်။

“အား..”

မာလုမှာ မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားခဲ့ရလေ၏။

(၁၀)

မဇ္ဈိမာသို့အဝင်

စိတြဒေဝီဦးဆောင်သော မြင်းခုနှစ်ကောင်သည်.. တောလမ်းခရီးကိုဖြတ်ကာ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ခရီးနှင့်လျက်ရှိနေသည်။ တောင်ကုန်းအဆင်းအတက်များကလည်း ပေါများလှလေ၏။ သစ်ပင်များထက်မှာ မျောက်နှင့်တူသောသတ္တဝါများကို မြင်တွေ့လိုက်ကြရသည်။ မျက်နှာများသည် လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာနှင့် ပိုပြီးတော့ နီးစပ်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး အမွေးအမျှင်များထူပြောလှပြီး အမြီးက ရှည်လျားလွန်းလှသည်။ ကမ္ဘာမြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲက လူတူမျောက်တူသတ္တဝါများပင်တည်း။ ထိုသတ္တဝါများသည် လူသားများကဲ့သို့ပင်.. ဧသိဉာဏ်ရှိကြဟန်တူသည်။ မျိုးဆက်တို့ ဖြတ်သွားကြသော်လည်း သစ်ပင်ထက်မှနေ၍ တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ကြည့်နေကြလေသည်။ အထူးသဖြင့် လမ်းခရီးမှာ ကျောက်ကြီးရုပ်ကြွင်း

သိန်းစွန်ကြီးများ၊ ကျားဖြူကြီးများ၊ ကင်းခြေကြီးများ အစရှိသည် တို့ကို မကြာခဏပင် တွေ့လာခဲ့ကြရသည်။

“ထူးဆန်းလှသည်လား၊ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း သတ္တဝါ တွေကို နေရာတိုင်းလိုလိုပဲ တွေ့နေရတယ်၊ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ဘာဖြစ်လို့ ဒါတွေအများကြီး ဖြစ်နေကြရတာလဲ . . မျိုးဆက်”

“အေးဗျ၊ သေပြီးမှ သဘာဝဓါတ်ကြီးက ပြောင်းလဲ သွားလို့ ဒီလိုကျောက်ဖြစ်သွားတာလား . . ဒါမှမဟုတ် အသက် ရှင်စဉ်ကတည်းက အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ကျောက်ဖြစ် သွားအောင် အစီရင်ခံရတာလား မသိဘူး . . ကိုမိုး”

“အသက်ရှင်စဉ်ကတည်းက ဒီလိုအလုပ်ခံရတယ်လို့ ထင်တယ် . . ဟုတ်လား . . မျိုးဆက်၊ မင်းက ဘယ်လို အဓိပ္ပါယ် နဲ့ပြောတာလဲ၊ ငါ နားမလည်ဘူး . . ”

“ဪ . . ကျွန်တော်တွေ့မိတာက ဒီလိုပါ၊ ဒီကျောက် ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းအရုပ်တွေရဲ့ ဟန်ကိုပဲကြည့်လေ၊ သူတို့သွားလာ နေကြတုန်း . . အိပ်နေကြတုန်းမှာ ရုတ်တရက်အသက်ပျောက် သွားကြသလို ဖြစ်သွားကြတယ်လို့ ထင်တယ်၊ ဒီလိုအသွေး အသားနဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ မပုပ်မသိုးပဲ ဒီအတိုင်းကြီး ကျောက်ရုပ် တစ်ရုပ်လို မာကြောတောင့်တင်းသွားတာ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိလိမ့်မယ်ဗျ . . ”

မျိုးဆက်၏စကားကြောင့် ကိုမိုးက ရယ်မိလိုက်လေ သည်။

“မင်းက တော်တော်စိတ်ကူးယဉ်တာပဲကွ၊ ငါ့အထင် ကတော့ အရင်က ဒီနေရာကို အလွန်အေးခဲစေတတ်တဲ့

ရာသီဥတုကြီးတစ်ခု ရုတ်တရက်ကျရောက်လာခဲ့လို့ သတ္တဝါ တွေဟာ သွားစဉ်လာခိုက်နဲ့ ကြုံတွေ့လိုက်ကြရတယ်နဲ့ တူပါတယ်၊ ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားခဲ့ကြတော့ ကြာတော့ အေးခဲပြီး ကျောက်ရုပ်လို မာကြောသွားခဲ့ဟန်တူပါတယ်၊ ဒီသတ္တဝါတွေ ဟာလူလုပ်တဲ့ကျောက်ရုပ်တွေလည်း မဟုတ်ဘူး . . ”

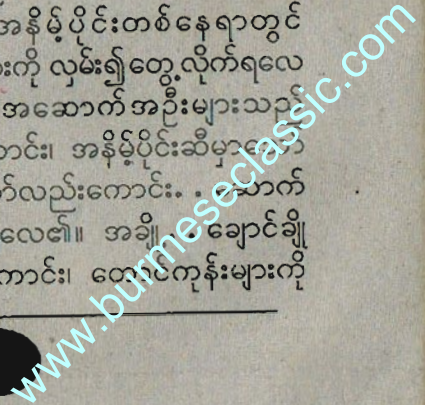
“အေးပေါ့လေ၊ ခင်ဗျားထင်တာလည်း မမှားနိုင်ပါဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ချေရှိတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် . . ”

မျိုးဆက်၏စကားက ထိုနေရာမှာပင် ပြတ်တောက် သွားခဲ့ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စိတြဒေဝီ၏ အသံက ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသောကြောင့်ပင် . .

“ဟိုမှာ မရှိမာ . . ”

မြင်းပေါ်မှနေ၍ လက်ညှိုးထိုးပြီးတော့ ပြောလိုက်လေ သည်။ စိတြဒေဝီနှင့် အတော်ကလေးလှမ်းသွားသောကြောင့် မျိုးဆက်က မြင်းကိုအသော့နှင်ကာ နောက်မှလိုက်သွားခဲ့လေ သည်။ မြင်းချင်းယှဉ်မိကြသောအခါ စိတြဒေဝီလှမ်း၍ ပြရာဆီသို့ ကြည့်မိလိုက်လေသည်။

တော်တော်လှမ်းလှမ်းအနိမ့်ပိုင်းတစ်နေရာတွင် အဆောက်အဦးတော်တော်များများကို လှမ်း၍တွေ့လိုက်ရလေ သည်။ သို့သော် . . အိမ်များ၊ အဆောက်အဦးများသည် တောင်ကြားထဲမှာသော်လည်းကောင်း၊ အနိမ့်ပိုင်းဆီမှာသော် လည်းကောင်း၊ တချို့ဂူထဲမှာသော်လည်းကောင်း . . သောက် ဖားကြသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။ အချို့ချောင်ချို မျှောင်ကြားများမှာသော်လည်းကောင်း၊ တောင်ပုကုန်းများကို

မင်းခက်

ဖောက်ထွင်းကာ အထဲမှာ အိမ်များဆောက်ထားကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ . . . လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်နှင့် ဆောက်ထားကြသောအိမ်များသည် အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိရပေလိမ့်မည်။

လုံခြုံရေးအတွက်ကလွဲပြီး တစ်ခြားကိစ္စမရှိနိုင်၊ လွန်စွာမှကြီးမားလှသော သစ်ပင်ကြီးများကလည်း ထိုအဆောက်အဦများအတွက် အကာအကွယ်များဖြစ်နေလေသည်။ အပေါ်စီးမှလှမ်းပြီးကြည့်သောအခါ မြင့်မားသော အုတ်တံတိုင်းစည်းရိုးကြီးများကို တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။ တောင်ကုန်းထက်မှ ဆင်းလာကြသောအခါ မြင့်လွန်းသော စည်းရိုးကြီးကြောင့် မြို့ထဲကို မမြင်နိုင်ကြတော့ပေ။ မဇ္ဈိမမြို့တော်ကြီးဆိုသည်မှာ ဤနေရာတွင်ရှိနေကြသော တောင်ကုန်း၊ တောင်ကြားများဆီက ထူးခြားသောမြို့ကြီးတစ်မြို့ပင်တည်း။

စိတြဒေဝီက ဦးဆောင်ပြီးတော့ ရှေ့ကသွားနေသည်။ မြို့ရိုးကြီးနှင့်တူသော အုတ်နံရံကြီးသည် ပေသုံးဆယ်လောက်ကို မြင့်မားလှသည်။ အနားကိုရောက်လာလေလေ၊ ပိုပြီးတော့ မြင့်လာလေလေထင်နေရလေသည်။

အုတ်တံတိုင်းကြီး၏အလယ်မှာ ကြေးဝါတံခါးကြီးနှစ်ခုပင်ရှိနေသည်။ ပြောင်လက်တောက်ပလျက်ရှိနေလေရာ မည်မျှသန့်ရှင်း၍ မည်မျှသပ်ရပ်ကြောင်းကို ဖော်ညွှန်းလျက် ရှိနေလေသည်။

ပင့်ကူကြီးမာလှနှင့် လက်ကျန်သူလူများသည် စိတြဒေဝီတို့၏ နောက်ကိုလိုက်မလာနိုင်ကြတော့ပဲ နောက်ကြောင်းကို လှည့်ပြီးတော့ ပြန်ပြေးသွားခဲ့ကြရလေ၏။

စိတြဒေဝီ

စိတြဒေဝီ၏ လေးအတတ်ပညာကား အံ့မခန်းပါပင်။ သူမသည် အခြားသော အတတ်ပညာများကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်လိမ့်ဦးမည်ဟု ထင်မိသည်။ မှတ်တူလေးနှင့် တစ်ပုံစံတည်းမျှတ်စွပ်တူနေသော စိတြဒေဝီ မျိုးဆက်သည် စွဲလန်းနေမိပြီဖြစ်ပါသတည်း။

မြင့်မားသော မျှော်စင်ကြီးထက်မှာ ရှိနေကြသော သူများသည် စိတြဒေဝီတို့ရောက်လာကြသည်နှင့် အောက်ကို အချက်ပေးလိုက်လေ၏။ တံခါးများနှင့် တူသူတစ်ယောက်သည် မြို့တံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။ စိတြဒေဝီက ဦးဆောင်ပြီးကိုန္တေရစွာဖြင့် ဝင်သွားသည်။ သူမ၏နောက်က အဖော်မိန်းကလေးများ၊ ထို့နောက် . . . မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုး . . .

ရဲမက်နှင့်တူကြသော သူများသည် လူစိမ်းနှစ်ယောက်ပါလာကြသည့်အတွက် အကဲခတ်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ သာမန်အကြည့်မျိုးပင်ဖြစ်ကြသည်။

မြို့ထဲကိုဝင်ရောက်လာကြတော့မှ မြင့်မားသော တောင်ကုန်းကြီးများက သူတို့ကိုအပေါ်ကဆီးပြီး မိုးနေကြသည်ကိုသိလိုက်ရလေ၏။ တောင်နံရံများကိုဖောက်ပြီး အထဲသို့ ကာဆောက်ထားကြသော အိမ်များကား လွန်စွာမှ သန့်ရှင်းလှပကြသည်။

“ကိုမိုး၊ အိမ်တံခါးတချို့ကို ပိတ်ထားတာတွေလား၊

www.burmeseclassic.com

တံခါးကိုပိတ်လိုက်ရင် တောင်နံရံနဲ့ တစ်ပြေးတည်းဖြစ်သွားကြ
ရောဗျာ၊ အားလုံးကိုပိတ်လိုက်ရင် အိမ်ကိုလုံးလုံးမမြင်နိုင်တော့
ဘူးဗျ . . ”

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ ဒါ . . အကာအကွယ်တစ်ခုပဲ၊ သူတို့မှာ
ရန်သူရှိလိမ့်မယ်၊ ရန်သူဟာ အချိန်မရွေးရောက်လာနိုင်တယ်၊
တောင်ကုန်းကြီးတွေ၊ တောင်နွာမောင်းကြီးတွေကိုလည်း ဥမင်
လိုက်ခေါင်းတွေဖောက်ထားကြမှာပဲကွ၊ ပိသုက အတတ်ပညာ
ကတော့ လက်ရာမြောက်ပြီးတော့ သေသပ်လှတယ်ဟေ့၊
ဒါပေမယ့် ရှေးနည်းနည်းဆန်တယ်ကွ . . ”

ကိုမိုးက မှတ်ချက်ပေးလိုက်လေ၏။ ကြီးမား၊ မြင့်မား
လှသော သစ်ပင်ကြီးများသည် တိုက်တာ၊ အိမ်ခြေ၊ အဆောက်
အဦးများကို ဖုံးကွယ်ပေးထားကြသလိုပင်၊ စိတြဒေဝီသည်
မည်းနက်သော ကျောက်တုံးသေးသေးလေးများခင်းထားသည့်
လမ်းအတိုင်းရှေ့ကဝင်သွားခဲ့သည်။ တစ်ဆစ်ချိုး၊ နှစ်ဆစ်ချိုး
ကွေ့များရှိကြသည်။ လမ်းသည် အနည်းငယ်ကျဉ်းမြောင်း
သယောင်ထင်ရသော်လည်း လမ်းခွဲတွေ၊ အကွေ့အကောက်
တွေကများနေ၍ ဝက်ပါဆန်နေသည်။ အကြောင်းသိသူမှသာ
သွားတတ်လာတတ်ပေမည်။

မကြာမီ . .

တောင်ကုန်းကြီးတစ်ခုက ရှေ့မှာ ဘွားကနဲဆိုပေါ်
လာခဲ့လေ၏။ လူနေအိမ်များစွာကို ကျော်ဖြတ်လာပြီးသည့်
နောက်မှာ သီးခြားဆန်သော နေရာတစ်ခုကို ရောက်လာခဲ့ခြင်း
ပင်ဖြစ်ကြသည်။ လမ်းသွားလမ်းလာများကို သိပ်မတွေ့ရသော်

လည်း အိမ်အတွင်း ပြုတင်းပေါက်များဆီကနေ တစ်ယောက်
တစ်လေကြည့်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ တောင်
ကုန်းကြီးဆီကို ရောက်သွားကြသောအခါ တံခါးသည် အလို
အလျောက်ပင် ပွင့်သွားခဲ့သည်ကို အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာပင်
တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။

[ယန္တရားဆင်ထားသော တံခါးဖြစ်၍ တစ်နေရာမှ
စောင့်ကြည့်နေသောသူက ဖွင့်ပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ဟန်တူ
သည်။]

တောင်ကုန်းကို ထွင်းဖောက်ထားသော ဥမင်လမ်းကြီး
တစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ အတော်အတန်ပင် ကျယ်ဝန်း
လှသည်။ နံရံများတွင် အလင်းရောင်ထွက်သော ကျောက်သား
ဖြူဖြူများကို ထည့်သွင်းထားသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ကျောက်သား
မျိုးကို ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်မှာ မတွေ့ကြရပါ။

တော်တော်ကလေးဝင်လာကြပြီးသောအခါ လိုက်
ခေါင်းသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ မကြာမီ
ကြီးမားသော အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုကို မမျှော်လင့်ပဲ
တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။ တောင်ခေါင်းထဲမှာ ဆောက်လုပ်ထား
သော အဆောက်အဦးကြီးကား လွန်စွာမှ သပ်ရပ်ပြီးလှပ
ပေသည်။

အစောင့်တချို့က သူတို့ဆီကိုရောက်လာကြသည်
ထိုသူတို့သည် သိုးမွေးခေါင်းစွပ်များကို ဆောင်းထားကြသည်။
သားရေကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည့်
ကြီးမားသော သားရေခါးပတ်ကြီးများကို ခါးမှာပတ်

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

ထားကြပြီး ခါးများက သေသပ်လှပစွာပင် ချိတ်ထားကြသည်။
အခြားသော လက်နက်များကို တပ်ဆင်ထားခြင်း မရှိကြ၍ ခေတ်မီသေနတ်အစရှိသော လက်နက်များကို မတီထွင်တတ်ကြသည့်သဘောပင်လား။

ထိုသူတို့သည် စိတြဒေဝီကို အရိုအသေပေးလိုက်ကြ လေသည်။ စိတြဒေဝီကလည်း ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်ပြီး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် မြင်းပေါ်မှ အသီးသီးပင် ဆင်းလိုက်ကြလေ သည်။

“လာ. . လာကြ အထဲကိုဝင်ကြမယ်”

စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်၏လက်ကိုဆွဲကာ ခေါ်သွားခဲ့ လေသည်။ ကိုမိုးသည် သူမ၏အမှုအရာကို အံ့အားသင့်သွား ခဲ့ရလေ၏။ မျိုးဆက်လည်း ထို့အတူပင်၊ တံခါးစောင့်က အဆောက်အဦး၏တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

စိတြဒေဝီကပဲ ဦးဆောင်ပြီးတော့ ဝင်သွားခဲ့လေ၏။ အဆောက်အဦးကြီးသည် အပြင်ကလိုပဲ အထဲမှာလည်း ခမ်းနားစွာပင် တည်ဆောက်ထားသည်။

သူတို့ကိုကြိုဆိုလျက်ရှိနေကြသူများမှာ မုတ်ဆိတ်မွေး ဖြူဖြူနှင့် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် မျိုးဆက်ထက်အသက်အနည်း ငယ်ကြီးမည်ဟုထင်ရသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ပင်ဖြစ် သည်။ ထိုသူသည် ရှည်လျားသော ဆံပင်များကို ကျောပြင်မှာ ဖြန့်ပြီးချထားသည်။ တည်ကြည်သော မျက်နှာထားရှိပြီး စိတြဒေဝီနှင့် ဆင်ဆင်တူလေသည်။

နောင်အခါသိရသည်မှာ စိတြဒေဝီ၏ အစ်ကိုရင်း တစ်ယောက်ပင်တည်း။

ထိုသူသည် မျိုးဆက်တို့ အနားကိုမရောက်ကြမီမှာပင် နေရာမှထွက်သွားခဲ့လေသည်။ မည်သည့်သဘောလည်းတော့ မသိပါ။ ကိုမိုးက လေသံတိုးတိုးဖြင့်. .

“ငါတို့ကို မကျေနပ်ဘူးထင်တယ်. . .”

“ဒီလိုသဘောမျိုးပဲဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီကိုရောက်လာခဲ့တာ အိပ်မက်လိုပဲ. . .”

“အေး. . ငါလည်း မင်းလိုပဲကွ၊ ဒါပေမယ့် အိပ်မက်က အခုမှစပြီးတော့ မက်ကြတာ၊ ခေါင်းပွက်မှုကြီးထဲမှာ ဘာတွေ ရှိပြီး ဘာတွေဖြစ်ကြဦးမလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပဲ. . .”

“ဘာပဲလာလာ. . ရင်ဆိုင်လိုက်ကြတာပေါ့ဗျာ. . .”

ထိုစဉ်. .

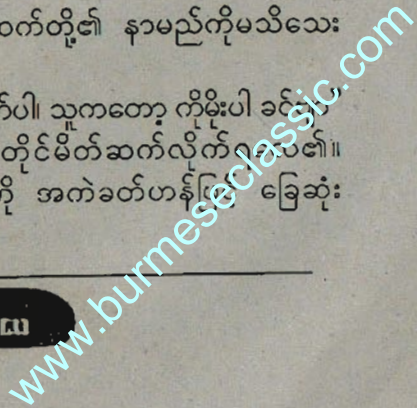
စိတြဒေဝီကြောင့် စကားပြတ်သွားခဲ့ကြရသည်။

“ဪ. . သူက ကျွန်မရဲ့ဖခင်ပါ။ မဂ္ဂလို့ခေါ်ပါတယ်။ မဂ္ဂိမာမှာ ဒုတိယအကြီးဆုံး. . အင်း အကြီးအကဲပဲဆိုကြပါစို့ ဖခင် သူကတော့. . .”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်တို့၏ နာမည်ကိုမသိသေး သဖြင့်. .

“ကျွန်တော်က မျိုးဆက်ပါ၊ သူကတော့ ကိုမိုးပါ ခင်မောင်။”

မျိုးဆက်ကပဲ ကိုယ်တိုင်မိတ်ဆက်လိုက်ရလေ၏။ မဂ္ဂသည် သူတို့နှစ်ယောက်ကို အကဲခတ်ဟန်ဖြင့် ခြေဆုံး မောင်းဆုံးပင်ကြည့်လိုက်ပြီး. .

“မောင်ရင်တို့ ဒီကိုရောက်လာကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ သမီးက ပြောထားလို့ သိပြီးပါပြီ။ ဘယ်လိုသဘောနဲ့ ရောက်လာ ခဲ့ကြတာလဲဆိုတာ မသိရဘူးလား။”

မဂ္ဂ၏လေသံသည် အတန်ငယ်ဝဲသော်လည်း သေချာ စွာနားစိုက်ထောင်လျှင် နားလည်လွယ်၏။ မဂ္ဂကလည်း မျိုးဆက် ၏လေယူလေသံကို နားလည်လွယ်ဟန်တူပါ၏။

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်တို့ ရောက်လာကြမည်ကို မည်သို့ကြိုပြီးသိထားနိုင်ခဲ့သလဲ။ . . အံ့အားသင့်စရာပင်။

ကျွန်တော်တို့က မူလနေထိုင်တဲ့ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အောက်မှာ ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးရှိနေတယ်ဆိုတာကို လေ့လာ သိရှိထားခဲ့ကြတဲ့အတွက် ဝါသနာအရရှာဖွေရင်း ဒီကိုရောက် လာခဲ့ရတာပါခင်ဗျာ။ . . ”

မျိုးဆက်၏အဖြေစကားကြောင့် မဂ္ဂသည် မျက်မှောင် တစ်ချက်ကျဲ့သွားခဲ့ရလေ၏။

“ဒါဆိုရင် မောင်ရင်တို့က ငါတို့ရဲ့အထက်မြေ ကမ္ဘာ ပေါ်ကလူတွေပေါ့။ . . ဟုတ်လား။”

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ အထက်ကမ္ဘာမြေပေါ်က ရောက် လာခဲ့ကြတာပါ။ . . ”

“ကမ္ဘာမြေပေါ်က ရောက်လာကြတဲ့ လူသားအစစ် အမှန်တွေကိုး၊ ငါက အာဂါသာက လူတွေလို့ ထင်နေမိခဲ့တာ။”

“အာဂါသာက လူတွေဆိုရင် ဘာများဖြစ်လို့ပါလည်း ခင်ဗျာ။”

“အေး။ . . အာဂါသာက လူတွေထဲမှာ ကိုလိုနီနယ်ပယ်

ချဲ့ထွင်ပြီး မတရားသိမ်းပိုက်ကြီးစိုးချင်ကြတဲ့ လူတချို့ရှိကြ တယ်ကွယ်၊ ငါတို့ရဲ့ မဇ္ဈိမကိုတောင် ထိပါးချင်နေကြတာ။ သူတို့ထင်တိုင်းလုပ်မရလို့ . . . အာဂါသာမှာလည်း ဂိုဏ်းကွဲနေ ကြတယ်။ မတရားတဲ့ဘက်ကတစ်ဖက်၊ တရားတဲ့ဘက်ကတစ် ဖက်၊ အဲဒီလိုဖြစ်နေကြတယ်။ ဝင်လာကြတဲ့သူလျှို့တွေကိုလည်း ငါတို့ကနေစဉ်စောင့်ဖမ်းနေကြရတယ်။ ဝေသာလီပြိုကွဲအောင် စကားနဲ့သပ်လျှို့ခဲ့တာ ဝေသာကာရအမတ်ကြီးပဲ မဟုတ်လား။ ငါတို့ရဲ့ မဇ္ဈိမကို ဒီလိုအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ . . ”

ဒီတစ်ခါတော့ မျိုးဆက်ရော၊ ကိုမိုးပါ အံ့အားသင့် သွားခဲ့ရလေသည်။ ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်က မဇ္ဈိမတိုင်းဌာနေက သမိုင်းဖြစ်ရပ်များကိုလည်း မဂ္ဂကသိနေပါလားဟူ၍ . . .

“ကျွန်တော်တို့ဟာ အာဂါသာဆိုတာကို ဒီကိုရောက်မှ သာသိကြတာပါ။ အမှန်တကယ်တွေ့မြင်ကြရတာပါ။ မြေပေါ် ကမ္ဘာမှာ ဒီအကြောင်းတွေကို ဒဏ္ဍာရီလိုလို၊ ပုံပြင်လိုလိုနဲ့သာ ကြားဖူး၊ ဖတ်ဖူးခဲ့ကြတာပါ ခင်ဗျာ။ . . ”

“မင်းတို့ ကမ္ဘာမြေပေါ်က တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်ဟာ သူ့ကိုယ်ကျိုးအတွက် နိုင်ငံငယ်တွေကို အနိုင်ကျင့်ပြီး မတရား သိမ်းပိုက်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်။ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်ကတော့ ပြိုကွဲသွားပြီ။ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်သွားပြီ။ ငါတို့ မဇ္ဈိမမှာ ဒီလိုအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ . . ”

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးဟာလည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံနဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီး နေနေကြတာပါခင်ဗျာ။ အားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်ကြလို့ သွေးစည်းမှုကိုကမ္ဘာအင်အား

www.burmeseclassic.com

ကြီးနိုင်ငံတွေက သပ်ဝင်လျှို့လျှိုမရကြပါဘူး၊ သွေးမခွဲနိုင်ကြပါဘူး၊ မရွံ့မာလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမြေပေါ်က လာကြတယ် ဆိုတာကိုယုံပါ။ ”

မဂ္ဂက သူ၏မုတ်ဆိတ်မွေးဖြူဖြူကြီးကို လက်ဖြင့် ဆွဲကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ရှိနေသည်။

“ကျုပ်က ဝတ္တရားအရသာမေးရတာပါ။ သမီးစိတြဒေဝီကို အကြောင်းပြုပြီး ယုံကြည်ပြီးသားပါ။ ”

ထူးဆန်းသော စကားပင်ဖြစ်သည်။ စိတြဒေဝီကို အကြောင်းပြုပြီးဟူသော စကား၏အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်မိ။

“ကဲ . . မောင်ရင်တို့ ခရီးပန်းလာကြတယ်၊ အနားယူကြပါဦး . . နောက်တော့မှပဲ အေးအေးဆေးဆေးထပ်ပြီး တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ သမီးက တစ်ပြည်သား ဧည့်သည်တွေ အတွက် စီစဉ်ပေးပါ။ ”

“ကောင်းပါပြီ ဖခင်”

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်ပြီး နားထောင်နေသော စိတြဒေဝီက ရိုသေစွာဖြင့် ခါးလေးကိုညွတ်ကာ အဖြေပေးလိုက်လေသည်။

မဂ္ဂသည် မျိုးဆက်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ နေရာမှ ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ သို့သော် . . တစ်နေရာကို ရောက်သော အခါ . . နံရံမှ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်နှင့် နံရံက ရွေ့လျားသွားကာ လေးထောင့်စပ်စပ်တံခါးပေါက်တစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ မဂ္ဂသည် ယင်းတံခါးပေါက်မှ ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

“ဦးက ဘယ်ကို ထွက်သွားတာလဲ . . ”

“ဖခင်က စံအိမ်မှာ မိခင်နဲ့အတူနေတာပါ။ ကျွန်မက တော့ ဒီမှာနေတယ်လေ၊ ဒါ . . လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်ပဲ၊ ဒီကနေ သူ့အပြင်ကို ထွက်သွားလိမ့်မယ်၊ ဒီမှာ တစ်ဆင့် နိမ့်တဲ့ မြေအောက်လမ်းကြီးတွေရှိသေးတယ် . . ”

အဲ့ဒီကနေ တစ်ဆင့် မြင်းရထားနဲ့ ထွက်သွားမှာပါ။ အာဂါသာက လူဆိုးတွေကို ရှောင်တိမ်းတဲ့အနေနဲ့ ဒီလိုလျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းတွေကို လုပ်ထားရတာပါ။ . . ”

“ဪ . . ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်တွေ ဘာဖြစ်လို့ပြောပြရတာလဲ၊ ကျွန်တော်ဟာ အာဂါသာက လူဖြစ်နေရင် ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ . . ”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်၏အနားကို ပိုမိုတိုးကပ်၍ လာခဲ့ပြီး . .

“ရှင်ဟာ အာဂါသာက လာတဲ့သူမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒါကို ကျွန်မကောင်းကောင်းသိတာပေါ့ရှင်၊ ဘာဖြစ်လို့ လှည့်စားချင်ရတာလဲ . . ကိုမျိုးဆက်ရယ်”

ညှို့မျက်ဝန်းလေးတစ်စုံက မျိုးဆက်ကို မလှုပ်ရှားနိုင်အောင်ချုပ်နှောင်ထားလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ပါပဲ၊ စိတြဒေဝီ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာကိုမှ နားမလည်နိုင်တော့ဘူးဗျား . . ”

“နားလည်ဖို့ မလိုပါဘူးလေ၊ ရှင် ဒီနေရာကို ငြိမ်လွယ်ကူကူနဲ့ရောက်လာခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အခုအခါမျိုးစုံနဲ့ ကြုံပြီးမှ ရောက်လာခဲ့တာပါ . . ခေါင်းပွကကြီးဆီကို သိပ်ပြီး

www.burmeseclassic.com

ရောက်ချင်နေကြတဲ့ ရှင်တို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပြည့်ဖို့က အဓိကပါလေ. . အခုတော့ ယုံကြည်ပြီ မဟုတ်လား”

“အိပ်မက်တစ်ခုလိုပါပဲဗျာ၊ ယုံကြည်ပြီးသားပါ. . ”

“ကဲ ခရီးက တော်တော်ကို ပန်းလာခဲ့ကြပြီ၊ အနားယူလိုက်ကြပါဦး. . ကဲ. . ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခဲ့ကြ. . ”

စိတြဒေဝီက ရှေ့မှနေ၍ ဦးဆောင်ပြီးတော့ ထွက်သွားသည်။ သူတို့၏ အထုတ်အပိုးများကို မိန်းကလေးသုံးယောက်က သယ်လာပေးကြလေသည်။ သေနတ်ကြီးနှစ်လက်ကိုတော့ မကိုင်ရဲကြ၊ စကြန်လမ်းတွေက များသည်။ တစ်ဆစ်ချိုး၊ နှစ်ဆစ်ချိုးကွေ့ကောက်ပြီးတော့ သွားကြရသည်။

မကြာမီ. . ကြေးဝါတံခါးတပ် ဆင် ထားသော အခန်းတစ်ခု၏ ရှေ့ကို ရောက်လာခဲ့လေသည်။ သူမက သော့တံဖြင့် တံခါးရွက်အောက်မှ အပေါက်ထဲကို ထိုးထည့်ပြီး ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

[အလိုအလျောက်ပွင့်သော ခလုတ်ကိုမသုံး၊ ကြေးဝါသော့တံခါးကို သုံးလိုက်သည်ကို သတိပြုမိလိုက်ကြလေသည်]

သူမက ဦးဆောင်ပြီးတော့ အခန်းထဲကိုဝင်သွားခဲ့သည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးကလည်း လိုက်ပြီးတော့ ဝင်သွားခဲ့ကြလေသည်။ မိန်းကလေးတွေက ခရီးဆောင်အထုပ်အပိုးများကို အခန်းထောင့်တစ်နေရာမှာ နေရာချပေးလိုက်ကြလေ၏။

(၁၁)

အထွေ့မှူးမှူးသဗ္ဗာဦးမှာ

အခန်းကကျယ်ဝန်းလှသည်။ တစ်ယောက်အိပ်ကြေးဝါကုတင်တစ်လုံးစီကို ငါးပေလောက်ခွာပြီး ယှဉ်ကာ ချထားသည်။ လက်ရာမြောက်သော သစ်သားဘီရိုကြီးတစ်လုံးစီကိုလည်း အခန်းထောင့်မှာ တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ကဲ. . ဟော့ဒီအခန်းထဲမှာ လိုအပ်သမျှ အစုံရှိတယ်၊ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က အသုံးအဆောင်တွေနဲ့မခြား စီစဉ်ထားပါတယ်၊ အနားယူကြပါ. . ”

မကြာမီမှာ အစားအသောက်တွေ ပို့လိုက်ပါမယ်လို့ မဇ္ဈိမမှာ ဘာမှလိုလေသေးမရှိစေရပါဘူး. . ”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်ကို တာရှည်စွာစောင့်ရှောက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ မိန်းကလေးသုံးယောက်နှင့်အတူ ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ တံခါးကိုလည်း ပိတ်သွားခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်တော်တို့ ရထားတဲ့အခန်းဟာ ပြုတင်းပေါက်တွေ မရှိဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် မွန်းကြပ်ပြီး မနေဘူး၊ အသက်ဝဝရှုနိုင် တယ်၊ လေဝင်လေထွက်ကတော့ ရှိနေတယ်..”

မျိုးဆက်သည် နံရံများဆီကို လျှောက်သွားပြီး လက်ဝါး ဖြင့်နှစ်လက်မလောက်အကွာက ကာထားကြည့်ရာ..

“ကိုမိုး.. နံရံတွေက လေတိုးနေကြတယ်ဗျာ၊ အံ့အား သင့်စရာပဲ၊ လာကြည့်စမ်း..”

ကိုမိုးက နံရံတွင် တစ်လက်မခန့်ခွာ၍ လက်ဝါးကို ထောင်ထားကြည့်ရာ လတ်ဆတ်အေးမြသော လေများက သိသာစွာပင် တိုးဝင်လျက်ရှိနေကြသည်ကို ခံစားသိရှိမိလေ သည်။

“အေးကွ၊ လေတိုးနေတယ်၊ ကျောက်သားနံရံကြီးက တပြင်တည်းဖြစ်နေပေမယ့် အပ်ပေါက်ရာလေးတွေလို အပေါက်များတွေများရှိနေကြသလား မသိဘူး..”

“ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ၊ မြေအောက်ကမ္ဘာမှာ ရှိနေတဲ့ကျောက်တစ်မျိုးပဲပေါ့၊ ဒါကြောင့်ကျွန်တော်တို့ အသက် ကောင်းကောင်းရှုနိုင်ကြတာ..”

“လူတွေကလည်း အပြင်ကို သိပ်မထွက်ကြတာ အကြောင်းရှိကြတယ်၊ အာဂါသာဘက်က လူတွေရဲ့ ရန်ကို ရှောင်ရှားကြတဲ့သဘောပဲကွ၊ ဒါကြောင့်မို့ မြေအောက်လမ်းတွေ ကိုဖောက်လုပ်ထားကြတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့..”

အာဂါသာမှ လူများသည် တစ်ကယ်ပဲ ဆိုးသွင်းကြပုံ ရသည်။ ပင့်ကူကြီးမာလှသည်ပင် သူတို့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသေး

သည်မဟုတ်ပါလား။
ထို့နောက်..

ပင်ပန်းလာခဲ့ကြသည်ဖြစ်၍ စကားမပြောဖြစ်ကြတော့ ပဲ.. အနားယူရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြလေသည်။

အတော်ကလေးကြာတော့မှ အိပ်ယာကနိုးလာခဲ့ကြ လေသည်။ ရေချိုးခန်းသီးသန့်ရှိသည်။ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက် လိုက်ကြပြီး ရေပါချိုးလိုက်ကြသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလန်းဆန်း သွားခဲ့ကြ၏။

“ရေချိုးခန်းကလည်း သေသေချာချာကို စီစဉ်ထား တာပဲကွ၊ ခေတ်မီတယ်.. အားလုံးကို ကြေးဝါပိုက်လုံးတွေနဲ့ပဲ သုံးထားကြတာ..”

“အေး.. ဒါပေမယ့် ဒီမှာ ဘယ်အချိန်ရှိပြီလည်းတော့ မသိဘူး၊ ငါတို့ရဲ့နာရီကတော့ နေ့လည်တစ်နာရီကို ညွှန်ပြ နေတာပဲ.. မျိုးဆက်”

“ကမ္ဘာမြေပေါ်က အချိန်မျိုးပဲရှိမှာပါဗျာ၊ ဒီမှာက နာရီတွေ ဘာတွေမသုံးကြဘူးထင်တယ်၊ အချိန်ကို ဘယ်လို ပုတ်ကြသလဲ မသိဘူး..”

“ဒါ.. စားချိန်၊ အိပ်ချိန်၊ အလုပ်လုပ်ချိန်ဆိုတာ မိတ်ထဲကပဲ မှတ်သားကြသလား မသိဘူး၊ အလေ့အထ ပေါ့ကွာ..”

စကားပြတ်သွားခဲ့ကြသည်။ မိန်းကလေးထောင့်.. မရောက်လာခဲ့သောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က မျိုးဆက်တို့၏ အဝတ်အစားဟောင်းများကို သူ့ဆောင်သွား

ခဲ့ကြသည်။

နှစ်ယောက်က အစားအစာများကို ပြင်ဆင်ထားကြသည်။ စကားလည်း မပြောကြပေ။ သို့သော် . .

“သခင်မက မှာလိုက်ပါတယ်။ စိတ်ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ သုံးဆောင်ကြပါတဲ့ . .”

ဟု တစ်ယောက်ကပြောပြီး ပြန်သွားခဲ့ကြလေသည်။ စကားကိုလိုရင်းလောက်ပဲပြောကြသည်။ ယောက်ျားများ မထားကြ။ ရွယ်တူမိန်းကလေးများကိုသာ တွေ့ကြရသည်မှာ မိန်းကလေးအဆောင်ဖြစ်နေ၍လား မသိ။

အစားအစာများက အသားဟင်းတွေများသည်။ သိုးသား၊ ဆိတ်သား၊ ဒရယ်သားများဟု နောင်အခါသိကြရသည်။ ကြက်ဘဲများကိုတော့ မတွေ့ရပေ။ မြေအောက်ကမ္ဘာမှာ ကြက်ဘဲများကို မမွေးမြူတတ်၍လား မသိ။

[သို့သော် . . သူတို့၏အထင်မှာ မှားယွင်းနေကြသည်။ မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် ကြက်ဘဲဝက်နွားစသည်တို့သည်လည်း မွေးထားကြလေသည်။]

စားပွဲဝိုင်းတွင် နွားနို့၊ ကျွဲနို့များကိုလည်း တွေ့ကြရသည်။ ဆန်သည်လည်း ဆန်ကောင်းများဖြစ်ပြီး မိမိတို့ စားဖူးနေကြထက်ပိုပြီးတော့ နူးညံ့သောအရသာရှိသည်။

အရက်ကဲ့သို့သော ယမကာတစ်မျိုးကို ဖန်ခွက်များဖြင့် ထည့်ကာ ယူလာခဲ့ကြသည်။ သောက်ကြည့်ကြသောအခါ . . ချိုမြိန်နှင့် လည်ချောင်းထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ . . ရှုတတ်ဖြစ်သွားသည်။

“မျိုးဆက်ရေး . . ငါတော့ အိပ်ချင်လာပြန်ပြီကွာ၊ တရေးမွေးလိုက်ဦးမယ် . .”

“ခင်ဗျား . . အစားများသွားတယ်ထင်တယ်၊ အိပ်ချင်ရင်လည်းအိပ်လိုက်ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားလို မဟုတ်ဘူး၊ မအိပ်ချင်တဲ့အပြင် မျက်လုံးတွေတောင် ပိုပြီးတော့ ကြောင်နေသေးတယ် . .”

မျိုးဆက်စကားမဆုံးလိုက်ပါ။ ကိုမိုးသည် အိပ်ယာထက် မှာတူရှူးရှူးဖြင့် ဟောက်၍ပင်နေလေပြီ။

ထိုစဉ် . .

“ဒေါက် . . ဒေါက်”

တံခါးခေါက်သံကြောင့် မျိုးဆက်က နေရာမှ ထ၊ သွားကာ တံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

“ဟင် . . စိတြဒေဝီ . .”

စိတြဒေဝီကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်နေလေသည်။ သူမက မျိုးဆက်ကို လျှို့ဝှက်အမူအရာဖြင့် အပြင်ကိုခေါ်သွားခဲ့လေသည်။

မျိုးဆက်က တံခါးကိုပိတ်ပြီး စိတြဒေဝီ၏နောက်က လိုက်သွားခဲ့လေသည်။ သူမသည် အလျင်စလို ခြေလှမ်းများဖြင့် မသွားပဲ နွဲ့နှောင်းသောအမူအရာမျိုးရှိနေသည်။ မျိုးဆက်က အတူတူပခုံးချင်းယှဉ်ပြီးတော့ သွားသည်။

သူမ၏ကိုယ်သင်းနံ့လေးသည် မည်သည့်မိန်းမလေး၏ ကိုယ်သင်းနံ့နှင့်မတူ စွဲမက်စရာကောင်းနေသလို ရေမိုးချိုးထားဟန်တူသည်။ အမွှေးအကြိုင်များက မျက်နှာပြင်မှာရော၊

နက်မှောင်သော ဆံကေသာမျှင်များမှာပါ လိမ်း၍ထားဟန်တူသည်။ နက်မှောင်သော ဆံပင်များကို ကျောပြင်ထက်မှာ ဖြန့်ဝဲပြီးတော့ ချထားသည်။

စိတြဒေဝီသည် စောစောက အမူအရာမျိုး မဟုတ်တော့၊ ယခုမှပင် . . မိန်းကလေးပိုပြီးတော့ ဆန်နေသည်။ မြားကိုင်း၊ ခါးကိုင်း . . ယောက်ျားတစ်ပိုင်းဆန်သည့်ဟန်မျိုး ပျောက်ကွယ်နေသည်။ လှမ်းသည့်ခြေလှမ်းများကပင် ဖွဖွညင်သာသာလေးပင်။

ကျယ်ဝန်းသော ခန်းမကြီးများကို လွန်မြောက်လာပြီးသောအခါ အခန်းတစ်ခန်း၏ ရှေ့ကိုရောက်လာခဲ့လေ၏။

သော့တံလေးတစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်သည် တံခါးသည် အလိုအလျောက်ပင် ပွင့်သွားခဲ့ရသည်။ ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်မှာ ကဲ့သို့ပင် သော့တံနှင့်ဖွင့်သော နည်းကိုသုံးသည်။

[တစ်ခါတစ်ရံမှာ မည်သို့လုပ်လိုက်မှန်းမသိ၊ တံခါးက အလိုအလျောက်ပွင့်သွားတတ်သည်။ ထိုလျှို့ဝှက်နည်းများကို လည်းသုံးတတ်သည်ကို သိရှိရသည်။ အထူးသဖြင့် နေရာတိုင်းလိုလိုမှာ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှာကဲ့သို့ တီထွင်ထားတတ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ဥပမာ၊ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရေပန်းများ၊ ဘုံဘိုင်ကဲ့သို့ သောအရာများ၊ ရေအိမ်များ စသည်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

ဤမြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးသည် မြေပေါ်ကမ္ဘာနှင့် အဆက်အစပ်ရှိလေသလားဟုပင် သံသယတွေ ဝင်မိရလေသည်]

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်ကို အခန်းထဲသို့ ဝင်စေခဲ့သည်။ ထို့နောက် . . တံခါးကို သေချာစွာပင် ပိတ်လိုက်လေ၏။

သူမ၏အခန်းသည်လည်း ကျယ်ဝန်းလှသည်။ ပရိဘောဂများသည် အားလုံးပင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံပင် ရှိနေသည်။ ကိပ်ခန်းကို သုံးထပ်သားကဲ့သို့သော အသားဖြင့် ကာရံထားလေသည်။

“ကိုမျိုးဆက်၊ ဒီနေရာကို ရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိထားတယ်၊ ယုံလားဟင် . . ”

“ယုံတော့ ယုံပါတယ်၊ ဒါမေမယ့် . . ”

“ဒါပေမယ့် ဆိုတာက ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ . . . ဟင် . . ”

“ကျွန်တော်တို့ရောက်လာမယ်ဆိုတာကို ကြိုပြီးတော့ သိထားပြီးလာကြိုတယ်လေ၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ သိထားသလဲဆိုတာကို နားမလည်နိုင်လိုပါ . . ”

“ရှင်နားလည်ဖို့လည်း မလွယ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မှောက်တော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့သိလာမှာပါလေ၊ ရှင့်မှာ ရုပ်တုလေးကတယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်မရဲ့ ရုပ်တုလေးနဲ့လေ . . ”

“ဟင် . . ဒီရုပ်တုလေးအကြောင်းကို ခင်ဗျားသိနေတယ်၊ ဟုတ်လား . . အံ့အားသင့်စရာပဲ . . ”

မျိုးဆက်က တစ်ကယ်ပင် အံ့အားသင့်ပြီးပြောမိလိမ့်မည်။ ဤရုပ်တုလေး သူ့လက်ထဲမှာရှိနေသည်ကို သူ့အပူပိုင်း စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်ကို ကြေးဝါကုတင်ကြီးပေါ်မှာ ပိုင်စေလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းခက်

“ကျွန်မ... ကိုမျိုးဆက်ကို မလှည့်စားပါဘူးရှင်ရယ်၊ ခုပဲ... အမှန်ကိုပြောပြပါမယ်၊ ဒီရုပ်တုလေးကို ကျွန်မရဲ့ ပုံနဲ့ တစ်ထေရာတည်းတူအောင် ထုလုပ်ထားတာပါ။”

“အကြောင်းရင်းက...”

“ဒီပုံတူရုပ်တုလေးကို ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်တစ်နေရာကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ပို့ပေးလိုက်တယ်၊ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲကို ရောက်သွားမယ်ပေါ့”

“အဲ့သလိုရောက်သွားခဲ့ရင်”

“အင်း... တစ်ကယ်ကတော့ ဖူးစာရှင်ရဲ့ လက်ထဲကို ရောက်သွားခဲ့ရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ အဲ့ဒီလူဟာ ငါ့ဆီကို ရောက်လာခဲ့လိမ့်မှာပဲလို့ပေါ့။ ခု... ထင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ ရှင် ကျွန်မဆီကိုရောက်လာခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

“ဒီလိုဆို ကျွန်တော်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ဖူးစာရှင်ပေါ့ဟုတ်လား... ဒီလိုဆိုလိုတာလား”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်ကာ ထိုင်ပြီး မျက်နှာလေးက ပိုပြီးတော့ နီးကပ်လာခဲ့သည်။

“ရှင်ကော၊ ဒီ ရုပ်တုလေးကိုမြင်ပြီးတော့ စွဲလန်းမှု ဖြစ်မသွားဘူးလားဟင်၊ ရှင်နှလုံးသားထဲမှာ မခံစားသွားရဘူးလား...”

မျိုးဆက်... ပြုံးမိလိုက်သည်။ စိတြဒေဝီသည် သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို သိထားပြီးဖြစ်ဟန်တူသည်။

“ဒီရုပ်တုလေးကို ကျွန်တော်ဝယ်ထားတာကြာပြီ၊ ဒါပေမယ့် သိပ်မကြာခင်ကမှ သေသေချာချာကြည့်မိတာ...”

“ကြည့်မိတော့...”

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ရင်ထဲမှာ လှုပ်ရှားသွားတယ်၊ စွဲလန်းသွားတယ်၊ ပြောရရင်တော့ ချစ်မိသွားတယ် ထင်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီရုပ်တုလေးကို စွဲလန်းနေမိရုံနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ဆန္ဒက တယ်ပြည့်စုံမှာလဲ...”

ဒီမြေအောက်ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု ရှိနေတယ်ဆိုတာကို လည်း... သိထားတယ်၊ စိတ်ဝင်စားတယ်၊ ဒါကြောင့်... စွန့်စားရှာဖွေပြီးတော့ ရောက်လာခဲ့တာပဲ...

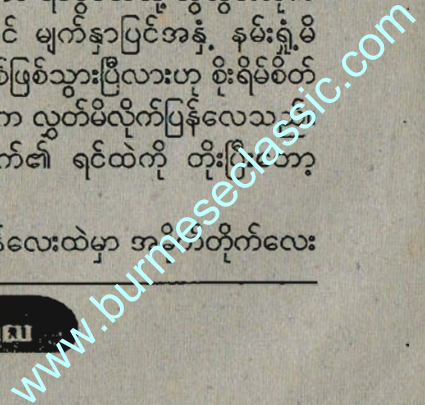
မရွံ့မာမှာ စိတြဒေဝီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ ဒီမိန်းကလေးဟာ ရုပ်တုမိန်းကလေးနဲ့တူနေတယ်ဆိုတာကိုယ်ဘယ်လိုသိနိုင်မှာလဲ၊ ဆက်စပ်ပြီးတော့ တွေးနိုင်စရာ အကြောင်းလည်း မရှိဘူးလေ”

“ကျွန်မကို တွေ့လိုက်ရတော့ ဝမ်းသာမသွားဘူးလားဟင်...”

“ဝမ်းသာတယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ဆန္ဒပြည့်ဝသွားလို့ပေါ့...”

မျိုးဆက်သည် သူနှင့်အနီးကပ်ရုံနေသော စိတြဒေဝီ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို လက်ဖြင့်ဆွဲယူကာ ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် အငမ်းမရပင် မျက်နှာပြင်အနံ့ နမ်းရှုံ့မိလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် အပြစ်ဖြစ်သွားပြီလားဟု စိုးရိမ်စိတ် ဝင်သွားမိကာ... သူမကို လက်ထဲက လွတ်မိလိုက်ပြန်လေသွားလို့သော်... စိတြဒေဝီမှာ မျိုးဆက်၏ ရင်ထဲကို တိုးဝင်လာခဲ့လေရာ...

လင်းချင်းနေသော အခန့်လေးထဲမှာ အိပ်မက်လိုက်လေး

တစ်ခုက ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့လေတော့သည်။

အတန်ကြာမှ မိမိတို့၏အခြေအနေကို ပြန်ပြီးတော့ သိမြင်လာခဲ့ရသည်။ ဤမျှလောက်အထိ မြန်ဆန်သွားကြလိမ့် မည်ဟု ဘယ်သူမှ မထင်မိကြပေ။ စိတြဒေဝီမှာ ပိုပြီးတော့ အားသစ်လောင်းမိလိုက်ရသလို. . မျက်ဝန်းတွေက ပိုပြီးတော့ ကြည်လင်တောက်ပလာသည်။ တက်ကြွရွှင်လန်းလျက်ရှိသည်ကို မျိုးဆက်က အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ မြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။

တို့တောင်းသော အချိန်အတွင်းမှာပင် မျိုးဆက်သည် စိတြဒေဝီ၏ ခန္ဓာငါးပါးအစုအဝေးကို အလွတ်ရသွားခဲ့လေပြီ။ သူမသည် မျိုးဆက်ကို ဖက်တွယ်ထားဆဲပင်။ စိတြဒေဝီ၏ နဖူးပြင်တည့်တည့်က 'ရတနာဆံကျစ်' ဟုခေါ်သည့် မှဲ့နက် ကလေးကိုသော်လည်းကောင်း။

ဂျစ်ပီစီမလေးဆရာ၏ မျက်လုံးထဲမှာ မြင်တွေ့ခဲ့ ရသော စိတြဒေဝီ၏ ရုပ်သွင်မူရာသည် ယခုလုံးဝကို တူညီ နေသည်။ တသဝေမတိမ်းပင်။

ထို့ကြောင့်. .

မယုံကြည်နိုင်ခဲ့ဟု ဆိုသော်လည်း. . တိုက်ဆိုင်မှု ဟူသည် ဤမျှလောက်အထိ တူနိုင်ပါ့မည်လားဟူ၍. .

“ကဲ. . ကျွန်မကို ဖခင်ပေးထားတဲ့ နာမည်ရှိတယ်. . ကေသာတဲ့၊ အဲဒီလိုခေါ်မလားဟင်”

“ကေသာ. . ကေသာ၊ ဟုတ်လား၊ သိပ်ကောင်းတဲ့

နာမည်ပဲ၊ ခေါ်ရတာကောင်းတယ်. . ”

“ရှင်ကြိုက်ရင်ပြီးတာပါပဲလေ၊ မဇ္ဈိမာမှာကတော့ ကျွန်မကို စိတြဒေဝီလို့ လူသိများပါတယ်၊ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကိုမျိုးဆက်ကို ပြောစရာ၊ သိစေချင်တာတွေ ရှိပါသေးတယ်၊ ကျွန်မနောက်ကို လိုက်ခဲ့မလားဟင်”

“ကေသာက ကိုယ့်ကိုဘယ်ကိုခေါ်သွားမလို့လဲ၊ ကိုယ်လိုက်ပါမယ်၊ ဒါပေမယ့်. . ကိုယ့်ရဲ့အဖော်က ကိုယ်ပြန် အလာကို စောင့်နေလိမ့်မယ်. . ”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်က သူမကို ကေသာဟု သုံးနှုန်းလိုက်သဖြင့် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေသည်။

“ကိုမျိုးဆက်ရဲ့သူငယ်ချင်းက ကျွန်မတို့ ဒီကိုပြန်ပြီး တော့ရောက်လာတဲ့အထိ မနိုးနိုင်သေးပါဘူး. . ”

“ဟင်. . ဘာဖြစ်လို့လဲ ကေသာ”

“သူမနိုးအောင် ကျွန်မလုပ်ထားတယ်”

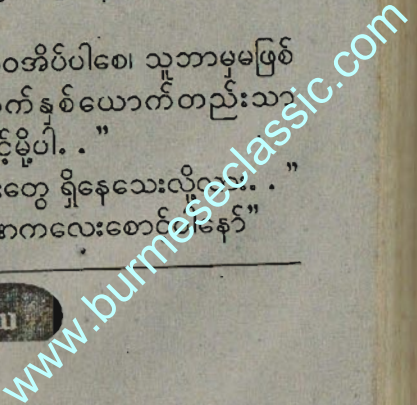
“ဟင်. . ”

မျိုးဆက် မျက်လုံးပြူးသွားခဲ့ရလေ၏။ စိတြဒေဝီသည် အမည်နှင့်လိုက်အောင်ပင် ဆန်းကြယ်လှသည့် မိန်းကလေးပါ တကား။

“ကဲပါ. . သူ. . အိပ်ရေးဝဝအိပ်ပါစေ၊ သူဘာမှမဖြစ် နိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်မနဲ့. . ကိုမျိုးဆက် နှစ်ယောက်တည်းသာ သိစေချင်တဲ့အကြောင်းတွေကြောင့်မို့ပါ. . ”

“ဪ. . ဒီလိုအကြောင်းတွေ ရှိနေသေးလို့လား. . ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကဲ. . ခဏကလေးစောင့်ပေးနော်”

မင်းစန္ဒာ

စိတြဒေဝီသည် လျော့တိ၊ လျော့ရဲဖြစ်နေသော
ကိုယ်ဝတ်လွှာတို့ကို မျိုးဆက်၏ရှေ့မှာပင် ပြင်ဆင်ပြီးတော့
ထွက်သွားခဲ့လေသည်။ မျိုးဆက်သည် သူမကို အသိရခက်သော
အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

(၁၂)
လက်ဝါးတောင်ကိုဖြုတ်ကျော်၍

တောင်ကုန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ဥမင်လမ်းကြောင်းများဖွဲ့
ကာ အထက်အောက်အဆင့်ဆင့်တည်ဆောက်ထားခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ အဆောင်ဆောင်အခန်းခန်းများမှာ အထပ်တိုင်းမှာ
ဖွဲ့စည်းထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရှည်လျားသော စင်္ကြန်လမ်းကြီး
များရှိကြသည်။ ချောင်ကြည့်ပေါက်များ မျှော်စင်များလည်း
ရှိကြလေသည်။

ဤတောင်ကုန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို စိတြဒေဝီတစ်ဦးတည်း
ဦးစီးကာ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စိတြဒေဝီသည် ကြီးမားသော
ခါးပတ်ကြီးတစ်ခုကို ခါးမှာပတ်ထားသည်။ လေးနှင့်ငါးကို
လွယ်ပိုးထားသည်။ ဆောင်ခါးတစ်လက်ကိုလည်း ငါးမှာမှာ
စလွယ်သိုင်းထားလေသည်။

သားမွေးအင်္ကျီကြပ်ကြပ်လေးကို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့်

ပြည်တင်းသော ကိုယ်လုံးအလှမှာ ပေါ်လွင်လျက်ရှိနေသည်။ အောက်ပိုင်းတွင် စကတ်တိုတိုလေးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ပေါင်လည်အထိရောက်သည်။

မျိုးဆက်သည် မိမိအခန်းသို့တစ်ခေါက်ပြန်ပြီး သေနတ်ကိုဝင်ယူခဲ့သည့်တိုင် ကိုမိုးမှာ မနိုးသေးပေ။ စိတြဒေဝီသည် ကိုမိုးကို ဤမျှလောက်အထိ အိပ်နေစေရန် အဝေးကနေ မည်သို့ အိပ်ငွေ့ချခဲ့လေသနည်း။ ဆန်းကြယ်လှပေစွာ . . .

တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်သော မြင်းနှစ်ကောင်ကို မိန်းကလေး မြင်းထိန်းနှစ်ယောက်ကပင် ယူလာခဲ့ကြသည်။ မြင်းများသည် ရှည်လျားသောအမွှေးများရှိကြသည်။ နှစ်ယောက်သားမြင်းပေါ်ကိုတက်လိုက်ကြပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။ အတွင်းတောင်ပတ်လမ်းအတိုင်း ဆင်းလာခဲ့ကြပြီး မကြာမီမှာပင် တောင်အောက်ရှိ တဆင့်ဥမင်လိုဏ်ကြီးထဲကို ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ မြေအောက်ကမ္ဘာထဲမှ မြေအောက်လမ်းကြောင်းကြီးတစ်ခုပင်။

“အာဂါသာတို့ရဲ့ ရန်ကိုကာကွယ်ဖို့အတွက် မြေအောက်ဥမင်လမ်းကြောင်းတွေကို ထပ်ပြီးဆောက်လုပ်ထားကြတာပဲ၊ ကေသာတို့လို အာဂါသာရဲ့ လူတွေက အတတ်ပညာမမီကြဘူး . . .”

“ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီထပ်ဆင့်မြေအောက်လမ်းတွေက လည်း သပ်ရပ်ပြီးလွန်းယှက်နေကြတာပဲ၊ လူတွေဟာ ဒီအတွင်းလမ်းကပဲ အသွားအလာလုပ်ကြတယ်ထင်တယ် . . .”

“ဟုတ်တယ်၊ အများအသုံးပြုကြတဲ့ လမ်းတွေဟာ

ဒီအတွင်းလမ်းတွေပဲ . . .”

မြင်းတွေကို အသော့နှင့်လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းမှာ လူတစ်ယောက်မှ မတွေ့ကြရ၊ စိတြဒေဝီသည် ဤမဇ္ဈိမာတွင် မည်သို့သာနေရာက တာဝန်ယူကာ တိုင်းပြည်အကျိုးဆောင်ရွက်နေသလဲဆိုသည်ကို မသိရသေးပေ။

မြင်းများကို အသော့နှင့်လာခဲ့ကြပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် ထွက်ပေါက်ကြီးတစ်ခုဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ ထွက်ပေါက်ကြီးကို ကျော်သွားခဲ့ကြသည်နှင့် မြေအောက်လွင်ပြင်ကြီးတစ်ခုဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

နောက်မှသိရသည်မှာ ထိုနေရာသည် အာဂါသာတို့လုံးဝမဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသော နေရာပင်၊ ယန္တရားအတတ်ပညာများဖြင့် တပ်ဆင်ထားသော ထောင်ချောက်များပင်၊ ယင်းထောင်ချောက်များရှိသောနေရာကို မဇ္ဈိမာများမှလွဲ၍ မည်သူမှ မသိနိုင်ကြချေ။

အာဂါသာများသည် ကြမ်းတမ်းသော ရုပ်ရည်ရှိသလောက် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်မှုများ မဇ္ဈိမာများကို မမီနိုင်ကြ။

ဤနေရာတွင် မဇ္ဈိမာတို့သည် ကောက်ပဲသီးနှံများကို စိုက်ပျိုးကြသည်။ အမွှေးရှည်တိရစ္ဆာန်များကို မွေးမြူကြသည်။ မမွေးဘူးဟုထင်ရသော ကြက်ဘဲများကိုလည်း မွေးမြူထားကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မဇ္ဈိမာတို့သည် မိမိတို့၏ အလုပ်များကို လုပ်ငန်းနေကြရင်းက စိတြဒေဝီတို့ဖြတ်သွားကြသည်ကို လင်ပြေးကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဦးညွတ်ကာ အရိုအသေပေးလာကြသည်ကို

www.burmeseclassic.com

မျိုးဆက်မြင်လိုက်ရလေသည်။

စိတြဒေဝီကလည်း မြင်းပေါ်မပြန်ပြီး လက်ပြလိုက်သည်။ မဇ္ဈိမာမိန်းကလေးများသည် မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်တွင် ချောမောခန့်ထည်သော လူငယ်တစ်ယောက်လိုက်ပါသွားသည်ကို အံ့အားသင့်စွာပင်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ကယ်တော့ မဇ္ဈိမာသည် မြေအောက်တိုင်းပြည် ဖြစ်သော်လည်း တောင်ကုန်းကြီးများ၊ တောင်တန်းကြီးများ ပေါများလှသည်။ အိမ်များကိုလည်း များသောအားဖြင့် တောင်ကုန်း၊ တောင်နံရံကြီးများကို ထွင်းဖောက်ကာ ဆောက်လုပ်ထားကြသည်။ ယင်း... တောင်နံရံကြီးများ၏ အတွင်းမှာပင် ဥမင်လိုက်လမ်းကြောင်းများကို ဖောက်ထားကြလေသည်။ မဇ္ဈိမာများသည် တောင်ထဲရှိ ဥမင်လိုက်လမ်းကြောင်းများထဲမှာ သာသွားလာလှုပ်ရှားကြသည်။

မြင်းလှည်း၊ နွားလှည်း၊ ခွေးစွပ်ဖားလှည်းစသည် ယာဉ်ရထားများပါ သွားလာနိုင်ကြသည်။

“အာဂါသာက လူတွေဟာ မဇ္ဈိမာက လူတွေကို အကောက်ကြံနေတာ ဟိုး... ဘိုးဘေဘီဘင်တွေရဲ့ လက်ထက်ကတည်းကပဲ... မဇ္ဈိမာမှာ အသိပညာရှင်တွေ၊ အတတ်ပညာရှင်တွေရှိတယ်။ ဉာဏ်ရည်ကလည်း သူတို့ထက်ပိုပြီးတော့ မြင့်မားကြတယ်လေ၊ ဒါကို သူတို့က မနာလိုဖြစ်နေကြတာပေါ့။

မဇ္ဈိမာကို အာဂါသာတွေက ကိုလိုနီလက်အောက်ခံ အဖြစ်သိမ်းသွင်းချင်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်တော့မှ မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။

မဇ္ဈိမာက လူတွေကိုလည်း နယ်ကျော်ပြီး ဖမ်းဆီးကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အပြင်ကိုရောက်နေကြတဲ့သူတွေကိုသာ ဖမ်းဆီးနိုင်ကြတာပါ။ ကေသာတို့က ကိုယ့်လူတွေကို ပြန်ပြီး ကယ်တင်နိုင်ခဲ့တာချည်းပါပဲလေ..”

စိတြဒေဝီက လမ်းတစ်လျှောက်လုံးရှင်းပြသွားခဲ့လေသည်။

မြေအောက်မိုးကောင်းကင်ထက်မှာ ဓါတ်ငွေ့လုံး (နေနှင့်အလားသဏ္ဍာန်တူသော) ကြီးက စိမ်းဝါပြာအရောင်များဖြင့် လင်းထိန်လျက်ရှိသည်။ မြေပြင်ထက်ရှိ သူရိယနေမင်းကြီးလောက် အားမကောင်းပေ။ အောက်ကနေလှမ်းပြီးကြည့်သော်လည်း မျက်လုံးကျိန်းစပ်ခြင်းမရှိ၊ ကြည့်နိုင်သည်။ မြေပြင်ထက်ကို ဖြာကျလျက်ရှိသော အလင်းရောင်သည် အားမပြည့်၊ ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်ရှိ မွန်းတည့်နေအလင်းအားထက် တစ်ဝက်ခန့်လျော့ပါးနေသည်။

ထို့ကြောင့်... သက်တောင့်သက်သာပိုပြီးတော့ ရှိသည်ဟု ထင်ရသည်။

“ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှာ တစ်ရက်ကို ၂၄ နာရီသာရှိတယ်။ စက္ကန့် ၆၀ တစ်မိနစ်၊ မိနစ်ခြောက်ဆယ်ကို တစ်နာရီ၊ ၂၄ နာရီကိုတစ်ရက်ပေါ့။ ရက်ပေါင်း ၃၀၊ ၃၁ရက်ကို တစ်လလို့

သတ်မှတ်ပြန်တယ်၊ ဒီမှာကတော့ ဘယ်လိုလဲ..”

“မခြားနားပါဘူး၊ ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ ရာသီဥတုလည်း နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း.. ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ မရွှံ့မရဲ့ အပေါ်တည့်တည့်မှာ မြန်မာနိုင်ငံကြီးရှိတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်မို့ ရေခဲရေ၊ မြေခဲရေ အာကာသခဲရေကအစ တူညီနေတယ်ပေါ့..”

“ဟင်.. မြန်မာနိုင်ငံက မရွှံ့မရဲ့ အပေါ်တည့်တည့်မှာ ရှိတယ်.. ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် မြန်မာနိုင်ငံက ကမ္ဘာ့ဗဟိုချက် မကြီးရဲ့ အထက်မှာပေါ့၊ ကေသာ.. ဘယ်လိုသိသလဲ..”

“သိတာပေါ့၊ မရွှံ့မရဲ့မှာ ပထဝီဗေဒ၊ အာကာသနက္ခတ် ဗေဒ၊ ဝေဒပညာတွေကျွမ်းကျင်ကြတဲ့သူတွေ အများကြီးပါ၊ ကိုမျိုးပြန်ချင်ရင် အနီးဆုံးလမ်းကနေ ပြန်လို့ရတယ်၊ အနောက် ဖက်တိုင်းပြည်တွေကနေ ကွေ့ဝိုက်ပြီး အဆင့်ဆင့်လာစရာ မလိုဘူး..”

“ဪ.. ဟုတ်လား”

“ကေသာပြောတာ ဟုတ်.. မဟုတ် ကိုမျိုး အချိန်တန်ရင် သိလာမှာပါလေ..”

စကားကပြတ်သွားခဲ့သည်။ လူနေအိမ်ခြေများနှင့် ဝေးလာပြီး ကျောက်ဆောင်ဖြူဖြူကြီးများပေါများရာ နေရာကို ရောက်လာသောကြောင့်ပင်၊ ကျောက်တောင်ကြီးတစ်ခုသည် မြေပြင်ထက်မှာ ကျောက်တိုင်ကြီးငါးချောင်းထောင်တက်နေ သည်။ လက်ဝါးကြီးတစ်ခုကို ထောင်ထားသကဲ့သို့ပင်၊ သဘာဝ အလျောက်ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း လူတို့တမင်ပြုလုပ်ထား သကဲ့သို့ပင်။

“ဒါ.. လက်ဝါးတောင်ပဲ၊ ကေသာတို့ အဲ့ဒီကိုရောက် အောင်သွားရမယ်..”

အမြင်နီးခရီးဝေးသည့် လက်ဝါးတောင်ဆီကို သွားရန် မြင်းများကို တက်သုတ်နှင်ကြရသည်။ မွေးရှည်နှင့် မြင်းများ ကလည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းလှပြီး အပြေးသန်လှသည်။ တခဏ အတွင်းမှာပင် လက်ဝါးတောင်ဆီကို ရောက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

မြင်းများသည် လက်ချောင်းနှစ်ခုကြားမှ ကျော်ဖြတ် သွားခဲ့ကြသည်။ လက်ဝါးတောင်ကြီးပေါ်ကို တက်ရန်ကား ပြောင်ချောကြီးဖြစ်နေ၍ မတက်နိုင်ကြချေ၊ ယင်းတောင်ကြီးကို ကျော်ဖြတ်သွားကာမှ ပိုပြီးတော့ မြင့်မားနေသည်ကို သိလိုက် ရသည်။

ကျောက်လက်ဝါးကြီးကို ကျော်လွန်သွားသောအခါ ချက်ချင်းလိုလိုပင် အေးစိမ့်သွားခဲ့ရသည်။ ရာသီဥတုက ပြောင်းသွားခဲ့လေသည်။ လမ်းမှာ ထူးခြားချက်များကို တွေ့ လာခဲ့ရသည်။ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများပင်တည်း။

အာတိတ်ဒေသများမှာသာတွေ့ရသော ပိုလာဝက်ဝံ ဖြူကြီးများသည်ပင် တောင့်တောင့်ကြီးရှိနေကြသည်။ တစ်နေရာ ကိုရောက်သွားသောအခါ မျိုးဆက်သည် ပိုပြီးတော့ အံ့အားသင့် သွားခဲ့ရလေသည်။ သွားနေသောမြင်းကိုပင် ရပ်တန့်မိလိုက် လေ၏။ သူတွေ့လိုက်ရသည်ကား လွန်စွာမှမြင့်မားသော အရပ်ရှိသည့် လူကြီးနှစ်ယောက်ပင်၊ ထိုသူတို့၏ မျက်နှာကြီး များမှာလူဝံကြီးများနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူကြသည်။ သို့သော်.. ရှင်းလူကြီးများကဲ့သို့ မျက်နှာများက ကြမ်းမာမာလှသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆိုရလျှင်... လူတစ်ပိုင်း လူတစ်ပိုင်းဟုလည်း ဆိုနိုင်လေသည်။ နှစ်ဦးစလုံးရဲဒင်းတစ်လက်စီကို ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။

ပို၍ထူးခြားချက်မှာ သူတို့သည် သံကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီများကိုဝတ်ဆင်ထားကြသောကြောင့်ပင်တည်း။

“ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ ဒီဟာတွေဟာ လူတွေမှဟုတ်ကြရဲ့လား... လူဆိုရင်လည်း ဒါလောက်အကျည်းတန်တဲ့ မျက်နှာမျိုးရှိပြီး သံကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီတွေ ဝတ်ဆင်ထားတာ အသိဉာဏ်မချို့တဲ့ကြဘူးလို့ ယူဆရတယ်...”

“ဒီလူတွေဟာ အာဂါသာ တွေလေ...”

စိတြဒေဝီက မလှမ်းမကမ်းမှနေ၍ လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။ မျိုးဆက်အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။

“ဟင်... အာဂါသာက ဟုတ်လား”

“ကဲပါ၊ လာ... သွားကြပါစို့၊ ဒီကိစ္စမကြာခင်မှာ ရှင်းသွားမှာပါ...”

စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်ကို ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့လေသည်။

သစ်ပင်ကြီးများပိုပြီးထူထပ်သော နေရာကိုဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြသည်။ အလင်းရောင်ကိုပင် ကောင်းကောင်း မမြင်နိုင်ရတော့ပေ။ မြင်းနှစ်ကောင်သည် အနိမ့်ပိုင်းကို ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။

“ဘွပ်... ဘွပ်... ဘွပ်...”

တဘွပ်ဘွပ်နှင့် အသံများကို ကြားလာရသည်။ စိတြဒေဝီသည် တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်လေသည်။

ပိုပြီးနိမ့်သောနေရာတစ်နေရာတွင် အငွေ့များထွက်နေပြီး ကားလုံးသည် တစ်ပြင်လုံး ရွံ့ရည်များပြည့်နေကာ တဘွတ်တဘွတ်နှင့် ပန်းထွက်နေသော ရွံ့ရည်များသည် ဟိုနေရာ... နေရာအထိ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိနေကြလေသည်။

“ဒါ... နဂါးပွက်အိုင်ပဲ၊ ဒီအောက်မှာ မီးတောင်တစ်ခုရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မီးတောင်အဝကတော့ အာဂါသာဘက်ကို ရောက်နေတယ်၊ ချော်ရည်ပူလမ်းကြောင်းဟာ တွင်းတွေဖြစ်ပြီး နေရာအနှံ့မှာ ကြွက်တွင်းတွေကို မြောင်းပေါက်နေတယ်၊ မပျံ့မာအထိရောက်လာပြီး ရွံ့အိုင်ကြီးဖြစ်နေတာပေါ့...”

စိတြဒေဝီက ရှင်းပြသည်။ ဤမျှလောက်နက်ရှိုင်းသော ကမ္ဘာမြေပြင်ထူကြီး၏အောက်တွင် မီးတောင်များလည်း ရှိနိုင်သေးသည်ကို အံ့အားသင့်မိရလေသည်။

ကျောက်တောင်ကုန်းဖြူဖြူ (သလင်းကျောက်သားနှင့် ဖင်ဆင်တူသည်) ကြီးတစ်ခုက ရှေ့မှာ ဘွားကန်ဆို ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းကျောက်ဆောင်ကြီးသည် ကြွက်ဝမ်းပူကြီးတစ်ကောင်ဝပ်နေသကဲ့သို့ ထူလှသည်။ ဝမ်းဘိုက်ဖြူဖြူကြီးနေရာတွင်... တပြင်တည်းရှိနေသော်လည်း စိတြဒေဝီက ကြွက်ဝမ်းပူကြီး၏ပါးစပ်မှ ထွက်ကျနေသော အစွယ်လိုအချွန်ကြီးကို မြင်းပေါ်မှနေ၍ လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ လှည့်လိုက်သည်။ ဝမ်းဘိုက်မှအပေါက်ကြီးတစ်ခုက ပွင့်လာသည်။ ယန္တရားလှုပ်တစ်ခုပင်တည်း။

“ဒီအပေါက်က မြန်မြန်ဝင်ကြမယ်၊ ဒီအပေါက်က မကပ်ပွင့်တာ၊ မကြာခင်မှာ သူ့အလိုအလျောက် ပြန်ပြီး

www.burmeseclassic.com

ပိတ်သွား လိမ့်မယ် . . ”

ထို့ကြောင့် ကြွက်ဝမ်းပူကြီး၏ ဘိုက်ပေါက်ကြီးထဲမှ လျင်မြန်စွာပင် ဝင်လာခဲ့ကြလေသည်။ မြင်းနှစ်ကောင်ဝင်သွား ခဲ့ကြပြီး မကြာမီမှာပင် တံခါးပေါက်သည် အလိုအလျောက်ပင် ပိတ်သွားခဲ့လေသည်။

အဝင်ဝတံခါးပိတ်သွားသော်လည်း အထဲမှာ မှောင်မသွားပါ။ ဂူအမိုးမျက်နှာကြက်နှင့် ဂူနံရံများမှ အလင်းရောင်များက အလိုလိုပင် ထွက်နေကြသောကြောင့်ပင်တည်း။ ဂူထဲမှာ ပိုပြီးတော့ အေးသည်။ အမွှေးရှည်သော မြင်းကြီးများကတော့ အအေးဒဏ်မှ သက်သာရာရကြပေလိမ့်မည်။

တစ်ဆစ်ချိုး၊ နှစ်ဆစ်ချိုး၊ ဂူလိုက်တွေများကို တောက်လျှောက်ဝင်လာပြီးသောအခါ ကျယ်ဝန်းသော အခန်းကြီး တစ်ခုဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ကြေးဝါပြားများဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး စိတြဒေဝီက မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ မျိုးဆက်လည်း ဆင်းလိုက်ရလေသည်။

(၁၃)

ကျောက်မျက်လုံးနှင့်စိညာဉ်ချုပ်လိပ်ဖြာ

စိတြဒေဝီသည် ပြင်ညီချောကြေးဝါပြာကြီး၏ ရှေ့မှာ ရုပ်ကာစူးစိုက်ပြီးကြည့်မိလိုက်သည်။ သူမ၏ မျက်ဝန်းတွေထဲက အရောင်တွေထွက်လာတော့မလားဟုပင် ထင်မှတ်ရသည်။ သူမ၏တစ်ကိုယ်လုံးသည်လည်း အလှုပ်မယှက်ငြိမ်သက်လျက် ရှိသည်။ ကျောက်ရုပ်ဖြစ်သွားပြီလားဟုပင် ထင်မှတ်ရသည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် တံခါးပေါက်လိုနေရာမျိုး ခြစ်ပေါ်လာပြီး ဘေးကိုအလိုလိုပင် ရွေ့လျားသွားခဲ့လေသည်။

စိတြဒေဝီသည် သက်မဲ့အရာကိုပင် စိတ်တန်ခိုးဖြင့် စစ်ဆေးနိုင်သလော၊ သို့မဟုတ် လျှို့ဝှက်ယန္တရားခလုတ်ကို ဖြင့်မသိမသာဖိနင်းလိုက်၍ပေလော၊ အချို့သောသတ္တုများသည် လူ၏ကိုယ်ငွေ့ဖြင့် အလိုလိုပင် လှုပ်ရှားသွားနိုင်သလော၊ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းကြွ

ကြေးဝါတံခါးကြီးပွင့်သွားခဲ့သည်နှင့် စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အခန်းထဲကို ဝင်သွားခဲ့လေသည်။

အခန်းကြီးသည် လွန်စွာမှပင် ကျယ်ဝန်းလှသည်။ နောက်ဖက်ကိုလည်း ရှည်လျားလေသည်။ မျက်နှာကျက်နှင့် ဘေးပတ်ပတ်လည်မှာ ကျောက်ဖြူသားနံရံအတိပြီးလေသည်။

အနည်းငယ်လျှောက်သွားကြသောအခါ . . အခန်း၏ အလယ်တွင် စားပွဲတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျောက်သား နံရံမှ ထွက်ပေါ်လာသော အလင်းရောင်များသည် ပိုပြီးတော့ တောက်ပလာကြသည်။

[လူ၏ကိုယ်ငွေ့ကြောင့် ထိုသို့ပိုပြီးလင်းလာသည်ဟု ယူဆမိသည်။ ခါတ်သဘာဝ၏ပေါင်းစပ်မှုကြောင့် အကျိုးသက် ရောက်မှုပင်လား. .]

စားပွဲပေါ်မှာ ကြေးလုံကြီးတစ်ခုရှိသည်။ လုံကြီး ထဲမှာ ရေများက ခဲလျက်ရှိသည်။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ရေခဲနေရသည်ကို မသိနိုင်၊ ဤအခန်းထဲမှာ ရေခဲနိုင်လောက် အောင်မအေးပါ။ သူညီဒီဂရီအောက် မရောက်ပါ။ ဤကာ အတတ်ပညာတစ်ခုပင်လား၊ ရေခဲထဲမှာ . . အရာတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ငွေသေတ္တာလေးတစ်လုံးပင်။

စိတြဒေဝီက ရေခဲတုံးကို လက်နှင့် ထိတွေ့လိုက်သည် နှင့်တဖြည်းဖြည်းအရည်ပျော်သွားခဲ့လေသည်။ ကိုယ်ငွေ့က ဤမျှလောက်ပူလောင်လေသလား၊ မျိုးဆက်သည် . . သူမ၏ လက်မောင်းကို လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကြည့်လိုက်ရာ သာမန်ပဲ

စိတြဒေဝီ

သည်။ ထို့ကြောင့် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးမိလိုက်လေသည်။

ငွေသေတ္တာလေးကို သူမက ယူလိုက်သည်။ မျိုးဆက် သည် မအောင့်အည်းနိုင်တော့သဖြင့် . .

“ကေသာ . . ဒီသေတ္တာထဲမှာ ဘာရှိသလဲ . . ”

“ကိုမျိုး အခုသိရမယ်လေ”

စိတြဒေဝီက ငွေသေတ္တာလေး၏ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက် သည်။ အထဲမှာ ထွာဆိုင်သာသာခန့် ဖလ်ချောင်းလေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ဖက်ကနေ တစ်ဖက်ကို ထိုးဖောက်ပြီး တော့မြင်နိုင်သည်။ လက်ကိုင်သည့် ငွေရိုးနှင့်ပင် ပြုလုပ်ထား၍ တစ်မိုက်ခန့်ရှိပေလိမ့်မည်။

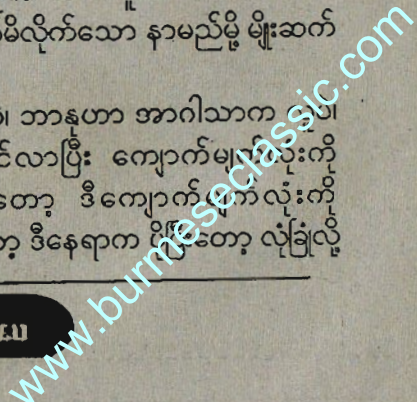
စိတြဒေဝီက ထိုပစ္စည်းလေးကို ကောက်ယူလိုက်၏။

“ဒါ . . မံသကျောက်မျက်လုံးလို့ ခေါ်တယ်၊ ဖလ်မဟုတ် ဘူး၊ ဒီလိုပစ္စည်းမျိုး ဘယ်မှာမှမရှိနိုင်တော့ဘူး၊ မဇ္ဈိမမှာ တစ်ခုတည်းသော ပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းပဲ၊ ဘာနုဟာ ဒီကျောက်မျက် လုံးကိုခိုးယူသွားခဲ့လို့၊ ချက်ချင်းပဲ ပြန်လုယူခဲ့ရတယ်လေ . . ”

“ဘာနု ဟုတ်လား၊ သူက ဘယ်သူလဲ ကေသာ”

ပထမဦးဆုံး ကြားလိုက်မိလိုက်သော နာမည်မို့ မျိုးဆက် ကမေးမိလိုက်ခြင်းပင်။

“ဪ . . ဟုတ်သားပဲ၊ ဘာနုဟာ အာဂါသာက ပါ မဇ္ဈိမကို တိတ်တဆိတ်ခိုးဝင်လာပြီး ကျောက်မျက်လုံးကို လာယူတယ်လေ၊ အရင်ကတော့ ဒီကျောက်မျက်လုံးကို တစ်နေရာမှာထားတာ၊ အခုတော့ ဒီနေရာက ပြန်တော့ လုံခြုံလို့

ရွှေထားရတယ်. .”

စိတြဒေဝီက ဘာနထံမှ ကျောက်မျက်လုံးကို လူယူထားသည့်အကြောင်းကို ရှေ့ပိုင်းအခန်း ၁ မှာ ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ စိတြဒေဝီက ကျောက်မျက်လုံးပါသော ငွေသေတ္တာလေးကိုအဆိပ်ငွေသေတ္တာလေးနှင့် မြင်းရထားပေါ်မှာလဲထားလိုက်သည်။ ဘာနသည် ထိုသေတ္တာလေးထဲမှ ထွက်လာသော အဆိပ်ငွေများကို ရှုမိလိုက်သည်။ ဘာနနှင့်တကွ သူ့လူများအားလုံး အဆိပ်သင့်သွားခဲ့ကြရလေသည်။

စိတြဒေဝီသည် ဘာနနှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းကိုမျိုးဆက်အား ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

“ဒါဆိုရင် ဘာနဟာ အခုရှိသေးသလား”

“ရှိတယ်၊ ကေသဘူကို အခဲကြွေမှာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ကိုယ်ထိလက်ရောက်တုံ့ပြန်လာလိမ့်မယ်. .”

“ကိုယ်၊ ဒီကျောက်မျက်လုံးကို ကိုင်ကြည့်လို့ရမလား”

“ရပါတယ်၊ ကိုင်ကြည့်လေ. .”

စိတြဒေဝီ၏ လက်ထဲက ကျောက်မျက်လုံးကို ယူကြည့်လိုက်သည်။ ကျောက်သားဆိုပေမယ့် ဖလ်ချောင်းတစ်ချောင်းလို ကြည်လင်လျက်ရှိသည်။ အနီးကပ်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် ကျောက်သားထဲမှာ မျက်လုံးသဏ္ဍာန်သုံးလေးလုံးကို ရေးရေးပင်တွေ့လိုက်ရသည်။ မျက်လုံးများသည် အသက်ဝင်နေကြသလိုပင်ထင်ရသည်။

သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း ထိုသဘာဝ

ကိုက ဆန်းကြယ်လှသည်။ အသက်ဝင်သော မျက်လုံးအရှင်များကို တမင်ထည့်ထားသလိုပင်။

“ဒီကျောက်မျက်လုံးက ဘာအသုံးဝင်သလဲ ကေသာ”
“လာခဲ့. . ကေသာ ပြမယ်”

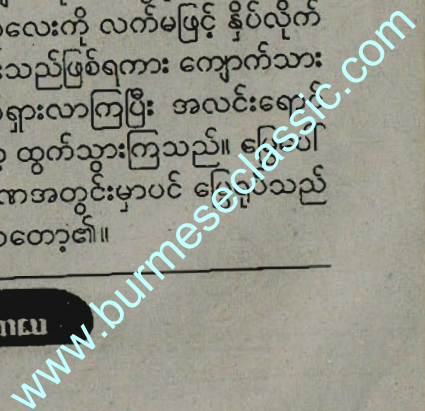
စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်ကို တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားသည်။ အခန်းကြီး၏နောက်ဖက်တွင် တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ရူးသွားခဲ့ပြီး မြေသားဆန်လာသည်။ အလင်းရောင်လည်း ပိုပြီးတော့ ထွက်နေသည့်နေရာ၊ ထိုနေရာတွင် မြွေတစ်ကောင်ကခွေနေသည်။ ကျောက်သားပမာ၊ မာနေပြီဖြစ်သည်။ ဆိုရလျှင် ကျောက်ဖြစ်သွားသော မြွေပင်။

“ဒါ. . အရင်ကတော့ မြွေအစစ်တစ်ကောင်ပဲ၊ ပါပေမယ့် ကျောက်ဖြစ်သွားတာကြာပြီ၊ နှစ်ပေါင်းသန်းချီပြီး တော့ကိုကြာပြီ. .”

“ဒီမြွေသေသွားတာ နှစ်ပေါင်းသန်းချီပြီးတော့ ကြာပြီပေါ့နော်. . ကေသာ. .”

“ဟုတ်တယ် ကိုမျိုး၊ ဒီမှာကြည့်. .”

စိတြဒေဝီက ကျောက်မျက်လုံး၏ ငွေရိုးလက်ကိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး အနီရောင်အဖုလေးကို လက်မဖြင့် နှိပ်လိုက်လေ၏။ မြေရုပ်ကိုချိန်ပြီး ထိုးထားသည်ဖြစ်ရကား ကျောက်သားထဲရှိ မျက်လုံးသုံးလုံးသည် လှုပ်ရှားလာကြပြီး အလင်းရောင်များပျောက် ရှေ့ကိုတန်းပြီးတော့ ထွက်သွားကြသည်။ မြေသားကိုကျရောက်သွားသည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြေပေါ်သည် ပြာနန်းသွားပြီး လှုပ်ရှားလာလေတော့၏။

“ဟင်”

မျိုးဆက်က သေနတ်ကို ပခုံးမှဖြုတ်ပြီး ပစ်ခတ်မည် ပြုရာ စိတြဒေဝီ၏လက်က လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ကာ-

“ကိုမျိုး.. အသာနေပါ။ စောင့်ကြည့်နေ..”

ခွေနေသောမြွေသည် အသက်ဝင်လာသည်။

“ရှိုး.. ရှိုး”

ပါးပျဉ်းကိုထောင်ကာ လျှောက်နဲ့ဆို ရွှေ့ကိုတိုးလာ ခဲ့သည်။ မျိုးဆက်က ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့်ကြည့်နေသည်။ ရန်မူမည်မြွေကြီးကို မတိုက်ခိုက်ရန် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဟန့်တားရပါသလဲဟူ၍။ သို့သော် မကြာမီမှာပင်.. အဖြေက ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဒေါသဖြင့်ထိုးကာ ဆင်းလာသောမြွေကြီး သည် တခံကအတွင်းမှာပင် ပြောင်းလဲမှုများက ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

သုံးလေးပေလောက် ရွှေ့လျားသွားပြီးသည်နှင့် ပါးပျဉ်း သည်အောက်ကို ဘုတ်ကနဲ့ဆို ပစ်ကျသွားခဲ့သည်။ ကိုယ်ထည် တစ်ခုလုံးသည်လည်း မလှုပ်မယှက်လုံးဝရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အဖြူရောင်ပြောင်းလဲသွားကာ မြေမှုန့်များဖြစ်သွားခဲ့လေ၏။

“အံ့အားသင့်စရာပါပဲလား ကေသာ”

“နောက်တစ်ခုပြစရာရှိသေးတယ်”

မျက်နှာကျက်တွင် တောက်တဲ့အနီကြီးတစ်ကောင်က တွယ်ကပ်ပြီးတော့နေသည်။ လူတွေကိုမြင်လိုက်သောအခါ အောက်ကိုဆင်းပြေးသည်။ မြေပြင်ပေါ်ကို အရောက်တွင် စိတြဒေဝီက ကျောက်မျက်လုံးဖြင့်ချိန်ပြီး အနက်ရောင်ခလုတ်

လေးကိုနှိပ်လိုက်ရာ မျက်လုံးများက လှုပ်ရှားလာခဲ့ကြသည်။ အလင်းရောင်ဖျော့ဖျော့သည် တောက်တဲ့ကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်ကို ရောက်သွားခဲ့လေရာ..

ထူးခြားသောပြောင်းလဲမှုတစ်ခုက ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေ သည်။ တောက်တဲ့ကြီးသည် နေရာမှာတင် တန့်ကနဲဆိုဖြစ် သွားပြီး ငြိမ်သက်သွားခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်တဖြည်းဖြည်း အညိုရောင်မှသည် မီးခိုးရောင်သို့ပြောင်းသွားခဲ့လေသည်။

စိတြဒေဝီက တောက်တဲ့ကြီးဆီကို လျှောက်သွားပြီး လက်နှင့်ကိုင်ကာ ယူလာခဲ့သည်။

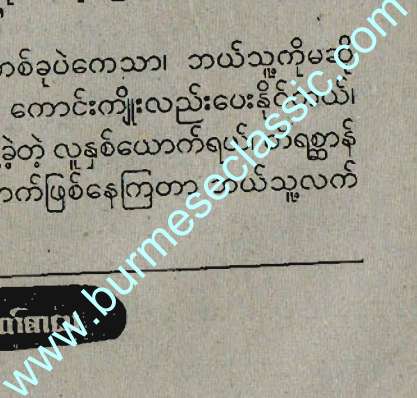
“ကိုမျိုး၊ ကိုင်ကြည့်စမ်းပါဦး..”

မျိုးဆက်က လှမ်းယူလိုက်ပြီး လက်ဝါးပြင်ပေါ်တင် ကြည့်လိုက်ရာ အလေးချိန်စီးနေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ကိုင်ကြည့်ရာတွင်လည်း မာကြောပြီး ကျောက်သားပကတိ ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ရလေသည်။

“ကျောက်ဖြစ်သွားပြီပဲ ကေသာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျောက်ဖြစ်သွားပြီလေ၊ ကေသာက ဒီလိုသက်ရှိသတ္တဝါကောင်ကို မလုပ်ပြချင်ပါဘူး.. ကိုမျိုး သိရအောင် တမင်ပြတာ..”

“ဒါဟာ လက်နက်တစ်ခုပဲကေသာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ဆိုးကျိုးလည်း ပေးနိုင်တယ်၊ ကောင်းကျိုးလည်းပေးနိုင်တယ်၊ ဒါဆိုရင် ကိုယ်တို့လမ်းမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ လူနှစ်ယောက်ရယ်၊ အာဇာနည် တွေရယ်၊ သူတို့အားလုံးကျောက်ဖြစ်နေကြတာ ဘယ်သူ့လက် ချက်လဲ..”

“ဟိုးအရင်တုန်းက လူကြီးတွေဟာ ဒီလိုလက်နက်မျိုး တွေကို ပိုင်ဆိုင်ကြတယ်။ သိပ်ပြီးဆိုးသွမ်းကြတဲ့ ကျားတွေ၊ ဆင်ရိုင်းကြီးတွေ၊ မြွေကြီးတွေကို ဒီကျောက်မျက်လုံးနဲ့ အသုံးချ ပြီးကျောက်သားဖြစ်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်တာပဲ . .

အာဂါသာက လူနှစ်ယောက်ကလည်း ဒီမရွှိမာကို ရောက်လာကြပြီး လူတွေကို သတ်ဖြတ်ကြတယ်။ မိန်းကလေး တွေကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ဖို့ ကြိုးစားကြတယ်။ ဒါလောက် ရက်စက်လှတဲ့လူတွေကို ဒီနည်းအတိုင်းပဲ စီရင်ပစ်လိုက်ကြတာ အာဂါသာကလူကြီးတွေကိုလည်း ခေါ်ပြကြတယ်။ သူတို့ဟာ ကျောက်မျက်လုံးကို သိပ်ပြီးတော့ ကြောက်ကြတယ် . .

“ဒီလိုဖြစ်နေကြတာ နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“နှစ်ပေါင်းငါးရာကျော်လောက်ရှိပြီပေါ့။ အခုအချိန်မှာ သူတို့ကို ကျောက်မျက်လုံးနဲ့ အသက်သွင်းလိုက်ရင်လည်း ခဏတော့ အသက်ရှင်မယ်။ နောက်တော့ အမှုန့်ဖြစ်သွားမှာပဲ”

စိတြဒေဝီသည် စားပွဲဆီကို ပြန်၍ လျှောက်သွားသည်။ ငွေဗူးလေးထဲကို ကျောက်မျက်လုံးပြန်ထည့်ကာ ရေရှိသော ကြေးလုံးကြီးထဲကို ပြန်ပြီးထည့်ထားလိုက်လေသည်။

သူမသည် လက်ကိုပြန်ပြီး ရုတ်လိုက်သောအခါ ကြေးလုံးထဲရှိ ရေများသည် အလိုလိုပင် ပြန်ပြီးခဲသွားကြ လေသည်။

“ဒီအကြောင်းတွေကို ရှေးက မရွှိမာလူကြီးတွေက လက်ဆင့်ကမ်းပြီးပြောပြလို့ သိကြရတာ”

“ဒါဆို အရင်က ကျောက်မျက်လုံးလက်နက်တွေ

အများကြီးရှိမှာပေါ့နော်။ အခု ဒီလက်နက်တွေ ဘယ်ရောက် ကုန်ကြသလဲ . .

“ရှုမဲလားက သူတော်စင်ကြီးတွေက ဒီလက်နက်တွေ ဟာ လူတွေကို အကျိုးယုတ်စေတယ်ဆိုပြီး ရသမျှ သိမ်းဆည်း ထားကြတယ်တဲ့ . .

“ဟုတ်လား၊ ရှုမဲလားဟာ အာဂါသာရဲ့ မြို့တော်လို့ ကေသာပြောတယ်နော်။ အခု ရှုမဲလားဆိုတာ ဘယ်မှာရှိသလဲ”

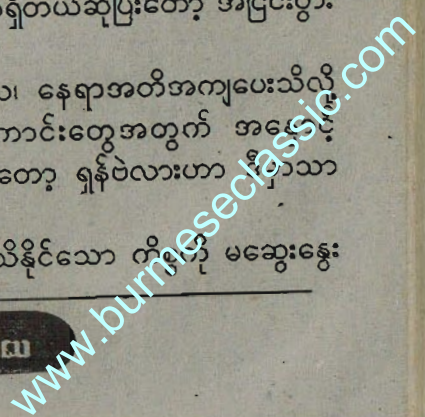
“အဲဒီနေရာကိုအာဂါသာက လူတွေတောင် အတိအကျ မသိကြဘူး။ တကယ်တော့ အာဂါသာ တော်တော်များများဟာ စိတ်ထားမကောင်းကြဘူး။ ဆိုးသွမ်းကြတယ်။ သူတော်ကောင်း တွေလည်း အများကြီးရှိကြပါတယ် . .

မဟိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ သူတို့နေထိုင်ကြတဲ့ ရှုမဲလား ဆီကို လူတွေရောက်မလာနိုင်အောင် ဖျောက်ကွယ်ထားကြ တယ်။ တော်ရုံအကျင့်တပတရားနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့လူတွေတောင် ရှုမဲလားကို မရောက်နိုင်ကြဘူး . .

“ဒီရှုမဲလား ကိစ္စဟာ မြေပေါ်ကမ္ဘာမှာလည်း ဟိုနေရာမှာရှိတယ်။ ဒီနေရာမှာရှိတယ်ဆိုပြီးတော့ အငြင်းပွား နေကြတယ် ကေသာ . .

“ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်လေ။ နေရာအတိအကျပေးသိလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ သူတော်ကောင်းတွေအတွက် အရေးနဲ့ အယုတ်ဖြစ်တာပေါ့။ တကယ်တော့ ရှုမဲလားဟာ အာဂါသာ ရှိတာပါ . .

မည်သူမှ တိကျစွာမသိနိုင်သော ကိစ္စကို မဆွေးနွေး

လိုတော့ပါ။

“ကဲပါလေ၊ ဒါတွေကိုထားလိုက်ပါတော့၊ ကေသာတို့ ဉာဏ်မမီနိုင်တဲ့ကိစ္စတွေပါ။ ကိုမျိုးကို ပြစ်ရာရှိသေးတယ်၊ လာ...”

စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်ကို လက်ဆွဲပြီး ခေါ်သွားပြန်သည်။ တစ်နေရာကိုအရောက်တွင် နံရံမှ အဖုလေးလိုလို အရာလေးကို လက်နှင့်ဖိနှိပ်လိုက်သည်နှင့် မထင်မှတ်သော နေရာမှ နံရံရှိတံခါးတစ်ချပ်သည် အပေါ်ကို တက်သွားခဲ့လေ၏။ လူတစ်ယောက်သာသာဝင်နိုင်သော အပေါက်လေးတစ်ပေါက်က ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းတံခါးပေါက်လေးမှပင် ဝင်သွားခဲ့ကြသည်။

အခန်းသည် ပေနှစ်ဆယ်၊ ဆယ်ပေလောက်ကိုပဲ ကျယ်ဝန်းသည်။ ရှေးဦးစွာမြင်တွေ့လိုက်ရသည်ကား လူကိုယ် တစ်ဝက်ခန့်ကြီးမားသော လိပ်ပြာကြီးတစ်ကောင်ပင်၊ နံရံကို ဖောက်ကာတပ်ဆင်ထားသော သစ်သားတန်းကြီးပေါ်မှာ နားလျက်ရှိသည်။

သို့သော်...

လိပ်ပြာကြီးသည် ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ ဝိညာဉ်ကင်း မဲ့နေပြီဖြစ်သည်။ အမြင့်ငါးပေလောက်တွင်ရှိနေပြီး အတောင် နှစ်ဖက်ပေါ်တွင် လှပသော ပန်းပွင့်ကြီးများလိုလို တူညီသည့် အရာများကို မြင်တွေ့နေရသည်။

အနီးကပ်ပြီး သွားကြည့်သောအခါ ပန်းပွင့်များ မဟုတ်ကြပေ။ ဒဂိုးပြားပုံအပိုင်းများနှင့်သာ ဆင်ဆင်တူနေ

သည်။ ဤမျှလောက်ကြီးမားသော လိပ်ပြာကြီးကို သူတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါ။

“ဒါ... တကယ့်လိပ်ပြာကြီးလား၊ အရုပ်လား ကေသာ”

“ဒါ... အရုပ်မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ့်လိပ်ပြာကြီးပါ။ ဒီလိပ်ပြာကြီးဟာ ကေသာတို့ထက် ပိုပြီးတော့ အသက်ကြီးတယ်၊ မရှိမားရဲ့၊ ရှေးလူကြီးတွေက ဒီလိပ်ပြာကြီးကို မပျက်မစီးအောင် စီမံပြီးထားရစ်ခဲ့ကြတာ...”

“ဒီလိပ်ပြာကြီးဟာ ဘာထူးခြားချက်ရှိသလဲ ကေသာ”

“ရှေးက ဝေဒဆရာကြီးတွေက လိပ်ပြာကြီးကို အစီအရင်တစ်ခုအနေနဲ့ ထားခဲ့ကြတယ်လို့ဆိုတယ်၊ အဲ့ဒါက ဘာလည်းဆိုရင် လူတွေရဲ့ အာရုံကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်မှုပဲ...”

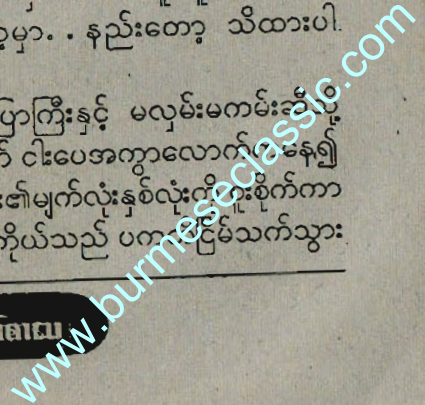
“လူတွေရဲ့ အာရုံကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်မှု ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုလဲ ကေသာ၊ ကိုယ်သဘောမပေါက်ဘူး”

“ကိုမျိုးက စမ်းသပ်ချင်လို့လား”

“ကိုယ်... လိပ်ပြာကြီးကို စိတ်ဝင်စားတယ်၊ ဘာလဲ ဆိုတာကိုလည်း သိချင်တယ်...”

“ကေသာကတော့တစ်ခါမှ မစမ်းသပ်ဖူးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကိုမျိုးသဘောပဲလေ၊ ကေသာမှာ... နည်းတော့ သိထားပါတယ်...”

စိတြဒေဝီသည် လိပ်ပြာကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းခန့် လှည့်လျှောက်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ငါးပေအကွာလောက်ခန့်ရှိ ငြိမ်သက်စွာရပ်ကာ လိပ်ပြာကြီး၏မျက်လုံးနှစ်လုံးကို တူးစိုက်ကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။ သူမ၏ကိုယ်သည် ပကတိငြိမ်သက်သွား

ခဲ့လေ၏။ မျိုးဆက်အထင်မှာ နှုတ်မှတစ်ခုခုကို ရွတ်ဆိုနေသလားဟူ၍ . . သို့သော် သူမ၏နှုတ်ခမ်းက လှုပ်ရှုံ့မျှသာလှုပ်နေသည်။

ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ထူးခြားမှုတစ်ခုက ရှိလာခဲ့သည်။ ယင်းကား လိပ်ပြာကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးသည် အရောင်တောက်လာခဲ့ကြခြင်းပင်တည်း။

စိတြဒေဝီသည် လိပ်ပြာကြီးအား အသက်သွင်းဂါထာရွတ်ဆိုနေသလား၊ သို့မဟုတ်၊ မျိုးဆက်ကို အာရုံလွှဲပြောင်းမှုတစ်ခုခု ပြုလုပ်ပေးနေသလား၊ မပြောတတ်ပါ။

မျက်လုံးတွေက အသက်ဝင်လာကြသည်ဟု ဆိုရမလို့ အတောင်ပံများသည်လည်း လှုပ်ရှားလာခဲ့ကြလေသည်။ အတောင်ပံများက တဖျတ်ဖျတ်နှင့် ခတ်လာကြသည်နှင့်အညီ မျက်လုံးနှစ်လုံးကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် လင်းလက်တောက်ပလာကြသည်။

မျိုးဆက်သတိထားမိသည်မှာ လိပ်ပြာတောင်ပံမှ ဒဂိုးပုံအဝိုင်းများသည် လှုပ်ရှားလာကြသည်ဟူ၍ပင်၊ ယင်းအဝိုင်းများထဲမှ အမှိုလေးများက ထွက်လာကြသည်။ ဝတ်ပုံရနံ့များကို ရလာကြလေသည်။ ယင်းရနံ့များကို ရှုမိလိုက်ကြသည်နှင့် အာရုံအပြောင်းအလဲများဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ အမြင်တစ်မျိုးဖြင့် ခံစားလာခဲ့ကြရသည်။ ယင်းအမြင်များသည်ကား . .

ဒဂိုးပုံအကွက်ထဲတွင် ပုံရိပ်များက ပေါ်လာခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ မိန်းမလေးတစ်ယောက်၏

မျက်နှာက ပေါ်လာသည်။ သူ့ကတော့ ဂျစ်ပီစီမလေး ဆရာမဟာရာ၏မျက်နှာသည် ပြောင်းလဲသွားပြီး စိတြဒေဝီက အစားပင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် . .

အနာဂတ်ကြည့်ဖလ်လုံးကြီးက ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ လဲလုံးကြီးက ဒဂိုးပုံအပြည့်ကြီးလာပြီး ဖလ်လုံးကြီးထဲမှာ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့၏ ခရီးစဉ်များက ဆင့်ကဲ၊ ဆင့်ကဲပင်ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။

အာတိတ်ဒေသကို ရောက်လာခဲ့ကြပြီး ကမ္ဘာတွင်းပေါက်ကြီးထဲကို ဆင်းကြသည်များကအစ . . မဇ္ဈိမကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်အထိ စိတြဒေဝီနှင့်အတူ အခန်းထဲမှာ ရှိနေကြသည်အထိ . . မြင်ကွင်းများက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြသည်။

စိတြဒေဝီကတော့ ထိုအရာများကို မမြင်၍လားမသိ၊ မျက်နှာအမူအရာမပြောင်းလဲပဲရှိနေသည်။ မျိုးဆက်ကတော့ ဟာရာနှင့်အတူ တစ်ညတာနေခဲ့ရပုံများ၊ စိတြဒေဝီနှင့်အတူ အခန်းထဲမှာရှိနေကြစဉ်က လှုပ်ရှားပုံများကိုကြည့်ပြီး မနေထုတ်ဖထိုင်တတ်ဖြစ်သွားမိရသေးသည်။

လိပ်ပြာဒဂိုးပုံအဝိုင်းထဲမှ လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ်များသည် သက်ဆိုင်သူကိုသာမြင်နိုင်စေသည်ဟု ထင်သည်။

မြင်ကွင်းများသည် မှန်ဝါးဝါးဖြစ်ကာ ပျောက်ပျက်သွားခဲ့ကြလေသည်။ ကြီးမားသောလိပ်ပြာကြီးသည် အတောင်ပံများကိုတဖျတ်ဖျတ်နှင့် ခတ်နေရင်းက အောက်ကို လှည့်ထိုးပင်

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒ

ဆင်းလာခဲ့သည်ဟု ထင်လိုက်ရလေသည်။ ထို့နောက် သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျောပေါ်သို့တင်ကာ အခန်းပြင်ပကို ထွက်ခွာသွားသည်။

မဇ္ဈိမာမြို့တော်ကြီး၏ အပေါ်မှ ပျံသန်းထွက်ခွာသွားပြီး တောင်စဉ်တောင်တန်းများကို ကျော်ဖြတ်သွားသည်။ အာဂါသာ တိုင်းပြည်ကြီးပေါ်သို့ပင် ရောက်လာခဲ့လေသည်။ တစ်တိုင်း တစ်ပြည်လုံးကို အပေါ်စီးမှ ကောင်းစွာပင်မြင်နေကြရသည်။

အာဂါသာသည်ကား မဇ္ဈိမာကဲ့သို့မဟုတ်၊ အဆောက် အဦများကို သီးသန့်တစ်လုံးစီတည်ဆောက်ထားကြသည်။ အဆောက်အဦများက ကြီးမားလှသည်။

အောက်မှာသွားလာနေကြသော အာဂါသာများသည် ကြမ်းတမ်းသော ရုပ်ရည်များရှိကြသည်။ တချို့ဆိုလျှင် . . . တိရစ္ဆာန်မျက်နှာမျိုးပင်ရှိနေကြသည်ဟု ထင်သည်။

သို့သော် . . .
ယင်းနေရာမှ လွန်မြောက်သွားသောအခါ အချို့သော အာဂါသာများသည် ပြေပြစ်သောရုပ်ရည်များရှိနေကြသည်။ အာဂါသာသည် နှစ်ပိုင်းကွဲနေသည့် လက္ခဏာရှိသည်။ သို့သော် တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာကား ဝေးကွာလှသည်။ တောင်တန်း ကြီးများ၊ ချောက်ကြီးများက ခြားနေလျက်ရှိကြသည်ကို တွေ့ လိုက်ရလေသည်။
[ဤသို့ တောင်ကုန်းကြီးများ၊ ချောက်ကြီးများခြားနေသည့် အတွက်ပင် နောင်အခါတွင် အကျိုးဆက်များဖြစ်လာခဲ့ကြ လေသည် . . .]

မိမိ၏

ရောင်စုံလိပ်ပြာကြီးသည် မိမိ၏အခန်းထဲကိုပြန်ပြီး ရောက်လာခဲ့သည်။ တန်းပေါ်မှပြန်ပြီးတော့ နားသည်။ မျိုးဆက်၏ အာရုံရိပ်ထဲမှာ ရုတ်တရက် မှုန်ဝါးသွားခဲ့သည်။ မြင်ကွင်းသည် ချက်ချင်းမှာပင် ပြန်ပြီးတော့ ကြည်လင်လာခဲ့ သည်။ သူနှင့်စိတြဒေဝီတို့သည် အခန်းထဲမှာ ရပ်လျက်သားပင် ရှိနေကြသည်။ ရောင်စုံလိပ်ပြာကြီးလည်း တန်းပေါ်မှာ နဂို ဖာတိုင်းပင်ရှိနေသည်။

သို့ဆိုလျှင် . . .

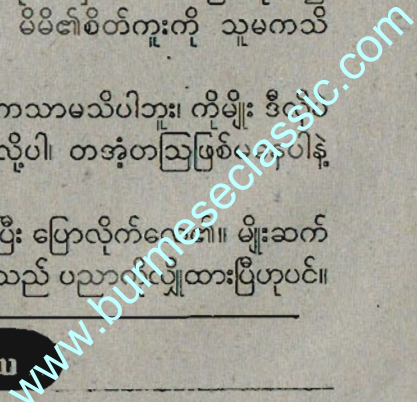
မိမိတို့၏ဝိညာဉ်ကို ချုပ်ကိုင်ခြင်းခံကြရကာ လိပ်ပြာကြီး ကခေါ်ဆောင်သွားလေသလား၊ ဤလိပ်ပြာကြီးသည်ပင် လိုအပ် သည့်အချိန်တွင် အသက်ဝင်လာကာ . . . အတိတ်၊ အနာဂတ် တို့၏အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောင်းပြီး ပြောတတ်လေ သလား။

“ကေသာလည်း ကိုမျိုးလိုပဲတွေးမိနေတာပါပဲ၊ အဖြေ ကတော့ ပေါ်မလာဘူး . . .”

စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်ကို အမှတ်မထင်ပြောလိုက်၍ ဟုံအားသင့်သွားခဲ့ရလေသည်။ မိမိ၏စိတ်ကူးကို သူမကသိ နေ၍လား . . .

“ကိုမျိုးရဲ့စိတ်ကူးကို ကေသာမသိပါဘူး၊ ကိုမျိုး ဒီလိုပဲ တွေးနေလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိလိုပါ။ တအံ့တဩဖြစ်လာပါနဲ့ ကဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း”

သူမက ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ပြောလိုက်လေ၏။ မျိုးဆက် သည်ပြီးမိလိုက်လေသည်။ သူမသည် ပညာရှိလျှင်ထားပြီဟုပင်။

“ရှေးကမဇ္ဈိမာဆရာကြီးတွေက ဒီလိပ်ပြာကြီးကို အတိတ်အနာဂတ်မျက်လုံးပိုင်ရှင်၊ ဝိညာဉ်များကို ချုပ်ကိုင်စေ စားသူလို့လည်း အမည်ပေးခဲ့ကြတယ်၊ ဟော... ကြည့်လိုက်စမ်း ကိုမျိုး...”

လိပ်ပြာကြီး၏တောင်ပံရှိ ဒဂိုးပုံအဝိုင်းကြီးထဲတွင် ငွေရောင်များက တလက်လက်နှင့် ကွန်းမြူလာခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းအရောင်များသည် အလန်းတန်းများ အဖြစ် ဖြာပြီး ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းအလင်းတန်းများသည် သူတို့၏ ကိုယ်ပေါ်ကို ကျရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ မြင်ကွင်းထဲမှာ လိပ်ပြာတောင်ပံရှိ စက်ဝိုင်းသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျယ်ပြန့် လာသည်။ ပထမသော်... မထင်မရှား... အရိပ်သဏ္ဍာန်များ ပင်ဖြစ်သည်။ နောက်တော့... တဖြည်းဖြည်းထင်ရှားလာခဲ့ လေသည်။ အာဂါသာနိုင်ငံတော်ကြီး၏ မြို့ရာမြို့ကွက်များက အထင်အရှားပင်ပေါ်လာခဲ့ကြလေသည်။ တိုင်းသူပြည်သားများ၊ အာဂါသာစစ်သည်များက အေးဆေးစွာပင် သွားလာလျက် ရှိနေကြသည်။ ကိုမျိုးသည် မြင်ကွင်းထဲမှာ အာရုံက ရောက် နေသော်လည်း စိတ်ထဲမှာ အလိုလိုပင်ထင်နေလျက်ရှိသည်။

[အန္တရာယ် တစ်ခုခု ကျရောက်လာလိမ့် မည် ဟဲ့ ထင်ရသော ခံစားမှုမျိုး]

စိတြဒေဝီကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင်၊ ငြိမ်သက် စွာပင်ကြည့်နေလျက်...

ထိုစဉ်...

အာဂါသာ၏ လမ်းမကြီးအောက်မှ မီးခိုးတွေက

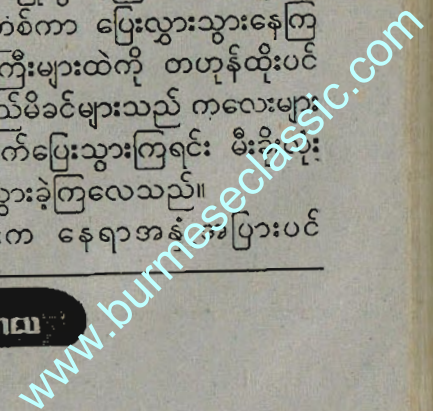
တလူလူဖြင့် ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ မြေပြင်မှာ ပတ်ကြား အက်များ ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ထိုအပေါက်များမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြသည်။ လူအများသည် အထိတ်တလန့်ဖြင့် ထွက်ပြေးကြသည်။ တချို့အံ့အားသင့်သွား ကြကာ ကြောင်ပြီးတော့ ကြည့်နေကြလေသည်။

တစ်နေရာတည်းမှာ မဟုတ်ပါ။ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးများ ဖြစ်လာခဲ့ကြလေသည်။ တချို့ အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ထဲမှာသော်လည်း ကောင်း မြေသားများ အက်ကွဲလာခဲ့ကြပြီး ပူလောင်သော မီးတောက်မီးလျှံများထွက်ပေါ်လာကြလေသည်။ လူတွေက အထိတ်တလန့်ဖြင့် အော်ဟစ်ပြီး ထွက်ပြေးကြသည်။

တချို့... မြေပြင်မှ ရုတ်တရက်ထွက်လာကြသော မီးတောက်များဟပ်ခြင်းကို ခံလိုက်ကြရကာ မီးလောင် ကျွမ်းသွားခဲ့ကြလေသည်။

တစ်မြို့လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်လျက်ရှိနေ လေပြီ။ အိမ်များ၊ အဆောက်အဦးများကို မီးတောက်မီးလျှံ ကြီးများက တစ်မဟုတ်ချင်းပင် ဝါးမြို့သွားခဲ့ကြလေ၏။ လူတွေ ကသွေးရှူးသွေးတမ်းဖြင့် အော်ဟစ်ကာ ပြေးလွှားသွားနေကြ ရင်း... ပတ်ကြားအက်ကြောင်းကြီးများထဲကို တဟုန်ထိုးပင် ကျသွားခဲ့ကြလေသည်။ သားသည်မိခင်များသည် ကလေးများ ကိုရင်မှာပိုက်ကာ ချီပိုးကာ ထွက်ပြေးသွားကြရင်း မီးခိုးတို့ ကြီးတွေကြားမှာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

မီးတောက်မီးလျှံများက နေရာအနှံ့အပြားပင်

မင်းခက်

ထွက်ပေါ်လာကြသည်။ ချော်ရည်ပူများသည်လည်း ထိုပတ်ကြားအက်များကြားမှ ပန်းပြီး၊ ယိုစိမ်းပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

မျက်နှာပြင် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ကြသော အာဂါသာများသည် တချို့ကျားတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုး၊ တစ်ချို့သည် ဝံပုလွေ၊ ဝက်ဝံစသည့် မျက်နှာမျိုးနှင့် ဆင်ဆင်တူနေကြသည်။ ထိုသူများသည်လည်း လက်နက်တွေကိုကိုင်ပြီး သွေးရှူးသွေးတမ်းပင်လျှောက်ပြီး ပြေးနေကြသည်။ မြေပြင်ကား ခြေချစရာ နေရာမရှိကြတော့ပါ။ ချော်ရည်ပူများ၊ မီးတောက်မီးလျှံများဖြင့် ပွက်ပွက်ဆူနေလေပြီတည်း။

“ဝုန်း”

ထိုစဉ် . .

မြေအောက်မှ ကြီးမားသော ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာသည်။ နားထဲမှာ ကြားမိလိုက်သကဲ့သို့ပင်တည်း မီးတောက်မီးလျှံများ၊ ချော်ရည်များက မြေပြင်အထက်တစ်စိုင့်လောက်အထိ ပန်းတက်သွားခဲ့ကြလေ၏။ ထိုနေရာတွင် သုံးဖာလုံခန့်အပေါက်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သွားခဲ့ရပြီး . .

ချော်ရည် (ရွံ့ရည်)ပူများ၊ မီးတောက်မီးလျှံများက အလှူအယက်ပင် ပန်းထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ မြို့ထဲသို့ အလုံးလိုက်၊ အရင်းလိုက်ပင် စီးပြီးတော့ဝင်လာခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းချော်ရည်များသည် သွေးရှူးသွေးတမ်းဖြင့် ပြေးလွှားနေကြသော လူများ၊ အဆောက်အဦများကို တမဟုတ်ချင်းပင် ဝါးမြိုသွားခဲ့ကြလေသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ

အချို့ချောက်ကြီးများထဲကို ခုန်ဆင်းကြသည်။ ချော်ရည်ပူများသည် ချောက်ကြီးများထဲ၊ အနိမ့်ပိုင်းထဲများဆီကို တဝေါဝေါဖြင့် ထိုးပြီးတော့ စီးဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ ချောက်ကြီးထဲသို့ခုန်ချပြီး ဆင်းသွားကြသူများလည်း မရှုမလှသေဆုံးသွားကြသလို . . နက်ရှိုင်းသောချောက်ကြီးများထဲသို့ တဝေါဝေါဖြင့် ထိုးဆင်းသွားခဲ့ကြသော ချော်ရည်များသည်လည်း ချောက်နှုတ်ခမ်းအထိရောက်အောင် အချိန်ကိုအတွင်းမှာပင် ပြည့်လျှံသွားခဲ့ရလေသည်။

မြင်ကွင်းသည် ဤမျှသာဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သဏ္ဍာန်များသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်ဝါးလာကြကာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေသည်။ မြင်ကွင်းလည်း ကျဉ်းသွားသလို ဖြစ်သွားကာ အခန်းထဲမှာ ပကတိအခြေအနေအတိုင်း ပြန်ပြီး တော့မြင်လာခဲ့ရလေ၏။

မျိုးဆက်သည်လည်း အိပ်မောကျနေရာက ဖျတ်ကန်လန်ပြီးနိုးလာသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။

“ဟင် . . ဒါက ဘာတွေလည်း ကေသာ”

“နိမိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒီဘက်ခြမ်းက အာဂါသာတွေ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းကို ဖော်ပြလိုက်တာပဲ၊ သူတို့လည်း မကြာမီမှာ ဘေးဒုက္ခကြုံတွေ့ကြရတော့မယ် . .”

စိတြဒေဝီက ညှိုးငယ်သော မျက်နှာဖြင့် ပြေးလိုက်လေသည်။ မျိုးဆက်ကတော့ လှည့်စားမှုတစ်ခုဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ညှို့ချက်မိကာ ထင်ရာမြင်ရာကို အာရုံဝင်စားသည်ဟူ၍လည်းကောင်း ယူဆမိလိုက်လေသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ

www.burmeseclassic.com

“ကဲ. . ပြန်ကြပါစို့ ကိုမျိုး၊ ဒီနေ့တော့ ဒါလောက်နဲ့ပဲ
တော်ပါပြီလေ. .”

ထို့နောက်. .

နှစ်ဦးသားလည်း အတိုဆုံးလမ်းမှ ပြန်လာခဲ့ကြလေ
သည်။ အတိုဆုံးလမ်းဟူသည်ကား တောင်ဖောက်လမ်းများထဲ
မှသာဖြစ်သည်။ မျိုးဆက်သည် မိမိနေရာကိုရောက်သည့်တိုင်
ကိုမိုးကား မနိုးသေး၊ အိပ်မောကျနေဆဲပင်ရှိပါသတည်း။

(၁၄)
မဂ္ဂက ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

မျိုးဆက်တို့ မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးသို့ ရောက်လာခဲ့
သည်မှာ ရက်သတ္တပတ်ပင်ရှိခဲ့လေပြီ။ စိတြဒေဝီသည် သူတို့
နှစ်ယောက်ကို မဇ္ဈိမမြို့တော်အတွင်း၌ လှည့်လည်ပြီးတော့
ပြသသည်။ ကိုမိုးပါနေ၍ လျှို့ဝှက်သော နေရာ၊ အရေးကြီးသော
နေရာများကို ချန်လှပ်ထားခဲ့ဟန်တူသည်။ သူမသည် မျိုးဆက်
ကို. . ကိုမိုး၏ရှေ့မှာ သာမန်ဖော်ရွေမှုမျိုးလောက်ပဲ ပြသည်။
စိတြဒေဝီက ကိုမိုးကိုလည်း ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံပါသည်။
အခန်းထဲကို ပြန်ရောက်ကြသောအခါ. .

“မျိုးဆက်. . တစ်ကယ်တော့ မဇ္ဈိမဟာ တစ်တိုင်း
တစ်ပြည်လုံးပျောက်နေတာကွ။ မြို့ကို တောင်တွေဖောင့်ပြေး
တည်ထားကြတော့ ဘာကြည့်စရာရှိမှာလဲကွာ။ လူတွေတည်း
တောင်တွေထဲက ဂူလိုက်လမ်းကြောင်းတွေထဲမှာ သွားလာ

www.burmeseclassic.com

လှုပ်ရှားနေကြတာကို. . .”

“ဟုတ်တယ် ကိုမိုး၊ အဲဒါကလည်း အာဂါသာတွေရဲ့ ရန်ကြောင့် ဒီလိုပဲ တောင်တွေကိုဖောက်ပြီး အထဲမှာအိမ်တွေ ဆောက်၊ ဥမင်လိုက်တွေဖောက်ပြီး လမ်းတွေလုပ်သွားလာနေ ကြတာ. . .”

“အာဂါသာတွေဟာ မရွှိမာတွေကို ဘာကြောင့် မနာလိုမုန်းတီးနေကြတာလည်း မသိဘူး. . .”

“မရွှိမာတွေဟာ အာဂါသာတွေထက်ပိုပြီးတော့ ဉာဏ်ရည်မြင့်မားကြတယ်၊ ဂမ္ဘီရအတတ်ပညာတွေ၊ ဝိသုကာ အတတ်ပညာတွေကို တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် တတ်မြောက် ထားကြတယ်၊ ဒီပညာတွေကို အာဂါသာတွေက သင်ကြားလိုကြ ပေမယ့် မရွှိမာတွေဟာ သူတို့ကို မသင်ကြားပေးကြဘူး. . .”

“ဘာဖြစ်လို့လည်း မျိုးဆက်”

“အာဂါသာအများစုဟာ သစ္စာမဲ့ကြတယ်၊ ဝေရိုက်ကြမ်း တမ်းကြတယ်၊ ဒီအတတ်ပညာတွေကိုသာ တတ်မြောက်ခဲ့ ကြရင်. . . မရွှိမာတွေကို ပြန်ပြီး ဒုက္ခပေးမှာစိုးလို့ပဲ. . .”

“မင်းက တော်တော်ပဲ လေ့လာပြီးမှကိုး၊ ဘာလည်း စိတြဒေဝီဆီက သိထားတာလား. . .”

“ဟုတ်တယ်၊ သူပဲ ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိတာပဲလေ. . .”

“စိတြဒေဝီက မင်းကို တော်တော်ပဲ စိတ်ဝင်စားနေပုံ ရတယ်၊ သူ့ရဲ့အကြည့်တွေက မင်းအပေါ်မှာ တစ်မျိုးပဲ”

“ဟာ. . . မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားထင်လို့ပါ”

“ငါကတော့ ငါထင်တာ မလွဲနိုင်ဘူးလို့ထင်မိတာပဲ။”

မိန်းကလေးတွေကို ငါက စိတ်ဝင်စားမိပေမယ့် အကဲတော့ ခတ်တတ်ပါတယ်ကွ. . . ဟဲ. . . ဟဲ၊ အေးလေ. . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မီးစင်ကြည့်ပြီးကပေါ့ကွာ. . .”

နှလုံးသားကိစ္စဆိုတာ တားဆီးလို့ရနိုင်တာမှ မဟုတ် တာ၊ ငါကတော့ လူတွေစိတ်ဝင်စားနေကြတဲ့ ကမ္ဘာပဟိုချက် မဖြစ်တဲ့ မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲကို ရောက်ဖူးခဲ့ရတာကိုကပဲ ကျေနပ်စရာဖြစ်နေပြီ၊ ပြန်တွေးမိတိုင်း အိပ်မက်လို့ပဲကွာ. . .”

ကိုမိုးက ချစ်ဇောကြီးမားလျက်ရှိသော စိတြဒေဝီ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်မိဟန်တူသည်။ မျိုးဆက်ကတော့ ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ်မို့ အသာပင် ငြိမ်နေလိုက်လေသည်။ သို့သော်. . . လူအေးတစ်ယောက်ဖြစ်သော ကိုမိုးက ထို့ထက်ပို ပြီးတော့ မစပ်စုပါ။ မျိုးဆက်ကလည်း မိမိနှင့်စိတြဒေဝီတို့ အတူသွားခဲ့ကြသည့်နေရာများ၊ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် ထူးခြား ဆန်းကြယ်မှုများကို စိတြဒေဝီ၏တားမြစ်ချက်အရ ကိုမိုးအား ပြန်မပြောခဲ့ပါ။

တစ်ရက်တွင်. . . စိတြဒေဝီနှင့် အဖော်မိန်းကလေးတချို့သည် မျိုးဆက် တို့ဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြလေ၏။

“ဖခင်က ကိုမျိုးဆက်နဲ့ ကိုမိုးတို့ကို ဖိတ်ကြားခိုင်း လိုက်ပါတယ်၊ အသင့်ပြင်ထားကြပါ. . . ခဏကြာရင် ကေသာ

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တိုင်လာပြီးတော့ ခေါ်မယ်..”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြင်ဆင်ထားပါမယ်”

မျိုးဆက်က ကိုမိုး၏ရှေ့မှာ စိတြဒေဝီကို သာမန်လေသံမျိုးနှင့်ပဲ ပြောလိုက်လေသည်။ စိတြဒေဝီက အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားခဲ့သည်။

“မဂ္ဂက ငါတို့ကိုခေါ်ပြီး တွေ့မလို့ဆိုပါလား..”

“အေးလေ၊ မရွံ့မာရဲ့ ဒုတိယအကြီးအကဲဆိုတော့ တော်တော် အရေးပါတဲ့ နေရာကို ရထားတဲ့ သူပဲ၊ အခုမှ အားလပ်လို့ခေါ်တွေ့တာပဲ ထင်ပါရဲ့ဗျာ..”

ရေမိုးချိုးကြကာ အကောင်းဆုံးအဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ကြသည်။ လက်နက်များပါသွားခဲ့ကြလျှင် အထင်လွှဲမည်ကိုစိုး၍ ထားခဲ့ကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

မကြာမီ..

စိတြဒေဝီကိုယ်တိုင်ပင်.. အဖော်များနှင့် အတူ ရောက်လာပြီး မျိုးဆက်တို့ကို ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့လေသည်။

တောင်ကြီးထဲမှာပဲဖြစ်သည်။ တစ်နေရာတွင် မြင်းလေးကောင်က သောရထားတစ်စီးက စောင့်နေသည်။ ရထားမောင်းသူက မရှိ၊ နောက်တော့မှ အဖြေကပေါ်လာခဲ့သည်။ မြင်းရထားကို မောင်းမည့်သူမှာ စိတြဒေဝီကိုယ်တိုင်ပင်။

စိတြဒေဝီကို လိုက်ပို့ကြသည့် မိန်းကလေးများသည် လှည့်ပြန်သွားခဲ့ကြသည်။ မိန်းကလေးများ၏ အဆောင်သည် တစ်နေရာတွင် ရှိလိမ့်မည်။ တောင်ကြီးထဲမှာ ဖွဲ့ထားသော အဆောင်များသည် လျှို့ဝှက်ထားကြ၍ ကာယကံရှင်များက

လွဲ၍ မည်သူမှ မသိနိုင်ကြပါ။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အာဂါသာတို့သည် မရွံ့မာကို လွယ်ကူစွာ မတိုက်ခိုက်နိုင်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ဟန်တူသည်။ မရွံ့မာတို့သည် အာဂါသာတို့ကို တိုက်ခိုက်နိုင်သော အင်အားရှိကြ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းမဲ့နေကြဟန်တူသည်။

“ကဲ.. သွားကြရအောင်..”

စိတြဒေဝီက ပြောလိုက်သည်နှင့် မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် အမိုးဖွင့်မြင်းရထားကြီးပေါ်ကို တက်လိုက်ကြလေသည်။ သူမသည် ကြာပွတ်ကို ကိုင်ကာ လေထဲမှာ တရွမ်းရွမ်းဖြင့် အသံပေးလိုက်သည်နှင့်..

“ရွမ်း.. ရွမ်း.. ရွမ်း..”

မြင်းလေးကောင်သည် ကြာပွတ်သံကြားသည်နှင့် နေရာမှ တဟုန်ထိုးဝင်ပြေးကြလေတော့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း.. တောင်ထဲရှိ ဥမင်လမ်းကြောင်းအတိုင်း မြင်းရထားက ပြေးသွားနေသည်။ တောင်တစ်တောင်မှသည်.. တစ်တောင်ကို ဖြတ်ကျော်ရာတွင် တံတားများထိုးထားသည်။ တံတားကို ကျော်ဖြတ်ရာတွင် အောက်ကိုဆီးပြီးတော့ မြင်နေရသည်။ နက်ရှိုင်းလှသော ချောက်ကြီးကို ကျော်ဖြတ်သွားရသကဲ့သို့ ပင်တည်း၊ တစ်ကယ်လည်း ချောက်ကြီးက တောင်အောက်မှာ ရှိနေသည်။

တံတားကိုအောက်မှာ တိုင်မခံပဲ တောင်ဟိုဘက်သို့ သည်ဘက်ထိပ် တဖြောင့်တည်းထိုးထားကာ တည်ဆောက်ထားသော ဗိသုကာအတတ်ပညာသည် ဒီးကျူးစရာ ကောင်းလှသည်။

တံတားကို အသုံးပြုထားသော မြင်းများမှာ

www.burmeseclassic.com

မင်းခက်

ကြေးထည်ပစ္စည်းများပင်တည်း၊ တံတားဘောင်များ၊ တောင်တင်းခိုင်မာသော ကြေးယက်မကြီးများကို သတ္တုတစ်မျိုးမျိုးနှင့်ရောစပ်ထားလိမ့်ဦးမည်ဟု ယူဆကြရပေသည်။ ကြေး သတ္တုသက်သက်ဖြင့်သာဆိုလျှင် ဤမျှမတောင့်တင်းမခိုင်မာနိုင်ပါ။

တောင်ကြီးများထဲမှာပင်လျှင် တောင်ပတ်လမ်းများက ရှိနေသည်။ ယာဉ်ရထားများသွားသည့်လမ်း၊ လူသွားလမ်းများစသည်ဖြင့် သီးခြားထားရှိလေသည်။ တောင်တစ်တောင်မှသည်တစ်တောင်ကိုကျော်ဖြတ်သွားလေတိုင်း တံတားကြီးများကို ကျော်ဖြတ်ကာ သွားကြရလေသည်။

တောင်တွင်းပတ်လမ်းသည် ကျယ်ဝန်းလှပြီး မြင်းရထားနှစ်စီးကောင်းစွာပင် ရှောင်တိမ်းနိုင်ကြသည်။ သူတို့၏ရှေ့မှ မြင်းရထားတစ်စီးက လာနေသည်။ ရထားပေါ်တွင် မဇ္ဈိမာရဲမက်အချို့ပါလာကြသည်။ စစ်ဗိုလ်ဖြစ်သူသည် ခေါင်းပေါ်မှာ ငှက်မွေးများဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ဦးထုပ်ကိုဆောင်းထားသည်။ အင်္ကျီမှာ သားမွေးအင်္ကျီပင်၊ သားမွေးဘောင်းဘီများကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

ရဲမက်များဆောင်းသော ဦးထုပ်များသည် ရှေးခေတ် မြန်မာစစ်သည်များဆောင်းသော ဦးထုပ်များနှင့် သဏ္ဍာန်တူသည်။ ဦးထုပ်အပိုင်း၏ထိပ်မှာ အချွန်တစ်ချောင်းပါလေသည်။

မြင်းရထားနှစ်စီးယှဉ်ပြီး ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်များကို ထွက်သွားကြစဉ်မှာ ရထားပေါ်မှ ဗိုလ်ဖြစ်သူသည် စိတြဒေဝီကိုဦးညွှတ်ကာ နှုတ်ဆက်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် စိတြဒေဝီသည် မဇ္ဈိမာတွင် မည်မျှအရေး

ပါကြောင်း သိသာလှသည်။ မြင်းလေးကောင်မှာ စ၊ပြီး ထွက်လာကတည်းက မနှေးမမြန်၊ ခပ်မှန်မှန်ပင် ပြေးလျက် ရှိနေလေရာ.. မောပန်းသည့် အရိပ်အယောင်ကို တစ်ချက်လေးမှ မတွေ့ရပေ။ ထိုစဉ်..

“ဝိုး..”

ကျောက်တုံးကြီးတစ်လုံးသည် အဝေးမှ လွင့်လာခဲ့လေရာ..

“ဟင်..”

“ဟာ”

ထိုကျောက်တုံးကြီးကို မြင်လိုက်ရသော မြင်းရထားပေါ်က လူသုံးယောက်သည် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြလေ၏။ ထိုအခါ..

စိတြဒေဝီသည် ကြာပွတ်ဘဲတရွမ်းရွမ်းနှင့် မြည်အောင် အသံပေးလိုက်လေ၏။ မြင်းများကလည်း အန္တရာယ်ရနံ့ကို ရသွားခဲ့ကြသည်ထင်၊ တံတားအလယ်ကို ရောက်နေခိုက်မှာ တဟုန်ထိုးပင် ပြေးလေတော့သည်။ တခဏအတွင်းမှာပင် မြင်းရထားသည် တံတားတစ်ဖက်ထိပ်ကို ရောက်သွားခဲ့လေတော့သည်။

“ဝိုး..”

ထိုအခါ ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးသည်လည်း တံတားပေါ်မှ ကျော်ကာ တစ်ဖက်ကို ဖြတ်သွားခဲ့လေတော့သည်။ ကျောက်တုံးကြီးသည် ကံအားလျော်စွာပင် မည်သူ့ကိုမှ မထိခိုက်ပဲ ကြီးမားသော ရေအိုင်ကြီးတစ်အိုင်ထဲကို ကျသွား

www.burmeseclassic.com

ခဲလေ၏။

“ဘွမ်း”

“ကေသာ၊ ဒါဘယ်ကရောက်လာတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးလဲ..”

“ဒါ.. အာဂါသာတွေရဲ့ လက်ချက်ပေါ့၊ သူတို့က ဒီလိုပဲ အဝေးကနေပြီး မကြာခဏရန်စနေတတ်ကြတယ်၊ မန္တိမာကို အလုံးအရင်းနဲ့လည်း ဝင်ပြီးတော့ မတိုက်ရဲကြဘူးလေ”

စိတြဒေဝီက မျက်နှာလေးမဲ့ကာ ဖြေလိုက်လေ၏။ မန္တိမာတို့သည် အာဂါသာတို့၏ ရန်အမြဲရှိနေကြသည်ကို ယုံကြည်သွားခဲ့ကြလေသည်။

မြင်းများသည် မရပ်နားကြတော့မေ၊ ဂူလိုဏ်လမ်းကြောင်း၏ အနိမ့်ပိုင်းကို ဆင်းသွားကြပြီးမှ ကုန်းမော့မော့ အတိုင်းတစ်ဖန်ပြန်ပြီးတော့ တက်သွားခဲ့လေ၏။ အပေါ်သို့ အရောက်တွင် တောင်ကြီးထဲမှာပင် အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုက.. ဘွားကနဲဆိုပေါ်လာခဲ့လေ၏။ မြင်းရထားသည် အဆောက်အဦးကြီး၏ ရှေ့မှာရပ်တန့်လိုက်သည်။

စိတြဒေဝီက မြင်းရထားပေါ်မှ ဦးဆောင်ပြီးတော့ ဆင်းလိုက်သည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ကလည်း လိုက်ပြီး ဆင်းလိုက်ကြလေသည်။

အဆောက်အဦးကြီး၏ရှေ့တွင် အစောင့်နှစ်ယောက်

ကရှိနေကြပြီး စိတြဒေဝီကို အရိုအသေပေးကာ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြစဉ်မှာပင် ထူးခြားသော အခန်း၏ အပြင်အဆင်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

အခန်းကြီး၏ လေးဘက်လေးတန်စလုံးကို ကြေးဝါပြားချပ်များခင်းထား၍ ဖိတ်ဖိတ်လက်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မနင်းရက်စရာပင်၊ အပြင်က မထူးခြားသလောက် အထဲမှာတော့ အတော်သပ်ရပ်စွာ ပြင်ဆင်ထားလေသည်။

အစောင့်များကလည်း ရှိနေကြသည်။ သူတို့ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်မှာ လေးမြား၊ ခါး စသည်တို့ပဲ ဖြစ်ကြသည်။

ခေတ်မီလက်နက်များကို အသုံးမပြုကြသည်မှာ မည်သည့်အတွက်ကြောင့်ပါလဲ၊ တီထွင်ကြံဆမှုမရှိသောကြောင့်ပင်လား၊ သို့မဟုတ်.. ဤလက်နက်များကို ပြုလုပ်ရန် အားမပေးသောကြောင့်ပင်လား.. |

အခန်းထဲတွင် ရှည်လျားသော စားပွဲကြီးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ စားပွဲ၏ထိပ်တွင် မဂ္ဂတထိုင်နေသည်။ ဘေးတွင် ထိုင်နေသောသူမှာ သားဖြစ်ပြီး စိတြဒေဝီ၏ အစ်ကိုဖြစ်သည်။ [နောင်တွင် ထိုသူသည် သေနာဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း သိရလေသည်] အခြားသော ကုလားထိုင်များတွင်လည်း မင်းမှုထမ်းဟုထင်ရသော လူငါးယောက်လောက်က တစ်ဖက်စီ ခွဲပြီးထိုင်နေကြသည်။

ထိုင်ခုံသုံးလုံးက လစ်လပ်လျက်ရှိသည်။ မျိုးဆက်တို့ အတွက်ပင်ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂသည် မျိုးဆက်တို့ရောက်လာသောအခါ တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် နေရာမှ လှမ်းကြည့်

မင်းခက်

လိုက်ပြီး..

“မြေပေါ်ကမ္ဘာသား.. နေ့သည်တော်များ ရောက်ရှိလာကြပြီကိုး၊ သမီး.. ကေသာ.. နေရာချပေးလိုက်ပါ”

စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ကို နေရာချပေးလိုက်ပြီး သူမကိုယ်တိုင်လည်း မျိုးဆက်၏ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။ မဂ္ဂက သူတို့နှစ်ယောက်ကို မသိမသာအတတ်ခတ်မိလိုက်လေသည်။ သေနသည် မျိုးဆက်တို့ကို တစ်ချက်စေ့ပြီးကြည့်လိုက်သည်။ မျက်နှာထားမှာ စတွေ့ကာစလောက်ကကို မတင်းမာတော့ချေ။

[အာဂါသာ၏ သူလျှို့များမဟုတ်ကြသည်ကို ယုံကြည်လက်ခံသွားဟန်တူသည်။ စိတြဒေဝီက သူ၏အစ်ကို သေနအားနားလည်အောင်ရှင်းပြပြီးလည်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်]

“နေ့သည်တော်များကို ယခုမှ ဖိတ်ခေါ်ရသည့်အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့မှာ အာဂါသာတွေရဲ့ ရန်အတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြရတဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်၊ အာဂါသာတွေက.. မဇ္ဈိမကို ဘယ်လိုသဘောထားကြတယ်ဆိုတာ သမီးက ပြောပြပြီးလို့ သိပြီးကြရောပေါ့..”

မဂ္ဂက ထိုစကားကိုပြောပြီး လက်ကိုမြှောက်ပြလိုက်သည်နှင့် မဇ္ဈိမမိန်းကလေးများက စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ယူဆောင်လာခဲ့ကြလေသည်။

(၁၅)

မဂ္ဂနှင့် ဧထေ့ဆုံခြင်း

ကောင်းမွန်သော အစားအစာများကို အေးဆေးစွာ စားသောက်နေကြစဉ်မှာ မည်သည့်စကားကိုမှ မပြောကြချေ။ စိတြဒေဝီသည် ဖခင်နှင့်အစ်ကိုရှေ့မှာပင်လျှင် မျိုးဆက်၏ ပန်းကန်ထဲကို ဟင်းများခပ်ထည့်ပေးလျက်ရှိသည်။

အားလုံးက မသိကျိုးကျွံပြုကြသော်လည်း ကိုမိုးကတော့ မသိမသာပင် ပြုံးမိလိုက်လေသည်။

စိတြဒေဝီ၏ အမူအရာသည် ဝိသာလွန်းလှသည် မဟုတ်ပါလား၊ စားသောက်ပြီးကြသောအခါ ဖျော်ရည်တစ်မျိုးကိုသောက်ကြရသည်။

အေးမြသော ဖျော်ရည်က ဝမ်းထဲကို လှေပွားခဲ့သည်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးလန်းဆန်းသွားကြကာ အအောင်တွေ ပြည့်ဖြိုးသွားကြသလို၊ ခေါင်းထဲမှာလည်း ခြည်လင်

www.burmeseclassic.com

သွားခဲ့ကြလေသည်။

သည့်နောက်မှာတော့ မဂ္ဂသည် လိုအပ်သော စကားကို ပြောလေသည်။

“ကျုပ်တို့ မဇ္ဈိမမှာ အထက်ကမ္ဘာမှာလို . . လူသတ် လက်နက်အသစ်အဆန်းတွေ မတီထွင်ကြပါဘူး။ မထုတ်လုပ် ကြပါဘူး . . ”

[အထက်ကမ္ဘာဆိုသည်မှာ ဤခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီး၏ အထက် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်သော ကမ္ဘာကြီးကို ဆိုလိုဟန်ရှိ သည်]

“ဒီမှာ စစ်မက်အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပွားကြတယ်ဆိုတာ လည်းမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် . . အထက်ကမ္ဘာမှာ အင်အားကြီး နိုင်ငံတချို့က နိုင်ငံငယ်လေးတွေကို ဗိုလ်ကျပြီး အနိုင်ကျင့် ချင်တဲ့စိတ်မျိုး၊ ကိုလိုနီနယ်ပယ်အဖြစ် သိမ်းသွင်းလိုကြတဲ့ အကျင့်ဆိုးမျိုးတွေရှိကြသလို ဒီမှာလည်း ရှိနေပါတယ် . . ”

“ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့နိုင်ငံမှာ အားလုံးရဲ့စည်းလုံး ညီညွတ်မှုနဲ့ ဒီလိုအခြေအနေမျိုး မသက်ရောက်ရလေအောင် တွန်းလှန်ထားနိုင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အာဂါသာတွေဟာ မဇ္ဈိမကိုလိုချင်ပေမယ့်လည်း မတတ်နိုင်ပါဘူး။ ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်နဲ့သာ တစ်ခါတစ်လေဝင်ရောက်ပြီး တိုက်ခိုက်တတ် ကြတာပါ . . ”

မျိုးဆက်သည် မဇ္ဈိမတို့ ခေတ်မီလက်နက်များ အသုံးမပြုခဲ့သည်အကြောင်းကို လမ်းမှာတွေးမိခဲ့သည်။ ဤသည် ကိုမဂ္ဂသည် မနောချင်းဆက်သွယ်မှုနှင့် သိခဲ့လေသလား။

တိုက်ဆိုင်မှုလား . .

စကားဝိုင်းတွင် မမျှော်လင့်ပဲ ဝင်ရောက်ပြီး ဆွေးနွေး သူကတော့ သေနပ်ပင်။

“ခင်ဗျားတို့ နေထိုင်တဲ့ အထက်ကမ္ဘာက နိုင်ငံ ငယ်လေးတွေကလည်း ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ရပ်တည်နေကြပါ သလဲ . . ”

“နိုင်ငံငယ်ကလေးတွေကလည်း တိုင်းရင်းသားတွေ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို အခြေခံပြီး နေထိုင်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်မင်း ကိုယ့်ချင်း၊ ကိုယ့်အချုပ်အခြာအာဏာနဲ့ ကိုယ့်စည်းကိုက်မိနဲ့ နေနေကြတာပါ။ ဒီလို ကိုလိုနီနယ်ချဲ့လိုတဲ့ နိုင်ငံကြီးတွေက နောက်ယှက်မယ်ကြံတာတောင် မရပါဘူး။ နိုင်ငံငယ်တွေ ဖားလုံးဟာလည်း နိုင်ငံအချင်းချင်းလက်တွဲပြီး စည်းလုံးညီ ညွတ်စွာနဲ့နေထိုင်ကြပါတယ် . . ”

မျိုးဆက်က လွယ်ကူနားလည်သော စကားဖြင့်ရှင်းလင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် . . သူတို့က တစ်ဦးချင်းမေး ကြရာ မေးသမျှကို မျိုးဆက်တစ်လှည့် . . ကိုမိုးက တစ်လှည့် ဖြေကြားကြလေသည်။

“မောင်ရင်တို့ရပ်တည်နေကြတဲ့ နိုင်ငံရဲ့ကျင့်သုံးမှုဟာ မဇ္ဈိမနဲ့အတူတူပါပဲ” ဟူသော မှတ်ချက်မျိုးကို ရရှိခဲ့ကြလေ သည်။ သေနပ် . .

“ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့နေရာကို လာကြတဲ့လမ်းကြောင်း ကလည်းမှန်နေတယ်။ ပြီးတော့ မြေကြော့ရှုံ့တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ကြားဖူးကြတယ် မဟုတ်လား . . ”

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကနေ ဒီနေရာကိုရောက်အောင် ဆင်းလာနိုင်ခဲ့ကြတာ ရက်တိုတိုလေးနဲ့ ရောက်လာနိုင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကမ္ဘာမြေပေါ်ကနေ အောက်ကို ရောက် လေလေ. . မြေကြောတွေဟာ ရှုံ့သွားကြလေပဲ၊ ကိုယ်ကတော့ မသိဘူးပေါ့၊ ဓါတ်သဘာဝပြောင်းလဲမှုအစုအဝေးကြီးက မြေအောက်မှာ ပိုပြီးတော့ ဖြစ်တည်နေကြတယ်. .

လှုံ့ဆော်ပေးမှုတစ်ခုခုကြောင့် တစ်နေရာကနေ တစ်နေရာကို လျင်မြန်စွာရောက်ရှိသွားကြခြင်းပဲဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ချက်က ဒီမှာ မဟိဒ္ဓါ၊ သိဒ္ဓိပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးတွေနေထိုင်ကြတယ်၊ သူတို့ဟာ ဒီမြေအောက်ကမ္ဘာကြီး ထဲကို ဝင်ရောက်ခွင့်ပေးသူကိုသာ လက်ခံခွင့်ပြုတယ်၊ မလာစေ ချင်တဲ့သူတွေကို တားဆီးတယ်၊ လမ်းကိုမပြဘူး။

စိတ်ဆိုတာ မျက်တောင်တစ်ခတ်စာအတွင်းမှာပဲ လိုရာ ခရီးကို လျင်မြန်စွာနဲ့ ပို့ပေးတတ်တာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီအတိုင်း ပါပဲ. . အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အတွင်းမနော မသိစိတ်ထဲကို ဝင်ရောက်စေစားပြီး မြေကြောရှုံ့လိုက်တဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဒီနေရာကို ရက်တိုတိုအတွင်းမှာ ရောက်လာခဲ့ ကြတာပဲ. .

ကိုယ့်အစွမ်းအစကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ နီလိုဖြစ်သွား တာကို ကိုယ်တိုင်လည်း မသိလိုက်ကြဘူး မဟုတ်လား. . ”

သေနက မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ရှင်းပြနေမှန်း လည်းမသိကြချေ။ ဆိုရလျှင်. . သူရှင်းပြသည့် တချို့အပိုင်းများ ကို. . နားမလည်ကြချေ။ သေနသည် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်နှင့်

ပတ်သက်ပြီး မြင့်မားစွာပင် လေ့လာထားဟန်တူသည်။ စိကြဒေဝီလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။ သို့ဆိုလျှင် မဂ္ဂကဲ့သို့သော. . ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သူတို့ထက်ပိုပြီး ပညာ ရင့်ကျက်မှုရှိနေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

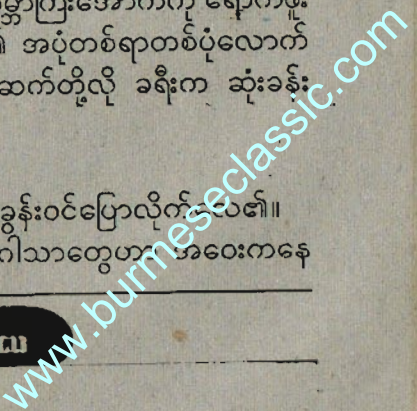
“မဇ္ဈိမာမှာ သိဒ္ဓိပေါက်၊ မဟိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ရှိနေကြ သလား၊ သူတို့က ဘယ်မှာရှိနေကြပါသလဲ. .

“ဒီမှာ မနေကြပါဘူး၊ လိုအပ်တဲ့အချိန်ကျမှသာ မဇ္ဈိမာကိုရောက်လာပြီး ညွှန်ကြားတာပါ၊ အကြံဉာဏ်ပေးကြ တာပါ၊ သူတို့ဟာ ရှန်ဗဲလားမှာ နေကြတာပါ. . ”

မျိုးဆက်၏ အမေးကို ဖြေလိုက်သူကတော့ မဂ္ဂပင်။ တကယ်တော့ ထိုသူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ကြသော မြေပေါ် ကမ္ဘာကြီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အတော်အတန်ပင် သိပြီးကြပြီးဖြစ် သည်။ မြေပေါ်မှာ မြေအောက်ကမ္ဘာနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်သော ကမ္ဘာ့တွင်းပေါက်ကြီးများနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း သိပြီးသား ဖြစ်နိုင်သည်။

အသွားအလာပင် ရှိနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာမြေပေါ် ကလူသားတချို့သာ ဤခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးအောက်ကို ရောက်ဖူး နိုင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်. . ခရီး၏ အပုံတစ်ရာတစ်ပုံလောက် ထာရောက်ဖူးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ မျိုးဆက်တို့လို ခရီးက ဆုံးခန်း မတိုင်ခဲ့ကြပေ။

ထိုစဉ်. . စိကြဒေဝီက စကားတစ်ခွန်းဝင်ပြောလိုက်လေ၏။ “ဒီကို အလာမှာ. . အာဂါသာတွေဟာ အဝေးကနေ

ပြီး.. ကျောက်တုံးလက်နက်တွေနဲ့ ပစ်ခတ်ကြတယ် ဖခင်၊ သမီးတို့ရဲ့ မြင်းရထားပေါ်ကနေ ကျောက်တုံးလက်နက်က ဖြတ်ကျော်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကံကောင်းထောက်မလို ဧည့်သည် တွေကို မထိခိုက်တာဖြစ်ပါတယ်.. ”

“ဒီအာဂါသာတွေဟာ တော်တော်လေးကို ရမ်းကားနေ ကြတယ်၊ တခြားမှာလည်း ဒီလိုပဲ တိုက်ခိုက်ကြတယ်လို့ သတင်း ကလာပို့ကြတယ်၊ အင်း.. သူတို့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ကံကြမ္မာအခြေ အနေကိုမသိကြပါလား.. ”

မျိုးဆက်သည် မဂ္ဂ၏စကားအဓိပ္ပါယ်ကို စဉ်းစား၍ မရအောင်ပင်ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။ အာဂါသာတို့၏ ကံကြမ္မာ အခြေအနေဆိုသည်မှာ မည်သည်ကို ရည်ညွှန်းပြီး ဆိုလိုပါ သလဲ၊ ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာတွင် မြင်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းအကျိုး များကို ပြန်ပြီးတော့ စဉ်းစားမိလာခဲ့သည်။

မဂ္ဂသည်လည်း ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာကို ကြည့်ပြီးပြီလော၊ အာဂါသာတို့၏ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းကို မြင်ဖူးခဲ့ပြီးပြီလော။

“အေးလေ၊ ဧည့်သည်တော်တွေ ရောက်လာတာမှ ပင့်ကူမာလုတို့က ဆီးကြိုပြီးတိုက်ခိုက်တာတို့၊ အခုလို ရန်ရှာ ကြတာတို့က ဖြစ်လာကြတယ်၊ မကောင်းပါဘူး၊ အဲဒီအတွက် ဧည့်သည်တော်တွေကို တောင်းပန်ပါတယ်.. ”

မဂ္ဂက မျိုးဆက်တို့ကို တောင်းပန်လိုက်လေရာ..

“ဦးရီး၊ ကျွန်တော်တို့ကို တောင်းပန်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ တချို့အိမ်နီးနားချင်းတိုင်းပြည်တွေဟာ ဒီလိုပဲ ကြံစည်တတ် ပါတယ်၊ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ဖြစ်မလာကြပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ ဧည့်ဝတ်ကျပြန်တဲ့အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..

တစ်ခုတောင်းဆိုချင်တာက အာဂါသာတို့နဲ့ ပတ်သက် ပြီးတစ်ကယ့်အရေးကြုံလာခဲ့ရင် ကျွန်တော်တို့လည်း ပါဝင်ပြီး တော့ ကူညီပါရစေ.. ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီအခွင့်အရေးကိုတော့ ပေးပါ”

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့က အမှတ်မထင်တောင်းဆိုလိုက် သည့်စကားကြောင့် မဂ္ဂ.. သေနအပါအဝင်၊ အားလုံးမှာ အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြရလေသည်။

ညဉ့်သန်းကောင်းယံလောက်တွင်။

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့မှာ အခန်းထဲတွင် အိပ်မောကျ နေလျက်ရှိကြသည်။ မဂ္ဂဆီက ပြန်လာပြီးကတည်းက ညနေစာ ကိုစောစီးစွာပင် စားသောက်ခဲ့ကြသည်။ သွား၍.. လာ၍ ပင်ပန်းခဲ့ကြသည်နှင့် စောစွာပင် အိပ်ယာဝင်ခဲ့ကြလေသည်။

“မျိုးဆက်၊ ငါတော့ အရမ်းကို အိပ်ချင်နေပြီ။ မိစ္ဆာမှာ ညဘက်လည်စရာလည်း မရှိဘူး၊ ပွဲလမ်းသင်္ဘောလည်း မရှိဘူး၊ အပျော်အပါးကို သိပ်ပြီးအားမပေးကြနဲ့နဲ့ တူပါ တယ်ကွာ.. ”

www.burmeseclassic.com

“ပွဲလမ်းသဘင်မျိုးကတော့ ရှိမှာပါ။ မဂ္ဂတို့ဆီကို အသွားမှာ ခင်ဗျားတစ်ခုသတိပြုမိလိုက်ရဲ့လား။”

“ဘာကိုလည်းကွ”

“ခန်းမကြီးထဲမှာ ကျောင်းဆောင်နဲ့တကွ ရှိနေတဲ့ ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူလေ။ ဒါကိုကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် မဇ္ဈိမာ တွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပဲဗျ။”

“ဟုတ်တယ်။ ငါလည်းဆင်းတုတော်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။ အဲ့အားသင့်စရာကောင်းတာက ထုလုပ်ထားတဲ့ လက်ရာက ငါတို့မြန်မာတွေရဲ့ လက်ရာအတိုင်းပဲ။ နီးစပ်ရုံတင် မဟုတ်ဘူး။ ဒီအတိုင်းကို တူနေတာကွ။ ငါတော့ မြန်မာပြည်က ဘုရားတစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားကြသလားလို့ တောင်ထင်နေမိတာ..”

“အင်း.. မဇ္ဈိမာဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရေမြေတော တောင်သဘာဝအလေ့အထနဲ့ အတော်လေးကွဲ တူနေပါလား ဗျာ။ အဲ့အားသင့်စရာပဲ..”

မျိုးဆက်ကပြောလိုက်ရာ ကိုမျိုးထံမှ စကားပြန်မရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်လေ၏။ ကိုမိုးကား အိပ်မောကျသွားခဲ့လေပြီ။ ကိုမိုး အိပ်ပျော်သွားပုံမှာ မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။

မျိုးဆက်လည်း မေးကနဲဆို အိပ်ပျော် သွားခဲ့ လေရာ..

“ကိုမျိုး.. ကိုမျိုး”

အခန်းအပြင်ဘက်မှ ခေါ်သံကြောင့် ဖျတ်ကနဲဆို နိုးသွားခဲ့ရလေ၏။ စိတြဒေဝီ၏ အသံပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်

အိပ်ယာထက်မှ ထကာ အောက်ကိုဆင်းလိုက်လေ၏။ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရာထင်သည့်အတိုင်းပင်၊ သူမသည် မျိုးဆက်ကို အပြုံးလေးနှင့်စောင့်နေလျက်ရှိသည်။

“ကေသာ”

“မောင်”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်၏ရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင်လာခဲ့ လေ၏။ တခဏအကြာတွင် သူမ၏ အခန်းထဲမှာ နှစ်ယောက် အတူရှိနေကြသည်။ သူမသည် လွန်စွာမှပင် ချစ်ဇောရမ္မက် ပြင်းထန်သူဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

“ကေသာ၊ ကိုယ်တို့နေတဲ့နေရာနဲ့ ကေသာတို့နေတဲ့ နေရာ နီးကပ်နေကြတာ လူကြီးတွေက မပြောကြဘူးလား”

“ပြောစရာမလိုဘူးလေ။ ဒါ.. ကေသာ စီစဉ်ထား တာပဲ။ မောင်.. ဒီကိုရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သိထားတာ ကြာပြီ။ မောင်ဟာ ကေသာနဲ့ လက်ဆက်ရမယ့်သူပဲ။ ဖူးစာရှင်ပဲ။ ဒါကို ဖခင်ကိုလည်း ပြောပြထားတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကေသာ စီစဉ်တာကို ခွင့်ပြုထားတာပေါ့..”

“ဦးရီးကလည်း သိထားတယ် ဟုတ်လား၊ သူက ဒါလောက်အထိအောင် လိုက်လျောထားသလား”

“ကေသာ သဘောတစ်ခုတည်းပါ။ ဖခင်ကလည်း မောင်ဟာ ကေသာနဲ့လက်ဆက်ရမယ့်သူဆိုတာ သိထား တယ်..”

“ဘယ်လိုသိတာလည်း ကေသာ”

“ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာကြီးကို မောင်မြင်ဖူးခဲ့ပြီ မဟုတ်

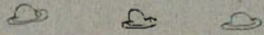
www.burmeseclassic.com

လား.. ”

မျိုးဆက်လည်း သဘောပေါက်သွားခဲ့ရလေသည်။
မဂ္ဂသည် ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာကြီးကိုကြည့်ကာ အနာဂတ်ခရီးကို
လွင့်ထားဖူးသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သူပါတကား..

ဒီလိုနှင့်တညဉ့်တာကာလသည် အေးဆေးစွာပင်
ဖြတ်သန်းသွားနေလေသည်။

(၁၆)

ဘာနုရဲ့အကြံအစည်

အာဂါသာတို့၏နေရာ.. ၊

လွန်စွာမှကျယ်ဝန်းသော အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခု
အတွင်း လူတစ်ယောက်သည် မဟော်ဂနီရောင်တောက်ပနေ
သော အစင်းကော်ဇောမှ လျှောက်သွားရင်း စားပွဲဆီကို
မရောက်မီ ချာကနဲဆီ လှည့်လိုက်ပြန်လေ၏။ သေချာစွာကြည့်
လိုက်လျှင် သူ၏မျက်နှာကြီးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအတိ
ဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးသည် အရည်များတွန့်၍
ရှုံ့တွနေကာ အထွတ်အထွတ်တွေဖြစ်နေသည်။

လူတစ်ယောက်နှင့် မတူတော့ပဲ တစ္ဆေသရဲသာ သူ့
တူသည်ဟု ဆိုပါလျှင် သူသည် တစ္ဆေတစ်ကောင်သာပေ
လိမ့်မည်။ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကလည်း မျက်ဆန်စစ်ခုလုံး
တိမ်သလ္လာဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ အဖြူထည်ကြီးသက်သက်ဖြစ်နေ

လေပြီ။

မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာလည်း မည်သည့်အမွှေးအမျှင်များ မရှိတော့ပဲ ပျက်စီးနေသော အရည်ပြားများကသာ ပေါ်ပေါ် တင်တင်ကြီးဖြစ်နေလေသည်။ သူကား.. အခြားသူမဟုတ်။

အာဂါသာတို့၏ စစ်သူကြီး၊ သို့မဟုတ် သေနာပတိဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော ဘာနုပင်တည်း။

“မာလု၊ နင်ဟာ စိတြဒေဝီကို ရှုံးနိမ့်ခဲ့တယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား၊ ငါ့လူတချို့လည်း ရှုံးနိမ့်တဲ့ဒဏ်ကို ခံစားခဲ့ကြရပြီ။ သေရစ်ခဲ့ကြပြီပေါ့”

ပင့်ကူကြီးမာလုသည် ဘာနု၏မေးခွန်းကို မည်ကဲ့သို့ ဖြေရမှန်းမသိပေ။ သူ့ရင်ထဲမှာ ကြောက်ရွံ့မှုများသာ လွှမ်းခြုံ နေလျက်ရှိသည်။ ဘာနုလည်း အပြစ်ပေးလျှင် ရက်ရက်စက်စက် ပေးတတ်သူမဟုတ်ပါလား။

“ဟုတ်.. ဟုတ်ပါတယ်၊ စိတြဒေဝီဟာ အင်မတန်မှ ပရိယာယ်မာယာများပါတယ်။ သူ့လှည့်စားလို့..”

“တိတ်စမ်းကွာ၊ သင်းအကြောင်းထပ်ပြီး မပြောနဲ့တော့ ငါမကြားချင်ဘူး”

ဘာနုသည် သူ့မျက်နှာကို လက်နှင့် အမှတ်မထင် စမ်းမိလိုက်လေသည်။

“သင်းကြောင့် ငါ့မျက်နှာပျက်စီးသွားခဲ့ရတာ”

နာကျည်းသောလေသံဖြင့် တိုးတိုးလေးပြောမိလိုက် သည်။ မံသကျောက်မျက်လုံးကို မလိုလောဘစိတ်နှင့် မဇ္ဈိမာ သို့အရောက်သွားပြီး ခိုးယူမိခဲ့သည်။ လက်ထဲကိုပါလာကာမှ

နောက်ကနေအမိလိုက်လာသော စိတြဒေဝီက လက်ထဲက ပြန်ပြီးတော့ လှူယူသွားခဲ့သည်။ သူမက တိုက်ခိုက်၍ သူ့လူတွေ ဒဏ်ရာရသူတွေကရ၊ သေသူတွေက သေနှင့်။

သူမ၏မြင်းရထားပေါ်က ငွေရောင်သေတ္တာကို မံသ ကျောက်မျက်လုံးဟုထင်၍ ယူမိရာက အဆိပ်ငွေ့သင့်ကာ မျက်နှာလည်းပျက်စီးခဲ့သည်။ မျက်လုံးတစ်ဖက်လည်း ကွယ်သွား ခဲ့ရသည်။ သူနှင့်အတူ သူ့လူတွေလည်း မမြင်မကန်းနှင့် မြင်းတွေနှင့်တကွ ချောက်ကြီးထဲကို ကျသွားခဲ့ကြသည်။ အားလုံး သေဆုံးကုန်ကြသည်။ သူသာလျှင်.. သေကံမရောက်၊ သက် မပျောက်ခဲ့။

ကံအားလျော်စွာပင် သစ်ပင်တစ်ပင်ထက်မှာ တင်ကျန် ရစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးကတော့ လူစဉ်မမီ အောင်ပင် ပျက်စီးသွားခဲ့လေပြီ။

[အဖြစ်အပျက်များကို အခန်း ၁ မှာ ဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါ သည်။]

မာလုသည် ငြိမ်နေသော ဘာနုကို မလှုပ်မယှက်နှင့် ရပ်ပြီးတော့ ကြည့်နေလေသည်။ သူ့ကို ဘယ်လိုများ အပြစ်ပေး မလဲ၊ စီရင်လေမလဲဟု ကျောပေးကာ ရပ်နေသော သာနုသည် ဟာလုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်လေ၏။

“စိတြဒေဝီဟာ ဧည့်သည်တွေကို ခေါင်းဆောင်လာတာ မင်းတွေ့လိုက်ရတယ်နော်”

“တွေ့.. တွေ့လိုက်မိပါတယ်.. သခင်ကြီးနည်းစိမ်း တွေပါ။ သူတို့ကို မသင်္ကာလို့ လိုက်ဖမ်းတာပါ။ နေ့တိုယူဆောင်

www.burmeseclassic.com

လာတဲ့လက်နက်က ထူးဆန်းပြီးကြောက်စရာကောင်းပါတယ်။ အဝေးကနေလှမ်းပြီးပစ်လိုက်တာနဲ့ မိုးခြိမ်းသံလိုအသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်ကလူလည်း ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းမသိလိုက်ရပဲ ချက်ချင်းလဲကျသေဆုံးသွားခဲ့ရ ပါတယ်။

“မီးပေါက်လက်နက်၊ ဟုတ်လား၊ လက်နက်ဆန်းပဲ။ ဒီလူတွေဟာ ဒီလိုထူးဆန်းတဲ့လက်နက်မျိုးကို ကိုင်ဆောင်ကြ တယ်။ . ဟုတ်လား၊ လူသား စစ်စစ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား. . နတ်ဒေဝ တာတွေများလား။”

ဘာနုဒေဝေဝါဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။ အာဂါသာက လူများ၏ဦးနှောက်အဆင့်သည် မဇ္ဈိမာမှ လူများ၏ ဦးနှောက် အဆင့်ကို မမီကြပေ။ ထို့ကြောင့် တိမ်ကောသောဉာဏ်ဖြင့် ထင်မြင်ယူဆလိုက်ခြင်းပင်တည်း။

“စိတြဒေဝီဟာ ပြောလို့မရဘူး၊ သိပ်ပြီးပါးနပ်တယ်။ ဉာဏ်ကြီးတယ်၊ ထက်မြက်တယ်. . ပြီးတော့ ကောက်ကျစ် တယ်၊ သူ့ရော၊ သူ့အဖေမဂ္ဂနဲ့ သေနရော၊ အသိဉာဏ်မြင့်မား ကြတယ်၊ နတ်ဒေဝတာတွေနဲ့တောင် ဆက်သွယ်နိုင်ကြတယ်။ မဇ္ဈိမာမှာ ကြီးစိုးနေကြတဲ့သူတွေပဲ။

သင်းတို့ မဇ္ဈိမာတွေဟာ ဟိုး. . ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကတည်းက ငါတို့အာဂါသာတွေကို အထင်သေးရှဲ့ချခဲ့ကြတယ်။ ထက်မြက်တဲ့ပညာတွေ မသင်ကြားပေးခဲ့ကဘူး။

ဘာနုသည် တစ်ကိုယ်တည်းပြောနေသော်လည်း စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ဖြစ်နေဟန်ရှိသည်။ နာကျည်းနေသည်။

သဘောမျိုးပင်။

ထို့နောက်. .

နေရာမှလျှောက်သွားကာ ဝရံတာမှာ ရပ်လိုက်သည်။ ကောင်းနေသော မျက်လုံးတစ်ဖက်က အဝေးကိုမျှော် ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်သည်။ ရှေ့မှာ တောင်တန်းကြီးတွေတစ် ဆီးပြီးတော့ခဲနေသည်။ ယင်းတောင်တန်းကြီးတွေ၏ တစ်ဖက် ကိုဘာမှမမြင်ရ။ သီးခြားရပ်တည်နေသော အာဂါသာတစ်ခုရှိ နေသေးသည်။ ဧောင်ဘက်အာဂါသာဖြစ်ပြီး မိမိတို့က မြောက်ဘက်အာဂါသာဖြစ်လေသည်။ တောင်ဘက်အာဂါသာ များသည် မိမိတို့ မြောက်ဖက်အာဂါသာများကို အရိုင်းအစိုင်း များဟုယူဆထားကာ အဆက်အသွယ်လုပ်မှု နည်းပါးကြလေ သည်။

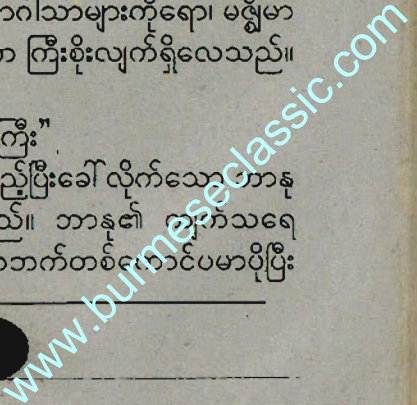
“တစ်နေ့ကျရင် တောင်ပိုင်းအာဂါသာလည်း ငါတို့ လက်အောက်ကိုရောက်ရမယ်၊ မဇ္ဈိမာလည်း ငါတို့ခြေဖဝါး အောက်မှာ ပြားပြားမှောက်စေရမယ်၊ စိတြဒေဝီ၊ နင်. . ငါ့ လက်ထဲကို မုချရောက်ရစေမယ်၊ ငါ့ဇနီးဖြစ်စေရမယ်. . ”

ဘာနုသည် တောင်ပိုင်းအာဂါသာများကိုရော၊ မဇ္ဈိမာ ကိုရော အမှုန်ကြိတ်ချင်သည့်စိတ်က ကြီးစိုးလျက်ရှိလေသည်။

“မာလု”

“ဗျာ. . ဗျာ၊ သ. . သခင်ကြီး”

မာလုသည် ရုတ်တရက်လှည့်ပြီးခေါ်လိုက်သော ဘာနု ၏အသံ တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရလေသည်။ ဘာနု၏ ကျောက်သရေ မရှိသော မျက်နှာကြီးသည် သရဲသဘက်တစ်ဖောင်ပမာပိုပြီး

မင်းစက္က

တော့ ကြောက်စရာကောင်းနေလေ၏။

“စိတြဒေဝီခေါ်လာခဲ့တဲ့ လူနှစ်ယောက်ဟာ ငါတို့ကမ္ဘာကပဲလား၊ တိုင်းပြည်တစ်ခုခုကပဲလားဆိုတာ ငါဝေခွဲလို့မရဘူး၊ နတ်ဒေဝတာတွေလည်း ဟုတ်မဟုတ် ငါကိုယ်တိုင် သိချင်တယ်၊ အဲဒီတော့ . . . သူတို့ကို ရအောင်ဖမ်းမယ်၊ ငါကိုယ်တိုင်ထွက်မယ်၊ စိတြဒေဝီကိုပါ ငါလက်ထဲရောက်လာစေရမယ်၊ မင်းပါ ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ရမယ်၊ ဒါဟာ မင်းကို ငါသက်ဉာဏ် ပေးတဲ့ အပြစ်ပဲ . . .”

“ကျွန်တော်က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ လိုက်ပါရမှာလဲ သခင်ကြီး . . .”

“မဇ္ဈိမာတွေကို တိုက်ခိုက်ရမယ့် နည်းလမ်းကတော့ မြေအောက်လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းတွေကပဲ၊ ဒါကို မင်းသိထားတယ်၊ ဘယ်လိုသွားရမယ်ဆိုတာ မင်းသိထားတယ် . . .”

“သ . . . သခင်ကြီး၊ ကျွန်တော်က မဇ္ဈိမာဘက်ကိုသွားရမယ့်လမ်းကြောင်းလိုသာ သာမန်ထင်ထားချက်ပါ၊ သေသေချာချာသိထားလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ မြေအောက်လမ်းကြောင်းတွေဟာ ရှုပ်ထွေးနေကြလို့ အန္တရာယ်လည်း များလှပါတယ်၊ အထဲမှာ ဘာတွေရှိမှန်းလည်း သိနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“မင်း . . . မင်း . . .”

ဘာနဲ့သည် နံရံမှာ ချိတ်ထားသော ဓါးကို ရုတ်တရက် ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး မာလု၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ တင်ထားလိုက်သည်။

“မင်း . . . ငါ့ကို နောက်ထပ် ဘာဆင်ခြေများ ပေးပါ”

မြိုင်ကလေး

မလို့လဲ၊ မင်းရဲ့ အဖေဟာ ငါ့ကို ဒီအတိုင်းဆန့်ကျင်ခဲ့တယ်၊ တောင်ပိုင်းအာဂါသာကို ပြေးမယ်ကြံတော့ သူ့ဘာဖြစ်သွားသလဲ၊ အေး . . . မင်းလည်း မင်းအဖေရဲ့နောက်ကို မလိုက်ချင်ရင် ငါခိုင်းတာကိုလုပ်ပါ၊ ဒီလျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကို မင်းရဲ့အဖေက မင်းကိုပြောခဲ့တယ် . . . ငါသိတယ်”

“သ . . . သခင်ကြီးက ကျွန်တော့်ကိုမေးတော့ မပြောရင် သတ်မယ်ဆိုလို့ သိပါတယ်လို့ ပြောခဲ့တာပါ၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖေက မဇ္ဈိမာဘက်ကိုကူးတဲ့ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကို ပြောမလို့ ကြံစည်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပါ၊ ဒါပေမယ့် သူ . . . ကျွန်တော့်ကို မပြောမိမှာ သခင်ကြီးရဲ့ လက်ချက်နဲ့ . . .”

“တော်စမ်း . . . မင်းကို ငါ . . . ဒီမှာတင် ဇီဝိန်ခြေပစ်ရမှာလားပြောစမ်း”

ဓါးသွားက မာလု၏ဇက်ပေါ်မှာ ပိုပြီးတော့ ဖိကပ်လာခဲ့လေရာ . . .

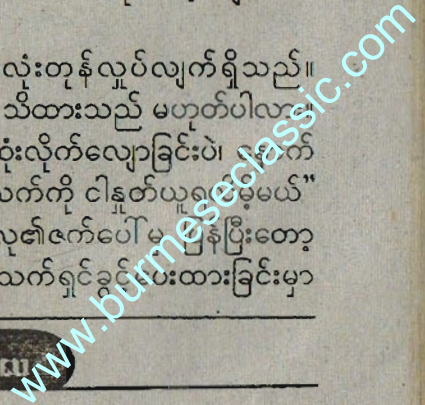
“ကျ . . . ကျွန်တော်၊ သ . . . သခင်ကြီးခိုင်းတဲ့အတိုင်း လိုက် . . . လိုက်နာပါမယ်၊ အ . . . အသက်ကိုတော့ ချမ်းသာပေးပါ . . .”

မာလုသည် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်လျက်ရှိသည်။ ဘာနဲ့၏ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို သိထားသည် မဟုတ်ပါလား။

“အေး၊ ဒါငါ့ရဲ့ နောက်ဆုံးလိုက်လျော့ခြင်းပဲ၊ ငါ့ကို တစ်ခါဆင်ခြေပေးရင် မင်းရဲ့အသက်ကို ငါနှုတ်ယူရမယ်”

ဘာနဲ့သည် ဓါးကို မာလု၏ဇက်ပေါ်မပြန်ပြီးတော့ ရုပ်လိုက်လေသည်။ မိမိကို အသက်ရှင်ခွင့်ပေးထားခြင်းမှာ

မြိုင်ကလေး

ဤမြေအောက်လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကိစ္စကြောင့်ပါလားဟု မာလုသဘောပေါက်သွားခဲ့ရလေသည်။

“တောက် . . . ဘာနုရာ၊ မင်း . . . ငါ့ရဲ့အဖေကို သတ်ခဲ့တာ နောင်ဘဝအထိတောင် ငါကြေနိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ” မာလုက ကြိမ်းဝါးလိုက်လေသည်။ သို့သော် . . . စိတ်ထဲမှာသာ . . .

ညဘက်ကိုရောက်လာသည်။ လတစ်စင်းက မြေအောက်မိုးကောင်းကင်ထက်မှာ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အနုစကြာဝဠာကြီးသည်လည်း မြေအောက်ကမ္ဘာနှင့်လည်း အကျုံးဝင်သည်ဟု ယူဆရလေသည်။

တစ်ခုပဲ ခြားနားသည်က မဇ္ဈိမာတွင် ညဖြစ်နေလျှင် မြေပေါ်ကမ္ဘာမြေပြင်သည် နေ့ဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။

ထို့ကြောင့် . . .

မြေအောက်ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ထွန်းလင်းလျက် ရှုသောလေသည် . . . အခြားသောလတစ်စင်းဖြစ်ပေမည်။ နေသည်လည်း အခြားသောနေတစ်စင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

တကယ်တော့ . . .

မဇ္ဈိမာတွင်ရှိသော နေသည်လည်း ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်မှာကဲ့သို့ ဓါတ်ငွေ့လုံးကြီးပင် မဟုတ်ပါလား။ သို့သော် တစ်ခုထူးခြားသည်က မဇ္ဈိမာတွင် ထွန်းလင်းလျက်ရှိသော နေသည် အလုံးစုံတောက်ပခြင်းမရှိပဲ အရောင်မှိန်သည်။

စိမ်းဝါရောင်၊ ဓါတ်ငွေ့လုံးကြီးလိုဖြစ်နေသည်။

မဇ္ဈိမာ၏ကျောက်သားနံရံများသည် ညဘက်မှာ အလင်းရောင်ထွက်တတ်သည်။ မီးတိုင်း၊ မီးအိမ်မလိုသော်လည်း တစ်ခါတရံမှာ လောင်စာဆီဖြင့် မီးထွန်းညှိကြကြောင်းကိုလည်း ဆိုရလေသည်။ သို့သော် . . . ထိုလောင်စာဆီများသည် သစ်ပင်တစ်မျိုးမှရရှိသော အဆီများဖြစ်ကြောင်းသိရှိရလေသည်။

ဤညမှာမှ ဆီးနှင်းတွေက မနားတမ်းပင် ကျလာလျက် ရှိလေသည်။ မိုင်းမိုင်းဝေလျက်ရှိကြသော တောင်ကြီးများသည် ဆီးနှင်းများကြောင့် မြင်ကွင်းက ဝိုးတဝါးဖြစ်သွားခဲ့ကြလေ၏။ အအေးဓါတ်ကလည်း ပိုပြီးတော့ သိပ်သည်းလာခဲ့လေသည်။ အားလုံးအနှွေးထည်ထူထူကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

သူတို့ရောက်ရှိနေကြသောနေရာသည် မဇ္ဈိမာနှင့် အာဂါသာတို့၏နယ်စပ်မှာဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ဆိုသည်ကား . . .

သေနဦးဆောင်သော မဇ္ဈိမာစစ်သည်များပင်။

ရိက္ခဒေဝီနှင့်အတူ ပါလာကြသောသူများကတော့ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ပင်။ အာဂါသာမှလူများသည် မဇ္ဈိမာကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ကြမည်ဟူသော သတင်းအရ . . . တိတ်တဆိတ်စောင့်ဆိုင်းနေကြခြင်းပင်။

“ကိုမျိုးဆက်၊ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ ဒုက္ခခံပြီးစောင့်နေကြတဲ့ အတွက် ဧည့်သည်တော်တွေကို အားနာလှပါတယ်။ မဇ္ဈိမာလူက ကာကွယ်ဖို့အတွက် ကျုပ်တို့မှာလည်း တာဝန်ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘာသားဧည့်သည်တွေကို ဒုက္ခမပေးချင်ပါဘူး . . .”

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်မလည်းသေန၊ သူနဲ့တော်တို့

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

ကလည်း မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းပီပီ၊ မဇ္ဈိမာရဲ့ အကျိုးပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းကြံစည်တဲ့သူတွေကို အကာအကွယ်ပေးရမှာပေါ့။ မဇ္ဈိမာဟာ ကျွန်တော်တို့ကို နွေးထွေးစွာနဲ့ ကြိုဆိုခဲ့တာ မဟုတ်လား။”

“ဒါတော့ မှန်တယ်၊ အာဂါသာက မာလုရဲ့လက်ထဲကို သာခင်ဗျားတို့ရောက်သွားခဲ့ကြရင် ကောင်းကောင်းနိပ်စက်ခံနေကြရပြီ။ ဘာနုဟာ လူစိတ်ရှိတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ အဆိုးကိုပဲ မြင်တတ်တဲ့သူ။”

သေနသည် စကားမဆက်ဖြစ်တော့၊ သူ့ဆီကို မဇ္ဈိမာ တစ်ဦးက အပြေးရောက်လာသောကြောင့်ပင်တည်း။

“ဆရာသေန၊ ဘာနုနဲ့ သူ့လူတွေတော်တော်များများဟာ အနောက်ဖက်လျှို့ဝှက်ထဲကို ဆင်းသွားကြတာတွေ့လိုက်ပါတယ်”

“ဟင်... ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် ဒီလူတွေ အကြံအစည်ရှိနေကြပြီ။ အဲဒီလျှို့ဝှက်ထဲကနေဆင်းပြီး မဇ္ဈိမာကို ဝင်ဖို့ပဲဖြစ်ရမယ်။ အာဂါသာနဲ့ မဇ္ဈိမာ အဆက်ပြတ်နေတဲ့နေရာမို့ တော်ရုံလူတွေ သတိမထားမိကြဘူး။ ဒါတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးပဲ”

“အစ်ကို၊ ကေသာတို့... ချက်ချင်းလိုက်ကြမှ ဖြစ်မယ်။ မျက်ခြေပြတ်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး”

စိတြဒေဝီက သတိပေးလိုက်ရာ... သေနက လက်ခံလိုက်ပြီး မြင်းတွေပေါ်ကို တက်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာမှ ချက်ချင်းပင် ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

လျှို့ဝှက်လူကြီးထဲက တိုက်ပွဲ

လူအယောက်သုံးဆယ်ခန့်သည် အနောက်ဘက် လျှို့ဝှက်ထဲကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆင်းသွားခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းလျှို့ဝှက်သည် မဇ္ဈိမာနှင့် မြောက်ဖက်အာဂါသာတို့ နယ်နိမိတ် ခြားထားသည့်နေရာပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နှင့် ဆင်းသွားကြသူများသည် ဘာနုခေါင်းဆောင်သော မြောက်အာဂါသာမှ လူများပင်ဖြစ်ကြသည်။ မာလုသည် မဇ္ဈိမာကို ဝင်နိုင်သော မြေအောက် လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကို သိထားသူဟုဆိုကာ ဘာနုက ဇွတ်ဖတ်တင်းပင်ခေါ်လာခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ မာလုသည် ထိုနေရာကို သေသေချာချာသိသည် မဟုတ်ပေ။ သူ၏ဖခင်က မသေဆုံးမီမှာ ပြောပြခဲ့ဖူးသည့် သာမန်အခြေအနေတစ်ခုသာ။

www.burmeseclassic.com

ဘာနုကို ကြောက်၍သာ လိုက်လာခဲ့ရသည်။ ထိုလိုက်လမ်းကြောင်းများကိုသာ မတွေ့ခဲ့လျှင် မိမိ၏အသက်လည်း ချမ်းသာရာရမှာမဟုတ်။

“ငါ့သိထားသလိုနဲ့ သွားရမယ်၊ တစ်ကယ်လို့ ရှာမတွေ့ခဲ့ရင် . . သူတို့အလစ်မှာ ထွက်ပြေးရမယ်၊ တောင်ဘက်အာဂါသာမှာ သွားပြီးတော့ ခိုလှုံရမယ်၊ ငါ့အသက်ကို အသေမခံနိုင်ဘူး . . ”

မာလုသည် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ကြံစည်သွားခဲ့လေသည်။ ဤလျှို့ဝှက်ထဲကို ဆင်းရန် မည်သူမှ မကြံစည်ဝံ့ကြပေ။ မဇ္ဈိမာ၏စစ်သည်ရဲမက်များကလည်း ဤနေရာကို စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုခြင်းမရှိပေ။

အာဂါသာတို့၏အထင်သည် မှားယွင်းလျက်ရှိသည်၊ တကယ်တော့ မဇ္ဈိမာတို့ဘက်မှ ထိုလျှို့ဝှက်ထဲကို ကင်းပုန်းချကာ တစ်ချိန်လုံးစောင့်ကြည့်နေသည်။

ကောင်းကင်ထက်မှာ လ၊ကရှိနေသော်လည်း လျှို့မြောင်ကြီးထဲကိုရောက်အောင် လ၊ရောင်က မထိုးဖောက်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် သစ်ဆီမီးတုတ်ကြီးများကို ထွန်းညှိလိုက်ကြရလေသည်။ တောင်ပိုင်းအာဂါသာများတွင် အလင်းရောင်ထွက်သော ကျောက်တုံးများကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြပေ။ မဇ္ဈိမာမှာသာလျှင် ထိုကဲ့သို့သော ကျောက်မျိုးများက ရှိနေကြလေသည်။

ဘာနုခေါ်လာခဲ့သောသူများသည် များပြားလှသည်။ လျှို့ဝှက်ထဲမှာ ခြေသံများက သိသာစွာပင် ထွက်ပေါ်လျက်ရှိနေ

ကြလေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လျှို့ကြီး၏ အတွင်းပိုင်းကို ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

“ဟေ့ဇူကောင် မာလု၊ မရောက်သေးဘူးလားကွ . . ”
“ရောက် . . ရောက်တော့မှာပါ၊ ဟိုရှေ့နားလောက်မှာပါ . . ”

“မင်း . . ငါတို့ကို တလွဲနေရာကို ခေါ်မသွားနဲ့နော်”
“ကျွန်တော်မကြံစည်ဝံ့ပါဘူး ခင်ဗျာ”

ပင့်ကူကြီးမာလုက ခပ်တည်တည်ဖြင့် ပြင်ပြောလိုက်လေသည်။ သည့်ထက်ပိုပြီး အခြေအနေကောင်းမလာခဲ့လျှင်တော့ . . ပြေးဖို့အတွက် သေသေချာချာကိုပင် စိတ်ခုံးခုံးချထားလေသည်။ သို့သော် . . မာလု၏လက်မှာကိုင်ထားသည့် မီးရောင်၏အောက်မှာ တွေ့လိုက်ရသည်ကား ဂူပေါက်ဝကြီးတစ်ခုပင်တည်း၊ အဝကိုချုံနွယ်များက ပိတ်ဖုံးလျက်ရှိနေလေသည်။

“အတော်ပဲ၊ ဒါကိုပဲအကြောင်းပြရမယ်၊ ဂူထဲမှာ လိုက်လမ်းတွေရှိပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာပဲ . . ”

“ဟာ . . ဟိုမှာ တွေ့ပြီ၊ တွေ့ပြီ၊ အဲ့ဒီဂူပဲ၊ မဇ္ဈိမာကို သွားလို့ရတဲ့ လိုက်လမ်းတွေအများကြီးပဲရှိတယ်”

မာလုက အော်ပြီးပြောလိုက်ရာ ဘာနုသည် ထိုနေရာကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်လေ၏။

သေနတို့ လူတစ်စုသည် မြင်းတွေကို လျှိုထိပ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။ လျှိုကြီးထဲကို ဆင်းသည့် လျှိုဝှက်လမ်းမှနေ၍ ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ စိကြဒေဝီသည် သေနတို့၏နောက်ကဖြစ်ပြီး မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးက ကပ်ပြီးတော့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြလေသည်။ မရွှေမာ၏ ရဲမက်တော်တော်များများ သည်လည်း လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။

မရွှေမာတို့သည် အမှောင်ထဲမှာလည်း ကောင်းစွာပင် မြင်နိုင်စွမ်းရှိကြသည်။ ကြောင်မျက်လုံးပိုင်ရှင်များပင်၊ စိကြဒေဝီ သည် မျိုးဆက်၏လက်မောင်းကို မသိမသာကိုင်ကာ ထိန်းပြီး တော့ ခေါ်သွားခဲ့သည်။

လျှိုကြီးထဲမှာပိုပြီးတော့ အေးစိမ့်လျက်ရှိသည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့တွင် လက်နှိပ်ခါတ်မီးများပါလာခဲ့ကြ သော်လည်း မသုံးဝံ့ကြချေ။ မီးအလင်းရောင်ကြောင့် ရန်သူများ သိသွားကြမည်ကို စိုးသောကြောင့်ပင်တည်း။

တစ်နေရာကိုရောက်သောအခါ သေနသည် ရပ်လိုက် ပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်ကာ ကြည့်မိလိုက်သည်။ ထို့နောက် လေသံတိုးတိုးလေးဖြင့် . .

“သူတို့ ရှေ့မှာ တော်တော်ခရီးပေါက်သွားကြပြီ . . လာ . . မြန်မြန်သွားကြမယ် . . ”

ထို့ကြောင့် ခြေလှမ်းတွေက ပိုပြီးတော့ သွက်လက် လာခဲ့ကြလေသည်။

မာလုက ဂူရှေ့မှာရပ်လိုက်ပြီး ခပ်တည်တည်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်မှာ . .

“ဒါ . . မရွှေမာကိုဝင်တဲ့ လျှိုဝှက်လမ်းကြောင်းပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီအထဲကနေဝင်ကြရမယ် . . ”

ဘာနုက တစ်ချက်တွေဝေကာ အကဲခတ်လိုက်ပြီးမှ . . “ကောင်းပြီ၊ ဂူဝမှာ ပိတ်ဆို့နေတဲ့ အမှိုက်သရိုက်တွေ ကိုမြန်မြန်ရှင်းပစ်ကြစမ်း”

စကားကို မဆင်မခြင်ပြောလိုက်သော ဘာနု၏ အသံသည် ကျယ်လောင်သွားခဲ့သည်။ လျှိုထဲမှာပဲ့တင်ရိုက်ခတ် သွားခဲ့လေသည်။ ဂူပေါက်ဝမှာ ပိတ်ဆို့မှုများကို ရှင်းလင်းပစ် ကြသည်။ ဘာနုကိုကြောက်ပြီး မြန်မြန်ထက်ထက်ပင် လုပ်ကိုင် ကြသည်။ ထို့နောက် ဘာနုက ဂူထဲကို မီးတုတ်ထိုးထည့်ကာ ကြည့်လိုက်ပြီး . .

“မာလု၊ မင်းအရင်ဝင် . . ”
ဘာနုက အမိန့်ပေးလိုက်ရာ . . မာလုလည်း မီးတုတ် ကိုကိုင်၍ ကြောက်ကြောက်နှင့် ဝင်သွားခဲ့လေသည်။ ဂူ၏အထဲ ဘက်တော်တော်လေးကို ရောက်သွားပြီးတော့မှ . .

“ဘာတွေ့သလဲ . . ”
“ဒီဘက်မှာ လိုက်ပေါက်ဝတွေ တွေ့ရပါတယ်”

မာလုလည်း အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေသည်။ သူ့ ရမ်းသမ်းပြီးပြောလိုက်သော ဂူကြီးသည် လိုက်လမ်းကြောင်း ပေါက်နေသော ဂူကြီးတစ်ဂူဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်လည်း။ မရွှေမာသို့ဝင်သည့် ဂူလိုက်အစစ်၊ ဟုတ်မဟုတ်ကိုလေ့ မသိပေ။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ဖြစ်ဖို့ကတော့ များသည်ဟု ထင်မိသည်။
ဘာနုနှင့် သူ့လူများသည် ဂူထဲကို ပြုပြီးတော့ ဝင်လာ
ခဲ့ကြလေသည်။ ဘာနုသည် ဂူတွင်းပတ်ပတ်လည်ကို လှည့်ကာ
ကြည့်လိုက်ပြီးမှ . .

“မဇ္ဈိမာကိုဝင်တဲ့ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကို ငါတို့တွေ
ပြု၊ လာကြဟေ့ . . ဟောဒီဘက်ကနေလိုက်ကြမယ်”

ဘာနုက အားတက်လာပြီး ညာဘက်ရှိ ဂူလိုဏ်ပေါက်မှ
တဆင့်ဝင်သွားခဲ့သည်။ အားလုံး သူ့နောက်ကလိုက်သွားခဲ့ကြ
လေသည်။ ကွေ့ပတ်နေသော ဂူလိုဏ်လမ်းကြောင်းထဲကိုလျှောက်
သွားကြရင်း မြေသားနံရံကျောက်ဖြူသားနံရံများ အဖြစ်သို့
ထူးခြားစွာပင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြောင်းလဲလာခဲ့ လေသည်။
ကျောက်သားနံရံများမှ အလင်းရောင်များလည်း ထွက်နေကြ
သည်။ ထို့ကြောင့် မီးတုတ်များကို ငြိမ်းသတ်လိုက် ကြလေ
သည်။

“ဒီဂူထဲက ကျောက်သားတွေဟာ အလင်းရောင်ပေး
တယ်၊ ငါတို့အာဂါသာဘက်မှာ ဒါမျိုးမရှိဘူး၊ အာဂါသာနဲ့ မဇ္ဈိမာ
ဘယ်လောက်မှဝေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ သဘာဝတရားကြီးက
ခွဲခြား . . ခွဲခြားလုပ်ထားတယ် . . မတရားဘူး”

ဘာနုသည် မဇ္ဈိမာတို့ဘက်ကို အလိုလိုနေရင်းပင်
မကျေမနပ်ဖြစ်နေမိသည်။ တစ်ချိန်လုံးပင် ပေါက်ကွဲနေလေ
သည်။ သူတို့သည် ဂူလိုဏ်လမ်းထဲမှာ လျင်မြန်သော ခြေလှမ်း
များဖြင့်သွားနေကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် . .

သေနတို့သည် ဘာနုတို့ဝင်သွားခဲ့ကြသော ဂူကြီးဆီကို
ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဂူပေါက်ပွင့်နေသော အခြေအနေကို
တွေ့လိုက်ရသောအခါ သဘောပေါက်သွားခဲ့ကြလေသည်။
ထို့အပြင် နှင်းများကလည်း တဖွဲဖွဲဖြင့် ကျနေလျက်ရှိရာ မြေပြင်
ထက်မှာဖုံးလွှမ်းနေသော နှင်းများကြောင့် ခြေရာများက
ထင်ကျန်နေခဲ့ကြလေသည်။

“သူတို့ ဒီအထဲကို ဝင်သွားကြပြီ၊ သိပ်မကြာသေးဘူး၊
လာ . . အမြန်လိုက်ကြမယ်”

သေနက ခေါင်းဆောင်ပီပီ ဦးဆောင်ပြီးတော့
ဝင်သွားခဲ့ရာ အားလုံးလိုက်ပြီး ဝင်သွားခဲ့ကြလေသည်။ သို့သော်
သေနကအစ လက်နက်များကို ပြင်ဆင်ထားလိုက်သည်။
မီးများကိုထုတ်ကိုင်ထားလိုက်ကြလေသည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုး
တို့၏ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ ပြောင်းရှည်သေနတ်ကြီးများက ကိုယ်စီ၊
ဂူထဲမှာတော့ လက်နှိပ်ခါတ်မီးများကို သုံးကြသည်။ ကျောက်သား
နံရံနှင့် အမိုးများဆီကို မရောက်မချင်းပင်၊ မဇ္ဈိမာများသည်
လက်နှိပ်ခါတ်မီးကို အထူးအဆန်းအဖြစ် ကြည့်ကြသည်။

မျိုးဆက်တို့၏ကိုယ်ပေါ်မှ သေနတ်များကိုလည်း
တအံ့တဩဖြင့် ကြည့်နေကြလေသည်။ ကျောက်သားနံရံနှင့်
အမိုးများဆီကို ရောက်လာကြသောအခါ အလင်းရောင်များ
ရရှိလာခဲ့ကြသည်။

သေနသည် တစ်နေရာကို အရောက်တွင် ဂူလိုဏ်လမ်း
ကြောင်းက နှစ်ခုဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရရာ၊ အခါကရပ်ကာ

www.burmeseclassic.com

မင်းစက္က

အကဲခတ်လိုက်ပြီး ညာဘက်လမ်းကြောင်းကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။
 ဘာနုတို့ ထွက်သွားကြသည့် လမ်းကြောင့်ပင်။
 တောင်လျှောက်လိုက်ကြပြန်လေသည်။ ဂူနံရံများမှာ
 လျှို့ဝှက်ကာ မှတ်သားထားသော အမှတ်အသားများကို
 တွေ့လိုက်ကြရသည်။ လမ်းမပျောက်စေရန် ရှေးလူကြီးများက
 မှတ်သားထားခဲ့ကြသော သင်္ကေတများပင်။
 ဘာနုတို့ကား.. လမ်း၏လျှို့ဝှက်အမှတ်အသားများကို
 မသိကြပဲ ကြက်ကန်းဆန်အိုးတိုးပမာ သွားနေကြလေပြီ။
 လမ်းဆုံးလျှင် ရွာတွေ့သည်ဟု ဆိုရိုးရှိသော်လည်း
 ဂူလိုက်လမ်းကြောင်းများလှသော ဂူကြီးထဲမှာ ဝက်ဘာဂူကြီး
 ပမာချာချာလည်နေကြတော့မည်သာတည်း။
 သေနတို့က ဘာနုတို့၏ ခြေလှမ်းကိုသိထားကြသူပို့
 ဝက်ပါလမ်း၏ အနီးဆုံးဖြတ်လမ်းမှ လိုက်ကြလေသည်။
 ထိုလမ်းကို အတူပါလာကြသော မိမိမာများပင် မသိကြပေ။
 ယခုမှသာသိကြရသည်။
 “ကျုပ်နောက်က လိုက်ခဲ့ကြ၊ လူစုမကွဲကြစေနဲ့၊
 လမ်းပျောက်သွားမယ်..”
 သေနက သတိပေးသည်။ ထိုကြောင့် သေန၏
 နောက်ကသာ တောက်လျှောက်ပင် လိုက်ကြရလေသည်။

ဘာနုသည် သွားနေရင်းက နောက်ကြောင်း မအေး
 သလိုပင်၊ ဂူထွက်ပေါက်ကိုလည်း တော်တော်နှင့် မရောက်နိုင်၍
 စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။
 “တော်တော်နဲ့ မရောက်နိုင်ပါလား၊ ငါတို့ မျက်စိလည်
 နေပြီထင်တယ်၊ ဟေ့ကောင်.. မာလု၊ မင်းရဲ့ ဂူလိုက်လမ်း
 ကြောင်းက ဆုံးတော့မှာလား..”
 “ကျွန်တော်လည်း ဒီဂူကြီးထဲကို ခုမှရောက်ဖူးတာပါ
 သခင်ကြီး..”
 “အေး.. ငါလည်း သိပါတယ်၊ မင်းကို အပြစ်ဆိုတာ
 မဟုတ်ပါဘူး၊ ကဲ.. လာကြ၊ မထူးတော့ဘူး.. ဆက်သွားကြ
 မယ်..”
 ထိုစဉ်..
 “ဟိတ်.. ဘာနု၊ မင်းက ဘယ်ကိုဆက်ပြီးသွားမှာမို့လဲ”
 အသံတစ်သံက မမျှော်လင့်ပဲ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။
 ဘာနုက ရင်ထဲထိတ်ကနဲဖြစ်သွားပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ..
 “ဟင်.. သေန”
 ဘာနုသည် သေနတို့က သူတို့နောက်ကို ချက်ချင်းပင်
 လိုက်လာနိုင်သည့်အတွက် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေသည်။
 မိမိတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကိုသိသွားကြပြီဆိုပြီး အထိတ်တလန့်
 လည်းဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။ သို့သော် ဘာနုသည် ဟန်ကိုကိုင်
 ဆိုသည့်အတိုင်း..
 “အတော်ပဲ.. မင်းတို့အားလုံးကို တစ်နေရာတည်းမှာ
 စုပြီးတော့ တွေ့လိုက်ရတယ်.. သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့

www.burmeseclassic.com

ငါတို့လက်ထဲက ပြေးမလွတ်ကြတော့ဘူး.. ”

“ဘာနဲ့၊ မင်း အခုရောက်နေတာ ငါတို့ရဲ့ ပိုင်နက်ထဲမှာ ဆိုတာကောသိရဲ့လား၊ ငါတို့က မင်းတို့ဘက်ကို ဘယ်တော့မှ မကျူးကျော်ဘူး၊ မင်းတို့ကသာ ငါတို့ဘက်ကို မကြာခဏ ကျူးကျော်ပြီးလူတွေကို စော်ကားကြတယ်.. ခုလည်း ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ရောက်လာခဲ့တာလဲ၊ ငါတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မင်းတို့သိသွားပြီ၊ အဲဒီတော့ ဒီဂူထဲက အသက်ရှင်လျက်နဲ့ ပြန်မထွက်သွားစေရဘူးကွ.. ”

“ဟား.. ဟား.. ဟား.. ဟား၊ ဘာနဲ့ကို ဒီလို ခြိမ်းခြောက်လို့မရဘူးကွ၊ မင်းတို့ မောင်နှမကိုရော၊ ဟိုနည်းစိမ်းတွေကိုပါ ငါဖမ်းပြီးတော့ ခေါ်သွားမယ်၊ ဟိုကျမှ မင်းတို့ကို ကောင်းကောင်းနှိပ်စက်ပြမယ်၊ မသေမရှင်ဖြစ်အောင် လုပ်ပစ်မယ်.. ”

ဘာနဲ့က သူ၏မသဒ္ဓါစရာကောင်းသော မျက်နှာကြီးကို ရှုံ့မဲ့ကာ ပြောလိုက်လေ၏။ စိတြဒေဝီသည် ဘာနဲ့၏စကားကြောင့် ဆက်ဆက်ခါသွားခဲ့ရပြီး..

“ဒီမှာ.. ဘာနဲ့၊ ရှင် ကျွန်မတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်စော်ကားခဲ့ပြီးပြီ၊ ခုလည်း ထပ်ပြီးစော်ကားပြန်ပြီ၊ ကျွန်မတို့ကို အမိဖမ်းဖို့ကြိုးစားဖို့ကို မစဉ်းစားနဲ့ဦး၊ ရှင့်မျက်နှာကိုလည်း ကြေးမုံပြင်ထဲမှာ ပြန်ပြီးကြည့်လိုက်ဦး၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲဆိုတာ.. ဒါကို ရှင်က မမှတ်သေးဘူးလား”

ဘာနဲ့သည် စိတြဒေဝီ၏စကားကြောင့် ဆတ်ဆတ်ခါသွားခဲ့ရလေသည်။ သူ၏မျက်နှာကိုလည်း ယောင်ယမ်းပြီးတော့

မင်းသပ်မိလိုက်သည်။ ဒေါသလည်း ထွက်သွားခဲ့ရလေသည်။

“တောက်.. နင်က ငါ့ကို ဝက်တညာဏ်နဲ့ ပတ်ခတ်သွားတာ ငါက အခဲကြေမယ်မှတ်သလား၊ အဲဒီတန်ဖိုးကို နင်ကောင်းကောင်းပေးဆပ်ရမယ်.. ”

ဘာနဲ့သည် စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ပဲ ခါးကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ.. တဟုန်ထိုးပင် ခုန်ဝင်လာခဲ့လေသည်။

ဘာနဲ့က ဝင်လာခဲ့သည်နှင့် သူ့လူများကလည်း သေနတ်တို့ကို ရင်ဆိုင်ရန် ပြေးဝင်လာခဲ့ကြလေသတည်း။

ဒေါသကိုမထိန်းနိုင်သော ဘာနဲ့သည် သေနတ်ကို ခါးကြီးဖြင့် မြှောက်ကာ ခုတ်ချလိုက်လေ၏။ သေနကလည်း ဘာနဲ့၏ခါးချက်ကို ရှောင်လိုက်ပြီး လက်ထဲကခါးဖြင့် ထိုးထည့်လိုက်လေ၏။ ဘာနဲ့က ခန္ဓာကိုယ်ကို တွန့်လိမ်ပြီးရှောင်ထွက်သွားသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ခါးချင်းခုတ်သံများသည် ဂူလိဏ်ထဲမှာညံ့သွားခဲ့လေတော့သည်။ ဘာနဲ့နှင့် အတူပါလာသောသူ သုံးလေးယောက်ကို မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့က သေသေချာချာပင် ကြည့်မိလိုက်ကြသည်။ လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေါက်အတိုင်း ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်ကြမ်းကြီးတွေနှင့် ဖြစ်သည်။

သေသေချာချာကြည့်လျှင် ဝံပုလေ့တစ်ကောင်၏ မျက်နှာလိုလို၊ ခွေးအတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုးလိုပင်၊ မာလုကဲ့သို့ပင်၊ ပင့်ကူတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုးနှင့် ဆင်ဆင်တူနေကြသည်။

ဘာနဲ့ကိုပင်ကြည့်ပါဦး၊ အစက မည်ကဲ့သို့သော မျှပ်ရည်

www.burmeseclassic.com

မျိုးလည်းမသိ၊ အခုတော့ ပျက်စီးနေသော မျက်နှာကြီးက မိစ္ဆာ မျက်နှာမျိုးပင်ဖြစ်နေလေပြီ၊ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကလည်း ဖြူဆွတ် နေသည်။

အာဂါသာများသည် မရွံ့မာတို့ကို တိုက်ခိုက်ရင် လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ပြေးဝင်လာခဲ့ကြသည်။

မျိုးဆွတ်သည် အနီးကပ်ရောက်လာသော ရန်သူတစ် ယောက်ကို ခါးပတ်ပေါ်မှ ပစ္စတိုကိုထုတ်ကာ ပစ်ချလိုက် လေ၏။

“ဒိုင်း”
“အား”

အနီးကပ်အပစ်ခံလိုက်ရသောကြောင့် နောက်ကို ယိုင်ထွက်သွားပြီး ပစ်ကျသွားခဲ့ရလေ၏။ ကိုမျိုးလည်း ကျောဘက်မှ ဝင်လာသော ရန်သူကို နောက်သို့လှည့်ပြီး ပစ်ချလိုက်ရသည်။

“ဒိုင်း”
“အား”

ကျယ်လောင်စွာဝင် ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံ များကြောင့် အာဂါသာများသာမက မရွံ့မာများပါ အံ့အားသင့် သွားခဲ့ကြရသည်။ ဤကဲ့သို့သော လက်နက်ဆန်းမျိုးကို သူတို့ မမြင်ဖူးကြပေ။ ဂူထဲမှာမို့ သေနတ်သံက နားကွဲမတတ်ပင်၊ ဟိန်းပြီးထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

စိကြံဒေဝီသည် ကျောထက်ရှိ အအိမ်ထဲမှ ခါးကို လက်နောက်ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အာဂါသာရဲမက်များကို

ပတ်ချာလည်ပြီး တိုက်ခိုက်သည်။ သူမက ခါးရေးထက်သည်။ လူသုံးယောက်၏ အသက်ဇီဝိန်ကို ခါးချက်တစ်ချက်တည်းနှင့် နှုတ်ယူသွားခဲ့သည်။

“အား. .”
“အား. .”
“အား. .”

ဂူထဲမှာ ပြင်းထန်စွာပင် တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း မာလုသည် ဝင်မတိုက်ပဲ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေလေ သည်။ ထို့နောက် အားလုံးအလစ်မှာ ထိုနေရာက ထွက်ပြေးလာ ခဲ့လေသည်။ သို့သော်. . မာလုကို ဘာနုက မြင်တွေ့သွားခဲ့ လေ၏။

“ဟင်. . ဟိုကောင်ပြေးပြီ”

ခါးကြားထဲက ခါးကို ထုတ်ပြီး ပစ်ပေါက်ထည့်လိုက် ရာ. .

“ဝှစ်. .”
“အား”

ခါးက မာလု၏ကျောပြင်မှာ စိုက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် မာလုသည် ကျောက်ရုပ်ပမာ ရပ်တန့်သွားရာက ရှုတ်တရက် ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

“ဒီကောင်ပြေးပြီ၊ ပြေးစမ်း၊ မင်း. . ဘယ်လောက် အထိပြေးနိုင်မှာလဲ၊ ဒီ. . ဒဏ်ရာနဲ့ပဲ မင်းသေမှာပဲ”

ဘာနုက မာလုဆီကို အာရုံရောက်သွားစဉ်မှာ မာလု၏ ခါးချက်က ပခုံးပေါ်ကို ကျလာခဲ့လေရာ. .

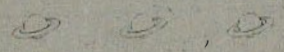
www.burmeseclassic.com

“အား”

ဘာနု၏မျက်လုံးတစ်ဖက်က ပျာဝေသွားခဲ့ရသည်။

“မင်း.. မင်း ငါ့အသားကို နှာအောင်လုပ်တယ်”

ဒေါသတကြီးဖြင့် သေနကို တိုက်ခိုက်မည်ပြုပြီးမှ ချာကနဲဆို လှည့်ထွက်ပြီးပြေးသွားလေတော့သည်။

(၁၈)

နေရာသစ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသွားကြခြင်း

ဘာနု ထွက်ပြေးသွားသည်နှင့် သူ့လူများသည်လည်း ဦးတည်ရာကို ထွက်ပြေးကြသည်။ မဇ္ဈိမာရဲမက်များက အာဂါသာများ၏နောက်ကို လိုက်ကြလေသည်။

ဘာနု၏ နောက်ကို ပြေးလိုက်သွားကြသူများမှာ.. သေနနှင့် မဇ္ဈိမာရဲမက်များပင်၊ မျိုးဆက်၊ စိတြဒေဝီနှင့် ကိုမိုးတို့မှာ အာဂါသာများ၏နောက်ကို လိုက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

“သူတို့ကို မမိလို့မဖြစ်ဘူး၊ လျှို့ဝှက်ဂူလိုက်လမ်းကြောင်းကို သိသွားခဲ့ကြပြီ..”

စိတြဒေဝီက ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့်.. ဝှက်ထဲမှာ လမ်းကွေ့၊ လမ်းကောက်များကို ကျော်ဖြတ်သွားကြရင်း မဇ္ဈိမာများကို မျက်ခြေပြတ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

“သူတို့ပျောက်သွားကြပြီ၊ မျက်စိထဲပြေး ပြန်ထွက်

မင်းခက်

နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ယောက်တစ်လေပြန်ပြီး ထွက်နိုင်ရင် အင်မတန်ကံကောင်းလို့ပဲ..”

“ကေသာရော၊ လမ်းတွေမှတ်မိလို့လား..”

“မှတ်မိပါတယ်၊ ဂူလိုဏ်ပေါက်ဝရဲ့ အချိုးအတွေ့တွေ မှာအမှတ်အသားတွေ လုပ်ထားပါတယ်”

စိတြဒေဝီသည် ဂူလိုဏ်လမ်းများကို တော်တော်လေး သိထားဟန်တူသည်။ သူမပြောသည့်အတိုင်းပင် ဂူလိုဏ်နံရံ များ၌ ငှက်၊ မြွေ၊ ဖား၊ ကျား၊ ဝံပုလွေအစရှိသော အကောင် ရုပ်သေးသေးလေးများဖြင့် အမှတ်အသားသင်္ကေတများ ပြသထားသ်ကို တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။

သို့သော်..

သင်္ကေတများကို သိတိုင်းလည်း အပေါက်များသော ဝက်ပါလမ်းများကို အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်၍ သွားနိုင်ကြ မည်မှာ မဟုတ်ပါ။

“သူတို့ဦးတည်ရာကို ထွက်သွားခဲ့ကြပြီ၊ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ကြတော့ဘူး၊ အစ်ကိုသေနတို့ဆီကို ပြန်သွားကြရအောင်”

စိတြဒေဝီက အာဂါသာများကို လိုက်မရှာတော့ပဲ လက်လျှော့လိုက်သည်။

ထိုစဉ်..

ဂူကြီးတစ်ခုလုံးသည် သိမ်သိမ်တုန်သွားခဲ့သည်။ အမြဲ တစေသတိနှင့်နေတတ်သော စိတြဒေဝီပင်လျှင် ကိုယ်လုံးလေး ယိမ်းခါသွားခဲ့သဖြင့် မျိုးဆက်က ကိုယ်လုံးလေးကို ဖေးမကာ ထိန်းထားလိုက်ရသည်။

စိတြဒေဝီ

“ဘာဖြစ်တာလဲ.. မျိုးဆက်”

“မသိဘူး၊ ငလျင်လှုပ်တာမျိုးပဲ”

စိတြဒေဝီပင်လျှင် ထိုသို့ ရုတ်တရက်ဖြစ်သွားခဲ့ရ သည့်အကြောင်းကို မပြောတတ်ပေ။

“အာဂါသာဘက်မှာ မြေအောက်မီးတောင်ကြီးတစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲ့ဒီက လှုပ်သလားပဲ..”

စိတြဒေဝီက ပြောလိုက်ရာ မျိုးဆက်နှင့် သူမတို့သည် အဓိပ္ပါယ်ပါသော အကြည့်များဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ် ယောက်ကြည့်မိလိုက်ကြသည်။ ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာတွင် အာဂါသာ၏ဆိုးရွားသော အခြေအနေကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြရသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်..

သူတို့အောက်ရှိမြေပြင်သည် မသိမသာပင် ရွေ့လျား နေသည်။ ဤသည်ကို မျိုးဆက်တို့က မသိသော်လည်း စိတြဒေဝီက သိလိုက်လေသည်။ ဤကမ္ဘာမြေအောက်၏ ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးထဲတွင် မြေကြော့ရှုံ့သည့်အဖြစ်များရှိတတ် သည်ကို သိထားကြပြီးသားဖြစ်သည်။

“ကေသာ၊ ကိုယ်တို့ရဲ့ရပ်တည်မှုက တစ်မျိုးပဲ၊ အခြေ အနေကြောင့်လည်း နေသလိုပဲ..”

“ဟုတ်တယ်၊ ပြောင်းလဲနေတယ်၊ ရှေ့မှာ ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေမျိုး ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ကေသာ လူတယ် ကိုမျိုး..”

စိတြဒေဝီက အေးဆေးစွာပင် ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒ

ကိုမိုး၏ရင်ထဲမှာ အကြောင်းမရှိပဲ အေးကနဲ... နွေးကနဲ
ဝေဒနာမျိုးခံစားဖြစ်ပေါ်နေသည်။ မျိုးဆက်လည်း ထို့အတူပင်
ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိသော ခံစားချက်မျိုးပင်။
ထိုစဉ် . .

သုံးယောက်စလုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်များသည် မြောက်တက်
သွားပြီး လေထဲမှာ လွင့်မော့သွားခဲ့လေသည်။
[ကမ္ဘာ့ဆွင်အားကင်းမဲ့သောနေရာကို ရောက်သွား
သူကဲ့သို့ လေဟာနယ်ထဲမှာ လွင့်သွားခြင်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။
စူးလက်သောအလင်းရောင်သည် သူတို့၏ရှေ့မှာ
ကြိုဆိုလျက်ရှိသည်။ အလင်းရောင်ထဲမှာ ဖြူဆွတ်သော
မြူကန့်လန့်ကာကြီးတစ်ချပ်က ကတ္တီဘာဖြူကားချပ်ကြီးသဖွယ်
လွန်လူးလျက်ရှိလေသည်။ ယင်းကတ္တီဘာကားချပ်ကြီးထဲကို
သုံးယောက်စလုံးထိုးဖောက်ပြီးတော့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့ကြလေ
သည်။ ထို့နောက် ကမ္ဘာ့ဆွင်အားရှိသော ဇုန်ထဲကို ပြန်ပြီး
တော့ . . ရောက်သွားကြသလိုပင်၊ အောက်ကို ရုတ်တရက်
ပစ်ကျသွားခဲ့ကြလေသည်။

“အား”
“အား”

သုံးယောက်စလုံး ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။
အရိန်မသပ်နိုင်ကြပဲ လိမ့်သွားကြရာက တစ်နေရာကို အရောက်
တွင်ရပ်တန့်သွားခဲ့ကြလေသည်။ ပိတ်ဖုံးနေသော နှင်းကတ္တီဘာ
ဖြူကားချပ်ကြီးသည်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် လွင့်ပြတ်သွား
ခဲ့လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျရောက်နေသော အလင်း

မြတ်ဗုဒ္ဓ

ရောင်သည်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် မှိန်သွားခဲ့လေသည်။
ထိုအခါ သူတို့အားလုံး၏ရှေ့မှာ အံ့အားသင့်စရာမြင်ကွင်းတစ်ခု
ကဘွားကနဲဆို ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

ညလည်းမဟုတ်ပါ။ နေ့လည်း မမည်၊ ပြာလဲ့လဲ့မိုး
ကောင်းကင်ကြီး၏အောက်မှာ မြင့်မားသော တောင်စဉ်တန်း
ကြီးတစ်ခုက မမျှော်လင့်ပဲ မြင်တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။

တောင်စဉ်တန်းကြီးပေါ်မှာ ရှေးဟောင်းကျောင်း
တော်ကြီးများ၊ အဆောက်အဦများကို မြင်တွေ့လိုက်ကြရ
သည်။ မလှမ်းမကမ်းရှိ တောင်ပူစာလေးတစ်ခုပေါ်မှာ ရေတံခွန်
ငယ်လေးတစ်ခုက တဝန်းဝန်းဖြင့် ကျနေလျက်ရှိသည်။ ကျားနှင့်
သမင်တို့သည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ပုတ်ခတ်ကာ
လူးလိမ့်ကာ ဆော့ကစားလျက်ရှိကြသည်ကို အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ
မြင်တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။

ခွေနေသော မြေတစ်ကောင်၏ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဖားတစ်
ကောင်သည် ငြိမ်သက်စွာရှိနေသည်ကိုသော်လည်းကောင်း။

ခြင်သို့ကြီးတစ်ကောင်သည် သစ်သီးများကို သား
စားသောက်လျက်ရှိနေသည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အံ့အား
သင့်စရာတွေ့လိုက်ကြရလေသည်။

အဖိုးအိုတစ်ယောက်သည် သူတို့ဆီကို လျှောက်လာနေ
သည်။ ဖြူဆွတ်သော မုတ်ဆိတ်မွှေးရှည်များရှိသည်။ တခေါင်း

မြတ်ဗုဒ္ဓ

www.burmeseclassic.com

လုံးဆံပင်များသည်လည်း ဖြူဆွတ်နေကြကာ လွန်စွာမှ ကျက်သရေရှိပြီး ကြည်ညိုစရာကောင်းသော မျက်နှာမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အဖိုးအိုသည် သူတို့ဆီကို တည့်တည့်ပင်လာနေသည်။ မကြာမီမှာပင် အနားကိုရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

သုံးယောက်စလုံးသည် အလိုလိုပင် လက်အုပ်ချီမိလိုက်ကြသည်။ အဖိုးအို၏မျက်နှာက ပြုံးချိုလျက်ရှိလေသည်။
“ဘယ်ကလာကြတာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့က မဇ္ဈိမာကပါ အဖိုး”

“အိမ်.. အိမ်၊ မဇ္ဈိမာကကိုး.. လာကြကွယ့်လာကြ..”

အဖိုးအိုက လာရာလမ်းအတိုင်းမဟုတ်ပဲ ရောက်ရှိလမ်းအတိုင်း ထွက်သွားသည်။ နောက်ကလိုက်သွားခဲ့ကြလေသည်။ အလင်းရောင်သည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို အားမပြည့်တပြည့် ဖြန့်ကျက်ထား၍ မှုန်ပျံ့လေးရှိနေသည်။ မိမိတို့ရောက်နေသောနေရာသည် မည်သည့်နေရာမှန်း မသိပေ။
“ဒါဟာ ရှန်ဘဲလားပဲကွယ့်၊ မင်းတို့ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ထဲက ရှန်ဘဲလားပဲပေါ့”

မျိုးဆက်က စိတ်ကူးလိုက်သည်နှင့် အဖိုးအိုက နောက်ကိုမကြည့်ပဲပြောလိုက်လေသည်။

“ငါ.. တွေးလိုက်တာကို သိနေပါလား၊ ဒါဟာ ရှန်ဘဲလားဆိုပါလား..”

မျိုးဆက်သာမက သုံးယောက်စလုံးပင် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြလေသည်။ မြေကမ္ဘာပေါ်မှာလည်း ရှန်ဘဲလားကို

သုတေသနလုပ်ကာ ရှာဖွေနေကြသည်။ ယင်းနေရာကို ရောက်သွားကြသောသူများရှိကြသည်ဟု မကြားဖူးကြပါ။

“မျိုးဆက်၊ ရှန်ဘဲလားဟာ ကမ္ဘာမြေအောက်ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးထဲမှာရှိတယ်၊ အာဂါသာရဲ့ မြို့တော်ဟာ ရှန်ဘဲလားဆိုတာ ငါကြားဖူးထားတာကြာပြီ၊ ဒီနေရာကို တော်ရုံလူတွေ မရောက်နိုင်ကြဘူးကွ၊ အခု ငါတို့ရောက်လာခဲ့ကြတာ တော်တော်ကံထူးလို့ပဲ..”

“ဟုတ်တယ် ကိုမိုး၊ ကေသာတို့လည်း ရှန်ဘဲလားဆိုတာ ကြားသာကြားဖူးတာ၊ ရောက်ချင်တယ်ဆိုတာတောင် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး၊ ဘယ်မှာရှိမှန်းလည်း မသိဘူး၊ ခု.. ရောက်လာခဲ့တာ.. အိပ်မက်လိုပဲ”

စိကြီးဒေဝိကလည်း ပြောပြလိုက်လေသည်။ အားလုံး၏ စိတ်ထဲမှာ ထူးဆန်းအံ့ဩလျက်ရှိနေကြလေသည်။

ရှေ့ကသွားနေသော အဖိုးအို၏နောက်ကို အမိလိုက်ကြသော်လည်း မမိချေ။ အဖိုးအိုကတော့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် သာသွားနေသည်။

မကြာမီ..

တောနက်ကြီးတစ်ခုက ဘွားကနဲဆို ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

“ဟင်.. ဒီတောနက်ကြီးက ငါတို့ရှေ့မှာ ရုတ်တရက် ပေါ်လာသလိုပဲ.. စောစောက မတွေ့မိပါဘူး”

မျိုးဆက်သည် မိမိ၏စိတ်ကူးထဲမှာ သာလှာပြီးမှ ပြန်ပြီးတော့ မြို့သိပ်လိုက်ရလေသည်။ တစ်ညတွေးသည်ကို

အဖိုးအိုက မသိပဲနေမှာမဟုတ်။

“ရှန်ဘဲလားဆိုတာ ပျောက်ကွယ်နေတဲ့နေရာ၊ သူတော်စင်၊ သူမြတ်လောင်းတို့ နေထိုင်တဲ့နေရာ၊ မဟိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေထာဝရရှိနေကြတဲ့နေရာပဲ။ ဒီနေရာကို ဘယ်သူမှ မရောက်နိုင်ကြဘူး။ သိလည်းမသိနိုင်ကြဘူး။ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိမှသာ... ရောက်နိုင်တယ်။ သိပ်ပြီးကြုံကြိုက်လွန်းဖို့ဆိုတာ အပုံတစ်ထောင်ပုံတစ်ပုံမလွယ်ပါဘူး...”

[မိမိမြန်မာပြည်မှာနေစဉ်က ဂန္ဓာရီခရီးလှည့်လည်နေတတ်သော ဆရာကြီးတစ်ဦးက မကြာခဏပြောဖူးခဲ့သည့် စကား၊ ထိုဆရာကြီးနှင့် ရင်းနှီးမှုမရှိပါ။ တစ်ဆင့်စကားတဆင့်နားဖြင့်ကြားမိခဲ့ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ရှန်ဘဲလားအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိထားသူတစ်ဦးဟုဆိုသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ရှန်ဘဲလားကို ရောက်ဖူးခဲ့သလိုလို မှတ်သားရဖူးသည်။

တောအုပ်ကြီးထဲကို ဖြတ်သွားခဲ့ကြသည်မှာ ထူးခြားမှုတစ်ခုကိုခံစားမိကြရသည်။ ရင်ထဲမှာ ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် ပီတိများဖြစ်ပွားခဲ့ကြခြင်းပင်... ထို့အပြင်...

ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဟိုနေရာအနှံ့၊ သည်နေရာအနှံ့ တွေ့နေရသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် သျှောင်များကိုထိပ်မှာ စုထား၍ သော်လည်းကောင်း၊ သျှောင်တစောင်းထုံးထား၍ သော်လည်းကောင်းတွေ့ကြရသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် မြန်မာပြည်က ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်

တူနေကြလေသည်။

အချို့ကား မုဆိတ်မွေးရှည်ရှည်၊ ပါးမြိုင်းမွေးထူထူနှင့် ဒေါက်ချာကြီးများကို ဆောင်ထားကြသည်။ ရသေ့ကြီးများပင်၊ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးများကား နက်မှောင်လှပေသည်။

မိမိတို့၏ မျက်လုံးများနှင့် မရင်းနှီးသော စိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုလည်း တွေ့ကြရသည်။ သင်တိုင်းဖြူဖြူရှည်ရှည်ကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ဖြူဆွတ်သော မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်များရှိကြသည်။ ခေါင်းမှာ သံပုရာခွံဦးထုပ်ဖြူဖြူကို ဆောင်းထားကြသည်။ ထိုမဟိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် လူမျိုးခြားများပင်ဖြစ်ဟန်တူသည်။

အသွေးအရောင်အမျိုးမျိုးကွဲပြားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် တစ်နေရာစီခွဲကာ ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ မတ်တပ်ရပ်လျက်သော်လည်းကောင်း မလှုပ်မယှက်ပင်ရှိနေကြသည်။ အားလုံးသောမျက်နှာများသည် ရင့်ကျက်နေကြသည်။ ကြည်လင်နေကြသည်။ ရိုသေလေးစားစရာကောင်းနေကြသည်။ ကြည်ညိုစိတ်များဖြစ်ပေါ်လာကာ အလိုလိုပင် လက်အုပ်ချီမိလိုက်ကြလေသည်။

တစ်နေရာကိုအရောက်တွင် အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာတစ်ခုကိုတွေ့လိုက်ကြရပြန်လေသည်။ ယင်းကား ရှည်လျားသော ဆံကေသာများကိုထိပ်မှာစု၍ ထုံးနှောင်ထားသော ယေအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မကြီးသည် တင်ပြင်ခွေ၍ ထိုင်နေကာ တက်ဖဝါးတစ်ဖက်ပေါ်တစ်ဖက်လှန်၍ တင်ထားလေသော မျက်လွှာကို

ချထားကာ ငြိမ်သက်နေလျက်ရှိသည်။

အဖြူရောင်အဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ထားကြသော အမျိုးသမီးယောက်ျားကြီးများကိုလည်း တွေ့ကြရသေးသည်။

“ဒီလိုနေရာမျိုးမှာလည်း အမျိုးသမီးယောက်ျားတွေ လည်းရှိနေကြသေးတာကိုး၊ ခုလိုမြင်တွေ့ရတာ တကယ့်ကို စိတ်ချမ်းသာတယ်၊ ရှန်ဘဲလားကိုရောက်လာခဲ့တာ အိပ်မက် လိုပါပဲ.. ကေသာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ကေသာလည်း မောင့်လိုပဲ ခံစားရတယ်၊ ရှန်ဘဲလားရှိတယ်ဆိုတဲ့နေရာကို မမျှော်လင့်ပဲရောက်လာခဲ့ကြ တာကံကောင်းတယ်၊ ကေသာရဲ့ဘိုးဘေ၊ ဖခင်ကအစ ရောက်ဖူး ဖို့နေနေသာသာ၊ စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ရဲကြဘူး”

မကြာမီ..

တောင်ကြီး၏အနားကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အဝေးကနေ လှမ်းပြီးတော့ မြင်လိုက်ရသောတောင်ကြီးဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်မှာ တခဏတာလေးပင်၊ ရှန်ဘဲလားသည် စိတ်ဆန္ဒရှိသမျှ လွယ်ကူစွာပင် ပြီးမြောက်စေသလား မသိပါ။ တောင်တန်းကြီးသည် ရှည်လျားလှပြီး ပိုပြီးတော့ပင် မြင့်မား နေသည်။

အဖိုးအိုသည် သူတို့ကိုတစ်ချက်ရစ်ပြီးတော့ ကြည့် လိုက်သည်။ စောင့်နေသည့်သဘောပင်၊ ထိုအခါကျမှ မိလာခဲ့ ကြသည်။ ညင်သာဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်နေသော အဖိုးအို တစ်ဦး၏သာမန်ခြေလှမ်းကို မိအောင်မလိုက်နိုင်သည်က တွေးမိသော်မှ အဖြေကမရှိ။

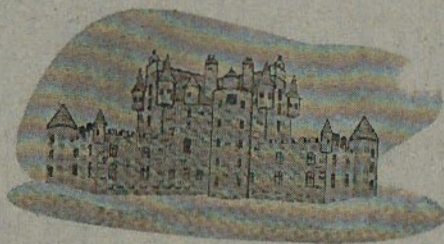
တောင်ပေါ်ကို တက်သည့် ကျောက်ဖြူသားလှေကား ကြီးတစ်ခုက ဘွားကနဲပင်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ လှေကားသည် မတ်မတ်ကြီးမဟုတ်၊ ခပ်ပြေပြေပင်.. အဆစ်ချိုးကွေ့များရှိ သည်။

အဖိုးအိုက စပြီးတော့တက်သွားသည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် မိမိတို့မှာပါလာကြသော လက်နက်များကို လှေကားရင်းမှာဘေးကပ်ပြီးချထားလိုက်ကြသည်။ စိတြဒေဝီ သည်လည်း လေးမြား၊ ဓါးတို့ကိုဘေးမှာချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက်.. အဖိုးအို၏နောက်က လိုက်ပြီးတော့ တက်လာ ကြလေသည်။

ဤနေရာသည် နေ့ညခွဲခြားထားဟန်မတူ၊ နေ့နှင့်ည တို့သည် တစ်သားတည်းပင်ဖြစ်ဟန်တူသည်။ မိုန်ယုယုတသမတ် တည်းသော အလင်းရောင်ရှိလေသည်။ တစ်ဆစ်ချိုးကွေ့၊ နှစ်ဆစ်ချိုးကွေ့များကို ကျော်လွန်လာခဲ့ကြသည်။ မြေဆွဲအားကို ဆန့်ကျင်ပြီးတော့ တက်ကြရသည့်တိုင် မောပန်းခြင်အလျဉ်း မရှိကြ၊ ခွန်အားသစ်များက ပိုပြီးတော့သာ တိုးပွားလာကြသည် ဟုထင်ရသည်။

မကြာမီ.. အမြင့်ဆုံးနေရာကို အရောက်တွင် သူတို့ တွေ့လိုက်ကြရသည်ကား..

www.burmeseclassic.com

(၁၉)

ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲက ရှန်ဘဲလား

တောင်ထိပ်ကိုရောက်လာခဲ့ကြလေပြီ။

ကြီးမားခန့်ထည်သော ကျောင်းတော်ကြီးတစ်ဆောင်က မျက်စိအောက်မှာ ဘွားကနဲဆိုပေါ်လာခဲ့ပြန်လေသည်။ အောက်ကနေမော့ပြီးကြည့်လိုက်လျှင် ဘာမှမမြင်ရ၊ အပေါ်ကို ရောက်လာတော့မှ မြင်လိုက်ရခြင်းသည် အာရုံလှည့်စားမှုလား၊ မိမိတို့ပဲ မျက်စိလျှမ်း၍လားဆိုသည်ကို မရှင်းလင်းပြနိုင်ကြ။ ရှန်ဘဲလားကိုရောက်တော့မှ ဤသို့ပင် ဖြစ်တတ်နေလေသည်။

ကျောင်းတော်ကြီးကား သလင်းကျောက်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားကြသော ကျောင်းတော်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ကျောက်သားနံရံများသည် အလင်းရောင်တစ်မျိုးထွက်နေကြသည်။ စိကြဒေဝီက နံရံများကိုလက်ဖြင့်စပ်သပ်ကြည့်ရာ... မဇ္ဈိမာ၏ဂူလိုက်များအတွင်းက နံရံများကဲ့သို့ပင် နေကြောင်း

www.burmeseclassic.com

သိရသည်။

အဖိုးအိုသည် ကျောင်းတော်ကြီးထဲကို ဝင်သွားခဲ့သည်။ ရပ်ကြည့်နေကြသော သူတို့သုံးယောက်ကို ခေါင်းညိတ်ကာ ခေါ်လိုက်သည်နှင့် လိုက်ပြီးတော့ ဝင်သွားခဲ့ကြလေသည်။ မိနပ်များကိုကား အပြင်မှာ ချွတ်ခဲ့ကြသည်။

မျက်နှာရှေ့တူရုံတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ခုက တင်ပြင်ခွေကာထိုင်နေသည်။ ရှည်လျားသော ဆံပင်များကို သေသပ်စွာဖြင့် ထိပ်မှာထုံးနှောင်ဖွဲ့ထားသည်။ ထူးခြားချက်မှာ ဆံပင်များသည် ဖြူဆွတ်ခြင်းမရှိပဲ နက်မှောင်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။ ဖြူဝင်းသောအသားအရည်သည် ဝင်လျက်ရှိနေပြီး သေချာစွာကြည့်လျှင် အရည်ပြားပေါ်မှာ အလင်းရောင်တချို့က ထွက်ပေါ်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

မျိုးဆက်တို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ကြည့်ညိုချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရပြီး နေရာမှာထိုင်လိုက်ကြကာ ကန်တော့မည်ပြုလိုက်စဉ်မှာ..

“ဘုရားကို အရင်ကန်တော့ပါ”

နှုတ်က လှုပ်ရှားလေးရှိသော်လည်း အသံက ကြည်မြဲစွာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ဘုရားဆိုသော စကားကို သုံးနှုန်းလိုက်သည့်အတွက် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြလေသည်။ ဝင်လာကြကတည်းက ခန်းမကြီးထဲမှာ ဘုရားကိုမမြင်မိပါ။ ထို့ကြောင့် ဟိုဟို.. ဒီဒီလိုက်ပြီးတော့ ကြည့်မိလိုက်သောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနောက်ကျောဘက်မှာပင်လျှင် တင်ပြင်ခွေဆင်းတော်ကြီးတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့်..

ပိုပြီးတော့အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ ခန်းမကြီးထဲကို စပြီးဝင်လာကြကတည်းက ဤကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြင်ကောင်းပါပဲနှင့် မဖူးမိလိုက်ကြသည်က မမြင်မိလိုက်သောကြောင့်ပင်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးသည် မိမိတို့၏ရှေ့မှောက်မှာ ကွယ်ပျောက်နေလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပြောလိုက်မှု မော့အကြည့်မှာ ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြင်လိုက်ကြရခြင်းပင်။

စိတ်အလိုဆန္ဒရှိသောအခါမှ ပေါ်လာခဲ့သော အခြေအနေများကိုဖြစ်ရပ်များကို ရှန်ဘဲလားသို့ရောက်ကာမှ ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖန်များလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဆင်းတုတော်မြတ်ကို အားပါးတရပင်ဖူးလိုက်ကြသည်။

စိတြဒေဝီသည် မိမိတို့ကဲ့သို့ပင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပူးကာ နဖူးမှာတင်၍ ရှိသေစွာပင် ဦးချက်နံတော့လျက်ရှိသည်။ ကိုမိုးရော၊ မျိုးဆက်ပါ။ သတိထားပြီးတော့ ကြည့်မိလိုက်ကြသည်။ ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးက ဉာဏ်တော်အမြင့် နှစ်ဆယ်ပေခန့်ရှိမည်ဖြစ်ပြီး ရွှေအတိပြီးလေသည်။

ထို့နောက် စောစောက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဆီကို ပြန်ရောက်လာကြပြီး ကန်တော့လိုက်ကြသည်။

“မင်းတို့ ဒီကိုရောက်လာအောင် ငါခေါ်လိုမိတာပဲ။ ဒီနေရာဟာ ဘယ်သူတွေ့နေကြတယ်၊ ဘယ်လိုရောက်မျိုးလည်း ဆိုတာမင်းတို့ သိကြတယ် မဟုတ်လား။”

www.burmeseclassic.com

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏လေသံက သိမ်မွေ့လှသည်။ ကရုဏာ အပြည့်ပါသည်။ ဤကျောင်းတော်ကြီးနှင့် မည်သို့ပတ်သက်နေ သနည်း။ ဘွဲ့အမည်ကိုလည်း သိချင်နေပြန်သည်။

“ငါဟာ ဒီကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပဲ။ ငါဟာ သူတော်စင်အပေါင်းကို ကိုယ်စားပြုတယ်။ အမည်နာမကတော့ မင်းသိဒ္ဓိအောင်တဲ့။”

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက မိမိတို့၏အတွေးကို သိသွားဟန်တူ သည်။ ချက်ချင်းပင် အဖြေပေးလိုက်လေသည်။

“မင်းသိဒ္ဓိအောင်တဲ့၊ ရှန်ဘဲလားက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ နာမည်ဟာ ငါတို့တရင်းတနီးနဲ့ခေါ်တတ်တဲ့ နာမည်မျိုးပါပဲလား။”

မျိုးဆက်က စိတ်ထဲမှတွေးလိုက်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပြုံးပြီးတော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ငါ... မင်းတို့ကို ခေါ်လိုက်တဲ့အကြောင်းရင်းကတော့ ရှန်ဘဲလားရဲ့ တကယ့်တည်နေရာဟာ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိစေချင်လို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ရဲ့အမှတ်သညာထဲမှာ ဘယ်တော့မှ မှတ်သားထားလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့် လည်းဆိုတော့ ဒီနေရာဟာ သီးခြားရပ်တည်မှုရှိနေပေမယ့် လူတိုင်းအတွက်မဟုတ်ဘူး။”

ရှင်းရှင်းပြောရရင် တကယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ တရား ဘာဝနာကို ဆက်လက်ရှာမှီးရာအရပ်၊ လောကကြီးရဲ့ ကောင်းအကျိုးအတွက် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရာနံ့ရာပဲဖြစ်တယ်။

သူတို့ဟာ အထက်ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာလည်း ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနဲ့ရှိနေကြပြီး လောကအကျိုး၊ လောကုတ္တရာအကျိုး

တွေကို ဆောင်ရွက်နေကြတယ်။

ရှန်ဘဲလားကို ရှာဖွေနေကြတဲ့သူတွေရှိကြတယ်။ သဲလွန်စတွေကောက်ပြီး ဟိုနေရာ ဟုတ်နိုးနိုး၊ ဒီနေရာ ဟုတ် နိုးနိုးနဲ့စမ်းတဝါးဝါးရှိနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတော်စင်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကြမှာစိုးလို့ နေရာမှန်ကို ပျောက်ကွယ် ထားကြတာပဲဖြစ်တယ်။ ဒါလောက်ဆိုရင် ငါဘာကို ဆိုလိုတာ လည်းဆိုတာ မင်းတို့သဘောပေါက်ကြရောပေါ့။”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သဘောပေါက်ပါတယ်”

“အေး... မင်းတို့ဒီကိုရောက်လာအောင် ငါတို့ကပဲ တမင်ဖန်တီးလိုက်တာဖြစ်တယ်။ လူသားတွေရဲ့အသိဉာဏ်ထဲ မှာ... ဒီခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးဆိုတာကို မသိကြတာများတယ်။”

မင်းတို့ကတော့ စိတ်ဝင်စားကြတယ်။ အရောက်လာလို့ ကြတယ်။ ယုံကြည်ကြတယ်။ ရှန်ဘဲလားဟာ ဒီမြေအောက်ကမ္ဘာ ကြီးထဲမှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်ချင်နေကြတယ် မဟုတ် လား...”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘဘ”

“အေး... မင်းတို့က တစ်ချိန်တုန်းက ရှန်ဘဲလားနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးကြတယ်။ ဒီနေရာဟာ သူတော်စင်တွေ၊ ထွက်ရပ် ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနေကြတဲ့ နေရာဖြစ်ကြသလို သူတော်ကောင်း တွေမဟုတ်ပဲပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကို အလုပ်အကျွေးပြုစုခဲ့ကြတဲ့ ဥပသကာတွေလည်းပဲရှိကြတယ်။”

မင်းတို့သုံးယောက်စလုံးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ခေါင်းလေး ထောင်လောက်က ရှန်ဘဲလားမှာ သူတော်စင်တွေကို အလုပ်

www.burmeseclassic.com

အကျွေးပြုဖူးခဲ့ကြတဲ့ ဥပသကာတွေပဲဖြစ်ကြတယ်။ ကျင့်ကြံမှု အားနည်းလို့ သေဆုံးသွားကြချိန်မှာလည်း သံသရာ စက်ဝန်းထဲ မှာ . . အသွင်အမျိုးမျိုးနဲ့ပြောင်းလဲပြီးနေကြတယ်။ မကောင်းထုံ တဲ့ဘဝကိုတော့ မရောက်ဖူးခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါဟာ . . ကုသိုလ် အကျိုးဆက်ကြောင့်ပဲဖြစ်တယ်။

မင်းသိဒ္ဓိအောင်၏ မိန့်ကြားချက်ကြောင့် သုံးယောက် စလုံးတစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်မိလိုက်ကြလေ သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကတော့ လူပြန်းနားလည်အောင် ရိုးရိုးရှင်းရှင်း လေးပင် ပြောသွားခဲ့ခြင်းပါ။ ထိုအခါ . . သူတို့သုံးဦးစလုံးသည် ပဋ္ဌာန်းဆက်လှုပ်စားများဖြစ်ကြကြောင်းကို သိနားလည်သွား ကြလေတော့သည်။

စိတြဒေဝီသည် မိမိသိလိုသည့်အကြောင်းအရာတစ်ခု ကိုမနောထံမှ မေးလိုက်လေသည်။

“ဘဘ . . ဒီလိုမွန်မြတ်တဲ့ နေရာမှာ ရှိနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အဆင့်အတန်းအနိမ့်အမြင့်အလိုက် သတ်မှတ် ထားကြပါသလား၊ သမီး . . သိချင်လို့ပါ။”

ထိုအခါ . .

မင်းသိဒ္ဓိအောင်သည် စိတြဒေဝီကို ကြည်လင်သော အပြုံးဖြင့်ကြည့်လိုက်ပြီး . .

“မှန်တယ်။ သူ့အဆင့်အတန်းအနိမ့်အမြင့်အလိုက်ပဲ ရှိကြပါတယ်။ အသက်၊ ဉာဏ်ပညာ၊ ကျင့်စဉ်ကိုလိုက်ပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပြန်အလှန် လေးစားမှုတွေရှိကြပါတယ်။ တစ်ခြားခွဲခြားမှုဘာမှမရှိကြပါဘူး။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး

ကားလုံးဟာ မေတ္တာတရားတစ်ခုတည်းကိုသာ အခြေခံပြီး ဆက်ဆံကြပါတယ်။ ရှန်ဘဲလားမှာရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအားလုံး ဟာစကြာဝဠာတစ်ခုလုံး၊ ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးကို နေ့စဉ် မေတ္တာခါတ်တွေဖြန့်ဝေပြီး ပို့လွှတ်ကြပါတယ် သမီး . .”

မင်းသိဒ္ဓိအောင်က ပြန်ပြီးတော့ ပြောလိုက်ရာ စိတြဒေဝီ မှအပ မျိုးဆက်ရော၊ ကိုမျိုးပါ အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြလေသည်။ အမေးမရှိပဲ အဖြေစကားက ထွက်လာခဲ့၍ပင်။ နောက်တော့မှ စိတြဒေဝီကို ဦးတည်ပြီးပြောလိုက်သည့်အတွက် အမေးပြုသူ သည်မည်သူဖြစ်မှန်း သိသွားခဲ့ရလေသည်။

“ဘဝအဆက်ဆက်တွေကို မင်းတို့ကူးပြောင်းကြရဦး မယ်။ ဘဝအမျိုးမျိုးမှာ မင်းတို့ကျင့်လည်ကျက်စားကြရဦးမယ်။ နောင်တစ်ချိန်မှာ မင်းတို့ဟာ သူတော်စင်တွေဘဝနဲ့ ဒီနေရာကို ပြန်ပြီးတော့ ရောက်ကြရလိမ့်ဦးမယ်။ ဘယ်ဘဝကိုပဲ ရောက် ရောက် . . တရားသိကြပါ . . တရားရှိကြပါ”

ဟု ဆိုဆုံးမလေသည်။ ထို့နောက် သူတော်စင်ကြီး မင်းသိဒ္ဓိအောင်သည် နေရာမှထလိုက်သည်။ သူတို့သုံးယောက် ကိုလက်ယပ်ခေါ်သွားသည်။ အဆောက်အဦးကြီး၏အပြင်ဘက် ကိုလှမ်းကြည့်၍ရသော . . လသာဆောင်ကဲ့သို့သော နေရာမျိုး ကိုခေါ်ဆောင်သွားခဲ့လေသည်။

အေးစိမ့်သောလေက တဟူးဟူးဖြင့် တိုက်ခတ်လျက် ရှိသည်။ သို့သော် . . တုန်ခိုက်လောက်သော ချမ်းအေးမှု မခံစားမိကြပေ။ သူတော်စင်ကြီးက လသာဆောင်၏အပြင် ဘက်ကို လှမ်းပြီးလက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းခက်

“ဟောဟိုမှာ. . ကြည့်ကြစမ်း”

လက်ညှိုးညွှန်ရာကို လှမ်းပြီးတော့ ကြည့်လိုက်ကြလေ၏။ ညကဗ္ဗလာခြုံထည်သည် ဝါဖျော့ဖျော့အရောင်သန်းနေသည်။ အပြာနုရောင်က တဖြည်းဖြည်းထိုးဖောက်ပြီးတော့ ဝင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် လောကခါတ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို လှမ်းခြုံထားသောအလင်းရောင်သည် ဖြူပြာဝါဖျော့ယှက်ဖောက်ထားသည်။ မြင်တွေ့ရသည်မှာ ထူးခြားသော ခံစားချက်တစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်. .

မြင်ကွင်းတစ်ခုက အလိုလိုပင်ပေါ်လာခဲ့လေ၏။ မြေပေါ်ကမ္ဘာထက်မှ မြို့ကြီးပြကြီးများ၏သဏ္ဍာန်နှင့် ကဗ္ဗလာကြီးပေါ်မှာ ပုံရိပ်သွင်ပမာအထင်အရှားပင် မြင်လာခဲ့ကြရလေ၏။ ယင်းမြို့ကြီးများသည် အနောက်ကမ္ဘာကအုပ်စုများဟု မျိုးဆက်ရော၊ ကိုမိုးပါ သိလိုက်ကြရသည်။ လူတွေ၊ ကားတွေ၊ ယာဉ်ရထားမျိုးစုံက အေးဆေးစွာပင် သွားလာနေကြရာမှ ယင်းမြင်ကွင်းသည် ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီး လက်နက်များဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေကြသော မြင်ကွင်းများက အစားထိုးပြီး တော့ပေါ်လာခဲ့ကြလေသည်။

လေယာဉ်များက ကောင်းကင်ထက်မှ ဗုံးမိုးများရွာချကြသည်။ တဝန်းဝန်းနှင့် ပေါက်ကွဲသံများနှင့်အတူ တိုက်တာအိမ်ခြေများပျက်စီးကြကုန်သည်။ လမ်းမကြီးများပေါ်မှာ လူတွေ သေကြေပျက်စီးကြသည်။ ဒဏ်ရာများရကာ အော်ဟစ်ညည်းညူနေကြသည်။ မြင်ကွင်းသည် ချက်ချင်းပင် ပြောင်းလဲ

ပြိုင်စာပေ

သွားခဲ့ပြီ။ မြို့ကြီးပြကြီးများက အကောင်းပကတိအသစ်တစ်ဖန်ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ လေမုန်တိုင်းများက တိုက်ခတ်ကြသည်။ ပင်လယ်ထဲမှ လှိုင်းလုံးကြီးများက ကမ်းပေါ်ကို တက်လာခဲ့ကြပြီး. . တိုက်တာအိမ်ခြေတွေကို ဖျက်ဆီးသွားခဲ့ကြသည်။ လွှမ်းမိုးတိုက်ချသွားကြလေ၏။ လေဆင်နှာမောင်းကြီးများကလည်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြပြီး တိုက်တာအိမ်ခြေများကို ဖျက်ဆီးသွားခဲ့ကြလေသည်။

“ဗြဟ္မစိုရ်တရားခေါင်းပါးကြသူတွေရဲ့ အပြုအမူအကျင့်အကြံတွေဟာ လူသားအချင်းချင်းကိုသောမှ နှိပ်စက်ကလူပြုကြတယ်၊ အနိုင်ကျင့်ကြတယ်၊ ထင်သလိုရက်စက်ကြတယ်၊ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တိုင်းမှာ အင်အားကြီးတဲ့ နိုင်ငံကကိုယ့်ထက်အင်အားသေးငယ်တဲ့ နိုင်ငံတွေကို ဗိုလ်ကျစိုးမိုးကြတယ်၊ ကိုလိုနီပြုလုပ်ချင်ကြတယ်၊ ကိုယ့်ဘက်မပါတဲ့ နိုင်ငံတွေကိုနည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ခြိမ်းခြောက်နှောက်ယှက်ကြတယ်. .

ဒါကို သူတို့က အောင်မြင်တယ်လို့ ပြောနေကြတယ်၊ သူတို့ကို ဘယ်သူကမှ မကျော်လွှားနိုင်ကြဘူးလို့ထင်နေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် အကုသိုလ်အလုပ်ကိုပြုလုပ်တဲ့သူဟာ တန်ပြန်အကျိုးဆက်ကိုလက်ခံရမိပဲ၊ လက်မခံလို့ကို မရဘူး၊ သူတို့ဟာ တူညီသောအကျိုးကိုရရှိကြပြီး ကံတရားရဲ့ ရိုက်ပုတ်ချက်ကြောင့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကျရောက်ခံကြရတယ်၊ ရောဂါတွေတွေ့ရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံကြရတယ်၊ ရာဇဝတ်မှုတွေ ထင်ရှားလာခဲ့ကြရတယ်၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားကင်းမဲ့မှုကြောင့် တန်ဖိုးခံရခြင်းဖြစ်တယ်၊ ဒါကို မသိကြပဲ ဆက်လက်ပြီးတော့ ခုတ်မဲနေကြ

ပြိုင်စာပေ

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

ဆဲပဲလေ၊ တက်ကားကြွကြွမြင့်လွန်းကလျောကျ နောက်ဆုံးရှိ
ချေ၏ဆိုတဲ့ စကားကို မင်းတို့ရဲ့ မြေကမ္ဘာပေါ်မှာ သုံးနှုန်းနေ
ကြတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့.. ”

သူတော်စင်ကြီး၏ စကားအဆုံးတွင် ထိုမြင်ကွင်းများ
သည်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေသည်။
“အေး.. . ငါမှာချင်တာကတော့ ကိုယ်ကျင့်တရားရှိ
ကြပါ၊ မကောင်းမှုမှန်သမျှ ဘာမှမပြုလုပ်ပဲ မိမိတို့ရဲ့ လိပ်ပြာကို
သန့်စင်ကြပါစေ.. မညစ်နွမ်းကြပါစေနဲ့.. ”

မကြာခင်မှာ ပျက်စီးရတော့မယ့် မြောက်ဘက်
အာဂါသာတွေရဲ့ အန္တိမနိဂုံးအဆုံးသတ်ကို မင်းတို့ဟာ မမြင်
ချင်ပေမယ့်လည်း မြင်တွေ့ကြရမယ်၊ မကြုံချင်ပေမယ့်လည်း
ကြုံကြရမယ်၊ ငါတို့လည်း မကယ်နိုင်ကြဘူး၊ ဒီအချိန်မှာ သူတို့ရဲ့
ဝဋ်ကြွေးကိုပေးဆပ်ရတော့မယ်၊ ဝဋ်ကြွေးဆိုတာ တကယ်
အရင်းအမာပုဂ္ဂိုလ်တွေသော်မှ မလွတ်မြောက်နိုင်ဘူး။”

သူတော်စင်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင်သည် ကရုဏာလေသံ
ဖြင့်အေးဆေးစွာပြောနေသော်လည်း မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ
အပြောင်းအလဲကမရှိ၊ ပကတိ တည်ငြိမ်အေးဆေးလျက်ရှိ
နေလေသည်။

ရှန်ဘဲလားမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်မှ
အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း အားလုံးပင်သိရှိနေကြသည်တကား။
“ဘဘ၊ ဒီအရပ်မှာ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တွေလည်း
သီတင်းသုံးကြပါသလား ခင်ဗျာ၊ ဖူးမြင်ခွင့်ရှိရင်လည်း ဖူးမြင်
ပါရစေ.. ” ။

မြတ်ဗုဒ္ဓ

မြတ်ဗုဒ္ဓ

“ထွက်ရပ်ပေါက်ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တွေ၊ ထွက်ရပ်
ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေလည်း ဒီမှာရှိနေကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
သူတို့ဟာ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်နေကြတဲ့အတွက် အနှောက်
အယှက်ပေးဖို့မသင့်တော်ပါဘူး၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ အလွှာပေါင်းစုံ
က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ ရှန်ဘဲလားမှာပဲ နေနေကြပါတယ်၊
တချို့ကို မြင်တွေ့နိုင်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူး၊ မင်းတို့လည်း
လမ်းမှာ တွေ့သင့်သလောက်တွေ့ခဲ့ကြပြီးပြီ မဟုတ်လား၊
ကဲ.. . ကဲ မင်းတို့လည်း ဒီမှာကြာကြာနေခွင့်မရှိတဲ့အတွက်
ငါ.. . ပြန်ပြီးတော့ ပို့ပေးပါ့မယ်.. ”

သူတော်စင်ကြီးသည် ကျောင်းဆောင်ခန်းမကြီးဆီကို
ပြန်ပြီးတော့ လျှောက်သွားသည်။ နေရာမှာထိုင်လိုက်သည်။
မျိုးဆက်တို့က ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို အရင်ကန်တော့လိုက်
ကြသည်။ ထို့နောက် သူတော်စင်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင်ကို
ကန်တော့လိုက်ကြလေသည်။

“သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု၊ လိုရာဆန္ဒကောင်းစွာပြည့်စုံ
ကြပါစေ၊ သီလကို စောင့်ထိန်းနိုင်ကြပါစေ၊ တိုယ်ကျင့်တရား
လည်းမြဲမြံကြပါစေ.. ”

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင်က ဆုပေးလိုက်သည်။
ထို့နောက် နေရာမှ ထလိုက်ကြသည်။ သူတော်စင်
ကြီး၏ ရှေ့မှရိုသေစွာဖြင့် ဦးညွတ်အပြီးထွက်လာခဲ့ကြလေ
သည်။

စောစောက လိုက်ပို့သော သူတော်စင်ကြီးအဖွဲ့အစည်း
သည်.. . ကျောင်းတံခါးဝမှာစောင့်နေလျက်ရှိသည်။ မည်သို့

မြတ်ဗုဒ္ဓ

www.burmeseclassic.com

ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မည်သို့ရောက်လာမှန်း မသိရပေ။ သုံးယောက်စလုံးသည် သူတော်စင်ကြီးကို လက်အုပ်ချီကာ ဂါရဝပြုလိုက်ကြသည်။ ကျောင်းအောက်တိုဆင်းသွားခဲ့ကြပြီး အောက်ရောက်မှ တဖန်အပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ကြရာ . . . ရှန်ဘဲလား၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မင်းသိဒ္ဓိအောင်က ပြုတင်းပေါက် မှာရပ်ကာ သူတို့ကိုကြည့်နေလျက်ရှိသည်။

သူတော်စင်ကြီးကို နောက်ဆုံးဂါရဝပြုသည့်အနေဖြင့် လက်အုပ်ချီလိုက်ကြသည်။ သူတော်စင်ကြီးက ရှားပါးသော အပြုံးဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်လေသည်။ ထိုအပြုံးသည် အားလုံး၏ ရင်ထဲကို စိမ့်ကာဝင်သွားခဲ့ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးပေါ့ပါးလန်းဆန်း သွားခဲ့သည်ဟု ခံစားလိုက်ကြရလေသည်။

ကျောင်းတော်ကြီး၏လှေကားမှာ ချထားကြသော လက်နက်များကို ကောက်ယူလိုက်ကြသည်။ ယင်းလက်နက် များကြောင့် စိတ်ထဲမှာ မသိုးမသန့်ဖြစ်မိသွားကြသေးသည်။ ထိုစဉ် . . .

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် အပြာရောင်လွှမ်းခြုံ သွားသည်။ ကောင်းကင်ထက်မှာ ကြယ်ကလေးများက ပိုပြီးတော့ လင်းလက်တောက်ပလာကြသည်။ မြေပေါ်ကမှာ ကြီးရော၊ မြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးပါ စကြာဝဠာကြီး တစ်ခုထဲမှာ အကျုံးဝင်နေသည်။ သို့မဟုတ် . . . နှစ်ထပ်စကြာ ဝဠာကြီးထဲက အာကာသဟင်းလင်းပြင်ကြီးတစ်ခု၊ |သီးခြား အာကာသတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ အနန္တစကြာဝဠာကြီးဟုဆိုထား သည်မဟုတ်ပါလား၊ ထို့ကြောင့် . . . ဤခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးသည်

အနန္တစကြာဝဠာထဲမှ စကြာဝဠာတစ်ခုနှင့် အကျုံးဝင်နေသည်။ သူတော်စင်၊ သူတော်မြတ်တို့ တရားထူးတရားမြတ် ရှာကြရာ . . . ဤရှန်ဘဲလားသည် လျှို့ဝှက်နက်နဲဆန်းကြယ်မှု တို့ဖြင့် ပြည့်နေသည်။ လူသာမန်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု ဆိုကြ သည်။ ဤကမ္ဘာ့မဟာဂန္ဓာရီပညာသိုက်ကြီးရှိသည့် နေရာကို မိမိတို့ရောက်ဖူးခဲ့ကြလေပြီ။ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိကြ၍သာ သုံးဦး တပြိုင်တည်းရောက်လာခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြသည်။ ကံထူးကြ ပေ၏။

မိမိတို့တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် ရှန်ဘဲလားသည် အစိတ် အပိုင်းတစ်ခုမျှသာ၊ မသိအပ် . . . မမြင်အပ်သည့် နေရာများစွာ ကျန်ရှိနေကြသေးကြောင်းကို နားလည်ကြသည်။ အပြာရောင် လွှမ်းခြုံနေသော ရှန်ဘဲလားပတ်ဝန်းကျင်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် သူတော်စင်တို့ဒေသ၏ ထူးခြားချက်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်နေရာမှ ဤကဲ့သို့သော ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲမှုနှင့် အဆန်းတကြယ်အရောင်အသွေးမျိုး မရှိနိုင်ပါ။

သူတော်စင်ကြီးက ရှေ့ကသွားနေသည်။ သုံးဦးက နောက်ကလိုက်ကြသည်။ ကျောင်းတော်ကြီးကို နောက်ပြန် လှည့်ပြီးကြည့်လိုက်ကြသည်။ ခန့်ထည်သော ကျောင်းတော်ကြီး ကို . . . ယခုထက်တိုင်မြင်ခွင့်ရှိနေသေးသည်။ သူတော်စင်ကြီး မင်းသိဒ္ဓိအောင်ကိုတော့ မတွေ့ရတော့ပါချေ။ တဒင်္ဂမြင်တွေ့ လိုက်ရသော်လည်း တဝအဆက်ဆက်က သိကျွမ်းရင်းတို့ကြ သူများပမာ ခံစားခဲ့ကြရသည်။ သို့ရှိစဉ်မှာ . . .

မိမိကိုယ်မိမိပြန်ပြီးတော့ ငုံ့ကြည့်မိကိုးကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဖဲပြားကဲ့သို့သော ငွေကြိုးတစ်ချောင်းစီသည် ကိုယ်မှာ ငြိတွယ် လျက်ရှိနေကြသည်။ ယင်းငွေကြိုးလေးသည် ကျောင်းတော်ကြီး ဆီအထိ ရောက်သွားကာ ရှည်လျားလှသည်။ တလူးလူးတလူး လွန်နှင့် လင်းလက်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် . . . တအံ့တဩနှင့် ပင်ငွေကြိုးလေးသွယ်တန်းထားရာ ကျောင်းတော်ကြီးဆီကို လှမ်းပြီး ကြည့်နေကြဆဲမှာပင်။

ငွေကြိုးလေးသုံးချောင်းသည် မိမိတို့ကိုယ်မှ အလိုလို နေရင်း ပြတ်တောက်သွားခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ ပြတ်တောက် သွားခဲ့ကြသည်နှင့် ချက်ချင်းမှာပင် သုံးယောက်စလုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲမှာ လွင့်ပျောသွားခဲ့ကြလေသည်။

အာကာသဟင်းလင်းပြင်ကျယ်ကြီးထဲကို ရောက်သွား ကြသလို ခံစားလိုက်ကြရသည်။ မိမိတို့ကို လွှမ်းခြုံထားသည့် အပြာရောင်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှုန်ဝါးဝါးနှင့်ပျောက်ကွယ်သွား ခဲ့ကြလေ၏။ ထို့နောက် . . . ဘေးဘီဝန်းကျင်သည် အမှောင် ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ပြီး မေ့ကန်ဆုံဖြစ်သွားခဲ့ကြလေသည်။ တကယ် တော့ . . . သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှာ ဆက်သွယ်ထားသော ငွေရောင် ကြိုးများသည် ရှန်ဘဲလားနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော လိပ်ပြာကြိုး များပင်တကား။

(၂၀)
ဂူထဲမှာ တစ်လည်လည်

ဂူထဲကိုကြီးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်မှုဖြင့် ကြီးစိုးလျက်ရှိ နေသည်။ မည်သည့်အသံမျိုးမှ မကြားရ အလုံးစုံ ဆိတ်သုန်း လျက်ရှိနေသလိုပင်။

မျိုးဆက်၊ ကိုမိုးနှင့် စိတြဒေဝီတို့သည် ဂူနံရံကို မှီပြီး ငြိမ်သက်နေကြသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် မိန်းမောနေကြသည့် အသွင်မျိုးပင်ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ခဏအကြာတွင် သုံးဦးစလုံး ဆတ်ကန်ဆုံလန်နိုးလာခဲ့ကြသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုပင်။ ထိုအခါ . . . တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ကြည့်မိလိုက်ကြလေသည်။

စိတြဒေဝီနှင့် မျိုးဆက်တို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ် ယောက် အနီးကပ်ဆုံးနေရာမှာ ရှိနေကြသည်။ ကိုမိုးတော့ တစ်ဖက်ဂူနံရံ၏ထောင့်မှာ မှီပြီးတိုင်လျက်သားငှာ

“ကေသာ၊ မောင်တို့ . . . ရှန်ဘဲလားကို ရောက်သွားကြတယ်၊ ကေသာရော . . . ကိုမိုးပါ . . . အတူရောက်သွားကြတာ သိရဲ့လား . . .”

“သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် . . . လူကိုယ်တိုင်ရောက်သွားကြတာမဟုတ်ဘူး၊ ကေသာတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာက ရောက်သွားတာ၊ ရှန်ဘဲလားမှာရှိနေတဲ့ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက . . . ကေသာတို့ကိုခေါ်ယူလိုက်တာပဲ . . .”

စိတြဒေဝီက ဤကိစ္စကို ရှင်းရှင်း လင်းလင်း သိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် အကျိုးအကြောင်းကို ပြောနိုင်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကိုမိုးလည်း မျိုးဆက်တို့ဆီကို ရောက်လာပြီး . . .

“မျိုးဆက်၊ တော်တော်ကို ထူးဆန်းတာပဲကွာ၊ ငါတို့စိတ်ကူးထဲမှာသာထားနိုင်တဲ့ ရှန်ဘဲလားကို သုံးယောက်စလုံး ရောက်သွားခဲ့ကြတယ်၊ တကယ်တော့ ရှန်ဘဲလားဟာ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှာ မရှိပဲ ခေါင်းပွမြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲမှာပဲရှိနေတာကိုး၊ ရှေးပဝေသဏီကတည်းက ရှိနေတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ကမ္ဘာမြေပြင်ထက်မှာ လိုက်ရှာနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ရှာမတွေ့နိုင်ပဲရှိနေကြတာကိုး”

ကိုမိုးက တအံ့တဩဖြင့် ပြောလိုက်လေရာ . . .

“ဒီလိုရှိတယ် ကိုမိုး၊ ကေသာတို့အားလုံး ရှန်ဘဲလားကို လူကိုယ်တိုင်ရောက်သွားခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာကသာ ရောက်သွားခဲ့တာပါ . . .”

“ဟင် . . . ဘာရယ်၊ ဘယ်လို . . .”

“ဟုတ်တယ် . . . ရှန်ဘဲလားကနေ တကယ့်အဓိပတိတော်စင်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင် . . . ကေသာတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာငွေကြိုးလေးတွေကို မနောဆက်နည်းနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ပါယူသွားခြင်း ခံကြရတာပါ . . .”

“ဟင် . . . ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ်ကိုတိုင် ရောက်သွားခဲ့တယ်လို့ပဲ ထင်နေတာ၊ ဒါဆိုရင် . . . ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးက . . .”

“ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဒီမှာပဲကျန်ခဲ့တာပေါ့၊ ဒါ . . . ဘာမှဆန်းပါဘူး၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိပ်ပျော်နေကြတဲ့အခါမှာ ကိုယ်မက်မက်ကြသလိုမျိုးပေါ့၊ ဒါလည်း ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အဓိပတိယကိုယ်ပွားခန္ဓာဖြစ်တဲ့ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာက ပြင်ပခရီးကို ရောက်သွားခဲ့ရတာပဲ မဟုတ်လား . . .”

“အင်း . . . ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ခုလိုကဖြစ်မျိုးကတော့ ထူးခြားတယ်၊ တစ်မျိုးပဲ၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ရှန်ဘဲလားကို ရောက်သွားပြီး ချက်ချင်းလိုလို ပြန်လာခဲ့ရတာလည်းနည်းမိသလိုပဲဗျာ . . .”

“ဒါပေမယ့် လူသာမန်တွေ မရောက်နိုင်ကြတဲ့ နေရာကို ကေသာတို့ရောက်သွားခဲ့ကြတာ တော်တော်လေးကို ကံထူးလို့ပဲ၊ တော်တော်စင်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင်က ပြောလိုက်တယ် မဟုတ်လား၊ သုံးယောက်စလုံးဟာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရှိနေကြတဲ့သူတွေပဲ မဟုတ်တာလေ . . .”

ရှန်ဘဲလားနှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်စုံစီမံနှင့်ပြင်စားနေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကေသာတို့လည်း အာဂါသာတွေရဲ့ နောက်ကိုလိုက်ကြတာ ရှန်ဘဲလားကို မမျှော်လင့်ပဲရောက်သွားခဲ့ကြတော့တာပဲ။ အဖနဲ့အစ်ကို သေနတောင် ရောက်ဖူးသွားခဲ့ကြတယ်။ သတင်းမကြားဖူးဘူး။ မဇ္ဈိမက တချို့သူတော်စင်ကြီးတွေကတော့ . . . ရောက်ဖူးကြမှာပေါ့လေ။ ကိုယ်ကသိနိုင်ခွင့်မှ မရှိပဲကိုး . . .”

“ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြတဲ့ ဘာနုနဲ့ သူ့လူတွေဟာ ဒီလျှို့ဝှက်ဂူလမ်းကြောင်းထဲက လွတ်မြောက်သွားနိုင်ပါ့မလား။”
“သူတို့လွတ်မြောက်နိုင်ဖို့ကတော့ အတော်လေးကို ခဲယဉ်းတယ်။ ဒီဂူလိုက်ကြီးထဲမှာ နဂါးပွက်အိုင်ကြီးတွေလည်း ရှိနေကြတယ်။ ပြေးရင်းလွှားရင်း . . . ကျွဲကျသွားကြပြီး ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြမှာပဲ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ထွက်ပေါက်ကို မတွေ့ကြပဲ တဝဲလည်လည်ဖြစ်ပြီး အစာငတ်ရေငတ်နဲ့ သေဆုံးသွားနိုင်တယ်။”

ကဲ . . . ဘာနုရဲ့ နောက်ကို လိုက်သွားတဲ့ အစ်ကိုသေနနဲ့ သူ့လူတွေလည်း အခြေအနေဘယ်လိုရှိသလဲ မသိဘူး။ ကေသာတို့ ပြန်ကြရအောင် . . .”

လမ်းအမှတ်အသားများကို ပြုလုပ်ထားသောကြောင့် စိတြဒေဝီ၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် မြေအောက်လျှို့ဝှက်လမ်းကြီးမှ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ တစ်နေရာကိုရောက်သောအခါ ဂူလိုက်ကွေ့တစ်ခုမှ ရုတ်တရက်ထွက်လာကြသော သေနတို့ အုပ်စုနှင့်ပက်ပင်းတိုးမိကြလေသည်။

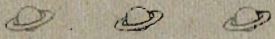
“ဟင် . . . အစ်ကို၊ ဘာနုတို့ကို ရှာတွေ့ခဲ့ကြသလား။”

“မတွေ့တော့ဘူး ညီမ၊ ဦးတည်ရာကို လျှောက်ပြေးသွားကြရင်း ပျောက်ကုန်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အာဂါသာတွေဟာ ဒီလျှို့ဝှက်ဂူကြီးထဲက ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ကြဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူးလေ . . .”

“ဒါပေမယ့် မဇ္ဈိမနဲ့ အာဂါသာဆက်သွယ်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်ဂူငါးလုံးထဲက တစ်လုံးကိုတော့ သူတို့ရှာတွေ့သွားခဲ့ကြပြီ။ သတိတော့ထားကြရတော့မယ် အစ်ကို . . .”

“ဟုတ်တယ်၊ မြောက်ပိုင်းအာဂါသာတွေဟာ ဒီနေရာကိုနောက်တစ်ခေါက် ပြန်မလာနိုင်ကြဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူးလေ။ ဒီကနေ့ကစပြီး ပိုပြီးတော့ သတိထားကြရတော့မယ်။ အစောင့်တွေကိုလည်း ပိုပြီးတော့ ချထားရလိမ့်မယ် . . .”

သေနက သတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

စိတြဒေဝီတို့မောင်နှမသည် မျိုးဆက်တို့နှင့်အတူ မဂ္ဂဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မဂ္ဂသည် မဇ္ဈိမဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရာဇနှင့်အတူ ရှိနေသည်။ စေတနာအကျိုးအကြောင်းကိုပြောပြရာ ဧည့်သည်များဖြစ်ကြသော မျိုးဆက်တို့ပါဝင်ခွင့်ရကြလေသည်။ သူတို့တွေ့ကြသည့် နေရာကား ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရာဇ၏ သီးသန့်ဆောင်ရွက်ဆောင်မှာ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ရာဇသည် လွန်စွာမှ တည်ကြည်ခန့်ညားသောသူ ဖြစ်သည်။ ဥပတိရုပ်ကောင်းသည်။ ဆံပင်၊ ပါးမြိုင်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများသည် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူလျက်ရှိနေကြသည်။ သို့သော် . . မျက်လုံးတွေကတော့ ထူးခြားစွာပင် အရောင် တောက်ပလျက်ရှိနေကြသည်။ စိတ်တန်ခိုးရှင်တစ်ဦး၏ မျက်လုံးမျိုးပင်။

မျိုးဆက်တို့ဝင်လာကြသည်ကို အေးဆေးစွာဖြင့် ကြည့်နေသော်လည်း ထိုအကြည့်က ဆွင်အားအပြည့်ရှိနေ သည်။ လူတစ်ယောက်၏ စိတ်ကိုကောင်းစွာ ထိန်းချုပ်ထားနိုင် စွမ်းရှိသည်။

စိတြဒေဝီနှင့် သေနတို့က ရာဇကို ဦးညွတ်ပြီး အရို အသေပေးလိုက်သည်။ မျိုးဆက်တို့ကလည်း ဂုဏ်ဝုဒ္ဓိ၊ ဝယဝုဒ္ဓိ ဟူသောစကားအတိုင်း အရွယ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကြီးမြတ်သောသူကို လေးစား ကြရမည်ဖြစ်ရာ ဦးညွတ်ပြီး အရိုအသေပေးလိုက်ကြလေသည်။

မြေပေါ်ကမ္ဘာသားများ၊ သက်တောင့်သက်သာနဲ့ ထိုင်ကြပါ။ ကျုပ်ကြောင့် အနေရအထိုင်ရခက်တာမျိုး မဖြစ် ကြပါနဲ့ . . ”

လေသံက တိုးငြင်သော်လည်း ကရုဏာအပြည့်ရှိသည်။ ဟန်ဆောင်မှုမပါ။ ရာဇသည် စားပွဲ၏ထိပ်ဆုံးမှာထိုင်သည်။ လက်ယာဘက်အနီးကပ်ဆုံးမှာ မဂ္ဂကထိုင်သည်။ မျိုးမတ်များ (သို့မဟုတ်) အတိုင်ပင်ခံလူကြီးများက ဝဲယာစားပွဲတစ်ဖက် တစ်ချက်စီမှာ ထိုင်နေကြသည်။ စိတြဒေဝီ၊ သေနနှင့်

မျိုးဆက်တို့သည် လွတ်နေသော ကုလားထိုင်များမှာ ဝင်ထိုင် လိုက်ကြလေသည်။

“သေန၊ မြောက်ပိုင်းအာဂါသာတွေနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ရပုံကို ဂိုဏ်းချုပ်အကြီးအကဲရာဇကို ပြောပြလိုက်ပါ”

မဂ္ဂက သေနကို ပြောလိုက်ရာ . .

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ သတင်းအရလိုက်သွားကြ တဲ့အခါမှာ ဘာနုခေါင်းဆောင်တဲ့ အာဂါသာတွေဟာ လျှို့ဝှက် ဂူပေါက်ထဲကို ရောက်နေကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝင်လိုက်သွားကြတော့ . . ”

သေနသည် ရာဇကို သူကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြီးပြောပြလိုက်လေ၏။

“ဒါဆိုရင် ဘာနုတို့ ဒီဂူကြီးထဲမှာပဲရှိနေကြသေးသလား၊ ဒါမှမဟုတ် . . လွတ်မြောက်သွားကြပြီလားဆိုတာကို မသိနိုင်ကြ သေးဘူးပေါ့ . . ”

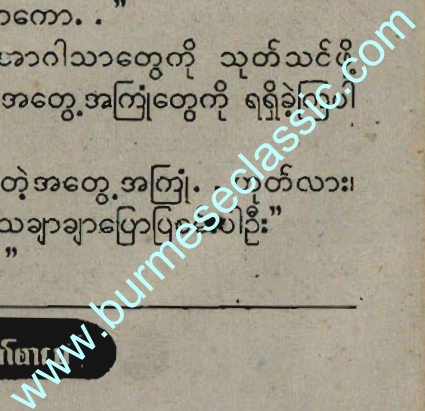
“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ရာဇသည် စိတြဒေဝီကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး- “စိတြဒေဝီ . . မင်းတုကော . . ”

“ကျွန်မတို့လည်း အာဂါသာတွေကို သုတ်သင်ဖို့ လိုက်သွားကြရင်း ထူးခြားတဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို ရရှိခဲ့ကြပါ တယ် . . ”

“ဘယ်လို၊ ထူးခြားတဲ့အတွေ့အကြုံ . . ဟုတ်လား၊ ဘာကိုလဲကွယ်၊ ငါ့ကို သေသေချာချာပြောပြပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒီလိုပါ . . ”

မင်းစက္က

စိတြဒေဝီသည် အာဂါသာများကို လိုက်လံရှာဖွေရင်း လိပ်ပြာလွင့်ကာ မနောခရီးဖြင့် ရှန်ဘဲလားသို့ ရောက်သွားပုံကို ပြောပြလိုက်လေသည်။ ရှန်ဘဲလားနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြောနေစဉ် မှာ . . ရာဇဇာမျက်နှာအမူအရာမှာ လေးနက်သောအသွင်ကို ဆောင်နေလေသည်။

“မှန်တာပေါ့၊ ဒါ . . ထူးခြားချက်တစ်ခုပေါ့၊ ရှန်ဘဲလားကို လူသာမန်တွေရောက်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ မင်းတို့တစ်တွေ ရောက်သွားခဲ့ကြတာ ဂုဏ်ယူစရာပဲ၊ မြေပေါ်ကမ္ဘာသားတွေ လည်းငါတို့ မဇ္ဈိမကို ရောက်လာခဲ့ကြတာ . . ဒီကနေ တဆင့် ရှန်ဘဲလားကို ရောက်ဖို့ အစီအစဉ်ဖြစ်လာခဲ့ကြတာပဲ၊ သူတော်စင်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင် မြက်ကြားခဲ့သလို . . ဒါဟာ ၁၀ . . ၁၀က အကြောင်းပါလာလို့ . . ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိကြလို့ပဲ။ ဧည့်သည်တော်တွေက မဇ္ဈိမကို ရန်စကျူးကျော်ဝင် ရောက်ဖို့ကြိုးစားကြတဲ့ မြောက်ပိုင်းအာဂါသာတွေကို တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်ပေးတဲ့အတွက် ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

မောင်ရင်တို့မြေပေါ်ကမ္ဘာက အသိပညာရှင်၊ အတတ် ပညာရှင်တွေက သတ်မှတ်ထားကြတဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ မြေအောက် ကမ္ဘာကြီးကို တစ်ခြားလူစိမ်းတွေ မရောက်ဖူးခဲ့ကြပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရှာရှာဖွေဖွေရောက်ရှိလာကြတဲ့ သူတွေလည်း ရှိကြပါတယ်၊ သူတို့ဟာ မြောက်ပိုင်းအာဂါသာတွေရဲ့ လက်ထဲ ကိုရောက်သွားကြပြီး အစအနမကျန် သတင်းမရရှိကြပဲ ပျောက် သွားခဲ့ကြပါတယ်။”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဒီမြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးကို

ခိတြဒေဝီ

မမျှော်လင့်ပဲ ရောက်လာနိုင်တဲ့အတွက်လည်း ဝမ်းမြောက်မိ ပါတယ် . . မဇ္ဈိမဟာ ကျွန်တော်တို့ကို နွေးထွေးစွာနဲ့ ကြိုဆို လက်ခံကြပါတယ် . . ”

မျိုးဆက်က ပြောလိုက်ရာ . . ရာဇကေ . .

“မောင်ရင်တို့ ဒီကိုရောက်လာနိုင်ခဲ့တာ မဟိဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးတွေရဲ့ လိုက်လျောမှုလည်းပါတယ်၊ သူတို့က လက်မခံရင် ဒီခရီးကို မအောင်မြင်ပဲ ဒီကိုဘယ်နည်းနဲ့မှ မရောက်နိုင်ကြ ပါဘူး၊ သူတို့ရဲ့ စိတ်စေတသိက်တန်ခိုးနဲ့ မောင်ရင်တို့ကို လမ်းပြပေးခဲ့တာ၊ ကျုပ်တို့ဆီကိုရောက်လာနိုင်ဖို့အတွက် မြေအောက်ကမ္ဘာကိုဆင်းနိုင်တဲ့ လမ်းအစစ်အမှန်ကို တွေ့ခဲ့ ကြတာ၊ မောင်ရင်တို့ရဲ့ ဝိရိယကြောင့်ချည်းပဲလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကိုတော့ယုံကြည်ထားပါ . . ”

ရာဇဇာစကားကို မျိုးဆက်တို့က မည်သို့မှ မတုံ့ပြန်ပဲ ငြိမ်နေလိုက်ကြလေ၏။

“မြောက်အာဂါသာတွေရဲ့ ပျက်စီးကိန်းကိုတော့ အတိတ်တဘောင်စကားရှိခဲ့လို့ ကျုပ်လုံးဝမဝေဖန်လိုပါဘူး၊ အာဂါသာတွေလည်း ဒါကိုသိထားကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ ယုံကြည်မှုမရှိကြဘူး၊ ကျုပ်တို့ မဇ္ဈိမတွေနဲ့တောင် အာဂါသာတွေရဲ့ မလိုတမာစကားပဲလို့သာ ထင်နေကြတယ်။

ကိုင်းရှိစေတော့၊ သေနက အာဂါသာတွေရဲ့ ရန်သူ ကာကွယ်ဖို့အတွက် ပိုပြီးအားထုတ်ပါ၊ မဂ္ဂက ကျုပ်တို့ပါ၊ ဧည့်သည်တော်နှစ်ယောက်လည်း သက်တောင့်သက်သာနဲ့ နေကြပါ . . ”

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် တွေ့ဆုံမှုကို ရုပ်သိမ်းလိုက်လေသည်။ မျိုးဆက်တို့လည်း ပွင့်ပန်းလှပြီဖြစ်၍ အနားယူရန် ဧည့်ဂေဟာ ဆီကိုမြင်းရထားဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းမှာ..

“ကေသာ၊ ရာဇဟာ ရှန်ဘဲလားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သာမန်စကားလောက်ပဲ ပြောသွားခဲ့တယ်။ သူ့ရှန်ဘဲလားက ကောင်းကောင်းသိနေသလားမပြောတတ်ဘူး..”

“အင်း၊ ဂိုဏ်းချုပ်အကြီးအကဲရာဇဟာ တစ်ဖက်ကလည်း သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့သူပဲ၊ မဟိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိဇဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေနဲ့ ဆုံတွေ့နိုင်၊ မဆုံတွေ့နိုင်ဆိုတာကတော့ ကေသာလည်းမသိဘူး။”

စိတြဒေဝီက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

မြင်းလေးကောင်က သောရထားသည် တောင်ကြီးတစ်တောင်မှတစ်တောင်ကို ဆက်သွယ်ထားသော တံတားမှတစ်ဆင့် တဟုန်ထိုးဖြတ်ကျော်သွားခဲ့ရာ လျင်မြန်လွန်းလှသည်။ တစ်ခါက အာဂါသာတို့ဖက်မှ ပစ်ခတ်လိုက်သော ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးကို ပြန်ပြီးအမှတ်ရသွားခဲ့ကြသည်။ ကျောက်တုံးကြီးသည် ဤတံတားပေါ်မှပင် ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အာဂါသာနှင့် မဇ္ဈိမာကို ဆက်သွယ်ထားသော ဂူလိုက်ကြီးတစ်ခုအတွင်း။

ဘာနုနှင့် သူလူများသည် ပိတ်မိနေကြသည်။

“တော့ကံ၊ ငါတို့ ထွက်ပေါက်လည်း ရှာမတွေ့ကြတော့ဘူး၊ ဒီအထဲမှာ တစ်ခုလည်းလည်းနဲ့ရှိနေကြတာကြာပြီ၊ ငါတို့လူတွေထဲက တချို့လည်း တော်တော်လေးကို နည်းသွားကြပြီ၊ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြသလဲတော့ မသိဘူး၊ ဟေ့ကောင်တွေ တစ်ယောက်တစ်ကွဲစီမသွားကြနဲ့၊ ငါ့နောက်က လိုက်ကြစမ်း။”

သူနှင့်အတူပါလာကြသော အာဂါသာ ဆယ်ယောက်ကိုသတိပေးလိုက်သည်။ ဂူထဲမှာ အလင်းရောင်များက ရနေ၍ တော်ပေသေးသည်။ ဂူလိုက်လမ်းကြောင်းများကား ဝက်ပါကဲ့သို့ပင် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိနေသည်။ လမ်းမသိပဲနှင့် မိမိတို့အားလုံးစွတ်ရွတ်ပြီး ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြသည့်အတွက် ယခုလို မျက်စိလည်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

“တစ်နေရာရာမှာတော့ အာဂါသာဘက်ကိုသွားတဲ့ လမ်းက ပေါက်နေမှာပဲ၊ အားမလျော့ကြနဲ့ဟေ့၊ ငါတို့မရောက်ရောက်အောင်ရှာပြီး သွားကြမယ်၊ ထွက်ပေါက်တွေ့ကို တွေ့ရမယ်ကွာ..”

ဘာနုက အားပေးလိုက်သည်။ ပန်းမှ ဒဏ်ရာ စစ်စစ်နှင့် ကိုက်လာသည်။ သေနင်္ဂါမီးချက်မိသွား၍ဖြစ်သည်။

“သေန၊ သေန၊ မင်းနဲ့ ငါတွေ့ရဦးမှာပေါ့၊ ငါ.. မသေသေးဘူးဟေ့..”

အံ့ကိုကြိတ်ကာ ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။ ထိုအခါ

www.burmeseclassic.com

ပျက်စီးနေသော သူ၏ မျက်နှာကြီးမှာ ပိုပြီးတော့ ကြောက်စရာ
ကောင်းလာခဲ့လေ၏။

ထိုစဉ်..

သူ့ဆီကို ဒယ်မ်းဒယိုင်ဖြင့် လျှောက်လာနေကြသော
အာဂါသာနှစ်ယောက်ကို အမှတ်မထင်ပင် တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ မင်းတို့ ဘယ်လိုဖြစ်လာကြတာလဲ”

“ဟို.. ဟိုဘက်မှာ အလင်းရောင်တွေ့တယ်၊ ဒီဘက်
မှာ ဂူသံကြားလို့ လျှောက်လာခဲ့တာပါ။ သခင်ကြီးရဲ့ အသံပဲလို့
လက်ခံထားတာ၊ အခုတော့ ကျွန်တော်ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ..”

“အလင်းရောင်.. ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ တော်တော်လေးကို စူးရှလင်းလက်နေ
တယ်..”

“ဂူထွက်ပေါက်များဖြစ်နေမလားပဲ၊ သွား.. အဲ့ဒီနေရာ
ကိုပြန်သွား..”

ဘာနဲ့တို့သည် ထိုနေရာကို လျှောက်သွားခဲ့ကြသည်။
အလင်းရောင်က ဂူထဲကို ပိုပြီးထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်။

“ဟာ.. မင်းပထွေးတဲ့မူပဲ၊ ဒါ.. ဂူထွက်ပေါက်ကွ..”

ဘာနဲ့က လွတ်ကနဲဆို ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ သူတို့
တွေ့လိုက်ကြရသည်ကား ဂူပေါက်ဝပင်တည်း။

(၂၁)

တောင်ပိုင်းအာဂါသာခရီး

မြင်းလေးကောင်ကသောရထားတစ်စီးသည် မြေပြင်
ပေါ်မှာ ခပ်မှမှန်ပင် ပြေးသွားလျက်ရှိနေသည်။ မြင်းလှည်းပေါ်
မှာ မဂ္ဂတစ်ဦးတည်းသာ ပါလာသည်။ မြင်းလှည်းသမားနှင့်
ဆိုလျှင် နှစ်ဦး။

မြင်းရထား၏နောက်မှာ လိုက်ပါလာကြသည့် သန်မာ
ထွားကျိုင်းကြသည့် အမွှေးရှည်ရှည်နှင့် မြင်းများ၊ မြင်းများပေါ်
တွင် သေန၊ စိတြဒေဝီ၊ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့အပါအဝင်။
မဇ္ဈိမရဲမက်လေးဆယ်ကျော်တို့လည်း လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။

သူတို့ဦးတည်ရာလမ်းကြောင်းမှာ တောင်ပိုင်းအာဂါသာ
ဆီသို့ပင်၊ မဇ္ဈိမာနှင့် တောင်ပိုင်းအာဂါသာတို့သည် အောက်
အသွယ်ရှိကြသည်။ သံတမန်ဆက်သွယ်မှုများ နှစ်ပေါင်းထောင်
ချီမကရှိခဲ့ကြလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

တောင်ပိုင်းအာဂါသာမှ လူကြီးများက မဇ္ဈိမာတု
လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်လာခဲ့ကြသည့်အတွက် လျှို့ဝှက်တိတ်တဆိတ်
ထွက်လာခဲ့ကြခြင်းပင်။

မြေကမ္ဘာပေါ်မှ ဧည့်သည်များဖြစ်ကြသော မျိုးဆက်
ကိုမိုးတို့ကိုခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ ရောက်
တုန်းရောက်ခိုက်တွင် တောင်ပိုင်းအာဂါသာကို မြင်ဖူး၊ တွေ့
စေလိုသောကြောင့်ပင်။ သူတို့နှစ်ဦးကို ဝင်ခွင့်ပေးရန်အတွက်
တောင်ပိုင်းအာဂါသာများ၏ ခွင့်ပြုချက်ကိုရပြီးဖြစ်သည်။

မဇ္ဈိမာနှင့် တောင်ပိုင်းအာဂါသာ၊ ခရီးကအတန်ငယ်
လှမ်းသည်။ မြောက်အာဂါသာနယ်နိမိတ်နှင့် မနီးမဝေးမှ
ဖြတ်သန်းသွားရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အထူးပင် သတိထား
ပြီးသွားကြရသည်။ ထို့နောက် လမ်းရိုးမှမသွားကြတော့
တောင်ကြားလမ်းများမှ တဆင့် ဖြတ်ထွက်ကာ သွားကြလိမ့်
မည်။ မည်သူမှ အသုံးမပြုကြသောလမ်းကို မဇ္ဈိမာတို့က
အသုံးပြုတတ်ကြသည်။

ဖြတ်လမ်းမှထွက်လျှင် တောင်အာဂါသာကို နေ့ဝက်
ခရီးမရှိတရှိနှင့် ရောက်သွားနိုင်သည်။ မြောက်အာဂါသာတို့
သည် အနိမ့်ပိုင်းကျသည်။ မဂ္ဂသည် အဝေးဆီမှာ လှမ်းပြီ
မြင်နေရသော မြောက်အာဂါသာကို အကဲခတ်ကာ မြင်းရထား
ပေါ်မှလိုက်သွားခဲ့လေသည်။ မကြာမီ . . . တောင်ကြားဒေသကို
ရောက်လာကြသည်။ ရထားထိန်းသည် သွားရိုးသွားစဉ်လမ်းမှ
ဖဲကျဉ်ပြီးတောင်ကြားဒေသကို ဖြတ်ကျော်ကာမောင်းသွား
သည်။

အနားကိုရောက်လာလေလေ၊ တောင်ကြီးတွေက
ပြီးတော့ မြင့်လွန်းလာလေလေဟု ထင်ရသည်။ တောင်နံရံ
များမှာ . . . သစ်ပင်ကြီးငယ်တွေက ကပ်ပြီးတော့ ပေါက်နေကြ
သည်။ စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် ရှိနေကြသည်။ နေ့အခါဖြစ်၍ လင်းနေ
သော်လည်း နေ၏အလင်းရောင်က အားပျော့လှသည်။
နက်ကွယ်နေသော်လည်း တောင်များ၏အရိပ်က မြေပေါ်ကို
မိုးပြီးတော့ ကျနေကြလေသည်။

တောင်ခြေမှာ မြင့်လွန်းသော သစ်ပင်ကြီးများ၊ ချုံကြီး
များကပေါက်ရောက်နေကြသည်။ အချို့သစ်ပင်ကြီးများသည်
ရှည်လျားသောအရွက်များရှိကြသည်။ ကြာဖက်ကဲ့သို့ကြီးမား
ကြသည်။ ကျွန်းပင်ကြီးများကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်နေကြသည်။
မြေကမ္ဘာပေါ်မှာမရှိသော သစ်ပင်အမျိုးအစားကြီးများပင်။
အမြဲစရာကောင်းလှသည်။

ဤခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ရှိနေကြသည့် သဘာဝ
ကဏ္ဍကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြေပေါ်ကမ္ဘာအတိုင်းပါပဲလား။
ပျံကြည့်နိုင်စရာပင်မရှိပေ။

တော်တော်ကလေးခရီးပေါက်လာသောအခါ မမျှော်
လင့်သော အခြေအနေတစ်ခုကို ကြုံတွေ့လိုက်ကြရလေသည်။
ညာဘက်ရှိ တောအုပ်ကြီးထဲမှ အကောင်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ပါ
မည်ဖြစ်သော ဆင်ရိုင်းကြီးတစ်အုပ်သည် အမှတ်မထင်
ထွက်လာကြသောကြောင့်ပင်တည်း။ ဆင်ရိုင်းကြီးများ၏ ငှက်
ပေါ်တွင် ထူထဲသောအမွေးရှည်ကြီးများက ပေါက်နေကြသည်။
အစွယ်ကြီးနှစ်ချောင်းကလည်း ကိုယ်ထည်နှင့်မလိုက်အောင်ပင်

www.burmeseclassic.com

မင်းစက္က

ကြီးမားနေကြသည်။ အစွယ်တုတ်တုတ်ကြီးတွေဖြစ်ပြီ။ အဖျားများက ချွန်မြည့်ကော့လန်နေကြသည်။ ကမ္ဘာမြေပေါ်က ဆင်ရိုင်းကြီးများထက် ပိုပြီးတော့ ကြီးမားကြလေသည်။

ဆင်ရိုင်းကြီးများသည် လမ်းကြောင်းမှာ ပိတ်ပြီးတော့ ရပ်နေကြကာ ရန်မူကြမည့် အသွင်မျိုးရှိနေကြသည်။ ကြီးမားသောနွားမောင်းကြီးတွေကို ဦးကင်းထက်မှာ တင်ကာ... ရန်မူရန်ကြွေးကြော်အော်ဟစ်လို့လာကြလေသည်။

“ဝူး... အူး...”

ဆင်ရိုင်းကြီးများ၏ အော်ဟစ်သံများသည် တစ်တော့လုံးတစ်တောင်လုံး ဟိန်းထွက်သွားခဲ့ကြလေ၏။ တောင်တစ်တောင်နှင့်တစ်တောင်ပဲ့တင်သံများသည်လည်း ရိုက်ခတ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

“ဟိတ်... ရပ်လိုက်...”

မဂ္ဂက လက်ကိုပြုပြီးတားလိုက်ရာ မြင်းရထားလည်း ရပ်သွားသည်။ နောက်မှလိုက်ပါလာကြသော မြင်းများသည်လည်း ရပ်သွားခဲ့ကြလေသည်။ ဆင်ရိုင်းကြီးများသည် ခြေထောက်များကို မြေပြင်ပေါ်ဆောင့်ချလိုက်၊ တကျီကျီအသံပေးလိုက်ကြနှင့် ရှိနေကြသည်။ မဇ္ဈိမာများသည် ဆင်ရိုင်းကြီးများကိုမြင်းထက်မှနေ၍ မမှိတ်မသုန်နှင့် ရပ်ပြီးတော့ ကြည့်နေကြသည်။ သေနနှင့် စိတြဒေဝီတို့သည်လည်း ပါလာကြသော လေးမြားများကို မထုတ်ကြ။ ကိုမိုးက မျိုးဆက်နားကို မြင်းနှင့်ကပ်လာပြီး..

“ငါတို့ လက်နက်ထုတ်သုံးလို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ သူတို့

စိတြဒေဝီ

တောင်မှ မလှုပ်ကြတာ..”

“ဟုတ်တယ် ကိုမိုး၊ အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိလိမ့်မယ်၊ ဆရာကြီး မဂ္ဂက ဘာလုပ်ဦးမလဲမသိသေးဘူး၊ သူ့ကို ကျော်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ပစ်ခတ်လို့ မဖြစ်သေးဘူးဗျ..”

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် သတိပေးလိုက်ကြသည်။

မဂ္ဂသည် မြင်းရထားထက်မှနေ၍ ရှေ့ဆုံးက ခေါင်းဆောင်ဆင်ကြီးကို စူးစိုက်ပြီးတော့ ကြည့်နေသည်။ မျက်တောင်ပင်မခတ်၊ ဆင်ရိုင်းကြီးကလည်း နားရွက်တွေ တဖျတ်ဖျတ်နှင့် ခတ်ရင်းက ငြိမ်ကျသွားသည်။ နားရွက်တွေလည်း မလှုပ်ကြတော့။

“မင်းတို့ ထွက်သွားကြပါ၊ ငါတို့ကို အနှောင့်အယှက်မပေးကြပါနဲ့”

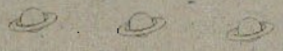
မဂ္ဂက တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ဆင်ရိုင်းကြီးသည် မလှုပ်မယှက်နှင့် ပေပြီးတော့ ရပ်နေကြသေးသည်။ သူ့နောက်က ဆင်ရိုင်းကြီးများသည်လည်း မလှုပ်မယှက်နှင့် နေရာမှာရပ်နေကြသည်။ တကယ့်ရပ်တုတ်ကြီးတွေအလား.. ငြိမ်သက်နေကြသည်။ ဤအတိုင်း စက္ကန့်တော်တော်များများကြာသွားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်.. ဆင်ရိုင်းခေါင်းဆောင်ကြီးက ဦးဆောင်ပြီး လာရာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်ထွက်သွားခဲ့ကြလေသည်။ တောထဲကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေးပြေးပျောက်သွားခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါကျမှပင်.. မျိုးဆက်တို့သည်လည်း သက်ပြင်းချမိလိုက်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကဲ . သွားကြမယ်”

မဂ္ဂက ရထားထိန်းကို သတိပေးလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာ ပင်လျှင် မြင်းရထားသည် လေးညို့မှပစ်လွှတ်လိုက်သည့် မြား တစ်စင်းအလား နေရာမှ တဟုန်ထိုးပင်ပြေးထွက်သွားခဲ့လေ သည်။ မြင်းရထား၏နောက်မှ မြင်းများသည်လည်း ခပ်သော့ သော့နှင့်ကာလိုက်သွားခဲ့ကြလေ၏။

လမ်းမှာ မြင်းများကို သုံးကြိမ်ပဲ အနားပေးရသည်။ မကြာမီ . . လွန်စွာမှ ကြီးကျယ်ခန့်နားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို မျိုးဆက်တို့ တွေ့လိုက်ကြရလေသည်။ ယင်းကား တောင်ပိုင်း အာဂါသာမြို့ကြီးပင်တည်း။ ကမ္ဘာမြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီး ထဲရှိ ဒုတိယအကြီးဆုံးမြို့ကြီးပင်တည်း။

ရှန်ဘဲလားသည် မြေအောက်ကမ္ဘာကြီး၏ အကြီးဆုံး မြို့တော်ကြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် မျိုးဆက်တို့ ရောက်သွားခဲ့ သည်က . . ရှန်ဘဲလား၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာ၊ ကျန်သော အပိုင်းသည် မည်မျှကျယ်ပြန့်ပြီး မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နေထိုင် ကြသည်ကို မသိနိုင်ကြပါ။

တကယ်တော့ အာဂါသာသည် မဇ္ဈိမာကဲ့သို့ပင် အမြင့်ပိုင်းမှာ တည်ရှိနေသည်။ အာဂါသာသို့ ဝင်ရောက်ရန် အောက်ပိုင်းကို ဆင်းသွားခဲ့ကြရလေသည်။ ထိုအခါ မြို့ကို မမြင်ရတော့၊ ကြီးမားသော မြို့ရိုးတံတိုင်းကြီးတစ်ခုက ဆီးပြီး

တော့ကြိုဆိုနေလေသတည်း။ မြင်းရထားသည် မြို့ရိုးအနားကို ရောက်သောအခါ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

တောင်ပိုင်းအာဂါသာအိသို့ ဆက်သွားလွတ်ကာ ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားပြီးဖြစ်သည်။ မဂ္ဂကိုလည်း သိထား ကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့ရိုးထိပ်မှာ ကြည့်နေသော တာဝန် ရှိသူများနှင့်တကွ တံခါးမှူးသည် တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ကြ လေသည်။ မြင်းရထားသည် ရှေ့ကဦးဆောင်ပြီးတော့ ဝင်သွား ခဲ့သည်။ သူ့နောက်မှ . . မြင်းများကလည်း လိုက်ပါသွားခဲ့ကြ လေသည်။

တောင်ပိုင်းအာဂါသာတို့၏ အဆောက်အဦများသည် ကြီးမားခန့်ထည်လှသည်။ ထူးခြားချက်က အမိုးသည် အုပ်ကြွပ် နီနီများဖြစ်ကြပြီး အကာများကတော့ တစ်တောင်ခန့်ထူရှိသော အုတ်ခဲကျောက်များပင်၊ အချို့ကား တစ်ထပ်တိုက်များဖြစ်ကြ ပြီး . . အချို့ကား နှစ်ထပ်ဆောက်ထားကြလေသည်။ လက်လုပ် လက်စားဆင်းရဲသားများပင်လျှင် . . သပ်ရပ်သော တိုက်ပုလေး များကို ဆောက်ထားကြလေသည်။ [သစ်သားသုံးကြသည်ကို မတွေ့ကြရပါ။]

“ကိုမိုး . . ဟိုမှာ ကြည့်လိုက်စမ်း”

မျိုးဆက်က မြင်းပေါ်မှနေ၍ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက် သည်။ သူတို့တွေ့လိုက်ကြရသည်ကား ဘာသာရေးအဆောက် အအုံတစ်ခုပင်။

“အေးကွာ၊ ငါ . . သူတို့ရဲ့ကိုးကွယ်မှုကိုသိရင်တယ်”

“ကျွန်တော်လည်း သိချင်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူများ

နေရာမှာ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် သွားချင်တိုင်းသွားလို့မရဘူးဟဲ့
လမ်းတွင် ဖြတ်သွားဖြတ်လာရုံနေကြသော သူများ
သည် . . လမ်းဘေးကို ခပ်ရို.ရို.ပင် ရှောင်ပေးကြသည်။
ယောက်ျားများ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုသည် ကော်လာမပါသော
ရှုပ်အင်္ကျီများနှင့် ဘောင်းဘီပွပွများပင်၊ မိန်းကလေးတို့သည်
ကား. . ရင်ဖုံးအင်္ကျီနှင့် ထဘီလိုမျိုးကို ဝတ်ဆင်ထားကြ၍
အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြရလေသည်။

“ငါတို့တိုင်းပြည်က မိန်းကလေးတွေဝတ်ပုံစားပုံ
အတိုင်းပါပဲလားက့. .”

“ဒီကလူကြီးတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းပြည်နဲ့
အဆက်အသွယ်ရှိနေကြသလား မသိပါဘူး၊ မျက်နှာတွေလည်း
ဆင်ဆင်တူကြတယ်၊ အသားအရောင်ကလည်း မဖြူမညိုပဲ
ကိုမိုးရ. .”

သို့သော် . . ကိုမိုးသည် မိန်းကလေးများ၏ အလှကို
စိတ်ဝင်စားသူမဟုတ်ပေ။ ခံစားချက်ကင်းမဲ့နေသလို ရှိနေသည်။
သူသည် ဒီတစ်သက် အိမ်ထောင်ကျမည့်သူ မဟုတ်၊ တစ်နေရာ
ကိုရောက်သောအခါ မြင်းရထားကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။
အားလုံးမြင်းပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။

မဂ္ဂကိုကြိုဆိုကြသော တောင်အာဂါသာမှ လူကြီးများ
သည်ကော်လာမပါသော အင်္ကျီလက်ရှည်ပွပွကြီးကို ဝတ်ဆင်
ထားကြသည်။ လုံချည်မှာ ခါးမှ ရွှေရောင်ခါးပတ်ပြားကြီးတစ်ခု
ဖြင့်ရစ်ပတ်ထားလေသည်။ မိမိတို့တိုင်းပြည်မှ ဝန်ကြီးများ
ဆောင်းသော ဦးထုတ်ရှည်ကြီးများကို နှစ်ယောက်က ဆောင်း

ထားသည်။ ကျန်နှစ်ဦးက ဦးထုတ်နီနီချွန်ချွန်ကြီးများကို
ဆောင်းထားကြလေသည်။ သူ့နောက်မှာ စစ်သူကြီးများ၊
ရဲမက်များကလည်း ရှိနေကြသည်။ ထိုသူများဝတ်စားထားကြ
ပုံသည် ရှေးက မြန်မာစစ်သူကြီးများ၊ ရဲမက်များနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်
တူကြလေသည်။

မဂ္ဂကို လာရောက်ကြိုဆိုကြသော သူများသည်
တစ်ခန်းတစ်နားပင်ရှိနေကြသည်။ ယင်းကိုကြည့်၍ မရွံ့မာ၏
ဒုတိယအကြီးအကဲ မဂ္ဂသည် မည်မျှအရေးပါကြောင်းကို
ဖော်ပြနေသည်။ ဖက်လုံတကင်းပင် ကြိုဆိုကြသည်။ ထိုသူများ
သည် မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ကို အကဲခတ်သော အကြည့်များ
ဖြင့်ကြည့်ကြသည်။ သို့သော် . . အကြည့်များသည် တစ်ဖက်သား
ကိုအနေရမခက်စေပါ။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြသည်။

ပြောဆိုဆက်ဆံကြသော စကားလုံးအသုံးအနှုန်းများ
သည် ပါဠိစကားလုံးများပင်ဖြစ်ကြသည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုး
တို့သည် . . ပါဠိစာပေနှင့် စကားကို ကောင်းစွာပင်လေ့လာထား
ကြသူများပေမို့ သုံးပုံနှစ်ပုံလောက်ကို နားလည်လေသည်။

“ကိုမိုး၊ ကျွန်တော်တို့ကို သူတို့ရဲ့ လူကြီးတွေနဲ့
တွေ့ဆုံကြရာမှာ လိုက်ခွင့်မပြုဘူးတဲ့၊ အပြင်မှာပဲ နေခဲ့ရမယ်တဲ့”
ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ၊ သူတို့ရဲ့. .
စည်းကမ်းပဲ. . လိုက်နာရမှာပေါ့. .”

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ပြောနေကြသော စကားကို
တောင်အာဂါသာမှ လူကြီးများက ကြားသွားကြလေသည်။
ထို့ကြောင့်အမတ်နှင့်တူသော တစ်ယောက်က မျိုးဆက်

www.burmeseclassic.com

၏အနားကိုရောက်လာပြီး..

“ကျုပ်တို့ တောင်အာဂါသာရဲ့ စည်းကမ်းကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အတွက် လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မြေပေါ်ကမ္ဘာသားဧည့်သည်တွေကို ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိထားကြတာမို့ တောင်အာဂါသာရဲ့ မြို့တွင်းပတ်ဝန်းကျင်ကို အလည်အပတ်ခွင့်ပြုထားပါတယ်၊ အဲ့ဒီအတွက်လည်း ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ထားပြီးသားပါ၊ ကျုပ်ရဲ့နာမည်က ကုန္ဒုပါ၊ အမတ်ချုပ်ကြီးကုန္ဒုပါ..”

ကုန္ဒုက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော စကားဖြင့်လိုက်လျောစွာပြောသည်။ တကယ်တော့ သူသည် အမတ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးပင်တည်း။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ကို ဧည့်သည်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ် ဘာဘ..”

ကုန္ဒုကပြုံးလိုက်ပြီး စိတြဒေဝီကိုကြည့်လိုက်ကာ..

“ကဲ.. ငါ့သမီးက ဒီကိုမကြာခဏရောက်ဖူးနေတာပဲ၊ ဧည့်သည်တော်တွေကို လိုက်ပြီးပြလိုက်ပါ၊ လေ့လာစရာရှိတာကိုလေ့လာပါစေ..”

“ကောင်းပါပြီ.. ဘာဘ..”

စိတြဒေဝီက လက်အုပ်လေးချီးပြီးတော့ ပြောလိုက်သည်။ တောင်အာဂါသာကလူကြီးများသည် စိတြဒေဝီကို ကောင်းစွာပင် သိထားကြလေသည်။ မဂ္ဂနှင့် သေနတို့သည် တောင်အာဂါသာမှ အကြီးအကဲများနှင့် တွေ့ဆုံရန် လိုက်သွားကြသည်။ မဇ္ဈိမာရဲမက်များကို ကောင်းစွာ နေရာချထားပေးပြီး

အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုထဲတွင် အနားယူစေကာ လိုလေသေးမရှိအောင်ပင် ကျွေးမွေးကြလေသည်။

စိတြဒေဝီနှင့် မျိုးဆက်၊ ကိုမိုးတို့ကို သီးခြားအဆောင်တစ်ခုတွင် ကောင်းစွာပြုစုကျွေးမွေးသည်။ ထို့နောက် မြို့တွင်းသို့လှည့်ပတ်သွားလာခွင့်ပြုထားလေသည်။

“ကေသာ၊ စောစောက တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဘာသာရေးအဆောက်အဦးကြီးဆီကို သွားကြရအောင်”

“သွားလေ.. သွားပေါ့”

ဘာသာရေးအဆောက်အဦးကြီးဆီကို လျှောက်သွားခဲ့ကြသည်။ အဝင်ဝတွင် ပိတ်ဖြူဝတ်ထားသော ဖိုးသူတော်ကြီးတစ်ဦးက သူတို့ကိုဆီးပြီးတော့ကြိုသည်။

“မင်္ဂလာပါ၊ အထဲကိုဝင်ပြီး လေ့လာနိုင်ကြပါတယ်..”

မျိုးဆက်တို့ကလည်း ဖိုးသူတော်ကြီးကို အရိုအသေပေးလိုက်ကြပြီး ကျောင်းပေါ် ကိုတက်သွားခဲ့ကြလေ၏။ ရှေးဦးစွာမမျှော်လင့်ပဲတွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရလေသည်။ မတ်ရပ်ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူကို မမျှော်လင့်ပဲ ဖူးတွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင်တည်း။

“ဟင်၊ တောင်ပိုင်းအာဂါသာတွေလည်းပဲ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို ကိုးကွယ်ကြတာပါပဲလား၊ ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာတော်ဟာ ဒီအထိ ပျံ့နှံ့ခဲ့တာကိုး..”

“ဒီမှာ တခြားဘာသာဝင်တွေလည်း ရှိကြပါသေးတယ်လူလေး.. မည်သူမဆို မိမိတို့နှစ်သက်ရာကို ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုထားပါတယ်..”

www.burmeseclassic.com

ဖိုးသူတော်ကြီးက နောက်ကလိုက်လာပြီး ရှင်းပြလေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ခုလိုရှင်းပြတာ ဝမ်းသာပါတယ်..”

ထို့နောက် ဖိုးသူတော်ကြီးက ကျောင်းဝင်းအတွင်း အခြားနေရာများကို ခေါ်သွားခဲ့လေသည်။ သူတော်စင်တို့၏ ရုပ်တုများထားရာ အဆောက်အဦးတစ်ခုဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ [ခါတ်ခန်းကြီးတစ်ခုဟု ယူဆရသည်]

ရုပ်တုများစွာကို တွေ့ရလေသည်။ ဆားဒူး၊ ဖက်ကြီးများကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ဆံကျစ်ရသေ့ကြီးများ၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် သူတော်စင်ကြီးများ၊ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များ၏ ရုပ်တုများကို မြင်တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ရိုသေစွာပင် လက်အုပ်ချီမိလိုက်ကြလေသည်။

ရုပ်တုများ၏အောက်တွင် အမည်နာမများကို ရေးထိုးထားကြပါ။ [မဟိန္ဒရာသူတော်စင်ရုပ်တုနှင့်တူသော ရုပ်တုကိုလည်းတွေ့ရသည်။ တစ်နေရာတွင် မြန်မာပြည်က လူသိထင်ရှားသော ဂန္ဓာရီနယ်ပယ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ ရုပ်တုကိုလည်းတွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ.. အံ့အားမသင့်ပဲမနေနိုင်မိတော့၊ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား..]

တစ်နေရာတွင် နောက်ထပ်တွေ့လိုက်ရသည့် ရုပ်တုကြီးကား ရှန်ဘဲလားမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မင်းသိဒ္ဓိအောင်ပင်တည်း။

“တောင်ပိုင်းအာဂါသာဟာ ရှန်ဘဲလားက သူတော်စင်ကြီး.. မင်းသိဒ္ဓိအောင်နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ထင်တယ်။

သူ့ရဲ့ရုပ်ပုံကို တစ်ထေရာတည်းတူအောင် ထုထားတာကိုပဲ ကြည့်လေ..”

“ဒီမှာလည်း မဟိန္ဒ၊ သိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ရှိနေကြတာပဲ၊ ရှန်ဘဲလားကို လိပ်ပြာဝိညာဉ်ကူးပြီးတော့ သွားလာနေကြတာ၊ တယ်လပသီလို့ခေါ်တဲ့ မနောဆက်နည်းတွေနဲ့ ဆက်ဆံနေကြတာ၊ မင်းသိဒ္ဓိအောင်ဟာ တောင်ပိုင်းအာဂါသာကို မရောက်ခဲ့ဘူးလို့ ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ..”

စိတြဒေဝီက သူမ၏ယူဆချက်ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

“ဒီကျောင်းမှာ ရဟန်းသံဃာသူတော်စင်တွေကို မတွေ့ရပါလား.. ဦးသူတော်”

ကိုမိုးက မေးလိုက်ရာ..

“သူတို့ဟာ လူတွေနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်မနေကြပါဘူး၊ သူတို့ရဲ့ အကျင့်သီလကို ထိခိုက်ကြမှာစိုးလို့၊ ဝိနည်းသိက္ခာတွေကို မပွန်းပဲ့စေချင်ကြလို့ ဟိုးတောင်တန်းကြီးတွေပေါ်မှာ တောနက်ကြီးတွေထဲမှာပဲ ကျောင်းဆောက်ပြီးနေထိုင်ကြပါတယ်..”

ဖိုးသူတော်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ကျောင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။ ထို့နောက်.. လွန်စွာမှ သာယာသောဥယျာဉ်ကြီးများ၊ ရေကန်ကြီးများဆီကို ရောက်ကြသည်။ တောင်အာဂါသာမှ လူများသည် မျက်နှာချိုသာကြသည်။ သူတို့ကို ဖော်ရွေသောအပြုံးများဖြင့် ကြည့်သွားခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ကို မသိမသာ အကဲခတ်

www.burmeseclassic.com

ပြီးကြည့်သွားခဲ့ကြလေသည်။

မိမိတို့ရောက်နေသော နေရာသည် ကမ္ဘာမြေအောက် ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲမဟုတ်ပါ။ ကမ္ဘာမြေပေါ်ကိုပင် ပြန်ရောက် နေသလားဟုပင် သံသယဖြစ်သွားခဲ့ကြရလေသည်။

ထူးခြားသည်မှာ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုး လူစိမ်းနှစ်ယောက် ကိုတွေ့လိုက်ကြရသော်လည်း လွန်စွာပင် အံ့အားသင့်သွားကြ သောအမှုအရာမျိုးဖြစ်ပေါ်မလာကြပါ။

နောက်မှသိရသည်မှာ မျိုးဆက်တို့ကို မိမိတို့၏ မြေအောက် ကမ္ဘာသားအချင်းချင်းပင် ထင်နေကြပုံရသည်။ လွန်စွာမှ ဝေးကွာသော တိုင်းပြည်တစ်ခုခုက ရောက်လာကြသည် နှင့်စိမ်းများဟု ယူဆထားကြလေသည်။

ထိုသူများသည် မြေပေါ်၊ မြေအောက် ကမ္ဘာဟု ခွဲခြားပြီး သိထားကြဟန်မတူကြပါ။ မြေပေါ်ကမ္ဘာကြီးမှာပင်လျှင် မြေပေါ် ကမ္ဘာအပြင်... မြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးတစ်ခုရှိနေသေး သည်ကို သုတေသီပညာရှင်အချို့မှလွဲ၍ မည်သူမှ မသိကြ။ ဤအကြောင်းအရာများသည် အငြင်းပွားနိုင်စရာ၊ မယုံကြည် နိုင်စရာများပင် မဟုတ်ပါလား။

ထို့နောက်... ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်မှာ ပြတိုက်ကြီး တစ်ခုဆီကိုလည်း သွားကြသည်။ ပြတိုက်ထဲတွင်... အာဂါသာ တို့၏ မင်းအဆက်ဆက်များ၊ အနုပညာပန်းချီပန်းပုလက်ရာ များကို တွေ့ရှိကြရသည်။

ယခင်က အာဂါသာသည် ဤနေရာတစ်နေရာတည်း မှာပင် တည်ရှိသည်။ တစ်စင်ထောင်လိုသော အာဂါသာတချို့

သည် သူတို့၏ ဆန္ဒအလျောက် ခွဲထွက်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် ရုပ်ရင်းကြမ်းတမ်းသောသူများဖြစ်ကြသည်။ မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ယူကြသည်။ မျက်နှာပုံပန်းသဏ္ဍာန်တွေက မိစ္ဆာဆန်ဆန်၊ ဆိုရလျှင် တိရစ္ဆာန်များတို့၏ မျက်နှာများကဲ့သို့ ပင်တည်း။

အားလုံးတော့ မဟုတ်ပါ။ တချို့ပြေပြစ်သော ရုပ်ရည် များရှိကြပါသည်။ ထိုသူများသည် မြောက်ပိုင်းအာဂါသာဟု သီးခြားတစ်ပြည်ထူထောင်လိုက်ကြလေသည်။

တောင်ပိုင်းအာဂါသာလူကြီးများနှင့် မဇ္ဈိမာမှ လူကြီး ဖြစ်သော မဂ္ဂနှင့် သေနတို့ ဆွေးနွေးပွဲကား ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။ မဂ္ဂနှင့် သေနတို့သည် ဧည့်သည်တော်များအတွက် သီးသန့် ပေးထားသော အဆောင်မှာ စိတြဒေဝီတို့နှင့် လာရောက်တွေ့ ဆုံကြသည်။

“အဖ... ဘယ်လိုအရေးကိစ္စကြောင့်၊ သမီးတို့ကို ခေါ်ပြီးတော့ တွေ့ရတာလဲ...”

မဂ္ဂသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်အကဲခတ်လိုက် သည်။ တံခါးများပိတ်ထားသော်လည်း နံရံတွေ၊ အမိုး၊ ကြမ်းပြင် တွေကိုစေ့စပ်စွာပင် လိုက်ပြီးတော့ကြည့်သည်။ ချော့ကြည့် ပေါက်များ၊ သံသယဝင်စရာများရှိမရှိ၊ စိတ်ချရတွေ့မှ...

“တောင်ပိုင်းအာဂါသာနဲ့ ငါတို့မဇ္ဈိမာလူတွေကို မြောက်

www.burmeseclassic.com

အာဂါသာက တစ်ရက်တည်း၊ တပြိုင်တည်းဝင်ပြီး တိုက်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ ဒါလို့ ဝှက်သတင်းပဲ။ မပေါက်ကြားစေနဲ့”
မဂ္ဂဇာတကားကြောင့် စိတြဒေဝီနှင့် မျိုးဆက်တို့သည် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြရလေသည်။

“ဒါပေမယ့် ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဒီကိစ္စကို မသိချင် ယောင်ဆောင်နေကြရမယ်။ သူတို့က စစ်မကြေငြာပဲ အလစ်မှာ ဝင်တိုက်ကြမှာ။ ငါတို့ဖက်က ကြိုတင်ပြီး ပြင်ဆင်ထားကြရမယ်”
မဂ္ဂသည် ထို့ထက်ပိုပြီး တော့ မပြောတော့ပေ။ ဒါလောက်ဆို နားလည်ကြလေပြီ။

“မြောက်အာဂါသာတွေက အင်အားကြီးမားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးတို့ မရွံ့မာတွေကို ဘယ်တုန်းကမှ အလုံးအရင်း နဲ့ဝင်တိုက်လို့မရခဲ့တာ။ အလစ်မှာဝင်တိုက်ကြမယ်ဆိုတော့ . . ဒီလိုလည်း ရနိုင်မတဲ့လား။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ . .”

စိတြဒေဝီသည် ထိုမထင်မျက်နှာထားလေးဖြင့် အံ့ကိုကြိတ်ကာ ကြိမ်းဝါးလိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲစတင်ခြင်း

မြောက်အာဂါသာ၏ လွင်ပြင်ပိုင်းကျသောနေရာများ နှင့် တောတောင်များထူထပ်သော နေရာများတွင် ထူးခြားမှု များက စတင်ပြီးဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ မြေပြင်သည် မသိ မသာအက်ကွဲလာပြီး . . အက်ကြောင်းလေးတွေထဲမှ မီးခိုးများ က . . ထွက်လာခဲ့ကြခြင်းပင်။

တောတောင်များထူထပ်သောနေရာများတွင်လည်း မီးခိုးငွေ့များက ထွက်လာကြကာ . . အချို့နေရာများတွင် ရွံ့ရည် ပူပျစ်ချွဲချွဲများက စိမ့်ပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ အနိမ့်ပိုင်း နေရာများဆီကို စီးသွားခဲ့ကြလေသည်။

“ဝုန်း”
“ဝုန်း”

တစ်ခါတရံတွင် မြေပြင်သည် လှုပ်ခါးတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

တောင်မြင့်ကြီးများပေါ်မှ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများက ပြိုကျလာတတ်သည်။ မြောက်အာဂါသာမှ လူများသည် ထိုအဖြစ်မျိုးကိုရံဖန်ရံခါ ကြုံတွေ့ရတတ်သော်လည်း ယခုအခါမှာတော့ မြေပြင်တုန်ခါခြင်း၊ တောင်ဟီခြင်း . . စသည်တို့သည် ပိုပြီးတော့ စိတ်လာခဲ့သည်။

“နတ်ဘုရားတွေက ငါတို့ကို မဇ္ဈိမာနဲ့ တောင်အာဂါသာကိုတိုက်ကြမယ့်ကိစ္စအတွက် ကောင်းချီးပေးနေကြတာ၊ အဲ့ဒီအတွက် ငါတို့ရဲ့ နတ်ဘုရားတွေကို ပူဇော်ပသကြရမယ်၊ ဒါမှ ငါတို့ မုချအောင်မြင်ကြမှာ ကျိန်းသေတယ်”

မြောက်အာဂါသာမှ အကြီးအကဲများက လွန်စွာမှတက်ကြွနေကြသည်။ နတ်ဆရာများကို ပင့်ဖိတ်ကာ ကျွဲနွားများကို သတ်ဖြတ်၍ ယဇ်နတ်ပူဇော်ကြလေသည်။

“ဒီစစ်ပွဲကို ငါတို့ ကျိန်းသေအောင်မြင်ရမယ်၊ မဇ္ဈိမာရော၊ တောင်အာဂါသာရော၊ ငါတို့ရဲ့လက်ထဲကို ရောက်လာစေရမယ် . . ”

လွန်စွာမှ အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်သော မြောက်အာဂါသာတို့၏စစ်သူကြီးဘာနုက ကြိမ်းဝါးလိုက်လေ၏။ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော မျက်နှာကြီးသည် ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။ တစ္ဆေတစ်ကောင်၏ မျက်နှာနှင့်တူသော ဘာနုကို သူတို့အချင်းချင်းပင် ကြောက်ရွံ့ကြလေသည်။

မြောက်အာဂါသာ၏ အောက်တည့် တည့် မှာ မြေအောက်မီးတောင်ကြီး တစ်ခုက ရှိနေသည်။ မူလက . . လှုပ်ရှားမှုသိပ်မရှိသော်လည်း တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်မတူပဲ

လှုပ်ရှားမှုတွေက ပိုလာခဲ့သည်။
ယခုတော့ တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် မတူတော့ပဲ နေ့စဉ်ပင်လှုပ်ရှားမှုတွေက စိတ်လာခဲ့ကြလေသည်။

တောင်အာဂါသာနှင့် မဇ္ဈိမာဘက်က လှမ်းပြီးတော့ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် . . မြောက်အာဂါသာဘက်တွင် မီးခိုးများက ဝေနေလျက်ရှိနေကြသည်။ ပြာမှုန်များသည်ပင် . . မဇ္ဈိမာဘက်ကိုလေသင့်ပြီး လွင့်မျောလာခဲ့ကြလေသည်။

“အင်း . . မြောက်အာဂါသာဘက်မှာတော့ မီးခိုးတွေ တစ်လုံးလုံးနဲ့ဖြစ်နေပြီ၊ အဲ့ဒီအတွက် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ လုပ်နေကြလေရဲ့ . . ”

မြောက်အာဂါသာမှလှုပ်ရှားမှုများကို မဇ္ဈိမာတို့ဘက်မှ သတင်းမပြတ်ရရှိနေကြလေသည်။ မိမိတို့လွတ်ထားကြသော သူလျှို့များတဆင့် စစ်ရေးသတင်းကိုလည်း တိကျစွာပင် ရရှိထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် မဇ္ဈိမာဘက်မှာလည်း နေ့ချင်းညချင်းပင် ပြင်ဆင်ထားကြလေသည်။ အေးဆေးစွာပင် စီမံကြသည်ဖြစ်၍ စစ်ရေးအကွက်ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို မည်သူကမှ မရိပ်မိကြချေ။

သေနက မျိုးဆက်တို့ လုပ်ကိုင်နေပုံကိုကြည့်နေပြီး . .
“မာလုက ဒီမီးပေါက်သေနတ်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို သိထားဟန်တူတယ်၊ ကြောက်လည်းကြောက်သွားကြသေး၊ မြောက်အာဂါသာမှာ ပြောမဆုံးရှိနေခဲ့တယ်၊ ကျုပ်တို့တော့ အရေးကြုံလာမှပဲဒီလက်နက်ရဲ့ အစွမ်းကို ကြည့်ပြီးမယ် . . ”

ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီလက်နက်ဟာ ရန်သူ့ အဝေးကနေ

www.burmeseclassic.com

မင်းတူ

လွမ်းပြီးတော့ ပစ်တဲ့နေရာမှာ သိပ်ပြီးထိခိုက်ပါတယ်။
သင်ယူမယ်ဆိုလျှင် တတ်မြောက်မြန်ပါတယ်”

“မသင်တော့ပါဘူးလေ၊ အချိန်လည်း သိပ်ပြီးတော့
မရှိတော့ပါဘူး..”

သေနက သူ့ရဲမက်များကို စစ်ဆေးရန် ထွက်သွားခဲ့
လေသည်။

“မင်းရဲ့ ယောက်ဖလောင်းကတော့ သူညီမနဲ့ မင်းနဲ့
အနေအထိုင်အပြောအဆိုကို မရိပ်မိပဲနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊
ငါအက်ခတ်မိရသလောက်ဆိုရင် မင်းအပေါ်မှာတော့ လိုလို
လားလားပဲကွ.. မျိုးဆက်”

“ကျွန်တော်တို့ကို ဒီမှာပဲ တစ်သက်လုံးနေသွားကြလိမ့်
မယ်လို့ထင်နေသလား မသိပါဘူးဗျာ၊ ဒီလိုထင်ပြီး ဘာမှဝင်
မစွက်ဖက်တာပဲနေမှာပေါ့.. ကိုမိုး”

“အေး.. နောက်တစ်ချက်က ငါတို့ကို မဇ္ဈိမာကနေ
ကမ္ဘာမြေပေါ်ကို ပြန်လွတ်လိမ့်မယ်လို့ထင်နေသလား၊
ဒါလောက်လျှို့ဝှက်မှုကြီးကျယ်တဲ့နေရာကြီးကို ဘယ်သူတွေက
လူသိခံမှာလဲ မျိုးဆက်”

“မဟုတ်သေးဘူး ကိုမိုး၊ ဒီခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးနဲ့ မြေပေါ်
ဟာတစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း အဆက်အသွယ်ရှိနေကြတယ်၊
သူတို့ဟာ အထက်ကမ္ဘာပေါ်က အကြောင်းတွေကို အကုန်သိ
နေကြတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ပြန်သွားကြလည်း သူတို့အတွက်
အကြောင်းမဟုတ်ဘူး”

“အေးကွာ၊ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့၊ မဇ္ဈိမာတွေဟာ

ဒီကြေခဲ

ငါတို့အပေါ်မှာ ဒီလိုမကောင်းတဲ့စိတ်တွေ မွေးကြမှာတော့
မဟုတ်ပါဘူးလေ..”

ကောင်းသော ကြမ္မလား၊ မကောင်းသော ကြမ္မာဖြစ်
လာနိုင်သလား၊ နှစ်ယောက်စလုံး မတွေ့ကြတော့ပါ။

တစ်ရက်တွင်..

မျိုးဆက်နှင့် စိတြဒေဝီတို့သည် လက်ဝါးတောင်ဆီ
ကိုသွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းမှတစ်ဆင့် ကြွက်ဝမ်းပူကြီးတစ်
ကောင်ဝပ်နေသည်နှင့်တူသော သလင်းကျောက်တောင်ကုန်း
ကြီးဆီကို ရောက်သွားခဲ့ကြလေသည်။ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်မှ
ဝင်သွားကြကာ.. မိသကျောက်မျက်လုံးလိပ်ပြာကို ယူဆောင်
လာခဲ့ကြလေသည်။

“ကေသာ၊ ဒီပစ္စည်းကို ဘာလုပ်မလို့လဲ”

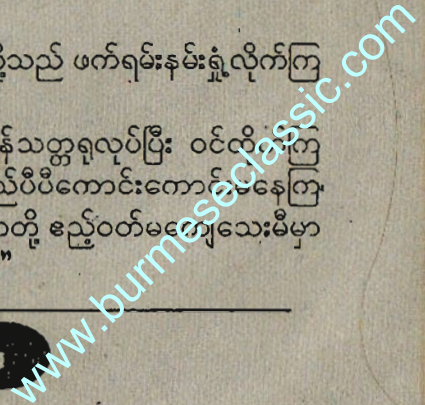
“မြောက်အာဂါသာတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်တဲ့အခါ အသုံး
လိုချင်လိုမှာပေါ့ မောင်၊ လိုရမယ်ရယူထားတာပါ..”

“ဦးရီးမဂ္ဂကောသိရဲ့လား”

“သိပါတယ်၊ အဖကိုပြောပြီးမှ ယူတာပါ၊ သူမသိပဲ
ဘာမှမလုပ်ပါဘူး”

မျိုးဆက်နှင့် စိတြဒေဝီတို့သည် ဖက်ရမ်းနမ်းရှုံ့လိုက်ကြ
သည်။

“မြောက်မဇ္ဈိမာတို့ရဲ့ ရန်သတ္တရလုပ်ပြီး ဝင်လိုက်ကြ
တော့မယ်၊ မောင်တို့က ဧည့်သည်ပီပီကောင်းကောင်းနေကြ
ရပဲ ဝင်ပြီးပါကြရဦးမယ်၊ ကေသာတို့ ဧည့်ဝတ်မကျေသေးမိမှာ
ဒီလိုဖြစ်ရတာ စိတ်မကောင်းဘူး”

မင်းစန္ဒာ

“ဪ ကေသာရယ်၊ မောင်တို့ဟာ... ယောက်ျားတွေ ဖြစ်ပြီး ဒီလိုအရေးမှာ ကျောပေးနေရမှာလား။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေ နိုင်ငံအတွက် အကူအညီပေးရမှာပေါ့။ အထူးသဖြင့် ဟောဒီက ကေသာအတွက် ကိုယ့်အသက်နဲ့လဲပြီးတော့တောင် အကာ အကွယ်ပေးလိုက်ဦးမယ်...”

“အို... မောင်ရယ်”

စိတြဒေဝီသည် မျိုးဆက်ကို တင်းတင်းပင် ဖက်မိ လိုက်လေသည်။

ညနေစောင်းကာလကို ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

မြေအောက်ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြာမှုန်များဖြင့် မှိုင်းရီဝေလျက်ရှိနေလေသည်။ မြောက်အာဂါသာမှ ဘာနု ခေါင်းဆောင်သော ရဲမက်များသည် မဇ္ဈိမကို တစ်ခဲနက်ဝင် ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် စစ်ချီလာခဲ့ကြလေပြီ။

ထို့အတူ...

နောက်ထပ်ခွဲပြီး ချီတက်သွားသော စစ်တပ်ကြီးကား တောင်အာဂါသာဘက်ဆီသို့ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် စစ်ကြောင်း နှစ်ကြောင်းက ချီတက်သွားကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြသည်။ တောင် အာဂါသာဘက်ဆီကို ချီတက်သွားသော စစ်ကြောင်းကို ဦးဆောင်သောသူကား မြေခွေးမျက်နှာရှိသည့် ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ပုတ္တပင်တည်း။ မြောက်အာဂါသာများသည် မဇ္ဈိမနှင့် တောင်

မြိုင်စာလ

အာဂါသာနှစ်နိုင်ငံလုံးကို စစ်မကြေညာပဲ အလစ်မှာဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြခြင်းပင်။

“ငါတို့ အင်အားသုံးပြီးတော့ တိုက်ခိုက်ကြရင် သင်းတို့ ဘယ်ခဲနိုင်ကြမလဲကွ။ တစ်နေ့... တစ်ညတည်းနဲ့ ငါတို့ရဲ့ လက်အောက်ကို ကျရောက်ကြရမယ်ဟေ့...”

ဘာနုက သူ၏ခါးကြီးကိုမြှောက်ကာ ကြိမ်းဝါးလိုက် လေသည်။ ဘာနုတို့က မဇ္ဈိမကို အလုံးအရင်းနှင့် ချီတက်လာ ကြသလို ပုတ္တသည်လည်း တောင်အာဂါသာကို သိမ်းပိုက်ရန် ချီတက်သွားခဲ့ကြလေပြီ။ တပ်အင်အားအလုံးအရင်းနှင့် ဖြစ်သည်။ ဘာနုတို့ မသိကြသည်ကား... မဇ္ဈိမမှ ရဲမက်များ သည်... မဇ္ဈိမသို့အဝင်မခံကြပဲ နယ်နိမိတ်အလွန်မှာပင် ကြိုပြီးတော့ စောင့်နေကြသည့် အဖြစ်ပင်တည်း။

သေနဦးဆောင်သော တပ်သည် တောင်အာဂါသာ ဘက်ဆီကို လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းမှ သုံးရက်အလိုကပင် ချီတက် သွားခဲ့ကြသည်။ တောင်အာဂါသာရဲမက်များနှင့် ပူးပေါင်းကာ မြောက်အာဂါသာတို့ကို တိုက်ခိုက်ကြမည်ဖြစ်ကြသည်။

မဇ္ဈိမမှ စစ်ဗိုလ်ချုပ်များ၊ စစ်ကဲများနှင့် ရဲမက်များ တို့သည် တောင်အာဂါသာတို့ဝင်ရောက်လာကြမည့် လမ်းအသီး သီးမှပိတ်ဆို့ကာ... ကြိုပြီးစောင့်နေကြသည်မှာ သုံးရက်ပင် ပိုနေခဲ့လေပြီ။

သည်မှာဘက်တွင် စိတြဒေဝီ၊ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့က မဇ္ဈိမစစ်ကဲကြီးများ၊ ဝိုလ်မင်းများနှင့်အတူ ကွပ်ကဲလျက် ပိုနေကြသည်။

မြိုင်စာလ

မင်းခက်

ဘာနုသည် မြင်းတပ်ကြီး၏ အလယ်မှလိုက်လာသည်။ သူ့ရှေ့မှာ အခြားသော စစ်ခေါင်းဆောင်များက ကွပ်ကဲပြီးတော့ လိုက်ပါသွားကြသည်။ မြင်းခွာသံများသည် မြေကိုတုန်ဟည်းကာ ထွက်ပေါ်နေကြသည်။

“ဟိတ်... မဇ္ဈိမာကို ရအောင်သိမ်းပိုက်ကြ၊ ဘယ်သူ အသက်ကိုမှ ချမ်းသာမပေးကြနဲ့၊ သုတ်သင်ပစ်ကြ...”

ဘာနုက ခါးကြီးကို မြောက်ကာ မြင်းပေါ်မှ အော်ဟစ် ရင်းလိုက်ပါလာခဲ့လေ၏။ သို့ရှိနေစဉ်မှာ ကောင်းကင်ထင်ကို မြားတွေက တစ်စင်းပြီးတစ်စင်းတက်လာခဲ့ကြသည်။

ဘာနုသည် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း တက်လာသော မြားများကို အမှတ်မထင် မြင်တွေ့သွားခဲ့လေ ရာ... အံ့အားတသင့်ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။

“ဒီ... ဒီမြားတွေကို ဘယ်သူပစ်လိုက်တာလဲ”
ကြည့်နေဆဲမှာပင် မြားတွေက အောက်ကို စိုက်ကျလာ ခဲ့ပြီး..

“အား...”

“အား”

မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များကို ထိမှန်ကြကုန်လေ တော့သည်။ ခြေလျင်ပြေးလိုက်လာကြသော ရဲမက်များသည် လည်း မြားဒဏ်သင့်ကာ တဘိုင်းဘိုင်းနှင့်ပစ်လဲပြီးတော့ ကျကုန်ကြလေ၏။

“ရန်သူဟေ့... ရန်သူ”

မြောက်အာဂါသာမှ ဗိုလ်မှူးအဆင့်ရှိသောသူများက

မြတ်ဗုဒ္ဓ

မိကြာဒေဝီ

အော်ဟစ်ပြီးတော့ သတိပေးလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွား ခဲ့လေပြီ။ မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်များက ထပ်မံဖြစ်ပေါ် လာခဲ့ကြသောကြောင့်ပင်တည်း။

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

မြေပြင်မှ ပေါက်ကွဲမှုများက ဆင့်ကဲ၊ ဆင့်ကဲပင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ မြင်းရော၊ လူတွေပါ မြောက်တက် သွားခဲ့ကြလေ၏။ မိုးပေါ်မှာလည်း ပြာမှုန်တွေက တလုံးလုံး၊ မြေပြင်ထက်မှာလည်း ဖုန်တလုံးလုံးနှင့် ထ၊သွားခဲ့ကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ချက်ချင်းမှာပင် အော်ဟစ်၊ ညည်းတွားသံ များ၊ အမိန့်ပေးသံများဖြင့် ဆူညံသွားခဲ့ကြသည်။ ဘာနုသည် မိမိမျှော်လင့်မထားမိသော အခြေအနေကြောင့် လွန်မင်းစွာပင် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

“မဇ္ဈိမာတွေ... မဇ္ဈိမာတွေ၊ ငါတို့ရဲ့အကြံကို ကြိုတင်ပြီး သိသွားကြပြီ၊ ယုတ်မာကြတယ်... တက်... တိုက်ကြ၊ နောက် မဆုတ်ကြနဲ့” ဟို... ကမ္ဘာသားတွေနဲ့ပေါင်းပြီး လက်နက်ဆန်း တွေနဲ့ငါတို့ကို တိုက်တာ”

ဘာနုသည် ခါးကြီးကိုဝင့်ကာ ရှေ့သို့ပန်းပြီးတော့ တက်သွားသည်။ မြင်းတွေကြားထဲမှ ဖောက်ထွက်သွားသည်။ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားသော တပ်ကိုပြန်ပြီးတော့ ထိန်းသည်။ မြင်းရော၊ လူတွေပါ... သေသူတွေက သေကုန်ကြလေပြီ။

“တော့က်... စိကြဒေဝီ၊ ဒါ... နင့်ရဲ့အကြံအစည်ပဲ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် နင့်ကို လက်ရဖမ်းမယ်ဟေ့၊ နင့်ကို မသေမရှင်

မြတ်ဗုဒ္ဓ

www.burmeseclassic.com

မင်းစက္က

ညှင်းပြီးမှ အဆုံးစီရင်ပစ်မယ်..”

တောင်ကုန်းကြီးတစ်ခုပေါ်မှာကား..
စိတြဒေဝီသည် မြားတွေကို တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း
ပစ်လွှတ်လျက်ရှိသည်။ ထူးခြားလှသည်။ မြားများသည်
လေးညှို့မှ အဆက်မပြတ်ထွက်သွားကြသည်။ ရှေ့ကမြား
နောက်မှ နောက်ကမြားများက တသီတတန်းကြီးလိုက်ပါသွား
ခဲ့ကြလေသည်။

ဘာနုတို့၏ စစ်တပ်ကြီးက မရွှိမာ၏ နယ်နိမိတ်ကို
ရောက်မလာကြသေး၊ လေးကွာလှသေးသည်။ သို့သော် မြားများ
သည် မှောဝင်နေကြသည့်အလား ထိုအဝေးဆီကိုပင်လျှင်
မြန်သောအဟုန်ဖြင့် ပြေးသွားနေကြလေသည်။

မြားတံများသည် တောင်အာဂါသာရဲမက်များထဲသို့
တစ်စင်းပြီးတစ်စင်းကျနေလျက်၊ မြေပြင်ထက်မှာလည်း
ဖောက်ကွဲသံများက အဆက်မပြတ်ပင် ထွက်ပေါ်နေကြလျက်..

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

“အား..”

“အား..”

အော်ဟစ်သံများသည် ဆူညံလျက်ရှိနေကြလေသည်။
တောင်အာဂါသာရဲမက်များမှာ မရွှိမာတို့ဆီကို မရောက်ကြ

မြတ်ဏေ

ခိတြဒေဝီ

အလူးအလဲပင် ခံနေကြရလေသည်။

“ဒါ.. ဒါ.. ဒေဝီဆီက ရောက်လာတဲ့မြားတွေ၊
ကဝေမ၊ ပဉ္စလက်မ၊ သင်းအကြံဦးသွားတယ်..”

ဘာနုသည် ရှေ့ဆက်သွားလို့ မဖြစ်မှန်းသိသွားခဲ့ရ
သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့၏ရဲမက်များကို နောက်သို့ပြန်ပြီးတော့
ဆုတ်စေသည်။

“ဆုတ်ကြ.. ပြန်ဆုတ်ကြ..”

အော်ဟစ်ပြီးတော့ သတိပေးသော်လည်း မရတော့၊
တပ်သည် ကျွံဝင်ခဲ့လေပြီ၊ မြေပြင်မှ ပေါက်ကွဲသံများက
ထွက်ပေါ်လာလေတိုင်း လူရှေ့.. မြင်းပါ ထိခိုက်ကုန်ကြသည်။

မိမိ၏ရဲမက်များသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့်
သတ်ကွင်းထဲကို ပြေးဝင်နေကြသလဲဆိုတာကို မပြောတတ်ကြ
တော့ပါ။

“ဟား.. ဟား.. ဟား.. ဟား၊ ဘာနု.. ရှင်ဘာတတ်
နိုင်သေးသလဲ စိတြဒေဝီကို ဒီလိုကြောလို့မရဘူး၊ မရွှိမာဟာ
ရှင်တို့ရဲ့လက်ထဲကို ဘယ်တော့မှ မရောက်စေရဘူး၊ သိပ်ပြီး
တော့စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့..”

စိတြဒေဝီ၏အသံသည် လေထဲမှာ လွင့်မျောသွားကာ
ဘာနုဆီကို ရောက်သွားခဲ့လေ၏။

“စိတြဒေဝီ၊ နင်ဘယ်ကနေပြောနေတာလဲ၊ ငါ
ပဉ္စလက်အတတ်ပညာတွေနဲ့ ခြိမ်းခြောက်နေတာလား၊ အဝေး
ကနေအော်မနေနဲ့၊ နင်သတ္တိရှိရင် ငါ့ဆီကိုလာခဲ့..”

ဘာနုသည် အရပ်လေးမျက်နှာပတ်လာလည်ကို

မြတ်ဏေ

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

မော့ကြည့်ပြီး သွေးရှူးသွေးတမ်းဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။
ထိုစဉ်..

ကောင်းကင်ထက်မှာ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်က ပျံသန်း
လာသည်။ ရေခဲငှက်ကြီးတစ်ကောင်ပင်တည်း။ ရေခဲကို
ထုလုပ်ထားသည့်သဏ္ဍာန်နှင့်တူသည်။ ရေခဲငှက်ကြီးသည်
သလင်းကျောက်ကို ဖောက်လုပ်ထားသကဲ့သို့ ကြည်လင်နေပြီး
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဖက်မှတစ်ဖက်ကို ဖောက်ထွင်းပြီးတော့ မြင်ရ
လောက်အောင် ကြည်လင်လွန်းလှသည်။

ရေခဲငှက်ကြီးသည် စိတြဒေဝီ ပစ်လွှတ်လိုက်သော
မြားများကို ကြီးမားသော နှုတ်သီးကြီးဖြင့် တစ်ချောင်းပြီး
တစ်ချောင်းဖမ်းယူကာ လည်တံကို မွေ့ယမ်းပြီးမှ လွှတ်ထုတ်
လိုက်သည်။

“ဝှစ်”
“ဝှစ်”

မြားတံများသည် လေးညို့မှ ပစ်လွှတ်လိုက်သည်
ထက်ပင်.. ပိုပြီးတော့ ပြင်းထန်သေးသည်။ လေထဲမှာ ဖြတ်
သန်းသွားသည်မှာ လေပွတ်အားကြောင့် မီးတောက်မီးလျှံများ
ပင်ထွက်သွားခဲ့ရလေသည်။

ဘာနုသည် စိတြဒေဝီမွေးထားသော ရေခဲငှက်ကြီးကို
မြင်တွေ့သွားခဲ့လေပြီ။

“ဟာ.. ရေခဲငှက်ကြီး၊ ဒါ.. ဒါ.. စိတြဒေဝီရဲ့
ငှက်ကြီးပဲ၊ ဒီငှက်ကြီးရောက်လာရင် ငါတို့အထိနာတော့မယ်၊
မကောင်းဆိုးဝါးငှက်၊ ဒီငှက်ကို ပစ်ချလိုက်ကြစမ်းဟေ့..”

မြတ်ဏ်လ

ဘာနုက အမိန့်ပေးလို့က်ရာ ခြေလျင်ရဲမက်လေး
သည်တော်များသည် ရေခဲငှက်ကြီးကို လေးမြားဖြင့် ပစ်ချကြ
သည်။

“ဝှစ်”
“ဝှစ်”

သို့သော် ရေခဲငှက်ကြီးက လျင်မြန်စွာဖြင့် ရှောင်တိမ်း
သွားခဲ့သည်။ မြန်ဆန်လွန်း၍ မြင်ကွင်းထဲကပင် ပျောက်ကွယ်
သွားခဲ့လေသည်။

“ဟာ.. ရေခဲငှက်ကြီးပျောက်သွားပြီ၊ ဘယ်ရောက်
သွားသလဲ မသိဘူး..”

ထိုစဉ်..
“ဝှီး..”

လေကိုခွင်ကာ ထွက်ပေါ်လာသော အသံကြီးတစ်ခုကို
မမျှော်လင့်ပဲကြားလိုက်ကြရသည်။ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသော
အခါ..

“ဟာ”

ရေခဲငှက်ကြီးသည် လေထဲမှာပင် ရုတ်တရက်ပေါ်လာ
ကာ.. ရဲမက်များကို တဟုန်ထိုးမင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေ
တော့သည်။

“အား”

ရေခဲငှက်ကြီး၏ ချွန်မြည့်သော နှုတ်သီးက ရဲမက်များ
၏မျက်နှာကို ထိုးသည်။ သံချွန်နှင့်အထိုးခံလိုက်ရသလိုပင်
နာကျင်မှုကို အသည်းခိုက်အောင်ပင် ခံစားလိုက်ကြရသည်။

မြတ်ဏ်လ

www.burmeseclassic.com

“အား.. ကန်းပါပြီဗျာ”

“ဟာ.. ဒီကောင်တွေ၊ ဒီငှက်တစ်ကောင်ကိုတောင် မပစ်နိုင်ကြဘူးလား”

ဘာနုက မြင်းကိုရပ်ပြီး လေးညို့မှ မြားကိုတင်လိုက်သည်။ ရေခဲငှက်ကြီးကို ပစ်ခတ်ရန် ချိန်လိုက်သောအခါ..

“ဟင်.. မရှိတော့ဘူး၊ ဘယ်ပျောက်သွားပြီလဲ..”

မျက်စိအောက်မှာပင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။ သို့သော်..

“ဝိုး..”

ဘာနု၏ကျောဘက်မှ အသံတစ်သံက ထွက်ပေါ်လာသည်။ လွန်စွာမကြီးမားသော ရေခဲငှက်ကြီးသည် တချိန်ထိုးပင်ပျံသန်းလာပြီး ဘာနု၏ကျောပြင်ကို ထိုးဆိတ်လိုက်လေတော့သည်။

“အား”

ဘာနုက မအောင့်အည်းနိုင်တော့ပဲ အော်မိလိုက်လေသည်။ ဒေါသလည်း ထွက်သွားခဲ့ရပြီး နောက်ကိုလှည့်ကာ မီးဖြင့် ခုတ်ချလိုက်သောအခါ ရေခဲငှက်ကြီးကား မရှိတော့။

မြောက်အာဂါသာမှ လူများသည် တပ်ကိုပြန်ဆုတ်ကြသည်။ ပေါက်ကွဲမှုများကြောင့် ရဲမက်တော်တော်များများ ကျဆုံးကုန်ကြလေပြီ။ တာဝန်ရှိသူများက အတတ်နိုင်ဆုံး ပြန်ပြီး စုစည်းကြသော်လည်း အားလုံးဖရိုဖရဲနှင့် ဖြစ်ကုန်ကြလေပြီ။

မြောက်အာဂါသာဘက်သို့ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြသော ရဲမက်များကို တောထဲက ထွက်လာကြသော မျိုးဆက်တို့နှင့်

မဇ္ဈိမာရဲမက်များက ဆီးကြိုကာ တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ဘွားကနဲဆိုပေါ်လာကြသည်ဖြစ်၍ အံ့အားတသင့်နှင့် ရှိနေကြဆဲမှာပင်။

“ဒိုင်း”

“ဒိုင်း”

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့က မြင်းများပေါ်မှ လူနှစ်ယောက် ကိုသေနတ်များဖြင့် ပစ်ချလိုက်ကြလေ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး မြင်းထက်က ပစ်ကျသွားခဲ့ကြသည်။ မဇ္ဈိမာရဲမက်များသည် အဝေးကနေ၍ မြားများဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသည်။

“ဝှစ်”

“ဝှစ်”

ခြေလျင်စစ်သည်များသည် မြောက်အာဂါသာရဲမက်များဆီကို ပြေးဝင်သွားခဲ့ကြပြီး.. ဓါး၊ လှံ၊ ရဲဒင်းအစရှိသည့် လက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

“အား”

“အား”

ကြီးကျယ်သော တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုက နယ်စပ်နှစ်ခုကြားမှာ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိနေလေပြီ။ မဇ္ဈိမာတို့သည် စိတ်ဓါတ်ပျော့သည်ဟု ထင်ရသော်လည်း တကယ်တမ်းကျတော့ ရွှင်ပင်ချွန်ချွန်ပင်တိုက်ခိုက်နိုင်ကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် သေနတ်ပစ်ခတ်သင်းဝင်များဖြစ်ကြ၍ လက်ဖြောင့်ကြသည်။ ဒီလို တိုက်ပွဲကြီးမျိုးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြုံဖူးကြပါ။ ပွဲလည်း မကိုးလူးကြပါ။ ယခုလို

www.burmeseclassic.com

မလွဲမရှောင်ကြံကြိုက်မိရတော့ စိတ်လှုပ်ရှားမိကြသည်မှာ အမှန်ပင်။

“ဟေ့ကောင် မျိုးဆက်... မင်းနောက်မှာ”

ကိုမိုးက ရှေ့မှလှုပ်ကိုင်ပြီး တက်လာသောသူကို သေနတ်နှင့် ပစ်ချလိုက်ပြီး လူတစ်ယောက်အား ရိပ်ကန်ဆုံ မြင်လိုက်သည်နှင့် မျိုးဆက်ကို သတိပေးလိုက်လေ၏။

ရန်သူတစ်ယောက်က တောင်ကုန်းပေါ်ကို တက်လာပြီး မျိုးဆက်ကို လှုံ့ဖြင့်ပစ်သွတ်ကာ တိုက်ခိုက်မည် အပြုမှာ...

“ခွင်း”

“အား”

မျိုးဆက်က နောက်ကိုလှည့်ပြီး ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ပစ်ချလိုက်ရာ ရန်သူသည် နောက်ကိုလှန်သွားသည်။ ထို့နောက် တောင်ကုန်းထက်မှ အောက်ကို ထိုးကျသွားခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်...

စိတြဒေဝီသည် မဇ္ဈိမာရဲမက်များနှင့်အတူ မျိုးဆက်တို့ ဆီကိုရောက်လာခဲ့သည်။

“ကေသာ၊ မြောက်ပိုင်းအာဂါသာတွေကတော့ တော်တော်လေးကို ချောက်ချားနေကြပြီ။ သူတို့ပြန်ပြီးတော့ ဆုတ်ခွာနေကြတယ်...”

“သူတို့ကို မယုံကြန့် မောင်၊ တချို့ဟာ မြေအောက် လိုက်လမ်းကြောင်းကနေ မဇ္ဈိမာကိုဝင်ဖို့ ကြိုးစားကြလိမ့်မယ်၊ ကေသာတို့အချိန်မီ သွားရှင်းကြမှဖြစ်လိမ့်မယ်...”

“ဟင်... ဟုတ်လား”

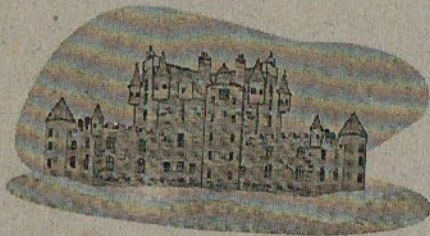
“ဒါထက်... ဘာနုတို့ကို ဘယ်လိုရှင်းမလဲ”

“ဘာနုတို့လည်း စောစောကရှိနေကြသေးတယ်၊ အခု သူ့လူတော်တော်များများကိုခေါ်ပြီး ပျောက်သွားကုန်ကြပြီ၊ မြေအောက်လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကနေဝင်ပြီး မဇ္ဈိမာမြို့ထဲကို ရောက်အောင်သွားကြလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

“ဟာဒီလိုဆို မဖြစ်ဘူး၊ အမြန်လိုက်ကြမှပဲ”

“တောင်အာဂါသာတွေကို ကေသာတို့ရဲ့ ရဲမက်တွေ ကနိုင်အောင်တိုက်နိုင်ကြပါတယ်၊ တချို့တစ်ဝက်ကိုတော့ ခေါ်သွားကြမှဖြစ်မယ်...”

ထို့ကြောင့် လူအနည်းငယ်ထပ်မံစုပြီး လျှို့ဝှက်ကို ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။ အရေးကြီးလာလေပြီ။

(၂၃)
ကောင်းကင်ထက်က ဖြာမှုန်များ

တောင်အာဂါသာကို တိုက်ခိုက်ရန်တက်သွားကြသော
မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များ၊ မဇ္ဈိမကို တိုက်ရန်ကြိုးစား
သကဲ့သို့ပင် တောင်အာဂါသာကိုလည်း အလစ်မှာတိုက်ခိုက်ရန်
တိတ်တဆိတ်တက်လာကြခိုက်မှာ . .

မဇ္ဈိမမှ သေနဦးဆောင်သော တပ်နှင့် တောင်အာဂါ
သာမှရဲမက်များက ဘွားကနဲဆိုပေါ်လာခဲ့ကြလေရာ . .

“ဟာ . . တောင်အာဂါသာက ရဲမက်တွေ ငါ . . ငါတို့ကို
ကြိုပြီးတော့ စောင့် . . စောင့်နေကြတယ်”

အားလုံးအထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။ မယ့်ပြည်
နိုင်လောက်အောင်ပင် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြလေရာ

တောင်အာဂါသာမှ ရဲမက်များသည် အဆင်ကောင်ယူ၍
မြောက်အာဂါသာရဲမက်များဆီကို ပြေးဝင်ဖွားကြလေတော့

www.burmeseclassic.com

သည်။ နှစ်ဖက်စလုံးရောထွေးသွားခဲ့ကြပြီး တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲ ဖြစ်သွားခဲ့လေတော့သည်။ သေနသည် တိုက်ပွဲကြားထဲကို ပြေးဝင်သွားခဲ့ကာ ခါးနှစ်လက်ဖြင့် မြောက်အာဂါသာမှ လူများကို တစ်ယောက်ပြီတစ်ယောက် သုတ်သင်ကာ တိုက်ခိုက်လေရာ...

မြောက်အာဂါသာမှ မြေခွေးမျက်နှာနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပုတ္တသည် မမျှော်လင့်ပဲ အတိုက်ခိုက်ခံရမှုကို အံ့အားသင့်သွား ခဲ့ရလေ၏။

“ဟင်၊ မဇ္ဈိမာနဲ့ တောင်အာသာပူးပေါင်းပြီးတော့ ငါတို့ကို တိုက်ခိုက်ကြတာပါလား၊ သိပြီ... သိပြီ၊ ဒါ... ငါတို့ရဲ့ အကြံအစည်တွေ ပေါက်ကြားသွားလို့ပဲဖြစ်ရမယ်၊ သူတို့ရဲ့ ပြင်ဆင်မှုနဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ငါတို့မသိလိုက်ဘူး... နာတာပဲ”

မြေခွေးပုတ္တသည် ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက် သွားခဲ့ရသည်။ သူ၏ကြီးမားသော ခါးကြီးကို အအိမ်ထဲက ထုတ်လိုက်ကာ ပြေးစားသွားသည်။ မြင်းကို တအားနှင့်ကာ ရန်သူတပ်ထဲကို ဖောက်ဝင်သွားချင်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။ စစ်မြေပြင်တွင် လက်နက်များ အချင်းချင်းထိခိုက်သံများ၊ အော်ဟစ်ညည်းညူသံများ၊ မာန်သွင်း ကာကြွေးကြော်သံများက ဆူညံနေကြသည်။

ဒက်ရာရသွားကြသူများသည် မြေပြင်မှာ မထနိုင်ကြ တော့၊ ထိုသူများကို မြင်းများက နင်းချသွားခဲ့ကြလေသည်။

အား”

သေနသည် မြင်းပေါ်မှနေ၍ ရန်သူများကို ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်သွားသည်။ ခါးချက်တွေက အလဟဿမဖြစ်ပဲ ထိရောက်

သည်။ ရန်သူ့ကိုယ်ထဲကို စူးနစ်ပြီးတော့ ဝင်သွားခဲ့ ကြသည်။
အား”

မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များသည် တောင်အာဂါသာ ကိုဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်က ပျက်ပြယ် သွားခဲ့ရလေပြီ။ နယ်စပ်တစ်နေရာမှာပင်လျှင် ဆီးကြိုပြီး အတိုက်ခိုက်ခံလိုက်ကြရသည်။ မဇ္ဈိမာနှင့်တောင်အာဂါသာ ပေါင်းပြီးတိုက်ခိုက်ကြသောကြောင့် မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များ အထိနာနေကြသည်။

စစ်တလင်းတွင် ငရဲပွက်သံများက ဆူညံလျက် ရှိနေကြသည်။ မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်တစ်ယောက်သည် ခါးကြီးကိုကိုင်ကာ သေနဆီကို ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။ သေနသည် ထိုသူကို မည်သို့မှ တုန့်ပြန်ရန် မကြိုးစားပဲ စူးစိုက်ပြီးတော့ ကြည့်နေမိလိုက်သည်။ ထိုသူသည် ပြေးလာရာက တုန့်တန့်ဆို ရပ်လိုက်သည်။ ခါးရိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ မိမိရင်ဝကို တအားပင် စိုက်ချလိုက်လေတော့သည်။

“အား”

ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုမြင်သွားခဲ့ကြသော မြောက်အာဂါ သာရဲမက်များနှင့် တောင်အာဂါသာရဲမက်များသည် အံ့အားသင့် သွားခဲ့ကြရလေသည်။ အထိတ်တလန့်လည်း ဖြစ်သွားခဲ့ကြ လေသည်။

“ဟာ... ဒီ... ဒီလူဟာ လူတစ်ယောက်ကို စိတ်ညံ့ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေခိုင်းနိုင်တယ်၊ မိစ္ဆာတစ်ဦးပဲ၊ သူ့ကိုလည်း ကိုမကြည့်ကြနဲ့ဟေ့၊ မျက်နှာတွေလွဲထားကြ”

www.burmeseclassic.com

သေနင်္ဂါအနားကို မည်သူမှ မကပ်ရဲကြတော့၊ ထွက်ပြေးသူက ပြေးကြသည်။ ပုတ္တသည် သေနင်္ဂါကို တွေ့သွားခဲ့လေရာ . .

“ဟင်၊ မရွံ့မက စစ်သေနာပတိချုပ်ကြီး သေနာသင်းဟာ ငါတို့ရဲ့ လူတွေကို မညာမတာ တိုက်ခိုက်နေတယ်၊ ဒီကောင်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် သုတ်သင်ပစ်မယ်”

ပုတ္တသည် သေနင်္ဂါသို့ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း၍ စီးကာ ဝင်ရောက်လာလေ၏။ သေနင်္ဂါလည်း ပုတ္တလာနေသည်ကို မြင်လိုက်လေပြီ။

“ပုတ္တ . . ပုတ္တ၊ သင်းက ငါ့ကို အပြိုးကြီးနဲ့ တိုက်ခိုက်တော့မယ်ပုံပဲ၊ ပုတ္တ . . မင်းကို ငါရပ်ပြီးစောင့်မနေဘူး၊ လာပြီဟေ့ . .”

သေနင်္ဂါလည်း မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းနှင်ကာ ဝင်သွားခဲ့သည်။ သေနင်္ဂါမြင်းမှာ မြေပြင်ကို ထိသည်ဟု မထင်ရတော့ပဲ လေထဲမှာပင် ခွာလေးဘက်မကျပဲ ရွေ့လျားသွားသည်။ ပုတ္တသည်ပင် သေနင်္ဂါမြင်းက လျင်မြန်လွန်းလှ၍ အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ အနားကို ရောက်ပင် ရောက်လာမှန်းမသိလိုက်ရ။ သူ့ကိုယ်ပေါ် ကိုကျလာသော သေနင်္ဂါမီးချက်ကို လက်ထဲမှ မီးဖြင့်ဆီးပြီးတော့ ခံလိုက်ရသည်။

“ထန်”

သံသံချင်းပြင်းထန်စွာဖြင့် ထိခတ်သံကြော့် မီးများပင် ပွင့်ထွက်သွားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် တရစပ်ပင် ထိုးခုတ်ကာ တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။ သေနင်္ဂါမီးချက်များသည်

ပျက်လက်လွန်းလှ၍ သာမန်လူတစ်ယောက်၏ ခါးပညာနှင့် မတူတော့ ပုတ္တ၏ စိတ်ထဲမှာ “သေနင်္ဂါကို ကောင်းကင်ဘုံမှ ကျလာသော နတ်ဒေဝတာတစ်ဦးဟုပဲ ထင်မှတ်မိရမလောက်ပင်။

“သေနင်္ဂါ ထက်တယ်လို့ မင်းကြားဖူးရုံပဲ မဟုတ်လား၊ ဟုကောင် ပုတ္တ၊ အခုတော့ နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ . . တွေ့လိုက်ရတော့ ဘယ်နှယ်နေသလဲကွ”

ပုတ္တသည် သေနင်္ဂါ စကားပင်ပြန်ပြီးတော့ မပြောနိုင်၊ မြင်းပေါ်မှာပင် သေနင်္ဂါမီးချက်များ မမိစေရန် ရှောင်တိမ်းနေရသည်။ ချွေးဒီးဒီးကျလာသည် အထိပင်။ ထိုစဉ် . .

ကောင်းကင်ထက်မှာ ပြာမှုန်များက ပိုပြီးသိပ်သည်းစွာ ဖြင့်ကျလာခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ရှိနေဆဲမှာပင် ထူးခြားချက်တစ်ခုက အမှတ်မထင်ပင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

ယင်းပြာမှုန်များသည် ကောင်းကင်ထက်တစ်နေရာတည်းမှာပင် စုဝေးသွားခဲ့ကာ ကြီးမားသော လိပ်ပြာကြီးတစ်ကောင် အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။ ပြာမှုန်များ စုပေါင်းပြီး ဖြစ်သွားသော လိပ်ပြာကြီးသည် ဝေဝေယုံသန်းနေပြီးမှ မြောက်အာဂါသာဘက်ကို ပျံဝဲကာ ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

ယင်းလိပ်ပြာကြီးကို ပုတ္တရော ရဲမက်များ အားလုံးပါ မြင်တွေ့သွားခဲ့ကြလေရာ . .

“ဟာ . . ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာကြီး၊ အတိတ်အနာဂါတ် မျက်လုံးပိုင်ရှင်၊ သူဟာ မရဏတမန်ပဲ၊ ငါတို့မြောက်အာဂါသာဘက်ကို ရွေ့လျားသွားပြီ၊ နမိတ်မကောင်းဘူး၊ ငါတို့မြောက်အာဂါသာတွေရဲ့ ဝိညာဉ်တွေကို နှုတ်ယူပြီး ချုပ်နှောင်ထားတော့

မလို့လား၊ ငါတို့ကို သေကြေကြစေတော့ မလို့လား”
ပုတ္တသည် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားကာ ပြောလိုက်
မှာ . . ရင်ထဲမှာ စူးကနဲပင် ဖြစ်သွားရသည်။
“အင့်”

သူသိလိုက်လေပြီ၊ သေနင်္ဂါမီးချက်မိသွားပြီဟူ၍
သူ့ရင်ဘတ်ကိုပြန်ပြီးတော့ ငုံ့ကြည့်မိလိုက်သည်။ သွေးများ
တရဟောပင် စီးကျလာခဲ့သည်။

ပုတ္တမျက်လုံးပြူးသွားသည်။ မျက်နှာသည် ချက်ချင်းပင် သွေး
ဆုတ်သွားခဲ့သည်။ သတိတစ်ချက်အလစ်မှာ ခံလိုက်ရလေပြီ။
“သေန၊ မင်း . . မင်း ငါ့ကို . . ငါ့ကို”

ပုတ္တသည် သေနကို မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ကြည့်နေလိုက်
သည်။ သူ့ဒီလိုဖြစ်သွားလိမ့်မည်ဟု မထင်မိ။

ပုတ္တ၊ မင်းသွားနှင့်ပါ။ မင်းရဲ့နောက်တ မင်းရဲ့လူတွေ
လိုက်လာခဲ့မယ်၊ မကြာပါဘူး . . ငါပို့လိုက်မယ်၊ သူတစ်ပါးရဲ့
နိုင်ငံကို မတရားကျူးကျော်ရတဲ့အရသာကို နောင်တမလွန်ဘဲ
အထိယူသွားတော့ . . ”

သေနက ပြောပြီးမြင်းကိုလှည့်ကာ ထွက်သွားသည်။
ပုတ္တအသက်ထွက်သွားချိန်အထိ မစောင့်တော့၊ ပုတ္တ၏ ချက်လုံး
တွေဝေဝါးလာသည်။ အားအင်တွေချက်ချင်းပင် ဆုတ်ယုတ်
သွားခဲ့သည်။ လက်ထဲမှ မီးလွတ်ကျသွားသည်။ သူလည်း
မြင်းပေါ်ကထိုးကျသွားခဲ့လေသည်။ မြေခွေးကြီးကျသွားပြီ။
မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များသည် သူတို့၏
စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပုတ္တသေဆုံးသွားသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင်

မြင်တွေ့လိုက်ကြရသောအခါ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားခဲ့ကြ
ရလေသည်။

“ဟာ . . ငါတို့ရဲ့ . . စစ်ဦးစီးခေါင်းဆောင်ကျသွားပြီ
ဟေ့၊ အဲဒါမှ ပြဿနာပဲ၊ ငါတို့ကို ဘယ်သူတွေက ကွပ်ကဲ
တော့မလဲ . . ”

မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များသည် စိတ်ဓါတ်အကြီး
အကျယ်ကျသွားခဲ့ကြသည်။ တပ်လည်း ဖရိုဖရဲနှင့် ဖြစ်သွားခဲ့
လေပြီ။ နှစ်ဖက်အကျအဆုံးများရှိကြသည်ထက် မြောက်အာဂါ
သာမှ ပိုပြီးတော့ အကျအဆုံးများလာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် . .

ကြံ့ကြံ့မခံနိုင်ကြတော့ပဲ ထွက်ပြေးကြလေတော့သည်။
သို့သော် . . မဇ္ဈိမာနှင့် တောင်အာဂါသာရဲမက်များက လိုက်ပြီး
တော့တိုက်ထုတ်ကြသည်။ မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များကား
ခံစစ်နှင့်ဆုတ်ခွာကြပြီး တပြေးတည်းပင် ပြေးနေကြသည်။
စိတ်ဓါတ်ကျပြိုဆိုလျှင် ဘယ်လိုမှ တင်းခံမနေနိုင်ကြတော့၊
အကျအဆုံးများစွာနှင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ခဲ့ကြရလေပြီ။

ထိုစဉ် . .

စစ်မြေပြင်ကို ခြေမြန်တော်စာစဉ်းက ရောက်လာခဲ့
သည်။ သေနကို စာတစ်စောင်ပေးလိုက်လေသည်။

အစ်ကို့သေန

မြောက်အာဂါသာက လူတွေ၊ လျှို့ဝှက်ဂူကြီးတွေ
ဘက်ကို ထွက်သွားကြပြီ၊ မဇ္ဈိမာကို မြေအောက်လင်ကြောင်း
ကနေဝင်ပြီး ရှာကြလိမ့်မယ်၊ အမြန်လိုက်ခဲ့ပါ။

www.burmeseclassic.com

“ဟင်၊ မြောက်အာဂါသာကလူတွေ တော်တော်အတင့်
ရဲကြပါလား၊ သူတို့ရဲ့လက်ရှိအခြေအနေကို မသိကြသေးဘူးနဲ့
ထူတယ်”

သေနသည် မိမိ၏တပ်မှ စစ်ကဲကြီးများနှင့် ဗိုလ်မင်း
တို့ကို ထားရစ်ခဲ့သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဒီမြောက်အာဂါသာက လူတွေကို အပြီး
အပိုင်မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ကြ၊ အရေးကြီးနေပြီ၊ ကျုပ်..
လိုက်သွားရဦးမယ်”

“စိတ်ချပါ.. ကျုပ်တို့ လုံးဝအောင်ပွဲခံတဲ့ အထိ
ဆက်ပြီးတော့ တိုက်ပါမယ်”

သေနသည် သူ့လူအနည်းငယ်ကိုခေါ်ပြီး လျှို့ဝှက်ကြီးဘက်
ကိုထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

“ဟီ..ဟီ..ဟီ..ဟီ”

တဟီဟီနှင့် အသံကြီးက ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မြေပြင်
သည်လည်း ဆွဲကိုင်လှုပ်ရှမ်းလိုက်သလိုပင် တုန်ခါသွားခဲ့လေ၏။

တောင်ဟီသလို အသံကြီးဖြစ်ပြီး မြေအောက်မှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းပင်။
ပတ်ကြားအက်ကြောင်းကြီးများက ပိုပြီးတော့ များပြား
လာကြသည်။ အက်ကြောင်းအကွာအဝေးသည် တစ်ဖက်နှင့်
တစ်ဖက် ကျယ်ပြန့်လာသည်။ မီးခိုးတွေက မွန်ထူအောင်
ထွက်လာနေကြသလို နီရဲနေသော ရွှံ့ပူရည်များကလည်း

တပွက်ပွက်နှင့် ထွက်လာနေကြသည်။

ယင်းအက်ကြောင်းကြီးများသည် တောထဲတောင်ထဲမှ
တဆင့်.. မြို့တွင်းသို့ပင် တစ်စထက်တစ်စဝင်ရောက်လာခဲ့
လေပြီ။ လူများမှာ အထူးအဆန်းဖြစ်ကာ ဝိုင်းအုံ့စုပြုံပြီးတော့
ကြည့်နေကြသည်။

မြောက်အာဂါသာများသည် ရှေ့မှာကြုံတွေ့ကြရတော့
မည့်အခြေအနေကို မသိကြသေးပဲ အေးအေးဆေးဆေးပင်
ရှိနေကြသည်။

“အခုလောက်ဆို.. ငါတို့ရဲ့ မြောက်အာဂါသာ
ရဲမက်တွေဟာ အောင်ပွဲခံနေလောက်ပြီကွ၊ မဒ္ဓိမာနဲ့ တောင်
အာဂါသာကလူတွေဟာ ငါတို့ရဲမက်တွေရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ပြားပြား
မောက်နေလောက်ပြီ၊ နတ်ဘုရားတွေက ငါတို့အနိုင်ရကြလိမ့်
မယ်ဆိုတာကို သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းနဲ့ သက်သေပြနေတာပဲ..”

မြေပတ်ကြားအက်ကြားထဲက ထွက်လာသော ရွှံ့ရည်
ပူများကိုကြည့်ကာ ကျေနပ်အားရနေကြလေသည်။

ထိုစဉ်..

မြေအောက်မိုးကောင်းကင်ထက်မှာ မီးခိုးတွေ၊ ပြာတွေ
စုပြီး လိပ်ပြာကြီးသဏ္ဍာန်ပျံပဲလာသောကြောင့် မြောက်အာဂါ
သာမှ လူများမှာ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားခဲ့ကြလေ၏။

“ဟာ.. လိပ်ပြာကြီးတစ်ကောင်၊ ဒါလောက်ကြီးပေးတဲ့
လိပ်ပြာကြီးမျိုးကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး”

“အလိုလေးလေး၊ ဒီလိပ်ပြာကြီးဟာ မုန့်အာမှာ ရှိတဲ့
ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာကြီးနဲ့ သဏ္ဍာန်တူလိုက်တာပေါ့ဟာ မကောင်း

www.burmeseclassic.com

တဲ့လက္ခဏာပဲ၊ ငါတို့ရဲ့ အသက်ဘေးအန္တရာယ်ကိုလာပြီးတော့
ဖော်ပြနေတာပဲ..

ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ဖြာကို မမြင်ဖူးကြသော်လည်း
ရှေးဘိုးဘေးဘီဘင်များ၏ ပြောစကားအရ.. ထင်ကြေးနှင့်
ပြောနေကြခြင်းပင်တည်း။

မြောက်အာဂါသာမှ လူများ၏ စိတ်များမှာ အလိုလိုပင်
ညှိုးနွမ်းလာခဲ့ကြလေသည်။

ဘာနုနှင့် သူ့လူများသည် လျှို့ဝှက်ထဲကို ဆင်းလာခဲ့ကြ
သည်။ သူတို့တစ်ခါက ရောက်ဖူးခဲ့ကြသော လျှို့ဝှက်ဂူလိုက်
ပေါက်ကတစ်ဆင့် မဇ္ဈိမကိုဝင်ရောက်ရန် ကြံစည်ကြပြန်သည်။
ဂူပေါက်ဝသည် မဇ္ဈိမတို့က ပြန်ပြီး ပိတ်ခြင်းမရှိပဲ ဖွင့်လျက်
သားပင်။

“လာကြဟေ့.. ငါတို့အရင်ဦးအောင် ရောက်မှ
ဖြစ်မယ်”

ဘာနုက လမ်းကြောင်းအမှန်ကိုသိသလိုလိုဖြင့် ပြော
လိုက်လေ၏။ ဝက်ဘာလီကွေ့ကောက်နေသည်။ ဂူလိုက်
လမ်းကြောင်းထဲမှာ မိမိတို့ပိတ်ဆို့ခဲ့ခဲ့ကြရကာ တစ်လည်လည်
ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဖြစ်အပျက်ကို မေ့သွားကြပြီထင်သည်။
ထို့အပြင်..

မဇ္ဈိမတို့က ဂူလိုက်ပေါက်တချို့ကို ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ကြ

သည်။ သူတို့ဝင်ရောက်သွားကြမည့် လမ်းသည် လမ်းမှားပဲ
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သေမင်းသည် သူတို့ကို စောင့်ကြိုနေကြသည်
ကိုလည်း လုံးဝမတွေ့မိကြပါ။

မှောင်လာပြီဖြစ်သည်။ အပြင်ဘက်မှာ မြေသားဂူနံရံ
ဖြစ်၍ အလင်းရောင်ကမရှိ၊ ထို့ကြောင့်.. မီးတုတ်များကို
ထွန်းညှိကာ ဝင်လာခဲ့ကြလေ၏။

အတွင်းပိုင်းကိုရောက်လာကြလေလေ၊ မဇ္ဈိမဘက်သို့
သွားသည့်လမ်းကြောင်းမှ သွေဖီလာခဲ့ကြလေလေဖြစ်သည်။

“ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့ကြ၊ လူ့စုမကွဲကြစေနဲ့..”

ဘာနုက လူတတ်ကြီးလုပ်ကာ ရှေ့ကနေဝင်သွား
သည်။ သူ့လူတွေက ကြောက်ကြောက်နှင့် လိုက်ပါလာခဲ့ကြ
သည်။ ဘာနု၏အကြံအစည်မှာ စိတြဒေဝီတို့ အပြင်မှာရှိနေ
ကြခိုက် မဇ္ဈိမသို့အရောက်သွားပြီး လူကြီးများနှင့် မဂ္ဂကို
ခါးစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးကြရန်ဖြစ်သည်။

“လမ်းဆုံးရင် ရွာတွေ့မှာပဲ၊ မဇ္ဈိမကို ရောက်ကို
ရောက်ရမယ်..”

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးကာ အသားလွတ်ကြိမ်းဝါး
လိုက်လေ၏။

သို့သော်..

ထောင်ချောက်များထဲကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် တိုးဝင်
နေမိကြသည့် သူတို့၏ အဖြစ်ကို ယုံမှားသံသယပင် မရှိကြချေ
တကား။

ဂူလမ်းကြောင်းသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကုလဝန်းလာ

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သည်။ သူတို့သတိနှင့် လျှောက်သွားကြစဉ်မှာ မမျှော်လင့်သော အခြေအနေတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

ရှေ့မှလွန်စွာမှ ကြီးမားသော မြေကြီးတစ်ကောင်က ခွေနေသည်။ ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။

“ဟာ... မြေကြီး”

လူတစ်ယောက်က အော်လိုက်လေ၏။ သတိထားပြီး ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းမြေကြီးတစ်ကောင် ပင်တည်း။

“မင်းတို့က သေသေချာချာ မကြည့်ကြဘူး၊ ဒါကျောက် ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းမြေကြီးကွ...”

ဘာနုက သူ့လူများကို မာန်မဲလိုက်လေ၏။ ထိုစဉ်... ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းမြေကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လှုပ်ရှားလာခဲ့သည်။

အရောင်လည်းပဲ ပြောင်းသွားသည်။ ဘာနုအံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ သက်ရှိမြေကြီးတစ်ကောင် အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ပင်တည်း။

“ဟာ... ဒါဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ” မြေကြီးသည် အသက်ဝင်ဝင်လာချင်း တဟုန်ထိုးဆင်း ချလာကာ အတင်းထိုးပြီးတော့ လိုက်လေတော့သည်။

“ဟာ... ပြေး... ပြေးကြ”

ပါးပျဉ်းကြီးထောင်ကာ ပြေးလိုက်လာသော မြေကြီး သည် သူ၏ရှည်လျားသော အမြီးကြီးကိုဝေယမ်းကာ ရိုက်ချ လိုက်လေတော့သည်။

“ဖြုန်း”

“အား”

“အား”

လူသုံးလေးယောက်မှာ ဧရာမမြေကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှု ကြောင့်လွင့်ထွက်သွားခဲ့ကြရသည်။ ဘာနုကတော့ လွတ်မြောက် သွားခဲ့လေသည်။ မြေကြီးက ထွက်ပြေးကြသော သူများ၏ နောက်ကို ပြေးလိုက်သွားခဲ့သည်။

“ဟား... ဟား ဟား ဟား၊ ပြေးကြစမ်း၊ ဘယ်လောက် အထိပြေးကြမလဲ...”

တဟားဟားဖြင့် ရယ်မောကာ ဂူနံရံအတွယ်က ထွက်လာသူကတော့ စိတြဒေဝီ၊ လက်ထဲမှာ မဲသကျောက် မျက်လုံးကိုကိုင်ထားသည်။ အနီရောင်အဖုလေးကို နှိပ်လိုက်၍ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းမြေကြီးသည် အသက်ဝင်သွားခဲ့ခြင်းပင်။

မျိုးဆက်၊ ကိုမိုးနှင့် သေနတို့သည် ဘာနုတို့၏ နောက် ကိုအချိန်မီလိုက်လာခဲ့ကြခြင်းပင်။

“ကေသာ၊ ငါတို့က... လမ်းမှန်တွေကို ပိတ်ဆို့ထားပေ မယ့် အားလုံးကို ပိတ်ဆို့ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာနုတို့ဟာ တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာတွေသွားနိုင်တယ်၊ လာ လိုက်ကြမယ်”

သေနက ပြောလိုက်ရာ စိတြဒေဝီနှင့် မျိုးဆက်ပင်ဟာ လည်းထောက်ခံလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် မိမိတို့၏ ခန္ဓာမာ ရဲမက်များနှင့်အတူ လိုက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

မြေကြီး၏ရန်ကြောင့် ထွက်ပြေးသွားကြသူများ၊
ကြောက်အားပိုပြီးတော့ ပြေးသွားခဲ့ကြသည်မှာ ဦးတည်ရာသို့၊
ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်တစ်ကွဲစီဖြစ်သွားခဲ့ကြရလေ၏။

မြောက်အာဂါသာရဲမက်များသည် သွေးရှူးသွေးတမ်း
နှင့်ပြေးသွားခဲ့ကြရင်း မမျှော်လင့်သော အခြေအနေတစ်ခုကို
ကြုံတွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

ရှေ့မှာ အငွေ့တစ်ထောင်းထောင်းနှင့် ပွက်ပွက်ဆူနေ
သော ရွံ့ပူအိုင်ကြီးတစ်ခု၊ သာမန်အနေအထားဖြင့်ကြည့်လျှင်
မြေပြင်လိုပဲထင်ရသည်။ ထို့ကြောင့် အရှိန်ဖြင့် ပြေးသွားကြ
သူများသည် ရွံ့ပူအိုင်ကြီးထဲကို ပစ်ကျသွားခဲ့ကြလေတော့သည်။

“အား”
“အား”

ထိုသူများသည် ပူလောင်သောဝေဒနာများကို မချီမဆန့်
ဖြင့်ခံစားသွားကြရကာ လောကဇရဲကိုခံစားကြရရင်း အောက်ကို
တဖြည်းဖြည်းနှင့် နစ်မြုပ်သွားခဲ့ကြလေတော့သည်။

ဘာနုတို့ပြေးကြသည့် လမ်းက တစ်လမ်း၊ မြေကြီးက
ဘာနုတို့၏နောက်ကို တောက်လျှောက်လိုက်လာရင်း
ရုတ်တရက်ရပ်တန့်သွားခဲ့ရသည်။ မလှုပ်မယှက်ဖြစ်သွားခဲ့
လေ၏။ ထို့နောက် ခန္ဓာကိုယ်သည် တဖြည်းဖြည်းအက်ကွဲ
လာကာ တစ်စစီကြွေကျသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြေမှုန့်များ
အဖြစ်သို့ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေ၏။ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဘဝမှ
အသက်ဝင်လာကြသော သတ္တဝါများသည် တာရှည်မခံကြပါ။

ဘာနုသည် မြေကြီး၏အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး သဘော

ပေါက်သွားခဲ့ရသည်။

“ဒါ... ဒါ မံသမျက်လုံးကြောင့်ပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဘယ်သူ
လက်ချက်လဲ... စိကြဒေဝီ... ဟုတ်တယ်၊ သူ့လက်ချက်ပဲဖြစ်ရ
မယ်... ဒီအထဲမှာ သူရှိနေပြီ...”

ဘာနုသည် သူ့လူများနှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
လှည့်ပတ်ပြီးတော့ ရှာနေမိသည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ တစ်နေရာတည်းမှာ ရပ်ပြီး
မနေကြနဲ့၊ လူခွဲပြီးရှာကြစမ်း”

“သခင်ကြီး၊ ကျွန်တော့်တို့ လမ်းမကျွမ်းပါဘူး၊ မျက်စိ
လည်ပြီးဒုက္ခရောက်ကုန်ကြပါလိမ့်မယ်”

“ဘာကွ၊ မင်းတို့က ငါအမိန့်ပေးတာကို အာခံကြ
သလား... ကဲကွာ”

“ဝှစ်”
“အား”

ထိုသူသည် ဘာနု၏ခါးချက်မိပြီး လဲကျကာ သေဆုံး
သွားခဲ့လေ၏။ ကျန်လူများသည်လည်း ဘာနု၏ ရက်စက်ပုံ
ကြောင့် အကြောက်ကြီးကြောက်သွားခဲ့ကြလေ၏။

“ငါ့အနားမှာ ငါးယောက်လောက်ပဲနေခဲ့ကြ၊ မင်းတို့
အားလုံးရန်သူကို မတွေ့မချင်းလိုက်ရှာကြ၊ တွေ့တဲ့နေရာမှာ
သုတ်သင်ပစ်ခဲ့ကြ...”

ထိုသူများသည် ဘာနုကို ကြောက်ရွံ့ပြီး ထိုနေရာမှ
အလောတကြီးဖြင့် ထွက်သွားခဲ့ကြလေ၏။

“ကျန်တဲ့ကောင်တွေ... ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ကြ

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

ဘာနု၏ ရွံ့စရာကောင်းသော မျက်နှာကြီးသည် ပို၍ပင်
ခက်ထန်လာသည်။ လူ့အရှင်လတ်လတ်က မကောင်းဆိုးရွား
ဘဝကိုရောက်နေသူပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ သူသည်
စိတ်ထင်ရာစိုင်းပြီးတော့ ဂူထဲကိုဝင်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်
တိုင်လမ်းပျောက်နေ၍ ပိုပြီးတော့ ဒေါသထွက်နေရလေသည်။
မီးတုတ်ကြီးတွေကိုကိုင်ပြီး ရောက်ချင်ရာရောက်၊
ရှေ့ကိုဆက်ပြီး တိုးခဲ့ကြရာ . .

တစ်နေရာကို အရောက်တွင် . .
“ဟင်”

လူတစ်စုကို မမျှော်လင့်ပဲ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဘာနုနှင့်
သူ့လူများသည် ထိုသူများကို တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြ
လေရာ . .

“ဒီလူတွေက မလှုပ်မယှက်နဲ့ . . ဘာတွေလဲ . .”

အနားကိုကပ်သွားကြပြီး သေသေချာချာကြည့်လိုက်
ကြသောအခါ . .

“ဟာ . . ကျောက်၊ ကျောက်ရုပ်တွေပဲ . .”
ထိုသူများကား ကျောက်ရုပ်များပင်တည်း။

(၂၄)
ဘာနု၏ဇာတိသိမ်း

ဘာနုတို့တွေ့လိုက်ကြရသော ကျောက်ရုပ်များသည်
လက်နက်များအပြည့်အစုံကိုင်ထားကြသော ရဲမက်များပင်
တည်း။ နှစ်ပေါင်းထောင်နှင့်ချီပြီး ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဘဝကို
ရောက်နေကြသူများပင်၊ မဲသကျောက်မျက်လုံးများ၏ လက်ချက်
ကြောင့် လူစင်စစ်က ကျောက်သားများဖြစ်သွားခဲ့ကြခြင်းပင်။
ထိုစဉ် . .

သေးမျှင်သောအလင်းတန်းလေးတွေက ကျောက်ရုပ်
များဆီကို ဖျတ်ကနဲ . . ဖျတ်ကနဲဆို ရောက်လာခဲ့ကြသည်။
သေးမျှင်လွန်း၍ မည်သူမှ မသိလိုက်ကြပါ။ စိတြဒေဝီက
တစ်နေရာမှနေ၍ မဲသကျောက်မျက်လုံးကိုကိုင်ကာ မှုသုံးပြု
လိုက်ခြင်းပင်။

ထိုအခါ . .

ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းရဲမက်များသည် ကျောက်သား အရောင်မှ လူတစ်ယောက်၏အသားအရောင်ကို တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ မျက်လုံးတွေ အသက်ဝင်လာသည်။ ဟိုကြည့်. . ဒီကြည့်နှင့် ရှိလာကြသည်။

လက်တွေ့ခြေတွေလည်း လှုပ်ရှားလာကြလေသည်။ ဘာနုတို့သည် မမျှော်လင့်မိသော မြင်ကွင်းကြောင့် အထိတ် တလန့်ဖြစ်သွားခဲ့ကြရလေသည်။ အသက်ဝင်လာကြသော ရဲမက်များသည် ခြေလှမ်းတွေက ရွေ့လျားလာခဲ့ကြပြီး ဘာနုတို့ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။

“ဟာ. . ငါတို့ကို တိုက်ခိုက်ကြပြီဟေ့. .”

ထိုသူများသည် မကောင်းဆိုးရွားများက အသက်ဝင် လာကြသလို မှတ်ဉာဏ်လည်း မကောင်းကြတော့၊ ရန်လိုကြ သောလက္ခဏာများကို ပြလာခဲ့ကြသည်။ ထိုရှေ့ခေတ်ရဲမက် များသည် အားအင်တွေ ချက်ချင်းပင် ပြည့်လာကြသလို ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာဖြင့် ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ဘာနုတို့ မှာ. . ပထမသော် လက်တွန်းနေကြသေးသည်။ နောက်တော့ မိမိတို့၏အသက်ကို ကာကွယ်ကြရတော့မည်ဖြစ်ရကား ပြန်ပြီး တော့ တိုက်ခိုက်ကြရလေတော့သည်။

စိတြဒေဝီတို့သည် ဘာနုတို့၏ အခြေအနေကို စောင့် ကြည့်နေကြသည်။ မိမိတို့က အပင်ပန်းခံပြီးတော့ မတိုက်ခိုက် ကြတော့။

“ကေသာ၊ နင်. . ဘာနုတို့ကို သက်သက်မဲ့ အလုပ်ပေး တယ်၊ ကိစ္စတစ်ခုကို မြန်မြန်ရှင်းလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။”

စိတြဒေဝီက ရယ်နေလိုက်ပြီး. .

“ဒီကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတွေကို ဘာနုတို့ကြာကြာ မတိုက်ခိုက်ရပါဘူး၊ အစ်ကိုကြည့်နေပါ။”

စိတြဒေဝီက ခေါင်းမာသည်။ သေနသည် သူ့ညီမ၏ စိတ်ဓါတ်ကိုသိသည်။ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဘဝကို အသက်ဝင် လာကြသူများသည် ဟိုးရှေးခေတ်အခါက ဓါးရေးကျွမ်းခဲ့ကြသူ များဖြစ်ကြဟန်တူသည်။ မြောက်အာဂါသာရဲမက်များကို ဓါးချက် တစ်ချက်တည်းနှင့် သုံးလေးယောက်ကို အသက်ပါပျောက်သွား စေခဲ့သည်။

“ဝှစ်”

“အား”

“အား”

ထိုသူများသည် ယခင်က ရှေးဟောင်းမြောက်အာဂါ သာမှ စစ်သူကြီးများပင်ဖြစ်ကြသည်။ မဇ္ဈိမာကို ခိုးဝင်လာကြ သူများပင်၊ ထိုစဉ်က မဇ္ဈိမာမှ လူများသည် မံသကျောက်မျက်လုံး တော်တော်များများကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့၏ လောကီ အတတ်ပညာဖြင့် စီရင်ထားကြသော ပစ္စည်းများပင်တည်း။

ရှေးဟောင်းမြောက်အာဂါသာမှ လူများသည် မဇ္ဈိမာ ကိုခိုးဝင်လာကြရာ၌ မံသမျက်လုံးလက်ချက်ကြောင့် ကျောက် ရုပ်များဖြစ်သွားခဲ့ကြခြင်းပင်။

စိတြဒေဝီသည် တစ်နေရာဆီကို ပြေးသွားသည်။ နောက်ထပ်ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းရဲမက်များ၊ အစ်ကဲများကို မံသကျောက်မျက်လုံးဖြင့် အသက်သွင်းလိုက်ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ရုပ်များသည် အရောင်တလက်လက်နှင့် ဖြစ်သွားခဲ့ကြပြီး ချက်ချင်းလိုလိုပင် အသက်ဝင်လာခဲ့ကြလေ၏။ သူတို့သည် စကားပြောနိုင်စွမ်း ရရှိကြပါ။ ပါးစပ်တွေကို ဟကာ ကြွေးကြော်လိုက်ကြသော်လည်း အသံကား ထွက်မလာကြ။ ဘာနုတို့ဆီကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သူတွေက လျှောက်သွား ကြ၊ ရန်သူအနံ့ကိုခံပြီး တစ်နေရာကို ထွက်သွားခဲ့ကြသော မြောက်အာဂါသာရဲမက်များဆီကို လှိုက်သူတွေက လိုက်ကြနှင့် ရှိကုန်ကြတော့သည်။

ဘာနုတို့တွင် ရဲမက်နှစ်ယောက်လောက်သာရှိတော့ သည်။ သုံးယောက်မှာ ကျောက်ရုပ်လူသားများ၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးကုန်ကြလေပြီ။

ဘာနုသည် သူ့လူများကို သုတ်သင်ပစ်လိုက်ကြသည့် ကျောက်ရုပ်လူသားများကို ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် အတင်းဝင် ရောက်တိုက်ခိုက်သည်။

သို့သော် . .

ထူးခြားချက်တစ်ခုက ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ တိုက်ခိုက်နေကြသော ကျောက်ရုပ်လူသားများသည် ရုတ်တရက် နေရာမှာ ရပ်စန့်သွားခဲ့ကြသည်။ မလှုပ်မယှက်နှင့် ဖြစ်သွား ခဲ့ကြလေ၏။ ထို့နောက် တစ်ကိုယ်လုံးအက်ကွဲလာပြီး တစ်ပိုင်း စိတ်စစ်စစ် . . အောက်ကို ပြုတ်ကျကုန်ကြသည်။ တဖြည်းဖြည်း နှင့်ကျောက်မှုန်များ အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ကြလေသည်။

ဘာနုတို့သည် ထိုအခါကျမှ သက်ပြင်းချမိလိုက်ကြ သည်။

သို့သော် . .

တာမရှည်ပါ။ နောက်ထပ်အသက်ဝင်လာခဲ့ကြသော ကျောက်ရုပ်များသည် ဘာနုနှင့် သူ့လူနှစ်ယောက်ကို ဝင်ရောက် ရှိတိုက်ခိုက်ကြပြန်လေသည်။

“ဟာ . . အများကြီးပဲ ရောက်လာကြပြန်ပြီ၊ ဒီကောင် တွေ . . ကုန်ပဲမကုန်နိုင်ကြတော့ပါလား”

သုံးယောက်နှင့် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းလူသားတွေ၊ ဘယ်လိုမှနိုင်ကြမှာမဟုတ်။

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ ဘာရပ်ကြည့်နေကြတာလဲ၊ မင်း ပထွေးတွေက မင်းတို့ကို အလှူကြည့်နေကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝင်တိုက်ကြလေကွာ . .”

ဘာနုက ကြောင်ပြီးတော့ကြည့်နေကြသော သူ့လူ နှစ်ယောက်ကို သတိပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ သတိရလာ ကြပြီး ကျောက်ရုပ်လူသားများကို ဝင်ပြီးတော့ တိုက်ခိုက်ကြ လေတော့သည်။

ဘာနု၏လူများသည် မြေအောက်လိုက်လမ်းကြောင်း ကြီးထဲမှာ ရန်သူကို ရှာဖွေရန် ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

ဝက်ဘာကြီးလိုဖြစ်နေ၍ လမ်းမှားကြမှာကို ကြည့် စိုးရိမ်နေမိကြသည်။

“ဟေ့ . . ဟေ့၊ ရှေ့ဆက်မသွားကြနဲ့၊ လမ်းပျောက်သွား

မင်းကျော်

လိမ့်မယ်၊ ရန်သူကိုမတွေ့ဘူးဆိုပြီး ဘာနုဆီကို ငါတို့ပြန်သွားကြမယ်။

တစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။ အားလုံးသဘောတူလိုက်ကြပြီး နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ်။

ကျောက်ရုပ်လူသားများသည် သူတို့ဆီကို မမျှော်လင့်ပဲ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဟာ.. ဘာတွေလဲ၊ ငါတို့ကို ရန်မူကြတော့မယ်ဟေ့”

“ဒီလိုအဝတ်အစားမျိုးနဲ့ ရဲမက်တွေကို ငါတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး၊ ထူးဆန်းတာပဲ..”

တကယ်တော့ ထိုသူများသည် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းလူသားများကို မမြင်ဖူးကြပါ။ ကြားဖူးရုံသာရှိထားကြခြင်းပင်။ ကျောက်ရုပ်လူသားများက သူတို့ကို ပတ်ချာဝိုင်းလာကြသောအခါ.. မလွဲမရှောင်သာတော့ပဲ တိုက်ခိုက်ရလေတော့သည်။

မြောက်အာဂါသာရဲမက်များသည် ဓါးရေးကျွမ်းကြသော်လည်း ထိုသူများကို မယှဉ်နိုင်ကြ။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်ထိကုန်ကြသည်။ လဲကျသေဆုံးသွားကြသည်။ ဒဏ်ရာအနာတရှုရုံကုန်ကြသည်။

အား..

“အား”

“မဟန်ဘူးဟေ့၊ ပြေးမှ..”

ထွက်ပြေးကြသည်။ ဘာနုတို့ဆီကို ပြန်ပြီးတော့ ရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ သို့သော်ဘာနုတို့ကလည်း ကျောက်ရုပ်

လူသားများကို ရင်ဆိုင်ပြီး တိုက်ခိုက်နေကြချိန်..

ကျောက်ရုပ်လူသားများသည် မြောက်အာဂါသာများ နောက်ကို လိုက်လာကြလေပြီ..

“ဆရာကြီး.. ဟိုမှာ.. ဟိုမှာ၊ မျက်နှာသေကြီးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို လိုက်ပြီးတိုက်ခိုက်နေကြတယ်..”

“ဟာ.. ဟိုမှာလည်း ကျောက်ရုပ်လူသားတွေ၊ စိတြဒေဝီတော့ သူတို့ကိုယ်တိုင် ငါတို့ကို မတိုက်ပဲ မံသကျောက်မျက်လုံးရဲ့ အကူအညီနဲ့ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတွေကို အသက်သွင်းနေပြီ၊ ငါတို့ကို တိုက်ခိုက်ခိုင်းနေပြီ..”

ဘာနုမှာ ဒေါသထွက်သွားခဲ့ရလေ၏။ မတတ်နိုင်ပါ။ အပြေးဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသော ရန်သူများကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြဖို့မှလွဲ၍ ဘာမှမရှိကြတော့။ မြေအောက်လိုက်လမ်းကြောင်းကြီးထဲမှာ လက်နက်ချင်းထိခိုက်သံ၊ အော်သံ၊ ဟစ်သံ၊ ကြွေးကြော်သံများက ဆူညံသွားခဲ့ကြပြန်သည်။

စိတြဒေဝီ၏ မံသကျောက်မျက်လုံးမှ အသက်သွင်းလိုက်သော ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းမြောက်အာဂါသာရဲမက်များသည် ဘာနုတို့ကိုသာမဟုတ်၊ မျိုးဆက်တို့ကိုပါ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာကြသည်။

မျိုးဆက်သည် သူ့နောက်ဖက် လိုက်ကွေ့ထောင့်တစ်ခုမှ ပြေးဝင်လာကြသော ကျောက်ရုပ်လူသားနှစ်ဦး၏ ခြေသံကြောင့် ဆတ်ကနဲဆို လှည့်ကြည့်လိုက်လေ၏..

“ဟာ.. ဒီဟောတွေ၊ ငါတို့ကိုပါ တိုက်ခိုက်ဖို့ ကြိုးစား

www.burmeseclassic.com

နေကြပြီ၊ မတတ်နိုင်ဘူး..”

ခါးကြီးကို မြောက်ကာ ပြေးဝင်လာသော ရန်သူနှစ်ဦး ကိုပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် အနီးကပ်ပစ်ချလိုက်ရသည်။

“ခွင်း”

“ခွင်း”

ထိုသူများသည် မအော်နိုင်ကြပါ။ ပါးစပ်ကြီးတွေသာ ‘ဟ’သွားကြပြီး ပစ်လဲကျသွားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် တခဏ အတွင်းမှာပင် ကျောက်သားကိုယ်ထည်များပြန်ဖြစ်သွားခဲ့ကြပြီး ကျောက်မှုန်များဘဝကို ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြလေသည်။

ကိုမိုးလည်း လုံကြီးကိုင်ပြီး ပြေးဝင်လာသောသူကို ပစ်ချလိုက်ရလေ၏။

“ခွင်း”

ထိုသူသည် အနီးကပ်ရောက်လာသူဖြစ်၍ နောက်သို့ ကန်ကာ ပက်လက်လန်လဲကျသွားသည်။ သေနတ်ကို ပြေးဝင် လာသော ကျောက်ရုပ်လူသားတစ်ဦးကို မျိုးဆက်ကပင် သေနတ်နှင့် ပစ်ချလိုက်ရသည်။

“ခွင်း”

ကျောက်ရုပ်လူသားရဲမက်များသည် ဘာနုတို့ကိုလည်း တိုက်ခိုက်ကြသည်။ စိတြဒေဝီကိုလည်း တိုက်ခိုက်ကြသည်။ စိတြဒေဝီသည် ထိုသူတို့ကို မူလကျောက်ရုပ်အဖြစ်သို့ ပြန်ပြီး ပြောင်းလဲရန် မဲသစက္ခုကျောက်မျက်လုံးမှ လက်ကိုင်ပေါ်ရုံ အနက်ဖုကို နှိပ်ရန် ရည်ရွယ်လိုက်သော်လည်း စိတ်က ပြောင်းသွားသည်။

“သူတို့ကို ငါကိုယ်တိုင် တိုက်ကြည့်ချင်တယ်”

ထို့ကြောင့်..

သူမဆီကို ပြေးဝင်လာခဲ့ကြသော ကျောက်ရုပ်လူသား နှစ်ဦးဆီကို ပြေးသွားခဲ့ပြီး ခါးဖြင့်ရင်ဆိုင်ကာ တိုက်ခိုက်သည်။

“ထန်”

“ထန်”

ကျောက်ရုပ်လူသားရဲမက်များသည် အားပါလှသည်။ ခါးရေးလည်းကောင်းကြသည်။ သွက်လက်ဖျတ်လတ် ကြသည်။ ခါးရေးထက်သော စိတြဒေဝီပင်လျှင် ဂရုစိုက်ပြီးတော့ တိုက်ခိုက်နေရသည်။ တကယ်တော့ စိတြဒေဝီသည် ရှေးဟောင်း ရဲမက်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို ကိုယ်တိုင်သိလိုသောကြောင့် စမ်းသပ်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသတည်း။

သေနသည်လည်း ဝင်လာသမျှ ကျောက်ရုပ်လူသား များကိုရော၊ မြောက်အာဂါသာရဲမက်များကိုပါ တိုက်ခိုက်နေရ သည်။ ဘာနုသည်လည်း စိတြဒေဝီတို့နှင့် ပက်ပင်းတိုးမိခဲ့ လေပြီ။

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ သူတို့ကို အသေမသတ်နဲ့၊ အရှင်မိ အောင်သာဖမ်း.. မဇ္ဈိမာကို ဝင်တဲ့လမ်းကို ပြုခိုင်းရမယ်၊ ဟိုလူစိမ်းနှစ်ယောက်ကိုတော့ သတ်ပစ်လိုက်..”

ဘာနုက အော်ဟစ်ပြီးတော့ သတိပေးလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်..

မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များသည် မျိုးဆက်တို့ကို အသေတိုက်ခိုက်ရန် ပြေးဝင်လာခဲ့ကြလေသည်။

မင်းစန္ဒာ

“ဟာ . . ဒီလူတွေကတော့ ကိုယ့်အသက်ကိုတောင် မနှမြောကြတော့ဘူးလား မသိဘူး”

“ခိုင်း”
“ခိုင်း”
“အား”
“အား”

မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် ကျောခြင်းကပ်ပြီးတော့ ပစ်ခတ်ကြသည်။ ကိုယ့်အသက်ကို ကာကွယ်ရတော့မည်။ မညှာနိုင်ကြတော့၊ တချို့ . . မြောက်အာဂါသာရဲမက်များသည် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းလူသားများ၏ လက်ချက်ကြောင့် အသက် ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

ဘာနုသည် စိတြဒေဝီ၏ ဘယ်လက်မှာကိုင်ထားသော မံသစက္ခုကျောက်မျက်လုံးကို မြင်တွေ့သွားခဲ့လေရာ . . ဒေဝီ သူက ဒီကျောက်မျက်လုံးကို အသုံးချပြီး ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတွေကို တိုက်ခိုက်ခိုင်းနေတာ၊ ဒီစွမ်းအား ရှိတဲ့ပစ္စည်းကို ငါရအောင်ယူရမယ်”

ထို့ကြောင့် . . စိတြဒေဝီဆီကို တဟုန်ထိုးပင် ပြေးသွားခဲ့သည်။
“ဟင်”

စိတြဒေဝီသည် ဘာနုအနားကိုရောက်လိုက်မှ သိသွား ခဲ့လေရာ . . ခါးသွားက သူမ၏ အပေါ်ကိုမိုးပြီးတော့ အရှိန်ဖြင့် ကျလာခဲ့လေရာ . .
“ထန်”

စိတြဒေဝီ

“ထန်”
စိတြဒေဝီ၏ ခါးချက်က သွက်လက်စွာဖြင့် ဝင်သွားခဲ့ ရပြီး ဆီးခံလိုက်သည်။

“ပေးစမ်း . . ဒီပစ္စည်း”

လက်တစ်ဖက်ကလည်း စိတြဒေဝီ၏ လက်ထဲက မံသကျောက်မျက်လုံးကို ဝင်လှသည်။ ထိုအခါ မမျှော်လင့်သော အခြေအနေတစ်ခုကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသည်။ . . ဘာနု၏ လက်သည် စိတြဒေဝီကိုင်ထားသော မံသကျောက်မျက်လုံး၏ လက်ကိုင်မှ အနက်ဖုလေးကို နှိပ်မိသွားခဲ့သည်။ သေးမျှင်သော အစိမ်းရောင်အလင်းတန်းလေးတစ်ခုသည် ထွက်ပေါ်လာပြီး ဘာနု၏ကိုယ်ပေါ်ကို တိုက်ရိုက်ပင် . . ကျရောက်သွားခဲ့လေ၏။
ထိုအခါ . .

ဘာနု၏ကိုယ်သည် ဆတ်ကနဲ့ဆိုဖြစ်သွားသည်။ လှုပ်ရှားမှုမရှိတော့ပဲ ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ အသားအရောင် သည်တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြောင်းသွားကာ ကျောက်သားပမာ မာကြောလာသည်။ မျက်လုံးတွေလည်း လှုပ်ရှားမှုမရှိကြတော့။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဘာနုကျောက်သားပကတိ ဖြစ်သွား ခဲ့လေပြီ။

“ဟင် . . ”

စိတြဒေဝီရော၊ မျိုးဆက်ပါ . . အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရ သည်။ သေနနှင့် ကိုမိုးတို့သည်လည်း အနားကိုရောက်လာခဲ့ ကြသည်။

“ဤမ၊ သူ့ကို ဒီအတိုင်းမထားနဲ့ ယူလအခြေအနေ

www.burmeseclassic.com

မင်းစန္ဒာ

အတိုင်း ပြန်ပြောင်းပေးလိုက်၊ သူ့ . . ငါတို့ကို ယှဉ်ချင်လည်း လက်ရုံးချင်း၊ ပညာချင်းယှဉ်ပါစေ . . ”

သေနက စိတြဒေဝီကို သတိပေးလိုက်သည်။

“ဒါ . . မမျှော်လင့်ပဲ ဖြစ်သွားရတာပါ။ ကေသာသူ့ကို ဒီအထိ ဖြစ်သွားဖို့ မရှည်ရွယ်ပါဘူး၊ သူ့ကြောင့် ဖြစ်သွားခဲ့ရ တဲ့ကိစ္စ . . ”

ကေသာသည် အနီဖုလေးပြန်နှိပ်ပြီး ဘာနုကို ပြန်ပြီး အသက်သွင်းပေးမည်အပြုမှာ . . မမျှော်လင့်မိသော အခြေ အနေတစ်ခုက ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ ဂူလိုဏ်တစ်နေရာမှ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ကိုင်ကာပြေးလာသူတစ်ယောက်၊ သူကား . . အခြားသူ မဟုတ်၊ မာလုပင်တည်း။

“ဟေ့ . . ဟေ့၊ မာလု . . မလုပ်နဲ့ . . မလုပ်နဲ့ . . ”

သေနက ဟန့်တားလိုက်သည်။ သို့သော် . . မာလု သည် . . မကြားမိ၍ပဲလား၊ စိတ်ဇောကပ်နေ၍ပဲလားမသိ၊ ဘာနု၏ အနားကို ရောက်သည်နှင့် ကျောက်တုံးကြီးကို ခေါင်းပေါ်ကနေ ထုချလိုက်လေတော့သည်။

“ခွမ်း”

ရေအိုးတစ်လုံးကို ရိုက်ခွဲလိုက်သလိုပင်၊ ကျောက်သား ဖြစ်နေသော ဘာနု၏တစ်ကိုယ်လုံး စိစိညက်ညက်ကြေသွား ခဲ့သည်။ ကျောက်ရုပ်အပိုင်းအစများသည် မြေပြင်ပေါ်ကို ပဲ့ကြွေပြီးတော့ ကျသွားခဲ့ကြသည်။ သွားပြီ၊ ဘာနုပြန်ပြီး မဖြစ်တော့ပါ။ သူကား . . ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်နှင့် တစ်ကယ်ပင် သေဆုံးသွားခဲ့ရလေပြီတည်း။ အားလုံးသည် မည်သို့မှ မထင်

မိကြားမိ

မှတ်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကြောင့် အံ့အားသင့်၍ မဆုံးမိ ကြမိမှာပင် . .

“ဝုန်း”

ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခုက အပြင်ဘက် မှာဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေ၏။ မြေပြင်တစ်ခုလုံး သိမ်သိမ်ခါ သွားခဲ့ ရသည်။ ဂူမျက်နှာကြက်မှာ မြေစိုင်ခဲတချို့သည်ပင် အောက်ကို တစ်စစီပဲ့ပြီးတော့ ကျလာခဲ့ကြသည်။

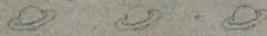
ဂူလိုဏ်ထဲမှာရှိနေကြသော သူများသည် အံ့အားတသင့် ဖြစ်သွားခဲ့ကြရသည်။ ထို့နောက် . . သေနက အရင်သတိရ သွားခဲ့ပြီး . .

“လာ . . လာ တို့ ဟိုဘက်ကို ပြေးကြမယ်”

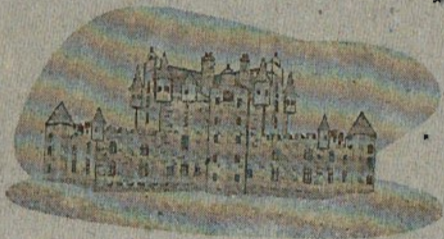
လေးယောက်စလုံး လျှို့ဝှက်ကာမှတ်သားထားသော ဂူလိုဏ်ပေါက်မှတစ်ဆင့် ပြေးကြသည်။ ကျန်လူများသည် ပြေးမိပြေးရာပြေးကြသည်။ မန္တိမာရ်မက်များသည်သာလျှင် သေနတို့၏ နောက်ကို တောက်လျောက်ပင် လိုက်သွားခဲ့ကြ လေသည်။

“ဝုန်း”

နောက်ထပ်ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခုက မိနစ်မခြား ခုတ်ပြီးတော့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ဂူမျက်နှာကြက်မှာ မြေစိုင်မြေခဲများက ထပ်ပြီးတော့ ပြိုကျလာခဲ့ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

(၂၅)
မီးတောင်ပေါက်ကွဲခြင်း

မြောက်အာဂါသာဘက်တွင် မြေအောက်ကောင်းကင်
ကြီးတစ်ခုလုံးက ပြာမှုန်များကြောင့် မိုင်းဝေလျက်ရှိသည်။
ထိုပြာများသည် မြောက်အာဂါသာကိုသာမက တောင်အာဂါသာ
နှင့် မဇ္ဈိမဘက်သို့ပင် လွင့်ပျံ့လာခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ် . .

ထူးခြားမှုက ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ မြေပြင်သည် အလိုလို
နေရင်း ပူခြစ်လာခဲ့ခြင်းပင်၊ လမ်းပျောက်သွားကြသောသူများ
ပင်လျှင် အပူငွေ့၏ ရိုက်ခတ်သောဒဏ်ကို မခံနိုင်ပဲဖြစ်သွား
ခဲ့ကြရသည်။

“အား . . ပူလိုက်တာ၊ အောင်မယ်လေးဗျ . .”

“အလိုလေးလေး၊ မြေပြင်ကို နင်းလို့တောင် မရတော့
ပါလား . .”

ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်အောင် ခံစားသွားကြရတာ ထွက်ပြေးသူကပြေး၊ သစ်ပင်ကြီးတွေ၏ အရိပ်အောက်ကို ပြေးဝင်ကြသူတွေကလည်း သွေးရူးသွေးတမ်းနှင့် ဖြစ်ကုန်ကြ သည်။

သို့သော်..

သက်သာမှုက ဖြစ်မလာပါ။ မြေပြင်သည် ပတ်ကြား အက်ကြောင်းကြီးများ ဆင့်ကဲ.. ဆင့်ကဲဖြစ်ပေါ်လာလေ တော့၏။

ယင်းပတ်ကြားအက်ကြောင်းကြီးများထဲမှ ချော်ရည် ပူများ၊ မီးတောက်မီးလျှံများပ ပန်းပြီးတော့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ ကြလေသည်။ နေရာအနှံ့အပြား ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်လာကြသော အခါ လူတွေမှာ မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆံပြူးဖြစ်လာခဲ့ကြရလေ တော့သည်။

ထိုအခါကျမှ အထိတ်တုလန့်ဖြင့် ထွက်ပြေးကြလေ တော့သည်။ တချို့ မီးတောက်မီးလျှံများ၊ ချော်ရည်ပူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်ခံနေကြရကာ ထွက်ပေါက်ပိတ်ကုန်ကြလေသည်။

“ကယ်ကြပါ.. ကယ်တော်မူကြပါ”

အိမ်ခြေဝင်းတွေထဲ၊ နတ်ဘုရားကျောင်း၊ ဥယျာဉ်၊ ပန်းခြံတွေထဲမှာလည်း အက်ကြောင်းကြီးများဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ ကြကာ.. ချော်ရည်များ၊ မီးတောက်မီးလျှံများထွက်ပေါ်လာ ခဲ့ကြသည်။ ချော်ရည်များပန်းထွက်လာခဲ့ကြသည်။ အဆောက် အဦးများကို မီးတောက်မီးလျှံများက ဝါးမြိုသွားခဲ့ကြလေသည်။

မြို့ကြီးများနှင့်တကွ၊ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး ကမ္ဘာပျက်

ကြသည့်ပမာ ပွက်ပွက်ညံ့ကုန်ကြတော့သည်။ သားသည် မိခင် များက မိမိတို့၏ ရင်သွေးများကို ချီးမြှင့်တော့ ထွက်ပြေးကြသည်။ ပြေးရင်းမှာပင် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသော ပတ်ကြား အက်ကြောင်းကြီးများထဲသို့ ထိုး၍ ကျသွားခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်..

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

ပေါက်ကွဲသံကြီးများက ဆင့်ကဲ၊ ဆင့်ကဲပင် ထွက်ပေါ် လာခဲ့ကြလေ၏။ မြေအောက်မှ ပွင့်ကန်ပြီး ထွက်လာသော ပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့်အတူ ချော်ရည်ပူများက တစ်မိုင်အမြင့် လောက်အထိ ပန်းပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ညအခါဖြစ် သောကြောင့် ကောင်းကင်ထက်သို့ ပန်းပြီးထွက်သွားကြသော ချော်ရည်များသည် မီးကျည်းခဲများပမာ ရဲရဲတောက်နေကြသည်။

ထိုချော်ရည်ပူများက အောက်ကိုပြန်ပြီးတော့ ကျလာ ခဲ့ကြရာတွင် အနိမ့်ဘက်ကို တရဟောပင် စီးဆင်းသွားကြ လေတော့သည်။ မြေအောက်မီးတောင်ကြီးနှစ်ခုက ဆင့်ကဲ.. ဆင့်ကဲပေါက်ကွဲပြီးကျဆင်းလာခဲ့ကြသော ချော်ရည်ပူများသည် မြို့များဆီသို့ ဦးတည်ပြီး စီးဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။

“ဟာ.. ချော်ရည်တွေ၊ ချော်ရည်တွေ၊ စီးလာကြပြီ၊ ပြေးကြဟေ့.. ပြေးကြ”

လူများမှာ မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမှ မယူနိုင်ကြပဲ အောက် လှပြီးတော့ ထွက်ပြေးကြရသည်။ ပြေးနေရင်းမှာပင် မြေပြင်မှာ အက်ကြောင်းကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာကာ ထိုအက်ကြောင်းကြီးများ

www.burmeseclassic.com

ထဲကို ကျကုန်ကြလေတော့သည်။
အား

မြေအောက်မီးတောင်ကြီးနှစ်ခုမှ ပေါက်ကွဲပြီးထွက်လာ ခဲ့ကြသော ချော်ရည်များသည် မြောက်မဇ္ဈိမာတစ်ခွင်လုံး ယုံ့နဲ့ သွားခဲ့ကာ... လူနေအိမ်များ၊ အဆောက်အဦးများပင် စက္ကန့် ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဖုံးအုပ်သွားခဲ့ကြလေတော့သည်။ ရှေ့က ပြေးလွှားနေကြသော သူများကို နောက်မှလိုက်လာကြသော ချော်ရည်စီးကြောင်းကြီးက တမဟုတ်ချင်းပင် ဖုံးလွှမ်းခဲ့ကြ လေသည်။

အချို့ချော်ရည်များသည် အနိမ့်ပိုင်းဆီကို တရဟော ထိုးဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ ချောက်ကြီးများထဲအထိ ရောက်သွား ခဲ့ကြသည်။ အိမ်ထဲမှာ အိပ်ပျော်နေကြသော သူများသည် ချော်ရည်များ၏ အောက်ကို ရောက်သွားခဲ့ကြကာ သေဆုံးသွား ကုန်ကြသည်။

မြောက်မဇ္ဈိမာတစ်ခွင်လုံး အော်သံ၊ ဟစ်သံ၊ ညည်းညူ သံများက ငရဲပွက်သံတမျှ အသည်းခိုက်အောင် ဆူဆူညူညူလျက် ရှိနေကြသည်။ မြောက်အာဂါသာဆီသို့ ပြန်ပြေးကြသော ရဲမက်များသည်လည်း ချော်ရည်များဖုံးလွှမ်းခံရ၍ သော်လည်း ကောင်း၊ ပတ်ကြားအပ်ကြီးများထဲသို့ ကျသွားကြ၍လည်း ကောင်း၊ မီးတောက်မီးလျှံများ၏ ဝါးမြိုခြင်းကို ခံကြရ၍ သော် လည်းကောင်း၊ မရဏသေမင်း၏ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းကို ခံလိုက်ကြရလေသည်။

မဇ္ဈိမာတွင်ကား...

မြောက်အာဂါသာ၏ ကပ်ဆိုက်နေသော အခြေအနေ များကို ဖလံလုံးကြီးထဲမှာ ကြည့်ရှုနေကြသူတစ်စု။

မဇ္ဈိမာအကြီးအကဲများနှင့် မဂ္ဂတို့ပင်တည်း။

“ဪ... သူတို့ရဲ့ ကံကြမ္မာအတိုင်းဖြစ်လာကြတာကို ငါတို့ဘယ်လိုမှ မကယ်တင်နိုင်ကြတော့ဘူး၊ သူတစ်ပါးအပေါ် မှာ လွှမ်းမိုးဖို့ကြိုးစားကြသူတွေရဲ့ ဇာတ်သိမ်းဟာ မကောင်း လှပါလား...”

မဇ္ဈိမာမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အားလုံးအတွက် စိတ်မ ကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်သွားခဲ့ကြရသည်။

မြောက်အာဂါသာမှ ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြသော သူများ ထဲမှ တော်တော်များများသည် လွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြသည်။ တောင်အာဂါသာဘက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမာဘက်ကို သော်လည်းကောင်း ရောက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

မြောက်အာဂါသာတစ်ခွင်လုံး ချော်ရည်များဖုံးလွှမ်း သွားကြကာ တစ်တုင်းတစ်ပြည်လုံး ပျက်စီးသွားခဲ့လေသည်။ ဒုက္ခသည်များကို မဇ္ဈိမာနှင့် တောင်အာဂါသာတို့မှ ကောင်းစွာပင် ထိန်းသိမ်းကာ စောင့်ရှောက်ထားလေသည်။

မြေအောက်လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းမှ ထွက်ပြေးကြသော မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များသည်ကား မြေမပြေးရာ ပြေးမိကြသည်ဖြစ်၍ လမ်းများမှားကုန်ကြသော မီးတောင်မှ

www.burmeseclassic.com

ပေါက်ကွဲပြီး ထွက်လာခဲ့ကြသော ချော်ရည်များသည် ပွင့်နေသော ဂူပေါက်များထဲသို့ တရဟောပင် စီးပြီးဝင်ကုန်ကြသည်။

“ဟာ.. ချော်ရည်တွေ.. ချော်ရည်တွေ”

အော်ဟစ်ပြီး နောက်ကြောင်းကို ပြန်လှည့်ကာ ပြေးကြသည်။ သို့သော် ပြေးသူတွေ၏ နောက်က လျင်မြန်စွာ လိုက်လာခဲ့ကြသော ချော်ရည်များကို လွတ်အောင် မရှောင်နိုင်ကြတော့ နောက်က ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ကြလေသတည်း။

“အား”

စိတြဒေဝီတို့သည် ထွက်ပေါက်များကို သိထားကြသူများပေမို့ ဝင်လာသည့် ဂူပေါက်ဝမှ ပြန်မထွက်မိကြတော့။ ချော်ရည်များက ချောက်ထဲကို တရဟောစီးဆင်းလာခဲ့ကြကာ ဂူထဲကိုဝင်ရောက်လာခဲ့ကြပြီမို့ပင်။

“ကျုပ်နောက်က မြန်မြန်လိုက်လာခဲ့ကြ..”

သေနက ဂူလိုက်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ကွေ့ကာ.. ပတ်ကာ လျှောက်ပြီးတော့ ပြေးနေသည်။

မြေအောက်မီးတောင်ကြီးပေါက်ကွဲသွားပြီကို သူတို့ သိလိုက်ကြသည်။ မဇ္ဈိမာရဲမက်များသည်လည်း လမ်းကြောင်းကို မသိကြ၍ သေနနှင့် စိတြဒေဝီ၏ နောက်မှလိုက်သွားခဲ့ကြသည်။ အဆင်းလမ်းတစ်ခုကို သူတို့ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

“ညာဘက်ကိုကွေ့ရင် မဇ္ဈိမာမြို့ထဲကိုရောက်ပြီ”

သေနက ပြောလိုက်သည်။ ဂူနံရံမှ အလင်းရောင်များက.. ထွက်နေကြ၍ တော်ပေသေးသည်။ လမ်းကိုကောင်းစွာ

ပင်မြင်နေကြရသည်။ တဝုံးဝုံးနှင့် ပြိုကျနေသော ဂူမျက်နှာကြက်မှ မြေသားများကြောင့် လွတ်အောင်ရှောင်ပြေးကြရသည်။

“ဟီး.. ဟီး.. ဟီး”

ထိုစဉ်..

တဟီးဟီးနှင့် ထူးခြားသော အသံကြီးတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ငလျင်တော်လဲသံလိုလို၊ တောင်ဟီသံကြီးလိုလိုပင်၊ သူတို့ရှေ့မှာ မဇ္ဈိမာသို့သွားသည့် လျှို့ဝှက်လမ်းကြီးက ဘွားကန်ဆီ ပေါ်လာခဲ့သည်။

သေနနှင့် ရဲမက်များသည် ထိုလမ်းကြီးပေါ်ကို ရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ စိတြဒေဝီ၊ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့က နောက်မှာ။ သူတို့သုံးယောက်သည် မဇ္ဈိမာသို့သွားသည့် လမ်းကြောင်းပေါ်ကိုမရောက်မီမှာ..

မမျှော်လင့်မိသော အခြေအနေတစ်ခုက ဖြစ်ပွားခဲ့ရလေသည်။ ဂူလိုက်ထဲကအထွက် ကြီးမားသော အက်ကြောင်းကြီးတစ်ခုက ခြေတစ်လှမ်းအကွာမှာ ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

“ဟင်”

“ဟာ”

မျိုးဆက်သည် စိတြဒေဝီ၏ လက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်ရသည်။ ထိုသို့သာမဟုတ်ခဲ့လျှင် သူမသည် အက်ကြားအက်ကြီးထဲကို ထိုးပြီးတော့ ကျသွားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

သေနသည် ထိုအခြေအနေကို မြင်လျှင် သွားခဲ့သည်

ဖြစ်ရကား..

“မြန်မြန်ခုန်ကူးလိုက်ကြ..”

အော်ဟစ်ကာ သတိပေးလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ။ အက်ကြောင်းကြီးသည် ပို၍ ကြီးမားလာသည်။ အက်ကြောင်း ဟိုဘက်ဒီဘက်သည် တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေးသွားသည်။ သေသေချာချာကြည့်လျှင် မြေပြင်သည် ရွှေလျားနေသည့်အဖြစ်ပင်တည်း။

“ဟာ.. ဝေးသွားပြီ၊ ဝေးသွားပြီ၊ ကူးလို့မရကြတော့ဘူး၊ ဂူထဲကိုပြန်ပြီးတော့ မဝင်ကြနဲ့တော့၊ ချော်ရည်တွေက တောက်လျှောက်စီးပြီးတော့ ဝင်လာနေကြပြီ..”

သေနက တစ်ဖက်မှ လှမ်းအော်ပြီး သတိပေးလိုက်လေ၏။ မှန်သည်။ ချောက်ကြီးထဲကို စီးဆင်းလာခဲ့ကြသော ချော်ရည်များသည် တစ်ဖက်ဂူပေါက်ဝထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေပြီတည်း။ ဂူလိုဏ်လမ်းကြောင်းရှိသမျှ တောက်လျှောက်ပင် အချိန်ပြင်းစွာဖြင့် စီးဝင်လာခဲ့ကြသည်။

“ချော်ရည်တွေ ဒီကိုရောက်လာဖို့ အချိန်နည်းနည်းပဲ လိုတော့တယ် ကေသာ၊ ရှေ့မှာချောက်ကြီးက ဖြစ်သွားပြီ၊ နောက်ကိုပြန်လှည့်လို့ကတော့ မဖြစ်တော့ဘူး”

မျိုးဆက်က ပြောလိုက်သည်။ ကိုမိုးက နောက်ကို လှည့်ပြီး နားစွင့်လိုက်ရာ..

“ဟော.. ချော်ရည်တွေ စီးလာတဲ့အသံတွေကြားနေရပြီ၊ ရှေ့လှိုင်းကြီးတွေလိုမျိုး ထွက်ပေါ်လာကြတဲ့ အသံတွေလိုပဲ..”

မျိုးဆက်နှင့် စိတြဒေဝီတို့ကလည်း နားစွင့်လိုက်ကြ

ရာ..

“ဘွမ်း.. ဘွမ်း”

“ဝုန်း.. ဝုန်း..”

“ဟုတ်တယ်.. ဟုတ်တယ်၊ အသံတွေက နီးလာကြပြီ”

စိတြဒေဝီက ပြောလိုက်သည်။ ချော်ရည်ပူ (ရွှံ့ရည်ပူ) များက နိရိုနေကြသည်။ ယင်းမှ ထွက်နေကြသော အပူငွေ့များ၏ ရိုက်ခတ်မှုများကိုပင် ခံစားနေကြရလေပြီ။

ဂူလိုဏ်လမ်းတွေပေါ်မှာ လျှောက်ပြေးနေကြသော မြောက်အာဂါသာမှ ရဲမက်များ၏အဖြစ်ကို မတွေ့ရကြတော့ပါ။ ထိုချော်ရည်ပူများသည် ထိုသူတို့၏ အသက်ကို ချမ်းသာရာပေးကြမည်မဟုတ်။

“ဟာ... ဟိုမှာ၊ ကြည့်စမ်း..”

ကိုမိုးက ဂူအတွင်းပိုင်းဆီကို မေးငေါ့ပြလိုက်ရာ.. ဂူလိုဏ်တွေတစ်ခုမှ တဝုန်းဝုန်းဖြင့် စီးဝင်လာသော ချော်ရည်များကို တွေ့လိုက်ကြရလေတော့သည်။

ရှေ့မှာလည်း ပတ်ကြားအက်ကြောင်းကြီးက ဝေးသထက်ဝေးသွားပြီး ချောက်ကြီးတစ်ခုအဖြစ်သို့ ရောက်သွားခဲ့လေပြီ။ နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်လည်း ချော်ရည်တွေက ရန်က မလွတ်၊ ပတ်ကြားအက်ကြောင်းကြီးထဲကိုလည်း ချော်ရည်များက တရဟောပင်စီးပြီးဝင်လာနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရပြန်သည်။

“ကဲ.. ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ အန္တရာယ်တွေကတော့

www.burmeseclassic.com

အဖက်ဖက်ကဝိုင်းနေကြပြီ. . "

မျိုးဆက်က ဘယ်လိုမှ မတတ်သာတော့သော အခြေအနေမို့ မေးလိုက်သည်။ စိတြဒေဝီသည် မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကိုမပြော၊ ဂူအပြင်အပေါ်ကိုသာ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏ မျက်နှာလေးသည် ချက်ချင်းမှာပင် တည်ငြိမ်သွားခဲ့လေ၏။
[စိတ်ဖြင့် အမိန့်တစ်ခုခု ပေးနေသည်ဟု ထင်၏။]
မကြာလိုက်ပါ။
"ဂိုး"

စူးရှသော အသံကြီးတစ်ခုကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ မြောက်အရပ်မှ သဏ္ဍာန်တစ်ခုက ပျံသန်းလာသည်။ ထိုသဏ္ဍာန်သည်ကား..

ရေခဲငှက်ကြီးပင်တည်း။

ရေခဲငှက်ကြီးသည်. . သူ့တစ်ကိုယ်တည်းမဟုတ်။

ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ်၏ ထိပ်မှ လိုက်ပါလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မျိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့ အံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြရသည်။

ယင်းကျောက်ဖျာဖြူဖြူကြီးသည် စီးတောင်ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် လွင့်စင်လာပြီး ရေခဲငှက်ကြီးက စီးပြီးလိုက်လာခဲ့လေသလား။ သို့မဟုတ် ရေခဲငှက်ကြီးသည် သူ၏ခွန်အားသတ္တိဖြင့် ကျောက်ဖျာကြီးကို ချီနိုင်ခဲ့လေသလား။

ရေခဲငှက်ကြီးသည် ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှ လိုက်ပါလာခဲ့လေရာ. . မျိုးဆက်တို့၏ အနားကိုရောက်လာခဲ့သည်။

"မြန်မြန်. . ခုန်ချကြ"

စိတြဒေဝီက သတိပေးလိုက်သည်နှင့် ကျောက်ဖျာကြီး

ပေါ်ကို တစ်ပြိုင်တည်းပင် ခုန်ချလိုက်ကြလေသည်။ မျိုးဆက်သည် ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးဖြစ်သွားကာ ကျသွားတော့မလိုဖြစ်သွားခဲ့ရ၍ စိတြဒေဝီက လှမ်းဆွဲထားလိုက်ရသေးသည်။ ထိုသို့ဖြစ်မိသွားသည့်အတွက် အရှက်ရသွားမိသေးသည်။ မိန်းကလေးလောက်သူက. . မဖျတ်လတ်၍။

သူတို့ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်ကို ရောက်သွားခဲ့ကြသည်နှင့် ဂူထဲသို့ စီးဝင်လာခဲ့ကြသော ချော်ရည်ပူများမှာ ဂူပေါက်ဝမှ တဆင့် အောက်ကို တဝေါဝေါဖြင့် ထိုးကျသွားခဲ့ကြလေတော့သည်။ သီသီလေးပဲ လွတ်သွားခဲ့ကြခြင်းပင်။

သေနနှင့် သူလူများသည် ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှာ ပါသွားခဲ့ကြသည်။ စိတြဒေဝီတို့ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် မြင်ကွင်းထဲမှ လှစ်ကန်ဆီ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။

ကျောက်ဖျာကြီးသည် တောင်စောင်းတစ်ခုနှင့် ရိုက်ခတ်ပြီးခါထွက်သွားသည်။ ရေခဲငှက်ကြီးသည်လည်း ရုတ်တရက် ထ၊ပျံသွားသည်။ အရှိန်မသတ်နိုင်သော ကျောက်ဖျာကြီးသည် နောက်ထပ်တောင်ထိပ်တစ်ခုနှင့် ဆိုက်မိသွားပြီးအပေါ်ကို ထောင်တက်သွားသည်။

သို့ရှိစဉ်. .

စိတြဒေဝီ၏လက်ထဲမှ မံသကျောက်မျက်လုံးတစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲယူလိုက်သလို ခံစားလိုက်ရသည်။ မျက်လုံးတွေက အောက်ကိုတပြိုင်တည်းလိုလို ရောက်သွားခဲ့ကြလေရာ တောင်တစ်ဖက်ခြမ်းကမူစွန်းတစ်ခုမှာ သဏ္ဍာန်

တစ်ခုကို မမျှော်လင့်ပဲ တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

ညဘက်ရောက်နေသော်လည်း မြေအောက်ခေါင်းပူ ကမ္ဘာကြီးထဲရှိ အလင်းရောင်က လသာနေသကဲ့သို့ ထိန်ထိန် လင်းနေလျက်ရှိသည်။ တည်ငြိမ်သော မျက်နှာဖြင့် သူတို့ကို လှမ်းပြီးတော့ ကြည့်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား... သူတော်စင်ကြီး မင်းသိဒ္ဓိအောင်ပင်တည်း။

ရှုန်ဘဲလားမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင်ဖြစ်နေ သည်မှာ မလွဲနိုင်ပါ။ စိကြဒေဝီ၏လက်ထဲမှ မံသစက္ခုကျောက် မျက်လုံးသည် သူတော်စင်ကြီး၏လက်ထဲကို ရောက်ရှိသွား ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သုံးယောက်စလုံး လက်အုပ်ချီမိလိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ်..

နားထဲမှာ ထူးခြားသောအသံများကို မမျှော်လင့်ပဲ ကြားလာခဲ့ကြရသည်။

“ဝူး.. ဝူး.. ဝူး”
“ဝေါ.. ဝေါ.. ဝေါ”

လေပြင်းတိုက်ခတ်လာသံများလိုလို၊ ငလျင်တော်လဲ သံများလိုလိုပင်၊ အရှိန်ဖြင့် လွင့်ပျံ့နေသော ကျောက်ဖျာဖြူဖြူ ကြီးပေါ်မှာ ဝမ်းလျားမောက်ပြီးတော့ နေနေကြရသည်။ ကျောက်ဖျာတစ်ဖက်စွန်းကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထား ကြရလေသည်။ မကြာမီ.. မြူထုကြီးကရှေ့မှာ ရုတ်တရက် ကျလာခဲ့သည်။ ဘာဆိုဘာမှ မမြင်ရတော့ပါ။

“ဒုန်း”

ကျောက်ဖျာကြီးသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ဝင်ပြီး တိုက်မိ

သွားပြန်သည်။ အပေါ်ကို ထောင်တက်သွားခဲ့သည်ဟု ထင်မိလိုက်ကြသည်။ အသံတွေက နားထဲမှာ ပိုပြီးတော့ ဆူညံလာခဲ့ကြသည်။ စကားပြောသံတွေလိုလို။

လေဝဲကြီးထဲကိုရောက်နေသလိုမျိုး.. တစ်ခါတရံမှာ မဇ္ဈိမာ.. မြောက်အာဂါသာ၊ တောင်အာဂါသာဘက်မှ လူများ ၏စကားပြောသံများလိုလို ထွက်ပေါ်လာကြသည်။

မဂ္ဂ၏အသံ၊ သေန၏အသံ၊ နောက်ဆုံး ဘာနု၏ ကြိမ်းမောင်းသံများက မိမိတို့၏ အနားမှာ ပဲ့တင်ထပ်ကာ ပီပီသသကြားလိုက်ရပြီး ဝေးသထက်ဝေးသွားခဲ့ကြလေသည်။ မိမိတို့၏နောက်ကို အသံများ ထိုပုံရိပ်များက လိုက်ပါလာခဲ့ ကြလေသလားမသိပါ။

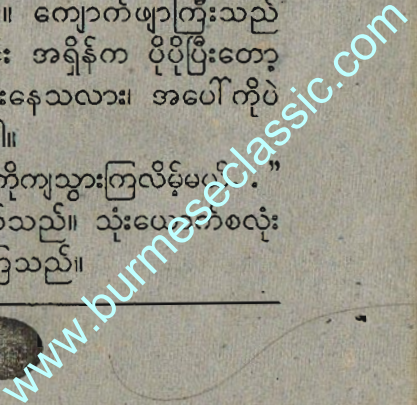
မီးတောင်ကြီးပေါက်ကွဲအပြီး မြောက်အာဂါသာမှ လူများ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲကြုံတွေ့ကြရ အော်ဟစ်၊ ညည်းညူသံများ ကလည်း နားတွေထဲမှာ ပေါက်ကွဲနေကြဆဲ။

ထို့နောက်..

ယင်းအဆံ့ဗလံများက ဝေးသွားခဲ့ကြပြန်သည်။ ဘာကိုမှလည်း မမြင်ကြရတော့ပါ။ ကျောက်ဖျာကြီးသည် အမာခံတစ်ခုခုကို ဝင်တိုက်ပြီးတိုင်း အရှိန်က ပိုပိုပြီးတော့ တင်လာသည်။ အောက်ကိုပဲ ဆင်းနေသလား၊ အပေါ်ကိုပဲ တက်နေသလား၊ မသိနိုင်ကြတော့ပါ။

“မြမြကိုင်ထားကြ၊ အောက်ကိုကျသွားကြလိမ့်မယ်..”

မျိုးဆက်က သတိပေးလိုက်သည်။ သုံးယောက်စလုံး မှောက်ခုံကြီးဖြစ်ကာ လိုက်ပါသွားကြသည်။

မင်းစန္ဒ

ဤကျောက်ဖျာကြီးသည် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် အရှိန်မတန်နိုင်သေးပါသလဲ၊ ကျောက်ဖျာကြီးသည် အသက်ဝင် နေ၍လား၊ ဂမ္ဘီရစွမ်းအားရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦး၏ စွမ်းဆောင် မှုကြောင့်လား၊ ရေခဲငှက်ကြီးသည်လည်း ဘယ်ပျောက်သွား သလဲမသိ။

ဆူညံသောအသံဗလံများကြောင့် နားတွေထဲမှာ အူသထက်အူလာခဲ့ကြလေပြီ။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သတိပေးသံများကိုလည်း မကြားကြရတော့။

ထိုစဉ် . .
“ဒုန်း”

ကျောက်ဖျာကြီးက အမာခံတစ်ခုခုကို ဝင်တိုက်မိလိုက် ဟန်တူသည်။ လည်ထွက်သွားသည်။ ရဟတ်ပမာလည်ပြီး အပေါ်ကိုတက်သွားသည်။

“ကိုင်ထားကြ၊ မြမြကိုင်ထားကြ. .”

မျိုးဆက်က အော်ပြီးတော့ သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။ ကောင်းကင်ထက်မှာ အလင်းပေါက်ကြီးတစ်ခုကို မြင်တွေ့မိ လိုက်ကြသလိုလိုပင်။ ထို့နောက် ကျောက်ဖျာကြီးက ရုတ်တရက် လှုပ်ခါသွားပြီး သုံးယောက်စလုံး လွင့်ထွက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

“အား”

“အား”

(၂၆)
မြေပေါ်ကမ္ဘာဆီသို့

အလင်းရောင်က မျက်လုံးထဲကို စူးလက်စွာဝင်လာ ခဲ့သည်။ မနေနိုင်တော့၍ မျက်ခွံတွေကို ဖွင့်ကြည့်မိလိုက်သည်။ တော်တော်နှင့် ဖွင့်၍ မရ၊ ထို့အပြင် မိမိ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ လေလံ၍နူးညံ့သော အရာတစ်ခုက ဖိထားသည်ဟုလည်း ခံစား နေရသည်။ မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ မြင်လိုက်ရသည်က မိုးကောင်းကင်ကြီးပင်။

ကောင်းကင်ပြာပြာကြီးက ကြည်လင်လျက်ရှိသည်။ တိမ်တွေက ရွေ့လျားနေကြသည်။

“ငါ. . ဘယ်ကိုရောက်နေတာလဲ”

မိမိ၏မှတ်ဉာဏ်တွေကို စုစည်း၍မရ၊ ဘာလုပ်စဉ်းစား စဉ်းစား. . ရုတ်တရက်ပေါ်မလာ၊ ခေါင်အောင်ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်ရာ. .

www.burmeseclassic.com

“ဟင်..”

မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မိမိ၏ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ကိုယ်တစ်ပိုင်းတင်ကာ မောက်လျက်သားရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့်.. အံ့အားတသင့်ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ မိန်းကလေးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆွဲထူပြီး ပွေ့ချိုလိုက်လေရာ..

“ဟင်.. ဆာရာ.. ဆာရာ”

သူမကားအခြားသူမဟုတ်၊ ဂျစ်(ပ်)စီမလေးဆာရာဖြစ် နေသောကြောင့်ပင်တည်း။ ဆာရာသည် သတိမေ့နေဟန်တူ သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးပျော့ခွေလျက်ရှိသည်။

မျိုးဆက်သည် တခဏအတွင်းမှာပင် အဖြစ်အပျက် များကိုပြန်ပြီးတော့ မှတ်မိနိုင်စွမ်းရှိလာခဲ့ရသည်။ ခေါင်းပွကမ္ဘာ ကြီးထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြသည်များ၊ မဇ္ဈိမ၊ အာဂါသာတို့တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်များ၊ ရှန်ဘဲလားကို မှု့မျှော်လင့်ပဲရောက် သွားခဲ့ကြ၍ သူတော်စင်ကြီးမင်းသိဒ္ဓိအောင်နှင့် ဆုံမိခဲ့ကြသည် များကစီကာ စဉ်ကာပင် ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင်..

ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲမှ မြေအောက်မီးတောင်ကြီးနှစ်ခု ပေါက်ကွဲခဲ့အပြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည့် အနိဋ္ဌာရုံများ၊ လျှို့ဝှက် ဂူလိုက်လမ်းကြောင်းထဲက ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းရုပ်တုများ၊ မသေမိက မိစ္ဆာတစ်ပိုင်းဖြစ်နေသော ဘာနု၊ မံသစက္ခုကျောက် မျက်လုံး၊ ဝိညာဉ်ချုပ်လိပ်ပြာ၊ ရေခဲငှက်၊ စသည်.. စသည် တို့သည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ခေါင်းထဲမှာပေါ်လာခဲ့ကြလေ၏။ ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှ လိုက်ပါခဲ့ကြသည့် သူနှင့်ကိုမိုး၊ စိတြဒေဝီတို့ကို ပြန်ပြီးတော့ သတိရသွားခဲ့သည်၏ အဆုံးမှာ-

“ဟင်.. ကေ.. ကေသာ”

စိတြဒေဝီကိုလည်း သူ.. သတိရသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ရှိနေသည့် မိန်းကလေးကား ဂျစ်(ပ်)စီမလေး ဆာရာသာတည်း။ သူ.. ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တော့။

“ကိုမိုး.. ကိုမိုး၊ ခင်ဗျား.. ခင်ဗျား၊ ဘယ်မှာလဲ”

ကိုမိုးကိုလည်း အော်ဟစ်ကာ ခေါ်မိလိုက်လေသည်။

သုံးလေးကြိမ် ဆက်တိုက်ခေါ်ပြီးတော့မှ..

“ဟေး.. မျိုးဆက်၊ ငါ.. ဒီမှာကွ”

တောင်ကုန်းအောက်မှလာသည့် အသံပင်ဖြစ်သည်။

မျိုးဆက် ဝမ်းသာသွားခဲ့ရလေ၏။

“ခင်ဗျားဘာဖြစ်သွားသေးသလဲ.. ကိုမိုး”

“ငါ.. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မင်းစဉ့်ကော..”

“ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ခင်ဗျားမြန်မြန်တက်လာခဲ့စမ်းပါ၊ ဒီမှာ အထူးအဆန်းပြစရာရှိလို့..”

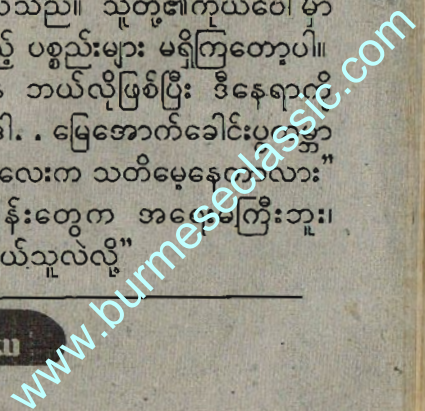
“ဟေ့.. ဘာများလည်းကွာ..”

တစ်ခဏအကြာတွင် မျိုးဆက်သည် တောင်ကုန်းပေါ် ကို ကုပ်တွယ်၍ တက်လာခဲ့လေသည်။ သူတို့၏ကိုယ်တော်မှာ သေနတ်၊ လေး၊ မြားအစရှိသည့် ပစ္စည်းများ မရှိကြတော့ပါ။

“ငါတို့ ဘယ်ကိုကနေ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီနေရာကို ရောက်နေကြတာလည်းကွာ၊ ဒါ.. မြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာ ကြီးပဲလား၊ ဟို.. မင်းကောင်မလေးက သတိမေ့နေလေလား”

“ကိုမိုး.. အဲ့ဒီမေးခွန်းတွေက အရေးမကြီးဘူး၊

ဟောဒီမှာကြည့်စမ်းပါဦး.. ဘယ်သူလဲလို့”

ကိုမိုးက မျိုးဆက်၏ရင်ခွင်ထဲက မိန်းကလေးကို သေချာစွာကြည့်လိုက်လေရာ..

ဟင်.. သူ စိတြဒေဝီလည်း မဟုတ်ပါလား၊ ဘယ် ဘယ်သူလဲ.. မျိုးဆက်”

“ဘယ်သူရမှာလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်.. ခင်ဗျားကို ပြောပြောနေတဲ့ ဆာရာပေါ့..”

“ဆာရာ၊ ဂျစ်ပီစီမလေးဆာရာ.. ဟုတ်လား၊ သူ့.. သူကဘယ်လိုကြောင့် မင်းရင်ခွင်ထဲကို ရောက်နေတာလဲ”

“အဲ့ဒီအဖြေကို ကျွန်တော်လည်း သိချင်နေတာပဲ၊ ကေသာလည်း ဘယ်ရောက်သွားသလဲ မသိဘူး”

ဘယ်လိုမှ မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းသော အဖြစ် အပျက်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရပြီး ယခုလည်း ထူးဆန်းသော အခြေအနေတစ်ရပ်ကို ထပ်ပြီး ကြုံတွေ့လိုက်ကြရပြန်သည်။

ထိုစဉ်..

ဆာရာသည် မျိုးဆက်၏ရင်ခွင်ထဲမှာ လွန်လူးလာခဲ့ လေ၏။ သူမ၏ပိတ်ထားသော မျက်ခွံမို့လေးတွေက အလိုလို ပင်ဖွင့်လာခဲ့လေသည်။

“ဟော.. သတိရလာပြီ၊ ဆာရာ၊ မင်း.. ဘယ်လို ကြောင့် ဒီကိုရောက်နေတာလဲ”

“မောင့်ကို လာကြိုတာလေ၊ မောင်တို့ ဒီနေရာကို ရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိလို့ပေါ့”

“ဘာ.. လာကြိုတာ.. ဟုတ်လား၊ မဖြစ်နိုင်တာ.. ငါတို့ဘာတွေဖြစ်ပျက်ပြီး ဒီကိုဘယ်လိုရောက်လာကြတယ်

ဆိုတာကိုမင်းက သိထားလို့လား”

“သိတာပေါ့ မောင်ရယ်၊ မောင်တို့က ဟောဒီမြေပေါ် ကမ္ဘာကြီးရဲ့အောက်က ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲကို ရောက်သွား ခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား၊ ခုပြန်ရောက်ချိန်တန်လို့ ရောက်လာခဲ့ ကြတာလေ၊ ကျွန်မက အနာဂတ်ဖလ်လုံးကြီးကိုကြည့်ပြီးတော့ ပြောပြနိုင်တာပေါ့၊ ဘရာသာလည်း ဒီဖလ်လုံးကြီးရဲ့ အစွမ်းကို သိမြင်ဖူးခဲ့ပြီ မဟုတ်လား”

ဆာရာက မခွဲတရို့ဟန်လေးနှင့် ပြောလိုက်လေရာ..

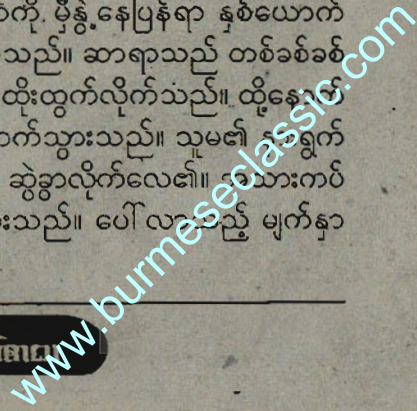
“ဒါ.. ဒါနဲ့ ငါနဲ့အတူပါလာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရော.. မင်းတွေ့လိုက်သေးသလား”

“ဟင့်အင်း.. မတွေ့ဘူး၊ မောင်သတိလစ်နေတာကို စောင့်နေရင်း ကျွန်မလည်း အိပ်ပျော်သွားမိတာ၊ ဒီမှာ.. မောင် တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ တွေ့ရတယ်”

“ဒါနဲ့ မင်းက ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့မောင်လို့ ခေါ်ရတာလဲ”

“အို.. မခေါ်ရဘူးလား၊ ခေါ်သင့်လို့ ခေါ်တာပေါ့ မောင်ကလည်း..”

ဆာရာသည် မျိုးဆက်ကို မှီနွဲ့နေပြန်ရာ နှစ်ယောက် စလုံးအံ့အားသင့်သွားခဲ့ကြလေသည်။ ဆာရာသည် တစ်ခစ်ခစ် နှင့်ရယ်လိုက်ကာ ရင်ခွင်ထဲက ထိုးထွက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက်က ပါးဆီကို ရောက်သွားသည်။ သူမ၏ နှုတ်ရွက် အစပ်ကနေ၍ တစ်စုံတစ်ရာကို ဆွဲခွာလိုက်လေ၏။ သားကပ် သားရေတုမျက်နှာက ကွာသွားသည်။ ပေါ်လာသည့် မျက်နှာ ကတော့ စိတြဒေဝီ..

မင်းခက်

“ဟင်... ကေ... ကေသာ၊ မင်း... မင်း...”

“ဟုတ်ပါတယ် ကေသာဟာ တစ်ခြားသူမဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာပါပဲ မောင်ရယ်...”

စိတြဒေဝီသည် ပြုံးပြုံးလေးပင် ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။ သူမ၏နဖူးထက်မှ ရတနာဆံကျစ်မှဲကနက်ကလေးက ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

“ကေသာ၊ မင်းတော်တော်တတ်နိုင်တာပဲ၊ မောင်... မင်းကိုဆရာဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မရိပ်မိခဲ့ဘူးကွာ...”

“ဟောဒီမျက်နှာဖုံးလေးဟာ မဇ္ဈိမာပညာရှင်တွေရဲ့ လက်ရာပေါ့၊ ကေသာအမြဲဆောင်ထားတာ၊ တစ်နေ့ကျရင် ကေသာဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မောင်သိအောင်လို့ပေါ့၊ ကေသာ တမင်လျှို့ဝှက်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကေသာဟာ ဒီကမ္ဘာမြေအောက်က ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲက လာတဲ့သူဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ဘူးလေ”

“ခုတော့ သိသွားကြပြီလေ... ကေသာ”

“သိချိန်တန်လို့ ကေသာက အသိပေးလိုက်တာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကေသာက ကမ္ဘာ့မြေအောက် ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲကို ပြန်မသွားတော့ဘူး...”

“ဘာဖြစ်လို့”

“မောင်နဲ့ပဲ အတူတူနေတော့မလို့လေ”

“ကောင်းဗျာ၊ ဒါနဲ့... ကေသာလို ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ မြေအောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲက လူတွေ ရှိနေကြသေးသလား”

“အဲ့ဒါတော့ ကေသာမသိဘူး မောင်၊ မြေအောက်

ခင်ကြမ်းမိ

ကမ္ဘာကြီးထဲကို သွားတဲ့ လျှို့ဝှက်တွင်းပေါက်ကြီးတွေ တော်တော်များများရှိနေကြတာ၊ အဝင်အထွက်ရှိချင်လည်း ရှိနေကြမှာပေါ့၊ ဒီမြေပေါ်ကမ္ဘာက လူတွေကသာ ကမ္ဘာမြေအောက်ကို မရောက်သလောက်ရှိနေကြတာ...”

မိုးဆက်နှင့် ကိုမိုးတို့သည် ခေါင်းကိုယမ်းခါလိုက်ကြလေ၏။ ဤကမ္ဘာမြေကြီး၏အောက် ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲကို မမျှော်လင့်ပဲ ရောက်သွားခဲ့ကြသော သူတို့၏အဖြစ်သည် ယုံကြည်နိုင်စရာပင် မရှိပါ။ သူတို့အတွက်မှာလည်း ခြောက်အိပ်မက်တစ်ခုကို မက်ခဲ့သလိုသာတည်း။

မိမိတို့သည် ဤကမ္ဘာမြေပြင်ထက်... သို့သောနည်းဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည်လည်း မသိပါ။

“မိုးဆက်၊ ငါတို့ ဘယ်ဒေသကို ရောက်နေကြသလဲ ဆိုတာလိုက်ပြီး လေ့လာကြည့်လိုက်ဦးမယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဒီမှာနေခဲ့ကြဦး...”

“ကိုမိုး... မသွားနဲ့၊ ကေသာ... သိတယ်၊ ဒီနေရာဟာ မာန်အောင်ကျွန်းလို့ခေါ်တဲ့ မိန်းမလှကျွန်းပေါ်က တောင်နီတောင်ကြီးတစ်ဝိုက်မှာပဲ...”

“ဟင်... ဟုတ်လား၊ ကေသာ... ဘယ်လိုကြောင်သိတာလဲ”

“ကေသာက ဂျစ်ပီစီမလေး ဆရာပဲလေ၊ ခေ့ရာအနံ့အပြားလျှောက်သွားနေတဲ့သူပဲ၊ သိတာပေါ့၊ ကေသာဒီ မာန်အောင်ကျွန်းရဲ့ တောင်နီကြီးတစ်ဝိုက်မှာ ကမ္ဘာ့မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးထဲကိုဆင်းတဲ့ ကယ်ပေါက်ကြီးတွေထဲက တစ်ပေါက်

www.burmeseclassic.com

ရှိနေတယ်၊ ကေသာတို့က အဲဒီလျှို့ဝှက်ကယ်ပေါက်ကြီးထဲက ထွက်လာခဲ့ကြတာ။

“ဟင်.. ဒါတွေကို ကိုယ်တို့မသိခဲ့ရပါလား၊ ကေသာက အတတ်ပြောနိုင်လို့လား။”

“မယုံရင် ကေသာ လိုက်ပြမယ်လေ”

“လိုက်ပြမနေပါနဲ့တော့ ကေသာရယ်၊ ဒီလျှို့ဝှက်ပေါက်ကြီးဟာ ဒီအတိုင်းပဲ ရှိနေပါစေတော့..”

“မျိုးဆက်၊ ငါတို့မြေအောက်ကမ္ဘာက ထွက်လာကြတော့.. ညဘက်ကြီးပဲ ဒီကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကို ရောက်တော့နေဖြစ်နေပြီ၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ရောက်လာခဲ့ကြသလဲ မသိဘူး၊ ဟိုကျောက်ဖျာကြီးလည်း မတွေ့ရတော့ဘူး..”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြတာ၊ ဒါလောက်ကြီးတဲ့ ကျောက်ဖျာကြီးက ဘယ်ကိုရောက်သွားသလဲ..”

ထိုအဖြေကို စိတြဒေဝီဆီက ရလိမ့်မည်ဟု ထင်သော်လည်း.. သူမက ဘာမှမပြောရပါ။ ထူးခြားသည်က မိမိတို့သည် ခရီးတစ်လျှောက်လုံး ပင်ပန်းခဲ့ကြသော်လည်း ယခုတော့ လန်းဆန်းတက်ကြွနေကြသည်။

တကယ်တော့ မိမိတို့ရောက်ခဲ့သည့် နေရာသည် လွန်စွာမှ လျှို့ဝှက်သော မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ယုံနိုင်စရာပင် မရှိချေ။

“ကျွန်တော်တို့ အပြန်လမ်းကို ရှာကြမယ် ကိုမိုး..”

သုံးယောက်စလုံးနေရာမှ ထလိုက်ကြသည်။ ကိုမိုးက

တောင်ကုန်းလေး၏ တစ်ဖက်ကို ဆင်းသွားခဲ့လေသည်။

“ကေသာ၊ မရွံ့မာမှာ ကေသာက သိပ်ပြီးတော့ ထက်မြက်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ၊ ထူးခြားတဲ့စွမ်းအင်တွေလည်းရှိတယ်၊ ဒီမှာနေရင်တော့ ကေသာဟာ သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်..”

“မောင် မသိသေးဘူးထင်တယ်၊ မရွံ့မာမှာ ကေသာဟာဘယ်လောက်ပဲ ထက်မြက်၊ ထက်မြက်၊ ထူးခြားတဲ့သူဖြစ်နေနေ၊ ဒီမှာတော့ ကေသာဟာ အဲဒီစွမ်းအင်တွေ မရှိတော့ပါဘူး၊ သူ့အလိုလိုကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပါပြီ..”

“ဘာကြောင့်လဲ ကေသာ”

“မရွံ့မာရဲ့ ဓါတ်သဘာဝစွမ်းအင်ကို ဒီမြေပေါ်ကမ္ဘာအထိယူဆောင်လာလို့ မရဘူး၊ အားလုံးတော့ မဟုတ်ဘူး။ တချို့တစ်ဝက်တော့ ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတယ်၊ ကေသာဟာ ဂျစ်ပီစီမလေးလိုနေပြီး အတိတ်၊ အနာဂတ်ရဲ့အကြောင်းအရာတွေကို ဟောပြောတဲ့အတတ်ပညာတွေကို အသုံးချခဲ့တာပါ..”

အမှန်မှာတော့ ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာပဲ နေချင်တာ၊ မြေအောက်ကမ္ဘာကို ပြန်မသွားချင်တော့ဘူး၊ မောင်တို့ရဲ့ ဆန္ဒကို ဖြည့်ပေးချင်တဲ့အတွက် ကေသာက ခေါင်းပွဲကမ္ဘာကြီးထဲကို ပြန်ပြီး ဆင်းရတာပါ..

ရှန်ဗဲလားက မဟီဒို့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကလည်း ခေါင်းတို့နှစ်ယောက်ကို လိုလားကြလို့ လမ်းမှန်ကို ပြပေးခဲ့ကြတာလို့လည်းယုံကြည်မိတယ်၊ တော်ရုံလူဟာ မြေအောက်ကမ္ဘာကြီးဆီကိုရောက်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။”

www.burmeseclassic.com

စိတြဒေဝီက မျိုးဆက်ကို ရှင်းပြနေလေသည်။

“ဒီမှာ လာကြည့်ကြစမ်းဟေ့”

ကိုမိုး၏အသံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ ပြေးသွားပြီး ကြည့်လိုက်လေရာ... လွန်စွာမှ ကြီးမားသော ကျောက်ဖျာကြီး တစ်ချပ်ကို တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

“ဒါ... ကေသာတို့ကို သယ်ဆောင်လာတဲ့ ကျောက်ဖျာ ကြီးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီကျောက်ဖျာကြီးဟာ အမြဲရှိနေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားမှာပဲ...”

တောင်နီတောင်ကြီးကို လှမ်းပြီးတော့ မြင်နေရသည်။ တောင်နီတောင်၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် ရှိကသော သစ်ပင်များ၊ ကျောက်ခဲများ၊ သဲမြေများနှင့် ရွှံ့နွံများသည် အားလုံးအနီရောင်သာဖြစ်ကြ၏။ ထိုတောင်ရှိ တတိုင်းမွှေးပန်းများသည် တောင်၏ နယ်နိမိတ်မှာသာလျှင် အမွှေးရနံ့ရှိကြသည်။ ယင်းတောင်၏ နယ်နိမိတ်က ကျော်လွန်လျှင် အမွှေးရနံ့လုံးဝမရှိဟု အဆိုရှိ၏။

ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲကိုဆင်းသော လျှို့ဝှက်တွင်းပေါက်ကြီးများထဲမှ တစ်ခုသည် ဤမာန်အောင်ကျွန်းခေါ် မိန်းမလှ ကျွန်း၏ တောင်နီတောင်ကြီးတစ်ဝိုက်တွင် ရှိနေသည်။ ထို့အပြင် ကမ္ဘာဗဟိုချက်တည်ရာ အရပ်သည် မြန်မာနိုင်ငံဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုလျှင်... ပို၍ပင် အံ့အားသင့်မိရလေသည်။ ထူးဆန်းလှ သည်တကား။

“မျိုးဆက်ရေ၊ ငါတို့ကြုံတွေ့ခဲ့ကြတာတွေကို လူတကာ ပြောပြလည်း ယုံနိုင်စရာမရှိဘူး၊ ဟိုလူတွေကိုလည်း ပြောမပြ

ပါနဲ့တော့၊ ထပ်ပြီးတော့ အငြင်းအခွန်ဖြစ်ကြရဦးမယ်...”

“ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမပြတာ အကောင်းဆုံးပဲ... ကိုမိုး၊ ဒါမျိုးဆိုတာ ယုံကြည်ရခက်တဲ့ ကိစ္စမျိုးဗျ... ကေသာကရော”

“လျှို့ဝှက်အပ်သောစကားကို မည်သူ့ကိုမှ ပြောမပြရဘူးတဲ့၊ ဘုရားအလောင်းပညာရှိမဟောသဓက သတိပေးဖူးခဲ့တယ်လေ မောင်ရဲ့... ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း”

စိတြဒေဝီ၏ စကားကြောင့် မျိုးဆက်အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ ဤမိန်းကလေးသည် ထူးဆန်းအံ့ဩဘွယ်ကောင်းသည်။ တော်တော်လေးကို နှံ့စပ်သည်။

“ကေသာ နဖူးက ရတနာဆံကျစ်မဲ့နက်လေးက မောင့်အတွက် အမှတ်အသားတစ်ခုပဲ၊ ကျစ်ပီစီမလေးဆာရာ အသွင်ပြောင်းထားတဲ့ စိတြဒေဝီဆိုတာ ယုံကြည်လောက်တဲ့ သက်သေပဲ၊ ဒါပေမယ့်...”

“ဘာ... ဒါပေမယ့်လဲ မောင်”

“နောက်ထပ်ထင်ရှားတဲ့ အမှတ်အသားလေးတွေ ရှိသေးတယ်၊ ကိုယ်ထပ်ပြီးရှာရဦးမယ်... ဒါမှ...”

“အို... မောင်ကလည်း”

သူမက ရှက်စနိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ မျက်နှာလေးကလည်း ပန်းနုရောင်သန်းသွားခဲ့လေ၏။

ထိုစဉ်...

“ဝိုး...”

ကောင်းကင်ထက်မှ ရုတ်တရက်ထူးပေါ် လာသော

www.burmeseclassic.com

အသံ၊ မော့ကြည့်လိုက်ကြရာ လွန်စွာမှ ကြီးမားသော ငှက်ကြီး
 တစ်ကောင်သည် သူတို့အပေါ်မှ ဝဲယုံသွားရင်း တောင်နီတောင်
 ဇာတစ်နေရာကို ထိုးဆင်းသွားခဲ့လေသည်။ ရေခဲငှက်ကြီးပင်
 တည်း။ ဒဲခါင်းပွကမ္ဘာထဲသို့ဆင်းသော တွင်းပေါက်ကြီးထဲသို့
 ဝင်ရောက်သွားလေသလားဟု ထင်မိလိုက်ကြလေသည်။
 ရေခဲငှက်ကြီးကား သူတို့၏အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး စိတ်ချရ
 တော့မှ ပြန်သွားခဲ့လေသလား မပြောတတ်ပါ။
 “ရေခဲငှက်ကြီးဟာ ဒီအထိအောင် လိုက်လာတယ်နော်
 ကေသာ..”

“ဟုတ်တယ်၊ သံယောဇဉ်ပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့်... သူ
 ဒီမှာကြာကြာမနေနိုင်ပါဘူး”
 သူမက ပြန်ပြောလိုက်သည်။ မျိုးဆက်သည်
 ကေသာ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ ကမ္ဘာ့မြေ
 အောက်ခေါင်းပွကမ္ဘာကြီးထဲမှာ မွေးဖွားခဲ့သော မိန်းကလေး
 တစ်ယောက်နှင့် ဆုံဆည်းခဲ့ရလိမ့်မည်ဟု မည်သည့်အခါမှ
 မထင်မှတ်မိခဲ့ပါ။ မြေပေါ်ကမ္ဘာသားမျိုးဆက်နှင့် မြေအောက်
 ကမ္ဘာသူ စိတြဒေဝီခေါ် ကေသာတို့ ဖူးစာဆုံခဲ့ကြရသည်မှာ
 ထူးဆန်းလှချေသည်တကား...

ဆက်၍ကြိုးစားပါဦးမည်
 မင်းစက္က

ခိုင်မင်းပြု

ကမ္ဘာမြေကြီးအလယ်ပိုင်းမှ ဥမင်လိုက်သွားကြီး..
 [PYRENEES MOUNTAINS UNDER SEA TUNNEL]
 [SUN...15.12.92]
 ရေခဲပြင်ပေါ်မှာ မိုင်ပေါင်းရာကျော် (တင်ထွန်းအုန်း)
 [THE DISCOVERY OF THE NORTH POLE]
 ပတ်ဝန်းကျင်မှ [ဆရာဒီဗွ]
 [THE HOLLOW EARTH...]
 စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များနှင့် အထွေထွေမဟုတ်။
 သင်ဆရာပြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာအပေါင်းတို့နှင့်..တကွ
 ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား ရိုသေလေးမြတ်စွာဖြင့် ဂါရဝပြုပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဂန္ထီ ရဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝတ္ထု

မင်းသိင်္ခာ ကြွေဝေ

BURMESE
CLASSIC
.COM

